

INTRU SLAVA SFINTEI CEI DE O FIINȚĂ
ȘI DE VIAȚĂ FĂCĂTOAREI ȘI NEDESPĂRȚITEI TREIMI

MINEIUL LUNEI LUI MARTIE

TIPĂRIT
ÎN ZILELE MAIESTĂȚILORALE BINECREDINCIOSULUI

I. P. S. PATRIARH MIRON

CU BINECUVÂNTAREA
SFÂNTULUI SINOD AL SFINTEI BISERICI AUTOCEFALE ORTODOXE ROMÂNE

EDIȚIA III-A

BUCUREȘTI
TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI
1930.

LUNA LUI MARTIE

ARE TREIZECI ȘI UNA DE ZILE.

ZIUA ARE 12 CEASURI ȘI NOAPTEA ARE 12 CEASURI.

In ziua dintâi, pomenirea sfintei și prea cuvioasei Mucenițe Evdochia.

La Doamne strigat-am... *Stihirile glas 4*

Podobie: Dat-ai semn celor ce se tem de...

Fuștanicind mai întâi și prin înfrânare veștejind săltările trupului, a doua oară cu pătimirea ai surpat măestriile vrăjmașului și ai ridicat biruință împotriva lui, o! Evdochie de Dumnezeu fericită, Drept aceea, pentru luptele cele îndoite te-au încununat pre tine Iisus, iubitorul de oameni și Mântuitorul sufletelor noastre.

In brazdele inimii primind sămânța cea dumnezească, ca un pământ gras, de Dumnezeu însuflată, cu adevărat însulit ai înflorit spicul muceniei, și întru jînțile cele înțelegătoare te-ai pastrat, prin puterea Duhului, carele, cu Darul său, te-a prefăcut și te-a schimbat într-o mai bună schimbare, Evdochie prea lăudată.

Prin ostenelele înfrâñărei

omorând patimile trupului, Evdochie prea lăudată, cu porunca ta cea făcătoare de viață ai inviat morții. Si acum lăcuști în ceruri împreună cu mucenicii, bine să vârșindu-ți alergarea muceniei, prin ajutorul Duhului, rugându-te pentru toți cei ce cu credință te laudă pre tine prea înțelegantă.

Slavă, glas 6, a lui Ioan Monahul.

Cuvioasa muceniță părăsind cele veselitoare și de multe feluri ale vieții, și crucea pre umere ridicând, a venit ca să se facă ție mireasă, Hristoase. Si cu suspinurile lacrămilor strigă: Nu mă lepăda pre mine desfrânată, cela ce pre curvari și curășești; nu trece cu vedere lacrămile datorilor mele celor cumplite. Ci mă primește ca și pre curva aceia carea au adus ție mirul ca și eu aşijde-

rea să aud: Credința ta te-a măntuit; mergi în pace.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai inviat...

Pocăință nu ai câștigat, ne-pocăite suflete. Ce te zăbovești? Tăerea morții se apropie și sfârșitul a sosit ca furul. Aleargă și cazi către Născătoarea de Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzându-te răstignit Hris-toase ceia ce te-au născut, strigă: Ce este această taină streină ce văd Fiul meu? Cum mori pre lemn spânzurat cu trupul, dătătorule de viață?

Tropar glas 4.

Mielușeaua ta Iisuse...

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE.

Canonul și tripeșnițul Triodului.

Canonul Sfintei.

Al cărui Acrostih la Greci este acesta.

Luptele Evdochiei voi lăudă.

Peasna 1, glas 8, Irmos:

Să cântăm Domnului, celui „ce a povățuit pre norodul „său prin Marea Roșie, cântare „de biruință; că s'au proslăvit“.

Intunecarea cea din neluare aminte, carea s'au pus preste mine cel ce te laud mucenijă Evdochie, risipește-o cu razele rugăciunilor tale.

Mreaja cuvintelor celor de Dumnezeu însuflate te-a vânat pre tine frumoasă mucenijă, ca pre o desfătare a mesei cei nemuritoare și îndulciriile cei dumnezeeești.

Slavă:

Lepădând cele pământești Evdochie, ai moștenit dupre vrednicie cununa nestricăciunii și desfătarea cea vrednică.

Și acum, a Născătoarei :

Dezlegatu-m'a prea curață din osânda morții Dumnezeu Cuvântul cel întrupat din tine, pentru îndurările milostivirii tale.

Peasna 3, Irmos:

Tu ești întărirea...

Materia cea de multe feluri a lumii cei stricăcioase părăsind-o slăvită Evdochie, comoara nerăpită ai luat.

Slavă :

Văzând în ceruri bucuria slavei, semnul pocăinței tale cinstită, te-ai luminat cu botezul.

Și acum, a Născătoarei :

Toată dorirea mea mă rog îndrepteaază-o către cel născut din tine, Născătoare de Dumnezeu, izbăvindu-mă de patimi.

Irmosul: *Învățănește.*

Tu ești întărirea celor ce „aleargă la tine Doamne; tu „ești lumina celor întunecați, și „pre tine te laudă Duhul meu.“

Sedealna, glas 4, Podobie:

Pre Înțelepciunea și Cuvântul Luminându-te cu raza cea dumnezeească, întunericul înșelăciunii l-ai părăsit, și ai permis viață nematerialnică (încă în trup fiind), și de dumnezeștile daruri ale Duhului umplându-te, cu singură grăirea înainte, morții ai inviat. Pentru aceasta la sfârșit cu cununa muceniei dumnezeește te-ai împodobit și pre vicleanul l-ai rușinat, Evdochie cea întocma cu îngeri. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, ierarhe de greșale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomeneirea ta.

Slavă și acum, a Născătoarei:

Imi aduc aminte de judecată și mă spăimântez cugetând la faptele mele cele violente, cum voi răspunde Judecătorului eu ticălosul? Iară privind către icoana ta prea lăudată Doamnă, primesc alinare de durerile mele. Pentru aceasta nu trece cu vederea rugăciunea robului tău. Căci m'am desnădăjduit desăvârșit și căzând strigătie: Milostivește-te prea sfântă, ca milostiv să-mi fie Fiul tău și Domnul, în ziua judecății. Că nu am altă nădejde eu nevrednicul robul tău.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mielușelul și Păstorul și Izbăvitorul, mielușaua vă-

zându-l fără dreptate spânzurat pre Cruce, plângând au strigat: Vai mie prea iubite fiule! Vai mie fiule prea dorite! Cum voi suferi să văz asemenea priveliște? De cele din lăuntru sunt chinuită, și inima mea arde. Ci o prea bunule! săvârșește cuvintele tale, și scoală-te curând, dând tuturor bucurie și izbăvire, celor ce cu credință laudă prea curată patima ta.

Peasna 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina icoană „nomiei tale, înțeles-am lucefurile tale, și am proslăvit „Dumnezeirea ta“.

Prea covârșind cu podobăa trupului, dupre vrednicie asemenea ai înflorit frumusețea cea sufletească, strălucind prin osteneli Evdochie.

Prin învășăturile cele sfinte ale lui Ghermano, nebăgând în seamă necuvințele cele mai de nainte, mucenită ai luat judecata cea prin luminare, îndurătoare.

Slavă:

Toată asupreala înșelăciunii ai pierdut, că povățuitorul luminii adevărului ai avut pre Arhanghelul, carele își descuperea fie arătări dumnezeești.

Și acum, a Născătoarei:

Tu prea curată Stăpână înbândește furtuna valurilor su-

fletului meu, slobozindu-mă din vifor și din întreitul val al păcatului.

Peasna 5, Irmos.

Mânecând strig ție Doamne, mânțuiește-ne pre noi. Că tu ești Dumnezeul nostru, afară de tine pe altul nu știm.

Spălându-te cu lacrimi de noroiul fapelor tale, prin baia botezului mai mult decât soarele ai strălucit, Evdochie.

Slavă:

Nici bogăția, nici desmierdările, nici bătăile, nici moarte, nu au putut să te despartă, nici zgâriiturile, nici sabia, pe tine de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Spinul patimii mele, cel stufoș arde-l cu focul, carele nu au ars dumnezeesc pântecel cele tău Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 6, Irmos.

Maină luminoasă dă-mi mie. Cu focul pătimirei tare pe sine-ți îngrășându-te, te-ai arătat nemistuită de munci cinstiță Evdochie.

Slavă:

Din dragostea îndrăgitorilor celor stricăcioși, iubind pre mirele cel cinstiț, întru dorirea cea nestricăcioasă te-ai pus pre sine-ți Evdochie.

Și acum, a Născătoarei:

Ceeace ai născut pre princi-nitorul liniștii Hristos, îmblânzește valul cel sălbatec al pa-timilor mele, prea sfânlă stă-până.

Irmosul. *Învierea*

Haină luminoasă dă-mi me, cela ce te îmbraci cu lumina ca cu o haină mult milostive Hristoase Dumnezeul nostru.

CONDAC, glas 4:

Vitejește nevoindu-te întru pătimirea ta, ne luminezi cu vărsarea minunilor prea lăudată, pre noi ceice alergăm întru dumnezeească biserică ta, și dăնțuind te rugăm, prea cuvioasă mucenijă Evdochie, ca să ne izbăvим de nepuțințele cele sufletești, și să scoatem darul tămăduirilor.

I C O S.

Biserica cea răbdătoare de chinuri ca o pârgă s'au arătat, dobândind în mijloc grădina nemurirei, trupul cel cinstiț al aceștia, și cei ce cuprind ro-durile ei, cu ramurile tale se luminează, iară privind se mi-nunează, cum cu adevărat trupul cel mort izvorăște tămăduiri, înțelepțind pre toți. Pen-tru aceasta veniji toți acum împreună cu mine smeritul, ca curățind spurcăciunea, să scoa-tem darul tămăduirilor.

Luna lui Martie are zile 31. Ziua are ceasuri 12. Și noaptea ceasuri 12. În ziua dintâi, po-menirea prea cuvioasei mucenijei Evdochiei, Samarineanca.

Stih : Evdochia Samarineanca, nu apă
este cerând:

Ci săngele său ţie Mântuitorule din grumazii
săi este aducând.

Intru întâia zi a lui Martie:

Evdochia s'a săvârșit prin sabie.

A ceasta era din cetatea Iliupolei, a eparchiei Livanisiei Finichiei, pre vremile împărației lui Traian, fiind necredincioasă și închinătoare de idoli. Carea mai întâi petreceă viața sa cu neastămpărare și curvește și trăgea spre dânsa mulți îndrăgitori cu frumusețea și buna cuviința feței sale, și pentru aceasta au strâns avere multă. Iară mai pre urmă au crezut în Hristos, auzind dela oarecarele monah Ghermanò, cetindu-se cuvinte folosite de suflet pentru blagocestie și pocăință. Deci se boteză de episcopul Teodot, înduplecându-se prin dumnezeesci descooperiri, care s'au învrednicit a le vedea. Căci i-s'au arătat în uimire unde o jnea de mâna un înger, și se sui la ceruri. Si au văzut pre sfintii îngeri cum se veseliau pentru întoarcerea ei. Si cum oarecarele negru și înfricoșat la chip scrâșnia cu dinții și striga, că i-se face strâmbătate de se va lipsi de dânsa. Pentru aceasta viindu-și întru sine s'au împărțit toată avereia, și dându-o săracilor, s'au dus la o monastire și se făcu monahie. Deci petrecând bine calea nevoinței, fu adusă înaintea lui Avrilian, ce luase împărația după Traian, părându-să dela cei ce îi fusese ei mai înainte îndrăgitori, și înviind pre fiul împăratului ce fusese mort, trase pre împăratul la credința lui Hristos. Si apoi după câțiva ani se cercetă de Diogen, ighemonul cetăței Iliupolei, și iarăș făcând minuni se slobozi. Iară după acestea de Vichentie, ce s'a pus igheimon în urma lui Diogen, i s'au tăiat capul. Si aşa au luat dela Domnul cununa cea nestricăcioasă a muceniei.

Intru această zi, pomenirea sfintei Domnenei, cei din Kir.

Stih : Domnina purtând de bunătăți povară,
La Dumnezeu cu negoț prea fericit se apropiară.

A ceasta s'au născut din părinți binecredincioși și bogăți și afierosindu-se pre sineși din pruncie lui Dumnezeu. S'au dat spre nevoințe și la cealaltă petrecere

a trupului; căci făcându-și o colibioară în grădina maicei sale, petrecea acolo toată ziua, udându-și cu lacrimile sale cele deapurture nu numai fața ci și rasele sale cele de păr ce le purta. Iară pe la cântarea cocoșilor intrând în dumnezeescă biserică, da slavă și mulțumită lui Dumnezeu cu toată mulțimea norodului. Si mâncarea și era linte muiată în apă. Si toată osteneala aceasta a postului o au răbdat, cu toate că era la trup slabă și mai moartă. Se arăta însă la toți și la bărbății și la femei, pre care ea și vedea însă fără să caute ea în față cuiva, și fără a-și arăta și ea la alții fața sa. Si era acoperindu-se cu haina ei cea de păr până la genunchi și vorbia gingăș și cu cinste pururea cu lacrimi cu cei ce venia. Pentru pururea pomenita aceasta se zice că de multe ori luând mâna cea dreaptă a fericitului Teodorit, Episcopului Kirilului, pentru că să i-o sărute, și punându-o la ochii săi spre sfințenie, atâtă o udă de mult cu lacrimile încât se umplea mâna lui de lacrimile ei. Care lacrimi însă se făcea din dragostea cea fierbință către Dumnezeu, Carele fi aprindea cugetul cuvioasă întru privirea cea dumnezească, împungând cugetul ei cu săgeata sa. Si făcând pre sufletul ei a se sili de a părăsi viața aceasta și a se muta la cealaltă. Deci cu aceste sfintite nevoințe petrecând ziua și noaptea, fu dusă și suită către Hristos, Mirele său cel dorit, prin faptele ei cele bune și plăcute lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfintei Mucenite Antonina.

Intru această zi, sfintii mucenici Markel și Antonie, prin foc s'au săvârșit.

Stih : Cuporul cel infocat amândurora nevoitorilor era ca o topitoare, Cari strălucesc prin el decât aurul mai stare.

Intru această zi sfintii mucenici, Silvestru și Sofronie, prin sabie s'au săvârșit.

Stih : Silvestru a jertfi înșelăciunii nesuferind, Împreună cu Sofronie tăiere ai fost răbdând.

Intru această zi sfântul Nestorian prin sabie s'au sfârșit.

Stih : Intorcându-ți-se grumazul înapoi, Nestoriene prin tăiere înainte mergai.

Intru această zi pomenirea sfintilor mucenici Harisie, Nichifor și Agapie.

Stih : Treimea nevoitorilor acum în ceruri s'au înfășat,

Treimei cei ce pre toate le-au lucrat.

Întru această zi pomenirea cuviosului părintelui nostru Agapie, cel ce a sihăstrit în hotele monastirii Vatopedului cei din muntele Atoșului, carele robindu-se de Saracini, și înțorcându-i pre ei la buna credință și botezându-i cu pace s'au săvârșit.

Stih: Agapie prea fericite deși cu trupul
adecă te-ai robit,

Insă nu și cu cugetul a fi rob te-ai văzut.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluiește-ne și ne măntuește pre noi, Amin

Peasna 6, Irmos.

Tinerii cei ce mersese din Iudeia în Vavilon oarecând, cu credința Treimei, văpaia cuptorului o au călcat, cântând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Ca o moștenitoare a vieții și arătat izbăvită de moartea cea stricătoare de suflet, prin rugăciunea ta pre cei morți înviindu-i Evdochie, lui Hristos ai strigat: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Tu cuvioasă fiind mai năinte casă păcatului, te-ai curățit pre sinești lui Dumnezeu, arătându-le casă sfîntă și înbunătățită, frumoasă mucenită, strigând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Slavă:

Cu sudorile cele pustnicești îngrășindu-te te-ai arătat maslin roditor Evdochie. Cu sabia muceniei și cu vărsarea sângei topindu-te, strigai: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Zdrobit fiind de răuțate și de cumplite păcate însărcinat, ceeace ai născut pre Mielușelul carele ridică păcatul lumii, Fecioară Stăpână, de stăpânirea acestora păzește-mă.

Peasna 8, Irmos:

Pre Impăratul Ceresc...

Foc nematerialnic sălaşuin- du-se întru tine, și cărbune dumnezeesc fiind în sâncurile tale Prea cinstită, pre muncitori i-au ars, păzindu-ți pre tine nevătămată.

Binecuvântăm pre Tatăl:

Răsplătiri pentru sudorile cele dumnezeești, ai luat răvărsările tămăduirilor Evdochie, a omorâ boale și a învia morții.

Și acum, a Născătoarei:

Sufletul meu cel omorât de dezmierdări, înviază-l Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că tu singură ai născut viața, fără de ispită bărbătească.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm... *înaltă*

Pre Împăratul Ceresc, pre carele îl laudă oștile îngerești, lăudați-L și-L prea înălțați întru toți vecii.

Peasna 9, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Deslegatu-te-ai din ceste vremelnice Mucenită Evdo-

chie, și ai primit săvârșitul dorilor mutându-te către Dumnezeu prin sabie.

Slavă:

Cu mucenите, ca o mucenită și cu cuvioasele, ca o începutură a Sihastrilor ai strălucit, arătându-te făcătoare de minuni slăvită Evdochie.

Și acum, a Născătoarei:

Cu o folositoare dumnezească și ca o nădejde adevărată singură pre tine te am! Maică a lui Dumnezeu, ca să mă izbăvesc din păcate și din primejdii.

Irmosul:

Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pre tine Fecioară curată, cei mântuiți prin tine, cu cetele cele fără de trupuri, mărdindu-te pre tine.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduiala
și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 2 ZILE.

Pomenirea sfântului sfîntitului mucenic Teodot Episcopul Kirinei, și sfântul mucenic Isihie.

La Doamne strigat-am: Stîhirile glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Arhiereu pre sfîntit, te-melie bisericii și stâlp (neclătit) te-ai arătat,

prea lăudate, cel prea adevărat între făcătorii de minuni, de Dumnezeu dăruit și luminător prea luminos și sfîntit ai fost și rai carele ai dobândit în mijloc lemnul vieșii, pre Iisus dătătorul de viață, sfîntite mucenice Teodote.

Cu vine de bou bătându-te și pre lemn întinzându-te, și cu amar strujindu-te, vrednicule de minune, și în temniță închizându-te și cu piroane pironinduți-se picioarele tale și fiind pus pre pat ars, te-ai arătat neclătit, lăudând pre cel ce te întăria pre tine întru toate, sfîntite mucenice Teodote.

Cu vinele nevoințelor tale ai sugrumat pre vrăjmașul și puterea acestuia ai biruit și prea luminat îmbărbătându-te, lăcu-ești întru împărăția cea de sus purtând cunună, și învrednicindu-te luminii și frumșetii dățitorilor, și te rogi ca să se mântuiască cei ce te cinstesc pre tine, lauda mucenicilor Teodote.

Alte stîhiri ale lui Isihie, glas și Podobie aceiași.

Si întru viață prea slăvit și între mucenici prea mare cunoșcându-te pătimitorule Isihie, împreună cu puterile cele crești, stai cu slavă înaintea Imperatului tuturor prea fericite. Pentru aceasta cu credință lăudăm luptele tale cele vitejești și

săvârșim pomenirea ta slăvind pre făcătoriul de bine.

Prin credință făcându-te ostaș împăratului puterilor, pătimitorule Isihie, dogma cea fără de Dumnezeu a împărajiilor celor fără de lege ai stricat, slăvite, și ai ales ca să mori pentru dragostea cea dumnezească. Drept aceia toată cinstita biserică prăznuiește întru tot prăznuită și cea plină de bucurie pomenirea ta.

In repejiunile râurilor ai fost aruncat Isihie, și întru acelea încănd pre balaurul cel războinic prea fericite.

Acum te-ai suiat la ceruri vrând ca să iezi cununile. Și stai înaintea săvârșirii doririlor, purtătorule de chinuri, lăcuitarule împreună cu îngerii, întărirea bunei credințe.

Slavă și acum a Născătoarei.

Ceia ce ai încăput în pânecile tău, pre Dumnezeu cel neîncăput, carele s-au făcut om pentru iubirea de oameni și au luat din tine frământătura noastră și arătat-o au îndumnezeit. Nu mă trece cu vederea Prea curată, pre cel ce sunt scârbăt acum. Ci de grab mă miluiesc și de tot felul de vrăjmășie și vătămare a vicleanului mă izbăvește.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-au văzut pironit pre

cruce Doamne, Mielușeaua și Maica ta să spăimântă și striga: Ce privire este aceasta Fiule prea iubite? cu acestea îi-au răsplătit jie norodul cel nepletcat și fără de lege, carele au primit minunile tale cele multe, ci slavă negrăitei pogorârei tale Stăpâne.

Troparul glas 4.

Și părtaș obiceiurilor...

Altul al Sfântului Isihie asemenea.

Mucenicul tău Doamne Isihic...

Slavă și acum a Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărții.

LA UTRENIE

CANOANE DOUĂ

Canonul Sfântului Teodot

Al căruia Acrostihul la Greci este acesta.

Pre prea marele Isihie voi lăuda...

Peasna I, Glas 4, Irmos.

Adâncul mării roșii cu urme neudate pedestru trecândul Israil cel de demult, cu mâinile lui Moisi în chipul Crucii, puterea lui Amalih în pustie au biruit.

Mișcările tale Mucenice cele către Dumnezeu ai îndrepătat, ale căruia păzind poruncile cele cinstite, te-ai făcut ierarh și cu sângele muceniciei arătat ai strălucit.

Dumnezeesc și cu bună credință petrecând, prin nevințele înfrâñărei omorând mișcările trupului, ai câștigat viață,

podoaba ierarhilor și împlinirea mucenicilor.

Duhul sfânt sălășluindu-se în inima ta cea prea înțeleaptă, din scutece te-ai arătat pre tine drept împreună pătimitor și bland și dumnezeesc ierarh mucenice Teodote.

A Născătoarei:

Firea omenească cu înșelăciune au fost robit întâi; iară tu născând pre Hristos, au dobandit slobozire, cu mare înțelepciune lăudându-te pre tine.

Alt canon al sfântului Isihie.

Al căruia Acrostihul la Greci este acesta.

Prinos încuviașat lui Dumnezeu te-ai arătat fericite...

Facerea lui Iosif.

Peasna I, Glas 4, Irmos.

Cânt ţie Doamne Dumnezeule...

Cu dumnezeeștile străluciri ale Mântuitorului fiind strălucit pătimitorule, pre cei ce cu credință săvârșesc sfântă pătmirea ta, umple-i de lumină dumnezeescă.

Cu totul dându-te Mântuitorului, vitejește ai suferit moartea cea pentru dânsul, Isihie prea fericite și ai câștigat dumnezeescă viață.

Slavă:

Ingrădit fiind cu legile Stăpânului, momelele cele violente ale celor fără de lege le-ai lepădat, prea fericite Isihie, vitejește pătimind.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară ai rămas după naștere ca și mai înainte de naștere, născând cu adevărat pre Ziditorul. Pre carele roagă-l preacurată să se mantuiască ceice te laudă pre tine.

Peasna 3, Irmos.

Veselească-se de tine Biserica ta Hristoase strigând: Tu ești puterea mea Doamne, și scăparea și întărirea.

Cu lacrimile și cu ofările și cu curgerile sângeurilor tale ai stins cărbunii cei aprinși ai înșelăciunii, sfînșite mucenice Teodote.

Viața ta cea curată arătându-te pre tine sfîntă și dumnezeesc luminătoriu, te-au făcut și adevărat mărturisitor patimilor lui Hristos.

Stând în mijlocul divanului și răndindu-te cu rane cumplite, nu te-ai lepădat de numele lui Hristos, mucenice Teodote.

A Născătoarei:

Tămăduște cugetul meu cel slăbit de năvălirile șarpele lui viclean și robit de păcate, Prea curată.

Alt canon, Irmos.

Arcul celor puternici...

Având cugetul sus către Dumnezeu purtătoriile de chinuri, puterea gonacilor cea a-

ducătoare de pierzare o ai bîruit, pătimind prea cu răbdare.

Numai frumșetea cea dorită a lui Hristos iubind, de frumștele lumii ai fugit; și pătimind ai primit cununa dreptății prea fericite Isihie.

Slavă :

Pre o Dumnezeire cunoscând, nestatornicia mulțimiei dumnezeilor ai urât purtătorule de chinuri, și cu mucenia te-ai strălucit, vrednicule de minune Isihie.

Și acum, a Născătoarei :

Stăpânind până la tine, moartea au încetat, că ai născut izvorul nemuririi: pre Hristos singur prea bunul Dumnezeul nostru, prea sfântă Fecioară.

Irmosul.

Arcul celor puternici au slăbit și cei neputincioși s'au încins cu putere; pentru aceasta s'au întărit întru Domnul inima mea.

Sedealna glas, 3.

Podobie : Pe frumusețea fecioriei tale...

Pătimitor nebîruit te-ai făcut Atoțiiitorului, fericite Isihie, nepărtinind trupului în vremea goanelor. Pentru aceasta omorându-te în râurile apelor, într'însele ai înecat pe balaurul cel luptător. Drept aceea cu veselie prăznuim dumnezească pomenirea ta mucenice.

Slavă, și acum, a Născătoarei :

Neînțeleasă și necuprinsă este cea cu adevărat înfricoșată taină, carea s'au lucrat întru tine, că pre cel necuprins zămislindu-l, l-ai născut cu trup din preacurate sângeurile tale Stăpână de Dumnezeu dăruilă, pre carele, ca pre Fiul tău, roagă-l totdeauna Prea curată ca să se mântuiască sufletele noastre.

A crucii, a Născătoarei :

Prea curata mielușaua și maica ta, cea neispitită de nunță Hristoase, văzându-te mort spânzurat pre lemn, ca o maică plângând grăia: Ce ți-au răspălit ție norodul cel fără de lege și nemulțămitor al jidovilor, carele cu multe și mari darurile tale Fiul meu, s'au desfătat? laud dumnezeească pogorârea ta.

Peasna 4, Irmos.

Ridicat pre Cruce văzându-te Biserica, pre Tine soarele dreptăței, au stătut întru a sa rânduială precum se cuvine, strigând: Slavă puterii tale Doamne.

Sfărâmându-ți-se trupul tău cu rane, șe-ai făcut cuget cu adevărat prea fare și ai strigat: Slavă puterii tale Doamne.

Aprinzându-te de dragosteia Stăpânului, durerile cele prea cumplite ale ranelor ai suferit

și însu-ji tu ai fost ca cum ar fi pătimit altul, prea mare între mucenici Teodote.

Muncile ce să apropie de trupul tău ai suferit, căci prin cuget curat ai văzut răsplătirea cea viitoare, carea își ușura durerile tale de Dumnezeu înțelepte Părinte.

A Născătoarei:

Palat prea luminos al Sfânpărului, prea sfântă de Dumnezeu Născătoare, arată-ne locașuri Sfântului Duh, pre noi cei ce intru lăcașul tău cel sfânt aducem Domnului laudă.

Alt canon, Irmos.

Pentru dragostea chipului...

Cu vitejia minții te-ai pus împotriva muncitorului celui păgân, prea fericite, carele își poruncia să jertfești idolilor, Isihie slăvite.

Ca o jertfă prea curată te-ai adus celui ce s-au jertfit pentru tine, pentru îndurările milostivirii, prea mare Isihie, frumusețea mucenicilor.

Slavă:

Intărire ţie și putere fi-s'au arătat Sfânpărul în vremea patimilor, pururea fericite. Pentru aceasta nu te-ai înfricoșat de moartea cea vremelnică.

Și acum, a Născătoarei:

Odrăslind Fecioară strugurul cel fără stricăciune, ca-

rele pică tuturor mustul nemuririi, te-ai arătat cu totul Prea curată și maică și fecioară.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina cea sfântă, carea întorci dintru întunericul necunoștinței, pre cei ce te laudă pre tine cu credință.

Suindu-te pre lemn înțelepte Teodote cu tărie ai răbdat rumperile trupului tău, toți minunându-se.

Fiind spânzurat, ai răbdat strujirile trupului, având pre Sfânpărul cel ce cu credință te întăria pre tine Teodote.

Cu udăturile sângeurilor văpsindu-ți haina ta cea sfintă, prea luminoasă o ai arătat, fericite Teodote.

A Născătoarei:

Zemislit-ai pre Dumnezeu cel ce s'a făcut om, o Sfânpără! Pentru aceasta neamurile neamurilor neîncetat te fericesc pre tine.

Alt canon, Irmos.

Lumina ta Doamne...

Luminându-se mintea ta de lumina cea nematerialnică, au risipit înșelăciunea rătăcirii mulțimiei dumnezeilor, Isihie fericite.

Cu înțelegeri strălucite și cu suiri bune îndumnezeinduite prea fericite, de nestatori-

cia nedumnezeirei ai scăpat,
purtătorule de chinuri.

Slavă :

Părăsind necunoștința cea cu multă amestecare, te-ai liniștit și în locul ostenelilor și al durerilor ai luat dumnezeasca bucurie, purtătorule de chinuri.

Și acum, a Născătoarei :

Tu singură Prea curată ai născut pre Dumnezeu Cuvântul cel ceresc pre pământ, pre carele îl laudă toată făptura ca pre Făcătorul și Domnul.

Peasna 6, Irmos :

Jerți-voi ţie cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă către tine, de sângele dracilor curățindu-se cu sângele cel curs prin milostivire din coasta ta.

Fiind închis în temniță ca un fâlhar Teodote, ai fost păzitor poruncilor dumnezești ale Stăpânului celui ce au luminat dumnezească prăznuirea ta.

Stătut-ai înaintea divanului celor nedrepți, și judecându-te ai judecat pre oamenii cei fără de lege, cari socotiau mai mult nedreptate, decât dreptate, de Dumnezeu înțelepte.

Valurile muncilor celor iuți ai sfârâmat ca o piatră, înălțându-te cu suirea inimiei tale către piatra cea din marginea

unghiului Hristos Dumnezeu, prea fericite Teodote.

A Născătoarei :

Sălășluindu-se în pântecele tău Hristos Dumnezel nostru, gonește păcatul cel ce s'au să-lăsluit întru oameni, și prin iubirea sa de oameni, îi face ai săi.

Alt Canon, Irmos :

Strigat-au mai înainte...

Inălțând dragostea inimii tale către Dumnezeu, întru repejunile râurilor ai fost aruncat Isihie, și întru acelea ai aflat sfârșitul cel fericit mucenice.

Părâul desfătărei după vrednicie te-au primit pre tine Isihie, cela ce ai primit sfârșitul cel fericit, întru repejunile râului, în care ai înecat mulțimea dracilor.

Slavă :

Cu tăriea și cu puterea Duhului ai călcăt mulțimea vrăjășilor celor nevăzuți, și încununându-te cu biruințele, te-ai numărat împreună cu cetele îngerilor.

Și acum a Născătoarei :

Lăcuind Domnul în sfânt pântecele tău, Născătoare de Dumnezeu, lăcașuri veselitoare ale Treimei săvârșește pre cei ce cu credință adevărului pre tine acum te fericesc.

Irmosul:

Strigat-am mai nainte închipuind îngroparea ta cea de trei zile, Proorocul Ionă în chit rugându-se: Din stricăciune mă izbăvește, Iisuse împărat al puterilor.

CONDAC, glas 3.

Credința cea rea a mării ai rușinat, și înșelăciunea nedumnezeirei cei idolești cu credința dreptei credințe ai rănit, și făcându-te ca o ardere de tot dumnezeească, prin lucrarea minunilor, stropești marginile prea sfintite Teodote. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să se dăruiască nouă mare milă.

Întru această lună în 2 zile. Pomenirea sfântului sfîntului mucenic Teodot, Episcopul Kiriniei Kiprului.

Stih: Teodote de ranele chinuirii umplându-te,
Prin care și Hristos cu pace este primindu-te.

Întru a doua zi în limanurile cerești au intrat Teodot cel prea lăudat.

Acesta au fost în vremile împăratului Lichinie și a lui Savin ighemonului Kiprului. Iară pentru mărturisirea lui Hristos stând înaintea ighemonului, fu bătut cu vine de bou, după aceia îl spânzură și strujiră trupul și-l întinseră pe un pat de fier ars, și cu darul lui Hristos s'au ferit prea slăvit fără de nici o stricăciune. Deci pentru aceasta îl bătură și piroane în picioare și-l silea să alerge. Apoi băgându-se în temniță. și după aceia potolindu-se goana, din porunca și dogma lui Constantin împărat să scoasă din temniță la nouăsprezece zile ale lui Ianuarie, în carea zi să sărbează pomenirea sa. și trecând doi ani se prîstrăvi către Domnul în două zile ale lui Martie, pentru aceia iară să sărbează.

Întru această zi pomenirea sfântului mucenic Isihie, Singeliticului.

Stih: Pre Isihie în râurile apelor l-au băgat:
Prin care de râul focului au scăpat.

Acesta au fost pre vremea împăratului Maximian, cel întâi al palatului fiind. Deci poruncind împăratul Maximian ca toți creștinii ce se găsesc în ostăcie de nu se vor lepăda de Hristos să li se ia brâele și să petreacă fără cinstă. Pentru aceasta mulți creștini au ales mai bine să viețuiască fără de cinstă, decât prin cinstă să-și piardă sufletele. Dintre cari unul era și sfântul Isihie. De carele înștiințându-se împăratul au poruncit să se dezbrace de hainele ce era îmbrăcat, fiind acelea de mult preț, și să se îmbrace cu o haină de păr proastă și fără mâncă și să petreacă împreună cu femeile spre ne cinstea și rușinea sa. Iară aceasta făcându-se, chemându-l pre el împăratul îl întreba, dacă nu să rușinează, fiind pogorât din cinstea magistrilor la necinstita aceia petrecere; iară el zicând că cinstea cea de față este vremelnică, iară cinstea lui Hristos este veșnică și nesfârșită, au poruncit împăratul să i se lege de gât o piatră de moară, și să fie aruncat în mijlocul râului Antiohiei, numit Oront. Întru carele s'au primit fericitul sfârșit.

Întru această zi, pomenirea sfântului mucenic Koint făcătorul de minuni.

Stih: Numirea ai luat din fapte.
Facere de minuni Kointe fericite.

Acesta s'a născut în Frigia, și acolo s'au învățat blagocestia. Deci ducându-se la cetatea Neolida împărtea milostenie la cei lipsiți. Iară pre vremile împăratului Avrilian, ighemonul Rufin sfătuindu-l pre el ca să jertfească idolilor și fiind ținut de drac și prin rugăciunea sfântului vindecându-se, au lăsat pre sfântul, răsplătinindu-i facerea de bine cu daruri. și iarăși prințându-l pre el cei ce se află în capiștea idolilor, fiindcă prin rugăciunea sfântului s'au făcut cutremur, au căzut la pământ, și capiștea și idolii dintr'însa, scăpând ei afară au lăsat pre sfântul. Deci după cutremurul acela, trecând încă patruzeci de zile, prințând pre sfântul, Klearh boaiului locului carele era desidemon și râvnitor spre închinăciunea idolească, au poruncit să se zdrobească fluerile picioarelor sfântului, carele fiindă cu puterea lui Hristos

s'au făcut întregi și sănătoase. Iară după aceasta au trecut zece ani dela zdrobirea fluerilor, în carea vreme încungiura el, vindecând toată boala și toată neputința și ajutând pre săraci s'au mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Nestor și Trivimiu prin sabie s'au săvârșit.

Stih: Cel ce au rănit grumazul lui Nestor prin sabie,
Deasemenea rană au dat și lui Trivimie.

Aceștia erau din laturea Kiverioților, din cetatea Pergiei; iară pre vremea lui Dechie celui rău credincios, fiind dați ei de închinătorii de idoli la stăpânitorul laturii și propovедuind pre Hristos au fost desbrăcați și bătuți cu vine de bou uscate. Apoi fiind spânzurați li s'au strujit trupurile până la măruntatea. Si rămânând ei neclintiți în credință li s'au tăiat capetele de sabie.

Intru această zi, pomenirea sfântului apostol Parmena unul din cei șapte diaconi

Stih: Te ține pre tine mormântul însă numai trupul fiind,
Că susțelet tău Parmena cu ingerii este petrecând.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Troadie, și cei împreună cu dânsul ce au mărturisit pre vremea lui Dechie împărat.

Stih: Troadie a murit de sabie nu îndelunga, căci îndelungând nu te vei încununa.

Intru această zi, sfânta fecioară Evtalia,
prin sabie s'au săvârșit.

Stih: Pre Fiul maicii Fecioară cocoană ai iubit.

Pentru carea cocoană fecioară frumoasă tăiere ai suferit.

Intru această zi, sfîntii mucenici Andronic și Atanasia de sabie s'au săvârșit.

Stih: Cu Atanasia cea vestită împreună murind,
Andronic cel vestit, credem că sunt viețuind

Cu ale lor sfinte rugăciuni...

Peasna **Irmos:**

In cuporul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bunei credințe mai vîrtos decât cu văpaia focului fiind aprinși au

strigat: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Aprințându-te de dragoste dumnezeescului Duh, puindu-te pre pat foarte ars, ai rămas nears, strigând: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Fiind tu însuji ca cum ar fi pătimit altul, cu tot cugetul ai alergat către Dumnezeu fericite și tăerile și arderile n'ai băgat în seamă nesimțind, prin purtarea de grijă a lui Hristos.

Cu înțelepciunea cuvintelor pre cei ce au fost plini de necuvântare, în mijlocul divanului i-ai rușinat, arătându-i ca pre niște neputincioși ai relei credințe și ca pre cei ce au primit capiștile dracilor mai mult decât pre Ziditorul.

A. Născătoarei:

Cu cetele cele de sus maica lui Dumnezeu strigăm ţie: Bucură-te cerul cel însuflețit și palatul cel prea slăvit și scaun de foc, pre carele Hristos cu trupul s'au odihnit.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii lui Avraam oarecând...

Vitejește îpleteicindu-te cu vrăjmașul ai smerit puterea aceluia prea fericile Isihie, strigând: Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Vitejia și isprăvile tale și

credința cea adevărată dela marginile pământului până la margine să vestesc, mucenice Isihe cugetătorule de Dumnezeu.

Slavă :

Cu vinele cele prea tari ale luptelor tale mucenice ai spânzurat pre vrăjmașul și moarte prea slăvită întru încăciunea apelor ai primit Isihe.

Și acum, a Născătoarei:

Născând Viața, pre noi cei omorâți de păcat, pre foști ne-aînviat: Pentru aceasta strigăm ţie Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pururea prea proslăvită.

Peasna 8, Irmos :

Mâinile întinzându-și Daniil, „gurile leilor cele deschise în groapă le-au încuiat și puterea focului au stins, cu buna faptă încingându-se. Tinereii cei iubitori de buna credință strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul“.

Improtivindu-te vrăjmașului prin chinurile tale mucenice Teodote, ai fost pironit în picioare cu piroane și ai mers spre cărarea carea duce către împărăția Cerului, prea lăudate, cântând: Bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Propoveduind pre Dumnezeu cel ce au venit pre pă-

mânt și prin dumnezeești patimi au sfărâmat patima cea de tot pierzătoare, ai suferit patima cea dumnezeească și fericită cu trupul Teodote cântând: Bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Cu picăturile sângeurilor și prin curgere a învățăturilor celor sfințite, prin dar ai adăpat inimile credincioșilor celor buni prea înțelepte, și ai așezat ca să odrăslească înțelepciunile cele dumnezeești lucrătorului de pământ, căruia strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

A Născătoarei:

De toată spurcăciunea ai curăjt firea omenească Fecioară, născând ploaia cea crească, pre cel ce s'a făcut om și pre noi ceice eram învechiți ne-aînoit prea curață, pre cei ce strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Alt Canon, Irmos :

Toate lucrurile lui Dumnezeu...

Năvălit-ai cu vitejie către lupte, pre Hristos având împreună sprijinitor slăvite. Si biruind desăvârșit ai primit cununa nestricăciunii și viețuiești în veci.

Cu luptele cele sfințite ai oprit curgerile nedumnezeirii înțelepte Isihe, și aruncat fiind

în râu, întru acela ai primit sfârșitul, lăudând pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca unul ce ai împărășit, cu bună slăvire asupra înșelăciunii, petrecerile cele împărătești și vrednicia cea mare le-a părăsit slăvite și te-ai lipit de Împăratul tuturor.

Și acum, a Născătoarei:

Prea sfîntul Prooroc te numește pre tine ușă neumbătată Preacurata, prin carea au trecut Ziditorul, precum însușștie, lăsandu-te iarăș încuiată precum și mai înainte de naștere.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm:

Toate lucrurile lui Dumnezeu și toată zidirea bine cuvântați pre Domnul; cei cuviuși și noroadele cele smerite cu inima lăudați și-l prea înălțați pre El întru țoși vecii.

Peasna 9, Irmos:

Mristos piatra cea netăiată de mâna, cea din marginea unghiului, din tine muntele cel netăiat Fecioară s'au făiat, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta veselindu-ne, pre tine Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Sicriul cel dumnezeesc al moaștelor prea sfîntului Păs-

tor, tot felul de tămăduiri izvorăște și potolește palimile, și dezleagă durerile cele de preste an, cu darul cel dumnezeesc al Mântuitorului.

Ca un sfînt mucenic având puterea a legă și a deslegă, desleagă lanțurile răutăților mele și stropește sufletul meu cel ce arde de focul păcatului, rugând pre cel mult îndurător.

Astăzi prăznuiește cu credință biserică pomenirea ta cea prea sfîntă și mutarea către iubitorul de oameni. Si bucurându-se își împletește și dia-demele cele dumnezeiești ale laudelor.

Câștigându-te pre tine ca pre o stea de zi strălucitoare, cu razele cele luminoase ale dumnezeieștilor doriri, și cu luminile cele curate ale minunilor tale ne lumină, de Dumnezeu grăitorile Teodote.

A Născătoarei:

Născut-ai nouă Fecioară pre lumina ceia ce negräit au strălucit din Tatăl mai nainte de lumină, risipind întunericul necunoștinței și pre cei ce dormiau sub umbra păcatului i-au luminat.

Alt Canon, Irmos:

Eva adică prin boala...

Cu chipul sufletului și al trupului frumos te-ai cunoscut Isihie; că tu vrednicia și bo-

găția și slava cea vremelnică le-ai părăsit și singur lui Hristos ai urmat, împreunându-te cu mulțimile mucenicilor.

Zdrobit-ai pre idolii pierzării înțelepte Isihie și ai iubit mai ales a muri prea cu silnice, ca să dobândești viața cea viitoare, împreună cu toți cei ce bine au pătimit. Pentru aceasta pre tine cu credință te fericim.

Slavă:

Sositu-ne-au nouă astăzi pomenirea ta Isihie de Dumnezeu fericite, luminând inimile tuturor celor ce cu credință laudă într'însa ostenelele și luptele tale cele vitejești și nevoințele trudelor.

Și acum, a Născătoarei:

Din tine prea curată au răsărit nouă lumina, singur Domnul tuturor și au luminat inimile tuturor cu dumnezești cunoștințe și întunerecul necunoștinței l-au micșorat. Pentru aceasta toți pre tine te fericim.

Irmosul:

Eva adică prin boala neascultării blestem înlăuntru au adus; iară tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtării în pântece lumii blagoslovenia ai înflorit. Pentru aceasta toți te mărim.

Și cealaltă slujbă, a Utrenei dupre orânduiuală și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 3 ZILE

Sfintii mucenici Evtropie, Kleonic și Vasilisc.

La Doamne strigat-am: Stăhirile Triodului și ale sfintilor. Glas I.

Podobie: Prea lăudașilor mucenici...

Mucenici întreiași cu numărul, luptându-vă cu sătanie împotriva judecătorilor celor prea cruzi, și cu credință suferind felurile durerilor celor foarte cu iuteală, împărăția cea de sus ați dobândit. Pentru aceasta rugați-vă, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Pre Evtropie, pre Kleonik cel tare și pre Vasilisc cu duhovnicești cântări să-i lăudăm. Că prin darul bunei credințe au ars cu foc materia nedumnezeirei și acum luminează marginile cu străluciri dumnezești, ca niște prea strălucîți luminători, ca cei ce au pierdut toată înșelăciunea.

Capetele tăindu-vi-se, capul vrăjmașului ați sfărâmat cu picioarele voastre cele prea frumoase, vitejilor mucenici, stele nerătăcite și junghieri însuflașite, odoarele Bisericii cei cerești Evtropie slăvite, Vasiliske și Kleonike, tuturor pace cerându-le.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Sufletul meu, carele bolesti cumplit de patimi prea rele, vindecă-l prea lăudată, carea pre Tămăduitorul și Măntuitorul tuturor, pre Hristos ai născut, carele vindecă toată neputința, cel ce au rănit mintea cea rea a diavolului și din moarte ne-au slobozit pre noi.

A Crucii, și acum, a Născătoarei:

Junghierea ta cea nedreaptă Hristoase văzându-o Fecioara fânguindu-se striga Iie: Prea dulce Fiule, cum mori fără dreptate? cum te spânzuri pre lemn, carele ai spânzurat tot pământul pre ape? Nu mă lăsa singură, Făcătorule de bine mult milostive, pre Maica și slujnica ta rogu-mă.

LA UTRENIE

CANONUL Mucenilor.

Al căruia Acrostihul la Greci este acesta:

Prin cântări laud ostenile a trei nevoitorii intru o unire cugetători.

Peasna I, Glas 4, Irmos:

Adâncul mării roșii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israîl cel de demult, cu mâinile lui Moisi în chipul Crucii, puterea lui Amalik în puștie au biruit.

Cu strălucirile dumnezeiești vărsări de lumină strălucindu-vă și cu cununile pătimitorilor cu adevărat lumi-

nându-vă, sfinților cei întocma cu numărul Treimei, pre aceasta îmblânzită nouă să o faceți.

Glașuindu-vă duhovnicește de graiurile cele dumnezeiești mucenilor, și fiind uniți întru una, fiind legătura păcii întru sine-vă, ați biruit înșelăciunea vrăjmașului.

Slavă:

Intocma cu numărul Treimei arătându-vă mucenilor, întocma cu credința cugetând întrînsa de o potrivă, ați aflat cununa, Evtropie, Kleonike, împreună cu Vasilisc, bunilor briutori.

Și acum, a Născătoarei:

Frumos mai mult decât fiți oamenilor, cuvântul cel mai nainte de veci ieșind din pân-tecele tău, Stăpână, au pierdut posomorârea morții, dându-ne nouă viață veșnică, Preacurata Fecioară.

Peasna 3, Irmos:

Veselește-să de tine...

Intărindu-te întru Hristos Evtropie, cu acelaș nume adevărat te-ai făcut purtătorul de biruință împotriva vrăjmașilor, slăvite mucenice.

Mucenicește pătimind, arătat ai luat laudă nemuritoare a biruinței, înțelepte mucenice Kleonike, pironindu-te pre cruce vitejește.

Slavă :

Implătoșindu-te cu crucea slăvite, împărătește ai surpat multa nedumnezeire cea elinească, mucenice Vasiliske, pururea pomenite.

Și acum, a Născătoarei :

Lăcaș liniștit și anghiră neruptă avându-te credincioșii pre tine Născătoare de Dumnezeu, din cele cumplite ale înșelăciunii să ne izbăvim.

Irmosul : Cap. 35

Vezelește-se de tine Biserica ta Hristoase, strigând: Tu ești puterea mea Doamne, și scăparea și întărirea.

Sedalna glas, I.

Podobie : Mormântul tău...

Pre Treimea cea prea slăvită, treimea mucenicilor o au mărturisit înaintea norodului celu mult, și pătimind mucenicește s'au numărat cu cetele celor fără de trupuri. Pre aceștia astăzi să-i lăudăm cu credință, prăznuiind pomenirea lor cea sfînțită și veselitoare lumii.

Slavă, și acum, a Născătoarei :

Nădejdea credincioșilor, prea sfântă Fecioară, pre Dumnezeu pre carele L'ai născut mai pre sus de minte și de cuvânt, roagă-l neîncetați împreună cu puterile cele de sus, ca să ne dea iertare de păcate nouă tuturor și îndreptare vieșii, celor

ce cu credință și cu dragoste pururea te slăvim pre tine.

A Crucii, a Născătoarei :

O minune nouă! O taină înfricoșată! Striga Preacurata Maica și cea cu totul fără prihană, când au văzut pre Domnul întins pre cruce. Cel ce toate le ține cu palma, ca un osândit de judecătorii cei fără de lege spre cruce să osândește.

Pegasa 4, Irmos :

Ridicat pre cruce văzându-te Biserica, pre tine Soarele dreptății, au stătut întru a sa rânduială, precum se cuvine strigând: Slavă puterii tale Doamne.

Fiind întemeiați pre piatra adevărului, v'ați arătat neclătiji de asuprelele muncilor, mult pătimitori mucenici, dezrădăcinând arătat toată întemeierea înșelăciunii.

Toată dorirea întinzând către Ziditoriu, întinzându-vă de legături și de zgârieturi, având durere v'ați arătat nebiriuiți în locul cel de luptă, Kleonike, Evtropie împreună cu Vasilisc.

Slavă :

Cu prea frumoase raze fiind străluciți, ca cei ce priviți către Hristos, unde sunt purtătorii de chinuri, prea lesne aji suferit revârsarea focului, arzând pre cei profivnici.

Și acum, a Născătoarei :

Curgerea păsunii morții o ai opriț, născând râul vieții, pre Hristos. Pre carele roagă-L să stingă cuptoriul păcatului sufletului meu, Maica milostivirii Preacurată.

Peasna 5, Irmos.

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina cea sfântă, carea întorci dintru înțunerecul necunoștinței, pre cei ce te laudă pre tine cu credință.

Cu făria cugetului surpând semeția muncitorilor, bârfeala cruzimei lor ați zdrobit, prea răbdătorilor mucenici.

Mai pre sus de ceste pământești cugetând de bună rodirea cea cerească, carea înfloreste, ați părăsit ostășirea, bogăția și slava.

Slavă :

Neînfricoșându-vă de nebunia cea fără de omenie a muncitorilor, vitejește ați defăimăt focul și bătăile, și zgârieturile și muncile.

Și acum, a Născătoarei :

Intru mine îmbrăcându-se din tine cel ce m'ai zidit, Născătoare de Dumnezeu, au ieșit în două firi cunoscut într'un Ipostas fiind neamestecat.

Peasna 6, Irmos :

Jertfi-voi ţie cu glas de laudă Doamne, Biserică strigă către Tine, de săngele dracilor curățindu-se, cu săngele cel curs prin milostivire din coasta ta.

CONDAC, glas 2.

Podobie : Cele de sus căutând...

Luminători luminoși v'ăți arătat dumnezeești mucenici cei trei cu numărul și cu strălucirile minunilor luminări toată ziarea, pururea gonind noap-

escul Kleonik împreună cu Evtropie dupre mulle chinuri pironindu-se pre Cruce, arătat desăvârșit s'au încununat.

Călătorind pre calea cea neclătită a muceniei slăvitul Vasilisc și pironindu-i-se picioarele au zdrobit capetele dracilor călcându-le.

Slavă :

Biserică făcând inima ta ai surpat chipul înșelăciunii arzându-l și prin sabie făindu-ți se capul ai primit și cununa, mucenice Vasiliske, pururea pomenite.

Și acum, a Născătoarei :

Ca un frandafir în mijlocul spinilor, și ca un crin prea curat, și ca pre o floare din văi aflându-te Mirele Cuvântul, o Maica lui Dumnezeu în pântecele tău s'au sălășluit.

Irmosul : 8 p 39

Jertfi-voi ţie cu glas de laudă Doamne, Biserică strigă către Tine, de săngele dracilor curățindu-se, cu săngele cel curs prin milostivire din coasta ta.

CONDAC, glas 2.

Podobie : Cele de sus căutând...

Fiind întărîtă societatea de frați a mucenicilor, dumneze-

tea cea adâncă a neputințelor, și unui Hristos Dumnezeu rugându-vă, ca să se dăruiască nouă mare milă.

Intru această zi în 3 zile, pomenirea sfintilor mucenici Evtropie, Kleonic și Vasilisc.

Stih: Evtropie prin închipuire i s-au arătat urmând lui Hristos,

Carele și sfârșitul luând prin sabie au aflat pre Hristos.

Și Kleonic strălucită biruință este având,
Ca și Hristosul meu de demult, pre Cruce spânzurând.

Trupul ca o temniță avându-l și mai nainte de a temniței inchidere,

Vasilisc (acum se bucură) de amândouă temnițele luând izbăvire.

Pre lemnul crucii Evtropie,

S'au pironit în a treia a lui Martie.

A cesta erau pre vremile lui Maximian împreună ostaș și rudenii sfântului mucenic Teodor Tiron cu neamul din Amasia, care este cetate strălucită a Pontului Kapadochiei. Aceștia fiind cleveți la ighemonul Ascliopodot, viind înaintea lui și bătându-i cumplit. Iară sfântul Evtropie primi rane preste gură, căci au batjocorit pre ighemonul. Atuncia cei ce-i băteau slăbiră de multă puterea muncii, iară mucenicii arătându-li-se Domnul și slăvitul mucenic Teodor să însăși nătoșără. Deci crezând mulți în Hristos pentru minunea aceasta, s'au săvârșit prin sabie. Iară ighemonul schimbându-și fizica, și îspitind cu amăgituri ca să întoarcă pre sfântul Kleonik din credința lui Hristos, unele daruri făgăduindu-i și altele și dându-i. Nimic sfântul de acestea nu s'au înduplecăt, ci mai vârtos să iuțea, că și nebunia ighemonului ocară, și neputința idolilor batjocoria. Și făcând el jertfă doborât-au jos prin rugăciune idolul Artemindei. Drept aceia turnără preste dânsii smoală topită de trei căldări. Din care ei fură feriți fără stricăciune. Iară muncitorii și cei ce slujau la unele ca acelea au ars, după aceia Kleonik și Evtropie fură răstigniți, și au permis sfârșitul. Iară sfântul Vasilisc bâgându-l în temniță, preste puțină vreme au permis și el sfârșitul.

Intru această zi, sfântul sfîrșitul mucenic Teodorit Presviterul Antiohiei.

Stih: Oarecare loc al Edemului il are spre încăperă,
Inlăuntru și pre Teodorit cel prea mare.

Iulian moșul rău credinciosului Iulian paravatului creștin fiind și Anagnost marei biserici din Antiohia, iară înduplecându-să de rău credinciosul Iulian nepotul său și împăratul, nu numai de credința lui Hristos s'au lepădat și s'au închinat idolilor, ci încă au și prodosit rău credinciosului tiran toată bogăția și sfintele odoare ce le-au afierosit marele Constantin bisericii Antiohiei, de împăratul fiind rănduit el gonaci și judecător acolo. Deci împrăștiind spurcatul clirosul bisericesc, au rămas singur sfântul Teodorit împreună cu alții creștini, propovедind cu îndrăzneală și mărturisind credința lui Hristos. Pre carele și prințându-l i-au pus la închisoare și aducându-l față au poruncit mai întâi să-i bată picioarele, apoi mai în urmă și capul asemenea. Și desbrăcându-l i-au spânzurat pre un lemn și au poruncit să se strujească. Deci strujindu-se fericitul ca la trei ceasuri, săngele curgea ca un pârău, iară fața sa era mai luminată. Iară după ce au auzit sfântul pre păgânul zicând: jertfește ticălosule/dumnezeilor și de ești dator vistieriei împăratești sau și altuia cuiva, împăratul te va izbăvi pre tine și te va slobozi de datorie, și nu-ți vei lepăda sufletul tău așa rău și cu silnicie. Au zis sfântul, tu bicisnice ești ticălos și împăratul tău, căci lăsand pre Hristos v'ati lipit de Antihrist și sănăteți datori a vă face ațâțare focului celui veșnic. Iară eu nu sunt dator cuiva decât Domnului meu, adevaratului Dumnezeu, sunt dator cu adevarata credință până la cea din urmă a mea răsuflare. Acestea auzindu-le spurcatul, și urătoriul de Dumnezeu tiran au poruncit cu două făclii aprinse să arză coastele sfântului. Carele ridicându-și ochii spre cer, să rugă, șoptind. Și îndată cei ce țineau făclile au căzut la pământ ca niște morți, și turburându-să Iulian și cei împreună cu dânsul și cu grăbire ridicându-i pre ei, și zicând: De trei ori blestemătilor pentru ce ați lăsat de a arde pre rău credinciosul și prea ticălosul și v'ati dat la dormitare și la lenie. Răspuns-au ostașii: Tu ești rău credincios și de trei ori blestemat și orbit

cu vederile, că nu vezi patru îngeri care păzesc pre robul lui Dumnezeu și ne opresc pre noi a ne aprobia de dânsul. Deci nu vorovi nebunete, mare este Dumnezeul creștinilor. Deci tiranul rușinându-se au poruncit să se arunce ei în fundul răului Orontului. Și când îl ducea pre ei, le zicea sfântul: Duceți-vă fiili mei calea cea fericită cu pace, căci voi veni și eu urmându-vă vom și mă voi bucura cu voi bucuria cea veșnică intru împărăția cerurilor. Și aceștia acest fel de mucenicesc sfârșit au luat. Iară sfântul Teodorul dupăcescă asupra sa cu totul Iulian, și-l silea să jertfească idolilor, i-au zis: Tu adică prea rău credinciosule și prea ticăloase decât toți oamenii din vremea ta însuși măruntaiile tale, cu dinții mestecându-le după puține ceasuri, cu silnicie îți vei lepăda spurcatul tău suflet, trimițându-l pre el la focul cel veșnic. Iară tiranul cel mai rău credincios decât tine în pământul persesc și el fiind lovit de crereasca suliță va fi aruncat în gheena focului. Și acestea sunt o prea ticăloase răspărățirile faptelor voastre; iară eu voi jertfi Dumnezeului meu jertfă de laudă. Așa au vorovit sfântul și îndată au poruncit tiranul ca să îl se taie capul. Iară în vremea ce îl ducea spre aceasta, sfântul făcea rugăciune cu veselie susținându-se capul, său mutat către Dumnezeu. Iară sfîntele lui moaște oarecare creștini după vrednicie îngropându-le, au însemnat cele ce se zisese de sfântul și după puține zile, precum au spus sfântul mai înainte, amândoi Iulianii rău credinciosul moșul și prea înrăutățitul nepot rău cei răi său luat sfârșitul.

Intru această zi sfinții Zinon și Zoil, cu pace său săvârșit.

Stih: Lui Zinon și Zoil a vieții deslegare,
Au stătut pricina de mai bună viețuire.

Intru această zi prea cuvioasa Piamun fecioara cu pace său săvârșit.

Stih: Ca cu ciucuri aurii Piamun cea cu negru imbrăcată,
Să aduce cu bunățile fiind îpodobită.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne,
miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cupitorul persesc fiererii lui Avraam, cu pofta bunei credințe mai vârtoș decât cu văpaia focului fiind aprinși, au strigat: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Acum după vrednicie, precum au zis Făcătorul către pătimitori, câștigând viața cea veșnică purtătorilor de chinuri, cântați: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Moștenit-afii purtătorilor de chinuri tainică ducerea cea mai pre sus de minte, și slavă și cunună, frumșetea cea veșnică și bucuria cea neîntristată, strigând: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Slavă:

Voi mucenicii cei neclătiți răbdând pătimire în cuporii muncilor, pre slujitorii înșelăciunii i-ași ars, strigând: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Rumpe Fecioară zapisul păcatelor mele și mă mântuește de tot felul de vătămare și de asupreală vicleanului, ca să strig ţie: Binecuvântată ești tu între mueri Preacurata Stăpână.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile intinzându-și Daniil..

Sosit-au acum praznicul vos-

tru sfinților cel de prește an,
plin de veselie și de bucurie
strălucită, întru care cu dragoste
pre voi lăudându-vă cu cântări,
strigăm dătătoriului de cununi
și Dumnezeu: Binecuvântați
toate lucrurile Domnului
pre Domnul.

Frumoase sunt ranele voastre Mucenicilor, căci ca aurul și ca piatra cea scumpă s'au arătat lui Dumnezeu, cărora cu credință închinându-ne Dumnezeului celui ce v'au întărit pre voi strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Izvor adeverat al darurilor întru Hristos, arătat s'au dat Mucenicilor. Pământul cel fără umezială aduce roduri, și cel fără de apă izvorăște râuri, și firea cea necuvântătoare au ajuns a strigă cu cântare: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Cuvântul sălășluindu-se în pântecele tău prea curată Slăpână, trup s'au făcut, îndumnezeind firea mea, cel mai presus de dumnezeire, prin desăvârșită iubirea sa de oameni. Pre carele cu credință lăudându-l cântăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm... Ep. 36

Mainile întinzându-și Daniil,
gurile leilor cele deschise în
groapă le-au încuiat, și puterea
focului au stins, cu buna faptă
încingându-se Tinerii cei iubi-
tori de buna credință, strigând:
Binecuvântați toate lucrurile
Domnului pre Domnul.

Peasna 9, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Acum văzând arătat slava
Domnului purtătorilor de
cununi, împreună cu cetele ce-
lor fără de frupuri, și cu ale mu-
cenicilor, și ale drepților lui,
rugați-vă cu fierbințeală pentru
noi mucenicii cei trei la număr.

Cu totul întru sine-vă sălă-
șluind pre Mântuitorul, dupre
vrednicie v'ăji cunoscut lui
Dumnezeu cetate intemeiată
pre turnuri dumnezești Evtro-
pie și Klenoike împreună cu
Vasilisc, gânditorilor de Dum-
nezeu.

Slavă:

Pentru cei ce cu credință
săvârșesc prea sfântă pomenirea
voastră, și laudă luptele cele
dumnezești sfințite, rugați pre
Ziditorul slăvășilor mucenici, ca
să se afle iertarea păcatelor.

Și acum, a Născătoarei:

Tu singură sprijineală și
nădejde și mântuire, tu scăpa-
rea mea și zid și dumnezeiască

mângâiere sufletului meu te-ai arătat. Pentru aceasta izbăvescă-mă de toată munca pururea Fecioară.

Irmosul: C 434

Hristos piatra cea netăiată de mâna cea din marginea unghiu lui. Din tine muntele cel netăiat Fecioară s'au făiat, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta veselindu-ne, pre tine Născătoare de Dumnezeu teămărim.

Svetilna glasului și Sfihovna Triodului.
și cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduială
și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 4 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Gherasim cel dela Iordan.

La Doamne strigat-am: Sfihirile Triodului
și ale cuviosului glas 8.

Podobie: O Prea slăvită minune...

Părinte de Dumnezeu înțelepțite Gherasime, intraripându-ți gândul către Dumnezeu, prin credință ai urit nestatornicia amestecării cei lumești, și Crucea ta ridicând, ai urmat Văzătoriului a toate, supuind cuvântării trupul cel cu anevoie înfrânat, cu nevoințele pustniciei, prin puterea dumnezeescului Duh.

Cu lumina bunătăților, și cu strălucirile minunilor, aflându-

te în pustie ca un soare cu multă lumină ai călătorit o Gherasime. Si cu hiarele petrecând le-ai poruncit a-ți sluiji ţie. O cât este de minunat Dumnezeu Domnul, carele prea arătat suspone oamenilor hiarele ca preniște cuvântăloare.

Intru liniște multă și intru plângere, și în lacrămi toată viața ţi-ai petrecut, și monahilor îndemnător prin credință te-ai făcut cu neavere împodobindu-te, și cu înfrânarea înfrumusețându-te, strein și nemernic pre pământ arătându-te. Pentru aceasta ai aflat desfătarea bunătăților de Dumnezeu fericite.

Slavă, și acum a Născătoarei:

Pre tine te rugăm cu totul fără prihană, pre folositoarea noastră și mijlocitoarea întru necazuri, nu frece cu vederea pre robii tăi cei ce pier până în sfârșit, ci grăbește și ne izbăvește pre noi de urgia și necazul ce ne stă de față, ceiace ai încăput pre Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu Preacurată. Căci tu ești nouă zid și ajutor nebiruit.

A Crucii, și acum a Născătoarei:

Soarele s'au înlunecat Fiule și luna în haină neagră și au schimbat lumina! Pământul să clătește și catapiteasma bisericii tale să rumpe. Si eu cum nu mă voi rumpe la cele din-

lăuntru, zgâria-mă-voi ^{pe} față,
prea dulce Mântuitorul meu,
văzându-te pre tine mort fără
dreptate.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului și Tripeșnețul Triodului
dupre orânduiala lor.

CANONUL Sfântului.

Facerea lui Gheorghe.

Peasna I, Glas 4, Irmos :

Cânta-voi ţie Doamne Dumnezeul meu, că ai scos pre norod din robia Eghipetului și ai acoperit pre Faraon cu căruțele lui și puterea lui.

Având înfrânarea armă tare asupra tuturor măestriilor celui strein, vitejește să călcăm meșteșugirile lui.

Cu strălucirea duhului luminându-te la ochii cei înțelegători ai sufletului tău, prin bunătate ai biruit către lumina cea neapusă de Dumnezeu purtătorule.

Slavă :

Sarcina cea pământească acestor de aicea prin neavere lepădând-o, ca un fără de trup ai săvârșit calea sihăstriei părinte Gherasime.

Și acum a Născătoarei :

Preacurată, naștere a ta cea cu totul fără prihană, cu aripile postului dela pământ către viețuirea cea cerească

ne-au înălțat pre noi, în ceruri suindu-ne.

Peasna 3, Irmos :
Intăritu-s'au inima mea...

Prin înfrânaare omorând hia-rele patimilor, prin nepălimire și prin curăție să ne apropiem la Hristos.

Privind pururea către dorirea Domnului cea nematerialnică, ai defăimat materia cea vremelnică cuvioase părinte.

Slavă :

Având pre limba ta totdeauna pre Hristos, părinte Gherasime, prin minuni înfărei adevărul cuvintelor tale.

Și acum, a Născătoarei :

Impăternicind întru postiri și osteneli neputința firii noastre Fecioară, întărește-o asupra patimilor.

Irmosul :

Intăritus-au inima mea întru Domnul Dumnezel meu, pentru aceasta cei slabii s'au încins cu putere.

Sedealna Glas 1.

Podobie : Piatra fiind pecetuită..

Scara bunăților celor dumnezești săvârșind, te-ai înălțat spre înălțimea vedeniei cei înțelegători, și ai primit dela Hristos arătările cele curate ale dumnezeștilor Taine. Pentru

aceasta purtătorule de Dumnezeu pre tine te cinstim cu bună credință și strigăm: Slavă lui Hristos celui ce te-au întărit; Slavă celui ce te-au încununat; Slavă celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Slavă, și acum a Născătoarei:

Mainile tale cele dumnezești prea sfântă Fecioară, cu care ai ținut pre Ziditorul, cel ce s'au întrupat pentru bunătatea, întinzându-le roagă-L pre Dânsul, ca să ne izbăvească pre noi din ispite și din patimi, și din primejdie, cei ce te lăudăm cu dragoste și își strigăm: Slavă celui ce s'au sălăsluit întru tine; Slavă celui ce a eșit din tine; Slavă celui ce ne-au slobozit pre noi prin nașterea ta.

A Crucii, și acum, a Născătoarei:

De cei fără de lege pironindu-te pre Cruce, Mântuitoare, și coasta împungându-ți-se de sulița ostașului, Preacurata să tângua cu amar, și de multă și înfricoșată răbdarea ta să spăimântă, strigând: Slavă dragostei tale cei către oameni; Slavă bunătășii tale; Slavă ţie celui ce cu moartea ta ai făcut pre oameni nemuritori.

Peasna 4, Irmos:

Venirea arătării tale cei de pre pământ Hristoase Dumnezeule vestindu-o prorocul

mai 'nainte, cu bucurie au strigat: Slavă puterii tale Doamne.

Prin milostivirea facea pentru oameni Hristoase Dumnezeule, semn ai dat vremea înfrâñării prin carea curătești și sfințești sufletele și trupurile robilor tăi, Mântuitorule.

Săvârșind scara faptelor celor bune înțelepte, te-ai învrednicit vedeniei cei mai de taină. Pentru aceasta și dar ai luat a vedea și cele viitoare mai 'nainte de vreme.

Slavă:

Cu sudorile luptelor tale celor Dumnezești, ai adăpat pustia cea neroditoare, și aducătoare de roadă o ai arătat, carea aducea lui Hristos pre oameni.

Și acum, a Născătoarei:

Ca ceiace este dată întărire credincioșilor dela Hristos, carele te-au proslăvit pre tine, Fecioară Preacurată, în vremea înfrâñării, încinge-ne pre noi cu putere, cei ce te lăudăm.

Peasna 5, Irmos:

Cela ce ai răsărit lumina și ai luminat zorile și ai arătat ziua: Slavă ţie, slavă ţie, lăsuse Fiul lui Dumnezeu.

Dintru dorirea cea râvnitoare de ceste de jos, prin înfrâñare răpindu-ne, trage-ne către înălțimea iubirii tale lisuse îndurale.

Cu năvălirile rugăciunilor taberile dracilor vitejește le-ai rănit Gherasime, și pre Hristos îl lăudai fiu al lui Dumnezeu.

Slavă :

Ceața patimilor risipindu-o, de Dumnezeu purătorule te-ai apropiat prin cuget către lumina neînfinăciunii și a curăției.

Și acum, a Născătoarei:

De înținăciunea cea înțelgătoare spălându-ne prin înfrâname, arată-ne curați a slavoslovi pre Fiul lui Dumnezeu, Fecioară.

Peasna 6, Irmos:

Pre cum ai izbăvit...

Fiind noi luminați cu strălucirea înfrâñării, învrednicește-ne a vedea dumnezeeasca slavă și strălucirea sculării tale, Mântuitorule.

Ca un luceafăr strălucind întru întunerecul vieții Gherasime, ai povătuit pre oameni spre lumina petrecerii îngerilor celor fără de trupuri.

Slavă :

Cu toiaugul rugăciunilor tale ai sfârâmat capetele hiarelor celor înțelgătoare și de vânarea acelora ai măntuit pre oameni, pururea prea slăvite Părinte.

Și acum, a Născătoarei:

Cunoscând prin tine pre

Stăpânul tuturor, Născătoare de Dumnezeu de înșelăciunea i-dolilor ne-am izbăvit, și cu dragoste te slăvim, cu adevărat Maica lui Dumnezeu.

Irmosul:

Precum ai izbăvit pre Ionă Proorocul din chit, Hristoase Dumnezeule, aşa și pre mine dintru adâncul greșalelor scoate-mă și mă mântuește, unule iubitorule de oameni.

CONDAC, glas 4.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Aprinzându-te de dorirea celor de sus, asprimea pustiei Iordanului mai mult decât toate dulcețile lumii ai socotit. Unde plecându-ți-se fie hiara până la moarte cu poslușanie, și cu jale pre mormântul tău s'au sfârșit, proslăvindu-te aşa Dumnezeu. Pre carele roagă-l pentru noi părinte Gherasime.

Intru această lună în 4 zile pomenirea sfântului prea cuviosului părintelui nostru Gherasim, cel de la Iordan.

Stihi: Lui Gherasim răsplătirea îi este hiara slujitoare:

Carele au omorât hiarele patimilor mai naivinte de a vieții incetare.

Intru a patra zi Gherasim cel lăudat.

Din viața aceasta au zburat.

Acesta din copilărie pedepsindu-se cu frica lui Dumnezeu și călugărinindu-se s'au dus în pustiu cel mai dinlăuntru al Tivaidei, în zilele împăratului Constantin bărbosul, nepotul lui Iraelie, și au pus atâta nevoie pentru bunătăți de s'au făcut lăcaș lui Dumnezeu, încât și hiarele cele sălbace le stăpânea, că se aflase un leu de-i slujia, carele pe lângă altele slujbe grele, ce îi făcea cuviosului avea și slujba aceasta adică, îi ducea și

catârul ce-i căra apă de-l păștea și iarăș îl aducea la schit. Iară odinioară luându-se catârul după niște neguțători călători, îl legără cu cămilele de se dusă, dormind leul. Și aşa monahul cel ce sluia prea cuviosului, se măhnii văzând seara că vine leul singur la chilia, și cugetă că leul au mânca pe catâr, de care lucru au spus sfântului, iară sfântul porunci să fie leul în locul catârului și să facă slujba lui. Care slujbă primindu-o în câtă vreme au fost catârul prins la neguțători, el purta vasele cele de apă pre spatele sale, și alergând căt putea de tare se silea să aducă apă. Ci iarăș pe acea cale să întâmplase a să întoarce neguțătorii, și întâmplându-se și leul la râu de unde căra apă și văzând și cunoscând pre catâr ce urma după cămile, se repezi fără de veste răcind tare căt să îngroziră neguțătorii și fugiră. Iară el apucând pre catâr de căpăstru îl trase. Deci trăgându-l pre catâr și cămilele se trăgeau după catâr, care erau legate una de alta dupre obiceiul lor, până aduse catârul și cămilele la chilia sfântului Gherasim.

Și bătând la ușă cu coada, ca cum adeca ar fi adus vânat sfântului; iară sfântul zâmbind a râde pușin zisă către ucenicul său: În desert s'au osândit de către noi leul. Fie dar slobod dela slujbă și pască-se și petreacă dupre obiceiul său. Atuncea leul închinându-se cu capul, ca cum i-ar fi mulțumit sfântului, să dusă la pustie, și întru o săpiamănă odată venia la sfântul și își pleca capul făcând în chip de închinăciune. Deci murind sfântul au venit iarăș el și merse ca să-i dea obișnuita blagoslovenie. Și negăsind pre sfântul prinepu de moartea lui dela monahul ucenicul sfântului, carele îl duse la mormântul lui. Pentru aceasta plânsé întai mugind încetișor, după aceia răcind tare, muri deasupra mormântului cuviosului. Așa slăvește Dumnezeul pre cei ce-l slăvesc. Și le gătește a le sluji și hiarele, când păzesc icoana cea dupre chip și dupre asemănare neîntinată și curată.

Intru această zi, pomenirea sfintilor mucenici Pavel și Iulianiei surorii sale.

Stih: Pavel cel ce zace asemenea și Iulania, Sânt frați tăiați cu sabia.

Acestea erau pre vremea împăratului

Avrilian, din Ptolemaida, frați dupre trup și fii de blagocestivă părinți și Pavel era ceteț, adică cetea la nord sfintele Scripturi carele le învățase cu multă osteneală și le înțelesese bine. Încât de și era Tânăr prea lesne astupa gurile ereticilor, ca un propoveditor dumnezeiesc a rândulei cu-vântului lui Dumnezeu cea pentru noi. Iară viind împăratul Avrilian la Ptolemaida, el îmbărbătă pre soru-sa Iuliani, ca să stea cu îndrăzneală, fiindcă are să se întâmple mare ispită. Deci el întrarmându-se cu semnul cinstitei cruci, fiindcă nu se îndoia că este întărit, s'au dus la împăratul și au mărturisit credința lui Hristos; iară desertăciunea idolească o au mustrat. Deci, fu spânzurat și strujit. Pre carele văzându-l soru-sa striga împotriva tiranului, că cu nedreptate muncește pre fratele său. Deci fu prinsă și ea și dându-se la spânzurătoare să strui și amândoi fură băgați într'un cazan cu smoală cloicotită. Și încă rămânând ei întru credința lui Hristos, au fost întinși pre un pat de fier înfocat, și pe deasupra îi bătea pre ei pe spinare. Unde Kodrat și Acachie muncitorii crutând pre sfinti li s'au tăiat capetele. Deci rămânând ei nevătămași, cu lanțuri de fier legându-i, iarăș i-au pus la închisoare, și prin arătarea îngerului fiind deslegați, și de hrană îndestulându-se, mulțamia lui Hristos. După aceasta iarăși însăjindu-se la împăratul și nevrând a jertfi idolilor, îi spânzurări iarăș și îi bătu cumplit. Atuncea și oarecarele Stratonic unul din muncitori căruia îi era milă de sfânta Iulani și să abătuse către partea stângă carele au și crezut în Hristos, în vremea când sfânta îl îndemna să nu o cruce, ci să facă voia împăratului, turburându-se tiranul i-au tăiat capul lui; iară sfintii au poruncit să se închiză la un loc, unde erau jivini otrăvitoare. Deci fiind păziți nevătămași cu darul lui Dumnezeu, pre sfântul Pavel adeca au poruncit să-l lege la un stâlp și fălcile lui să le bată cu măciuci de plumb, și celălalt trup să-l bată cu toiage de fier înfocate. Iară pre soru-sa Iuliana, au poruncit să o duca la o curvăsarie și să-și bată joc de ea bărbăti desfrânați. Însă însăjându-se îngerul Domnului, cu însuși praful picioarelor lui au orbit ochii acelora desfrânați. Ci însă sfânta milostivindu-să au aruncat

apă preste ei și i-au făcut sănătoși. Deci rămâind sfânta nevătămată au fost aruncată împreună cu fratele său într-o groapă cu foc, și poruncind tiranul ca acolo să fie împroșcați cu pietre, s'au arătat din cer un nor de foc, care apropiindu-se de împăratul ploua preste el ploae de foc. De carea temându-se el, au scos pre sfinții din groapă, dar însă nu s'au îndreptat, ci au poruncit, ca cu făclii aprinse să se arză ochii lor și tot trupul, și după aceasta să li să taie capetele.

Intru această zi Sfântul Grigorie de Kipru, cu pace s'au săvărșit.

Stih: Ca cerbul din curse, din viață izbăvindu-se,

Grigorie unde este apa cea vie acum să vede suindu-se.

Intru această zi sfinții mucenici Kodrat, Acachie și Stratonic, cei de muncitorii de sabie s'au săvărșit.

Stih: Trei cari ca apa săngele a multora l-au vărsat,

Al lor sănge Hristoase ție și-l varsă prin sabie cu adevărat.

Intru această zi sfântul Grigorie episcopul Assului celu din Anadol carele au viețuit la anul o mie o sută cinci zeci cu pace s'au săvărșit.

Stih: Din mormântul tău Grigorie curge, ferice spre slava lui Dumnezeu apă prea dulce

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluește-ne și ne mantuiește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cela ce ai grăbit cu Moisie în munte, și chipul Fecioarei în rug l-ai arătat: Bine ești cuvântat Dumnezelul părinților noștri.

Prin înfrâncare suindu-ne în muntele vieții cei dumnezeeaști și al curației, pre Domnul dătorul luminei înțelegător să-l privim.

Intru raiurile cele nestricăcioase ale bunătăților dănuind, ai cules florile minunilor de Dumnezeu purtătorule dăruind

tuturor darul îndestulat al acestora.

Slavă:

Păzind vrednicia cea dupre chipul lui Dumnezeu, te-ai arătat înfricoșat hiarelor celor neînblânzite, purtătorule de Dumnezeu, neîncetat cântând mulțămire lui Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Prin post și prin nevoiște încinge-ne cu fătie asupra vrăjășilor celor gânditori, pre noi cei ce te lăudăm și te cântăm pre tine Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 8, Irmos:

Pre Impăratul Hristos...

Impărate al tuturor Stăpâne Doamne, învrednicește-ne prin post și prin osteneli ca un bun a împărăți și noi asupra patimilor și desmierdărilor celor trupești: Ca bine să te cuvântăm întru toți vecii.

Pre Împăratul Hristos întru inima ta din pruncie primindu-l, de Dumnezeu purtătorule, lăcaș frumos te-ai arătat al Darurilor și al strălucirilor lui celor dumnezeeaști, slăvindu-l pururea.

Binecuvântăm...

In văpaia patimilor nefiind ars nicicum, Părinte Gherasime, te-ai udat din cer rouă Darurilor lui Hristos cu totul, pre carele cu dragoste neînce-

tat îl cântai: Ca pre un Dumnezeu al tuturor.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce s'au întrerupt din prea sfinte sângeurile tale, Preacurată Stăpână, însuși ne curățește de întinăciuni trupești prin înfrâname și prin osteneli, întăririndu-ne cu neîncetale rugăciunile tale Născătoare de Dumnezeu Fecioară.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre împăratul Hristos, pre carele l-au mărturisit tinerii cei robiți, în cuptoriu grăind cu mare glas: Toate lucrurile lăudați pre Domnul.

Peasna 9, Irmos:

Nașterea ta cea fără...

Bogăția Darului Duhului Sfânt să pune înaintea tuturor, celor ce aduc lui ostenelele înfrânrării.

Viața și petrecerea cea nematerialnică, întrup materialnic o ai săvârșit Cuvioase, slăvind pre Domnul carele te întăria pre tine.

Toată dorirea sufletului tău avându-o spre singure cele nestrîcăcioase, te-ai învrednicit de cele ce ai dorit Gherasime.

Slavă:

Impreună cu cuvioșii stând înaintea lui Hristos, pre acesta roagă-l pentru cei ce săvârșesc

dumnezeească pomenirea ta Cuvioase Gherasime.

Și acum, a Născătoarei:

De sus strălucind Darul tău Stăpână, luminează pre cei ce neîncetă te măresc pre tine, Maica lui Dumnezeu.

Irmosul:

Nașterea ta cea fără de sămânță Născătoare de Dumnezeu Preacurată, pre Hristos Dumnezel nostru cu laude fără de făcere o mărim.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre orăduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 5 ZILE.

Pomenirea sfântului mucenic Konon.

La Doamne strigat-am... Stihirile Triodului și ale sfântului, glas 1.

Podobie: Prea lăudaților mucenici...

Mucenice pururea slăvite cu multe scârbe împresurându-te și cu chinuri nesuferite împreunându-te, ai biruit pre șarpele cel cu multă măestrie și l-ai supus subt picioarele tale cele prea frumoase slăvite. Roagă-te lui Hristos, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Konone pururea prea slăvite, luminându-ți cugetul cu lumina sfântului Duh, întunericul dracilor celor vicleni l-ai

înpușnat și ai trecut spre lumina cea neapusă, veselindu-te întru Domnul. Pre carele acum roagă-l, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Konone vrednicule de minune, făcutu-te-ai biserică Treime și pre biserică cea prea sfântă, întru carea cu bună credință s'au pus trupul tău o ai arătat râu de nenumărate minuni, prea fericite. Pentru aceasta roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Bucură-te Curață străină auzire. Bucură-te lemn sfânt de Dumnezeu sădit al raiului. Bucură-te pierderea dracilor celor vicleni. Bucură-te sabie cu două ascuțisuri carea tai capul vrăjmașului, cu streină naștere ta, prea sfântă cu totul Preacurată, și iarashi ne-ai chemat pre noi care ne-au înstreinat.

A Crucii, a Născătoarei :

Pre Mielușelul său Mielușaua și Stăpâna cea Preacurată dacă l-au văzut pe cruce, neavând chip, nici frumusețe, plângând grăia: Vai mie! unde a apus frumusețea ta prea dulcele meu Fiu? Unde este buna cuvință? unde este darul feții tale cel ce strălucează prea iubite?

LA UTRENIE.

CANONUL Sfântului și Tripesnețul Triodului dupre orânduiala lor.

CANONUL Sfântului.

Al căruia Acrostihul la Greci este acesta:

Konon bine biruitorul mucenic, cu cântări să se laude.

Peasna 1, glas 5, Irmos:

Mântuitorului Dumnezeu, celui ce au povătuil pre norod pre marea cu picioare neudate și pre Faraon cu toată oastea l-au înnecat, Aceluia Unuia să-i cântăm, că s'au proslăvit.

Bunul biruitorul mucenic Konon acum să se laude, ca unul ce au făcut vitejie asupra înșelăciunii și s'au ostășit pentru Hristos Dumnezelul tuturor, și s'au încununat cu cunună nestricăcioasă.

Konon slăvitul mucenic, dorind de viața cea ascunsă și slava cea nemuritoare, le-au luat schimb în locul desfătării cei stricăcioasă. Pre carele cu cântări să-l cinstim, că s'au proslăvit.

Cu haina nestricăciunii îmbrăcându-te acum Konone slăvite, te-ai altoit din rădăcina maslinului celui sălbatec întru maslin dumeașnic și ai adus roadă lui Hristos, pre cei ce te-au născut pre fine.

Slavă :

Deslegându-se prea slăvitul

mucenic de blestemul stricăciunii strămoșului au lepădat jugul, și s-au făcut pre soție, soț curăției.

Și acum, a Născătoarei:

Preacurată maica lui Dumnezeu, pre Dumnezeu cel ce nu s'au despărțit de sănurile Tatălui, și s'au întrupat din Tine, neîncetat roagă-L să măntuască de toată primejdia pre cei ce i-au zidit.

Peasna 3, Irmos:

Cu puterea crucii tale...

Ales-ai a sluji lui Dumnezeu dorind de lumină, iară nedumnezeirea idolilor cea întunecăsoa o ai urât, Konone slăvite.

Jertfitu-ți-ai lui Hristos sufletul și trupul cu osârdie, și făcându-te ca un bine primit, în suși cu singur Stăpânul ai vorbit, prea fericite.

Ințelepțește ai izbăzit noarde nenumărate, de legile lor cele părintești, în priveliște înfruntând pre cel numit cu numele pierzării, Konone slăvite.

Slavă:

Roagă-te slăvite, ca să se dea deslegare patimilor celor sufletești și trupești, celor ce prăznuesc cu credință pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Roagă-te neîncetat Preacurată, celui ce au ieșit din coap-

sele tale, ca să se izbăvească dintru înșelăciunea diavolului, cei ce te cântă pre fine, Maica lui Dumnezeu.

Irmosul:

Cu puterea Crucii tale Hristoase întărește gândul meu, ca să laud și să slăvesc răstignirea ta cea măntuitoare.

Sedealna, glas I,

Podobie. Mormântul tău...

Din pruncie lipindu-te de Dumnezeu, Purtătorule de Dumnezeu, te-ai arătat cinslit vas al Duhului, și duhurile cele viclene le-ai supus. Si pătimind dupre vrednicie te-ai mărit. Pentru aceasta foți cu credință prăznuim sfântă pomenirea ta.

Slavă, și acum, a Născătoarei.

Chivernisește Preacurată ticălosul meu suflet și-l miluește pre dânsul, cel ce s'au alunecat întru adâncul pierzării, pentru mulțimea greșalelor. Si în ceasul înfricoșătiei morți Preacurată răpește-mă dela dracii cei ce mă clevetesc, rogu-mă și mă măntuește.

A Crucii, a Născătoarei.

Fecioară prin inima ta cea curată și fără prihană cu adevarat sabie au trecut, când ai văzut pre cruce pre Fiul tău înălțându-se Preacurată bine cuvântată Marie, scăparea păcătoșilor, Născătoare de Dumnezeu, întărirea credincioșilor.

Peasna 4, Irmos.

Auzit-am Doamne învierea „ta cea din mormânt, și am „proslăvit nebiruită puterea ta“.

Surpat-ai fericite înșelăciunea noroadelor, din rădăcină și Dumnezeirea lui Iisus ai arătat.

Mincinosul dumnezeul cel de piatră de îngrozirea ta înfricoșându-se, au bine vestit pre Iisus, a fi singur Dumnezeu.

Cei neînțelegători au venit la înțelegere; prin buza cea de piatră, primind prea adevărata premenirea cea mai pre sus de fire.

Slavă :

Taină negrăită este ceiace prin Tine se propoveduiește, că pre cei rătăciși îi întorci către Domnul mucenice.

Si acum, a Născătoarei:

Cu adevărat te slăvim pre tine Născătoare de Dumnezeu nenuntită și la limanul tău scăpăm credincioșii.

Peasna 5, Irmos.

Mânecând strigăm către Tine „Doamne: Mântuește-ne „pre noi, că Tu ești Dumnezeul „nostru, afară de Tine pre altul „nu știm“.

Făcutu-te-au Darul vas luminei cei curate și nestricăcioasă, pre tine slava și lauda mucenicilor.

Cu dumnezeiasca cunoștința graiurilor celor negrăite-ai înbogăjit și ai învățat nenumărate noroade, prea cinstite.

Slavă :

Darul minunilor tale văzându-l cel fără de lege strigă: Dumnezeul lui Konon au biruit înșelăciunea.

Si acum, a Născătoarei:

Fecioară după naștere te cântăm pre tine de Dumnezeu Născătoare, că tu pre Dumnezeu Cuvântul, cu trup L-ai născut lumii.

Peasna 6, Irmos.

Incunguriatul-mă adâncul...

Fost-au Darul prin rugăciunile tale creștere și bogăție celor ce au cresut, iar împotrivarea au fost pierzare celor nesupuși, Konone prea fericite.

Arătat și s-au supus mulțimile dracilor fericite, căci te-ai supus pre sineți lui Dumnezeu celui ce te-au făcut de sineți volnic, mucenice Konone slăvite

Slavă :

De tine se povăduia mulțimile învățându-se prin faptă și prin cuvânt, ca să aleagă dumnezeiește mila, și să urască bogăția cea iubitoare de argint prea fericite.

Si acum, a Născătoarei:

Rug nears și munte, scară

însuflare și poartă cerească dupre vrednicie te slăvim pre tine, Marie slăvită, lauda pravoslavnicilor.

Irmosul:

Inconjurați-m'au adâncul,
„groapă s'au făcut mie chitul,
„iară eu am strigat către Tine
„iubitorule de oameni. Si m'au
„mântuit dreapta Ta Doamne“.

CONDAC, Glas 3.

Cu curăția ca un înger vie-
juind pre pământ, dintru acea-
sta te-ai învrednicit a fi împreună vorbitor cu îngerii, și
pre părintele tău l-ai adus cătră
cunoștința lui Hristos, și pre
Hristos un Dumnezeu ai mărturisit,
pătimind până la sânge
mucenice Konone. Roagă-te
neîncetaf lui Hristos pentru noi
toși.

Intru această lună în 5 zile,

Pomenirea sfântului cuviosului mucenic Konon, cel din Isavilia.

Stih: Dumnezeu prin punere, către adevăratul Dumnezeu ai venit,

Lăsându-ți părinte Konone țărâna ta pre pământ.

Intru a cincea zi, Konon s'au dat

Sufletul cel cugetător de răbdare cu adevărat.

Acesta au fost pre vremile sfintilor Apostoli din satul ce se chama Vidanii, fecior fiind lui Nestor și Nadei, cari însurându-l, el pofti mai vârtos a petrece cu femeia sa în feciorie. Si să zice că Arhistratigul Mihail l-au învățat credința în Hristos și cum că l-au botezat în numele Treimei cei de viață începătoare și l-au împărtășit cu sfintele Taine și putere i-au dat, ca să poată face prea slăvite minuni. Drept aceia, au plecat și pre femeia sa Anna (căci aşa să numia) să fie la un gând cu dânsul și să petreacă amândoi cu curățenie. Botezându-și și pă-

rinții săi întâi și întorcându-i la credința lui Hristos. Încă și pre tatăl său Nestor l-au plecat ca să mărturisească pentru Hristos. Si au făcut și pre cei ce sluia idolilor, de au cunoscut pre adevăratul Dumnezeul tuturor, când vrea să facă jertfă unui demon întunecat și necurat ce era întru o peșteră. Deci mărturisind și demonul singur că nu este el Dumnezeu, făcu și pre nesupusele noroade a strigă că unul este Dumnezeu, cel al lui Konon. Care aceste glasuri la Isavreni și până astăzi să strigă cu glas mare la ziua sfântului. Să zice încă, că atâtă dar și putere au luat dela Dumnezeu asupra dracilor, încât pre unii din draci îi făcea plugari și pre alții pândari de păzau semănăturile și roadele. Iară pre alții i-au închis în chipuri de lut și i-au pecluit, îngropându-i adânc sub temelia casei sale. Iară pricina mărturisirii sale au fost aceasta: Că mergând întru acel loc Magnos ighemonul cu porunci împărătești și prințând pre sfântul și aducându-l înaintea lui, și mărturisind sfântul pre Hristos Dumnezeu adevărat, l-au bătut foarte cumplit. Deci, strângându-se norodul ca să scoată pre sfântul și să ucidă pre Magnos ighemonul, el prințând de veste a fugit. Iară norodul slobozind pre sfântul și ștergându-i ranele de sânge, l-au dus la casa lui, unde trăind după accea doi ani, s'au pristăvit către Domnul.

Si spun că după sfârșitul său vrând creștinii să prefacă casa, ca să o facă biserică, s'au aflat chiupurile acelea întru care închisese duhurile cele violente. Dintru care desupându-se unul, părându-li-să lucrătorilor că va fi aur într'însul pentru greime, esiră dracii ca focul. Si adeca, cei ce lucrau la biserică toți căzură la pământ; iară zidirea bisericii s'au răsipit și lemnele și funile au ars. Si după apusul soarelui numai cuteza nimenea a să apropie de locul acela. Însă iară după puțină vreme s'au izbăvit locul acela de acea bântuială drăcească prin rugăciunile sfântului Konon, si prin posturile și rugăciunile creștinilor celor de acolo.

Intru această zi pomenirea sfântului mucenic Konon grădinaru.

Stih: Konon la Domnul cel ce semnele cuelor este purtând.

Să apropie semnele cuelor pre picioarele sale având.

Acesta era din Nazaretul Galilei pre vremile împăratului Dechie. Deci, sculându-se de acolo au venit la cetatea Pamfiliei, numită Mandron și se află în locul ce se zice Carmena, bine lucrându-și grădina sa, din carea își agonisea hrană. Însă era cu obiceiurile prostatic și fără de răutate, încât viind cei ce-l căutau pre el să-l prindă și afară pre câmp închinându-i-să, din suflet li s'au închinat și el. Si spunând aicăa pricina pentru care au venit, adecă că ighemonul Puplie îl chemă pe el, au răspuns: Că ce trebuință are acela de mine, mai ales creștin fiind eu? chemă pre cei de un cuget cu el și pre părtașii credinței sale. Deci, fiind legat și adus la ighemonul și îndemnat fiind ca să jertfească idolilor, suspinând din adânc au batjocorit pre tiranul și încredințându-l că el rămâne întru mărturisirea lui Hristos și că orice munci i s'ar face întărindu-să că nu să va clăti din aceia, i s'au bătut cuie de fier prin picioare și au fost siliti ca să alerge înaintea căruței ighemonului. Deci leșinând el și căzând pre genunchi, făcând rugăciune s'au dat duhul la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Marco monahul, făcătorul de minuni.

Stih: Taci Marco dupre legea morților. Însă deși mort nu te voi da pre tine tăceri.

Acesta fiind foarte iubitor de osteneală s'au dat pre sine la învățătura dumnezeestilor Scripturi și tot odată au ajuns la desăvârșirea sihăstriei și a bunătății. Si semn spre dovedirea amândurora acestora sănt, atât cuvintele ce s'au scris de el, care sănt pline de toată învățătura și de folos, cât și darul facerilor de minuni, ce i s'au dat lui dela Mântuitorul Hristos. Din care minuni de nevoie este să povestim aică una. Oarecând sfântul liniștindu-să în ograda sa și lăua aminte de sine, au venit la dânsul o hienă sălbatică aducându-i lui pre puiul ei orb și cu chip de smerenie arată că roagă pre sfântul să se milostivească spre puiul ei și să-i vindece ochii. Iară sfântul scuipând pre ochii lui și făcând rugăciune i-au dat vedere. Si după câteva zile i-au adus hienă o mare piele de berbece, ca și când spre

răsplătire și multămită pentru vindecarea puiului său. Iară sfântul nu o au primit până când i-au arătat hiena cu oarecare semn că în viitorime nu va mai vătăma oile săracilor. Din care înțelegem, că dacă sfântul era atât de milostiv spre hiarele cele necuvântătoare; oare cât de milostiv era spre oamenii cu cari chiar firea îl legă? Si cere ca să se milostivească fișecarele spre cei de un neam și de o seminție cu el; și atâta era de curat bărbatul cu viață, încât preotul monastirei prin jurământ zicea: că niciodată el n'au dat monahului Marco dumnezeestile taine, ci când se apropia el, îngerul Domnului îl împărtășia. A căruia numai mâna de prin coti o vedea țind lingurița, prin carea cuviosul să împărtășia de sfintele Taine. Când se lepădase cuviosul cu totul de toate grijile și turburările lumești, era de patruzeci de ani și petrecând în sihăstrie șase zeci de ani, s'au mutat către Domnul. Era mic de stat, spănat la barbă, plin de Duhul sfânt și avându-și capul înlăuntru luminat cu darul Duhului Sfânt.

Intru această zi sfânta mucenită Iravda și pomenirea sfântului mucenic Evloghie cel din Palestina.

Stih: Bine cuvinteze toată făptura pre Evloghie:

Tâindu-să capul Iravdei pentru Tine, Făcătorul ei.

Intru această zi sfântul mucenic Eviampie.

Stih: Lui Eviampie grumazul de sabie i s'au tăiat,

Si rușinează reaua credință cea deșartă a celui întunecat.

Intru această zi sfântul mucenic Arhelaos, și cei împreună cu dânsul o sută cinci zeci și doi de mucenici prin sabie s'au săvărșit.

Stih: Arhelaie întâi grumazul la sabie dând, Tăierea ta dumnezeiescule norod ai Domnului este începând.

Intru această zi sfântul mucenic Ioan Bulgarul, carele au mărturisit în Constantinopol, la anul o mie șiște sute optzeci și patru prin sabie s'au săvărșit.

Stih: O Ioane fericește semnul Crucii căci îl închipuești arătat,

Căci ucenic sănt zice al Domnului cu adevărat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cela ce în cuptorul cel cu „foc, pre tinerii cei cuvântători de cântare i-ai mânțuit, bine ești cuvântat Dumnezeul „părinților noștri“.

Mucenicește luptându-te pătimitorule, strigai: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Birund pre vrăjmașul, te-ai arătat purtător de chinuri, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Pre pământ biruitor, iară în ceruri încoronat al lui Hristos te-ai propoveduit mucenice nebiruite.

Slavă :

Aducând sfîntită lui Dumnezeu mânțuirea celor rătăciși, strigi: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei :

Cel ce te-ai născut din Fecioară pre carea Născătoare de Dumnezeu o ai făcut: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Peasna 8, Irmos:

Pre cel ce s'au născut...

Văzând pre slăpânitorul întunericului lumii păgubit de înșelăciunea cea drăcească, prin rugăciunile sfântului: Preoți lăudați, noroade prea înăltați pre Hristos în veci.

Cetele celor făcători de rele, muncindu-se de tine, prin duhurile cele pierzătoare de Dumnezeu încuiințate, striga: Preoți lăudați, noroade prea înăltați pre Hristos în veci.

Ca ceia ce ai mânțuit prin porunca ta cea lucrătoare nevătămat pre pruncul din fălcile hiarăi cei sălbatece, ca în brațe de maică, neîncetă strigi: Preoți lăudați, noroade prea înăltați pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Strălucitute-ai bogat pătimitorule, cu lumina cea întreit strălucitoare, căci cântând firea cea în trei Ipostasuri strigai: Preoți lăudați-o, noroade prea înăltați-o întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei :

Decât heruvimii mai înaltă te-ai arătat, Prea slăvită Născătoare de Dumnezeu Marie. Că în pântecele tău s'au sălășluit Dumnezeu, pre carele noi oamenii, împreună cu cei fără de trup, îl slavoslovim întru toți vecii.

Irmosul :

Să lăudăm bine să cuvântăm:

Pre cel ce s'au născut din „Tatăl mai nainte de veci, Fiul „și Dumnezeu, și în anii cei mai „de pre urmă din Fecioară „Maică s'au întrupat, preoți lăudați-l, noroade prea înăltați-l „întru toți vecii“.

Peasna 9, Irmos:

Pre tine Maica lui Dumnezeu...

Cu totul făcându-te darul dorului celui nematerialnic, ai dorit a bea paharul lui Hristos, fericite. Pentru aceasta toți pre tine te fericim.

Cu placere dumnezeiască urmând legii cei dumnezeiești iară nu momelelor, cu tot sufletul te-ai arătat bând paharul lui Hristos, fericite Konone.

Frumusește mucenilor te-ai arătat slăvite, înfrumusețându-te cu prea cinstitele rânele lui Hristos. Pentru aceasta toți pre tine te cinstim.

Slavă:

Intru odihna cea cerească aflându-te acum slăvite Konone, izbăvește-mă de împresurările cele cumplite ale vieții, pătimitorule al Domnului.

Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te Născătoare de Dumnezeu, Maica lui Hristos Dumnezeu; Bucură-te munte sfânt; Bucură-te capul cinstitei Feciorii; Bucură-te Stăpână.

Irmosul:

Pre tine Maica lui Dumnezeu cea mai pre sus de minte „și de cuvânt, carea ai născut „negrăit sub anii pre cel fără de „ani, credincioșii cu un gând te „mărim“.

Svetilna glasului și Stihovna Triodului.
Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduială și Optustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 6 ZILE.

Pomenirea sfintilor celor patruzeci și doi de mucenici din Amoreia, Teodor, Constantin, Kalist, Teofil, Vasou și cei împreună cu dânsii.

La Doamne strigat-am: Stihirile Triodului și ale Muceniciilor, Glas 4.

Podobie: Cela ce de sus ești chemat..

Mucenici buni biruitori, în vremile cele mai de pre urmă arătându-vă ca niște stele neapuse întru cinstită întărirea bisericii, cu strălucirea pătimirilor ați luminat toată lumea cea de sub soare și ați răsipit întunericul înșelăciunii prea lăudașilor, și acum văți muta către strălucirea cea veșnică. Drept aceasta câștigându-vă buni folositori ai noștri, cu credință săvârșim sfințită și purtătoare de lumină mucenia voastră.

Cu aducere silnică mucenici ai lui Hristos, toți văți puși legați în temnișă, în vreme îndelungată fiind cu adevărat dumnezeiești străjuitori ai credinței. Drept aceia nebunindu-se hiara cea cu nume rău, vă au omorât pre voi cu sabia, nevrând ca să vă plecați poruncilor lui celor cumplite. Și acum voi patruzeci și doi prea slăvijilor cu bucurie moșteniți împărățiile cele de sus.

Cu Constantin împreună cu Vasoiu și cu Calist, pre Teofil și pre Teodor și pre cealaltă dumnezeiască ceată a purătorilor de chinuri, cu mare glas toți să-i lăudăm. Căci cu bucurie junghiindu-se, au ales să se omorî pentru viața tuturor. Si acum se odihnesc în cetatea Dumnezeului celui viu, și ne cer ca să aflăm noi iertare de păcate și desăvârșit izbăvire în ziua judecății.

Slavă, glas 2, a lui Metodie.

Astăzi prăznuește Biserica în taină, îmbrăcându-să cu po doabă nouă, ca cu o porfiră și cu vison, cu sângiurile purtătorilor de chinuri celor de acum. Că pre aceștia întru bună credință crescându-i, jertfă fără prihană primită și bine plăcută lui Hristos s'au adus. Pentru aceasta cela ce i-ai arătat pre dânsii biruitori asupra celor fărădelege și i-ai încununat și i-ai proslăvit, trimite-ne și nouă prin rugăciunile lor mare milă.

Si acum, a Născătoarei:

Toată nădejdea cea spre tine o pui Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperemântul tău.

A Crucii, a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn...

Văzând Prea curată pre cătorul tuturor răbdând multe ocări și pre Cruce înălțat, sus-

pinai zicând: Prea lăudate Doamne Fiule și Dumnezeul meu, cum suferi necinste cu trupul, vrând să cinstești zidirea ta Stăpâne. Slavă mulței milostivirei și pogorârei tale, iubitorule de oameni.

LA STIHOAVNĂ.

Samoglasnica zilei de 2 ori și Mucenicina.

Slavă a sfintilor, glas 6, a lui Sicheot.

Veniți, iubitorilor de mucenici, duhovnicește să vârșind sfintită pomenirea cetei cei de Dumnezeu încoronată a mucenilor, celor arătași de curând, a junghierei cei fără prihană ce s'au jertfit cu osârdie pentru Hristos, împreună ostășirea cea aleasă a celor patruzeci și doi, cu sfîntenie să strigăm către dânsii: Zdrobiți semenea Agarenilor celor fără de Dumnezeu, și izbăviți pre norodul cel pravoslavnic de toată încunjura rea prin rugăciunile voastre.

Si acum, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai inviat Hristoase...

De mari daruri te-a învrednicit Prea curată Fecioară, singură a lui Dumnezeu Maică, că ai născut cu trup pe Unul din Treime, pre Hristos dătătorul de vieță, spre mântuirea sufletelor noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-au văzut Prea curată pre Tine spânzurat pre Cruce, plângând cu jale, strigă

ca o Maică: Fiul meu și Dumnezeul meu, prea dulcele meu Fiu, cum suferi patimă de ocară?

LA UTRENIE.

CANONUL Mucenicilor.

Al căruia Acrostihul la Greci este acesta.
Laud nevoințele bunilor biruitori Mucenici.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas 6, Irmos.

Ca pre uscat umblând Israil, „cu urmele prin adânc pre „gonaciul Faron văzându-l în „necat, au strigat: Lui Dum „nezeu cântare de biruință să-I „cântăm“.

Intru înălțimea Bisericii lui Hristos, arătându-vă slăvișilor ca niște stele luminoase, lumi nați sufletele credincioșilor, goniind întunerecul înșelăciunii.

Cu vitejia minții împreoticin du-vă cu vrăjmașul, Mucenici lor, pre acesta l-ași surpat și omorându-vă împreună, ași aflat viață fără de sfârșit fericișilor.

Fiind străluciți cu frumșetea muceniei cei cu raze luminoase, și tari v'ași adus lui Hristos celui junghiat cu trupul și cu cetele cele mucenicești împreună v'ași numărat mucenicielor.

Slavă:

Prea slăvișilor mucenici ai Domnului cei patruzeci și doi, surpând mulțime nenumărată a neleguișilor, v'ași învrednicit multor bunătăși în ceruri.

Și acum, a Născătoarei:

Prea sfântă Fecioară, dumnezeiască înfrumusețarea pătimitorilor, carea ai născut pre Hristos cel frumos, cu frumștile, pre aceșta roagă-l ca să înfrumusețeze sufletul meu.

Peasna 3, Irmos:

Nu este sfânt...

Stând de față în mijlocul pri velaștei, cu glas slobod vitejește ai propoveduit pre Mântuitorul, Cuvântul cel intrupat pentru noi, mare viteazule Teodore.

Intru credință pătimind, în telepțește te-ai lepădat de trup, și tăierei sabiei pre sine-ji plecându-te, te-ai junghiat ca un miel, Constantine mucenice vrednicule de minune.

Slavă:

Vremea luptelor tuturor te-au arătat pre fine prieten credincios a lui Dumnezeu, ca pre unul ce despărțeai cugetul de stricăciosul prieteșug al trupului, prea alesule Teofile.

Și acum, a Născătoarei:

Aadunarea sfinților celor patruzeci și doi pătimind, adevarat te propoveduia pre fine, adevarata Maică lui Dumnezeu celui dintru înălțime, carea îi înfăreai pre ei cu mijlocirile tale.

Irmosul: *Mărturie.*

Nu este sfânt precum Tu

„Doamne Dumnezeul meu, că „rele ai înălțat cornul credincioșilor Tăi Bunule, și ne-ai întărit „pre noi pre piatra mărturisirii „Tale“.

Sedealna, glas 4.

Podobie: Cela ce te-ai înălțat...

Ingrădiți fiind cu vitejie către cei fără de lege, împreunași fiind întru o ceată cu cuvântare, toată arma lui Hristos Dumnezeu ați ridicat către cei fără de Dumnezeu. Și credința ca o sabie în mâini luând, și pavăză nădejdea pre umere puind-o, și cu plăsoșa dragostei arătat fiind îmbrăcați, pre vrăjmășul ați biruit.

Slavă, altă Sedealnă, Glas 8.

Podobie: Pre înțelepciunea...

Ducându-vă legați de vrăjmășul, și închizându-vă în temniță întru mulți ani, ați rămas nevătămași, fiind păziți cu credința, și prin sabie deslegându-vă din trup, arătat v'ați legat cu dumnezeiescul dor sfinților. Pentru aceasta ca niște lumi-nători ați strălucit în lume, luminând pe toți cu darul duhului, purtătorilor de chinuri fe-ricișilor. Rugați pre Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă po-menirea voastră.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Înțelepciunea și Cu-vântul, în pânțeze zemislându-L negrăit Maica lui Dumnezeu, lu-

mii ai născut pe cela ce ține lumea. Și în brațe ai avut pre celace cuprinde toate, pre Dă-tătorul de hrană al tuturor și Făcătorul făpturei. Pentru aceasta te rog pre tine prea sfântă Fecioară, și cu credință te măresc, ca să mă izbăvesc eu de greșale, când voi vrea să stau în ceasul judecății în-naintea feții Ziditorului meu. Al tău ajutor atuncea să-mi dăruiești, Stăpână Fecioară Cu-rată. Că pre tine te am nă-dejde eu nevrednicul robul tău.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mielușelul și Păstorul și Izbăvitorul, Mielușaua văzându-l pre cruce fără dreptate spânzurat, plângând strigă cu amar: Lumea se bucură prin tine primind izbăvire; iar pân-tecele meu arde văzând răstig-nirea Ta, carea rabzi pentru milostivirea milei, prea bunule Dumnezeule, adâncul milei și izvorul cel nedeserfat milosti-vește-te și dăruiește iertare de greșale, celor ce laudă cu cre-dință dumnezeștile tale patimi.

Peasna 4, Irmos:

Mristos este puterea mea, „Dumnezeu și Domnul, cin-stiția Biserică cu dumnezeiască „cuvîntă cântă, strigând: Din cu-„get curat întru Domnul prăz-nuind“.

Cu puterea dumnezeiescului Duh, toată neputincioasa

puterea vrăjmașului o ați surpat, omorându-vă mucenicilor, și ați moștenit viața cea veșnică.

Prin cugetările cele dumnezeiești prea bine Calist întărindu-și sufletul vitejește, au mers bucurându-să spre făierea sabiei, ca să moștenească cele cerești.

Temeiurile cele înțelegătoare ale chinurilor, frumos le-ai pus pe piatra cunoștinței minții tale, și bărbătește gândind pe vrăjmașii tăi, i-au împiedecat prea fericite Vassoiu.

Slavă :

Vărsându-vă sângele, împreună luminăt v'âți dat duhurile celui ce pentru noi, prin bogăția bunății sângele său l-au vărsat pre cruce, prea slăvitor.

Și acum, a Născătoarei :

Dumnezeieștii mucenici știindu-te Fecioară curată pre fine Maică și slăvind mărièrea cea dintru fine, au moștenit întru înălțime darurile cele nemuritoare.

Peasna 5, Irmos :

Cu dumnezeiască strălucirea „ta bunule, sufletele celor ce „mânecă la tine cu dragoste, „mă rog luminează-le, ca să te „vază Cuvinte a lui Dumnezeu, „pre fine adevăratul Dumnezeu, „pre cela ce chemi din negura „greșalelor“.

Făclii făinuitoare v'âți arătat,

luminând sufletele credincioșilor, cu lumina pravoslaviei, și răsipind întunerecul necunoștinței, purtătorilor de chinuri ai Domnului prea fericișilor.

De căscările leilor celor gânditori scăpând nevătămași, mucenici ai Domnului, prea dulce mâncare v'âți făcut Stăpânului tuturor, învrednicindu-vă desfătărei cei nestricăcioasă.

Slavă :

Mucenicii cei patruzeci și doi, aduceți lui Dumnezeu rugăciuni pentru noi, ca să ne izbăvim de toată munca, și de nenumărate scârbe cele ce ne vin asupră.

Și acum, a Născătoarei :

Rogu-mă Prea curată, îndreptează-mi mișcările minții mele, către Dumnezeu cel ce este calea vieții, și au netezit cărările purtătorilor de chinuri, cele ce duc către cele cerești.

Peasna 7, Irmos :

Marea vieții văzându-o...

Cu vețreala crucii intraripân-
du-se pătimitorii, neudat au
înotat marea fărădelegii, și au
ajuns la limanurile cele liniștite,
făcându-se ocârmuitori credin-
cioșilor.

Pre mucenicii Domnului pre Constantin și pre slăvitorul Teodor, pre Calist și pre Vas-
soiu, și cu aceștia pre marel-

Teofil, și pre cei împreună pătimitorii ai lor cu bună credință să-i lăudăm.

Slavă :

Ca niște flori dulci mirosoatoare făinuit înflorind în grădina pătimitorilor, toată Biserica aji umplut de mireasmă înțelegătoare, gonind putoarea înșelăciunei.

Și acum a Născătoarei :

Născătoarea de Dumnezeu Fecioara cu adevărăt, afară de legile firii te-a născut mai presus de fire pre Tine, Hristoase, carele ai încununat pre mușenicii cei ce cu credință au pătimit dupre lege.

Irmosul : *Învierea Domnului*

Marea vieții văzându-o înălțându-se de vîforul ispitelor, la limanul tău cel lin alergând, „strig către tine: Scoate din stricăciune viața mea mult mi-lostive“.

CONDAC, glas 2,

Podobie: Cele de sus căutând...

Pre ostașii credinței cei de curând arătați, cari pentru Hristos cu osârdie au pătimit cu cununi de laude dupre vrednicie toți să-i încununăm, ca pre cei ce se roagă pentru noi lui Hristos, și ca pre niște turnuri și păzitori ai stăpânirii creștinești.

I C O S :

Frumusețea lui Hristos cea

neasemănătă și slava cea negrăită, carea cetele îngerești doresc să o vază, cu îndrăsneală voi văzându-o împreună cu toți sfinții cei din veac, vițeji ai lui Hristos cei patruzeci și doi, cu sfintele voastre rugăciuni pre cei ce vă laudă pre voi luminași, gonind întunericul păcatelor, și fișii luminei făcându-i, ca cei ce sănțeți turnuri și păzitori ai stăpâniei creștinești.

Intru această lună în 6 zile, Pomenirea sfinților marilor mucenici patruzeci și doi, Teodor, Constantin, Kalist, Teofil, Vassos și cu soțile lor. Cari în Amoreia au pătimit. *cel împreună cu ei*

Stih: Ceata alcătuită, număr de șase poartă. Impreună cu cea înșăptă fiind tăiată.

In a șasea zi sănt tăiate :
Patruzeci și două capete.

Aceștia erau cei mai întai ai cetății Amorei, cari, dacă luară Agarenii cetatea, au fost luati robi și ei, voevozi și căpitanii mari fiind și de neam mare între Greci, cari nici pentru frica, nici pentru dragostea vieții, nici pentru slăbiciunea, nici pentru pătimirea cea rea care de mulți ani în robie au suferit, nu s'au schimbat credința lui Hristos, ci cu socoteală bărbătească și cu vitejia sufletului luptându-se, neîntinându-și sufletul de chinuirea și de topirea trupului, ci toți vitejește stând și nevrând a se lepăda de credința lui Hristos, bucurându-se li s'au tăiat capetele.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Arcadie.

Stih: Fiindu-ți mijlocul cel gândit cu bunătățile incins.

Arcadie, bine incins alergi către cele de sus.

Intru această zi pomenirea prea cuviosului Isihie, făcătorul de minuni.

Stih: Isihie pre sineți la viață liniștită dându-te,

Te lipsești din viață sfârșitul ajungându-te.

Intru această zi prea cuviosul Maxim, ucis cu pietre s'au săvârșit.

Stih: Cu toată mintea Maxim către cununi prinvind:
Către împroșcarea pietrilor s'au arătat pia-tră fiind.

Intru această zi sfântul Evgofrosin, cu apă fier-binte clocoțită adăpat s'au săvârșit.

Stih: Cu pahar adânc bând băutură fiartă,
Mucenicul Evgofrosin au aflat calea cea des-fătătă.

Intru această zi aflarea cinstitei cruci când s'au aflat de fericita Elena.

Stih: Ne dă nouă Elena darul acesta a-l vedea,

Lemnul carele ne-au pricinuit nouă din stricăciune mânătuirea.

Intru această zi aflarea cinstitelor piroane.

Stih: Cuele se arată împărătescului cap po-doabă,
Iară ocârmuirei întărire se află.

Intru această zi Iulian și Evul prin sabie s'au săvârșit.

Stih: Vino să murim de sabie lui Evul zi-cându-i,
Iulian bună sfătuire dându-i.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mânuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos.

Dătător de rouă cupitorul l-au „făcut îngerul, cuvișilor tineri; iară pre Haldei arzându-i „porunca lui Dumnezeu, pre „muncitorul l-au plecat a stri- „gă: Bine ești cuvântat Dum- „nezeul părinților noștri“.

Cei patruzeci și doi de mu-cenici ai lui Hristos, ca cei ce au păzit legile lui după în-de-lungată închidere, deslegându-se din temnița trupului, s'au arătat adeverăți păzitori ai noștri, lăcuind în ceruri.

Asemănându-vă dumnezeiștilor trei tineri celor robiți în Vavilon oarecând, ca niște robi fiind duși la loc dăpărăt, bu-

nilor biruitorii mucenici, acolo ași robit pre vrăjmașul cel mult turburător.

Slavă:

Cu curgerile săngelui vo-stru ași uscat râurile deșertă-ciunii, și fiind aruncați întru re-pejiunile râurilor, v'ași lipit către apa vieții, izvorându-ne nouă izvoarele nemurirei, înțelepților.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind tu curată carte prea nouă, ai avut întru tine pre Cu-vântul scris, carele au scris în carteia celor vii pre ai săi dum-nezeiești pătimitorii, cei ce cu osârdie au plinit cele scrise.

Peasna 8, Irmos.

Din văpae cuvișilor...

Intru dumnezeiască priveliște a mucenilor întrând, ați arătat bărbătește lupte împroti-vitoare, surpând pre vrăjmașul. Pentru aceasta vă lăudăm pre voi ostași ai lui Hristos.

Celor deșerți la minte, cari te silea ca să te desparți din darul lui Hristos, vitejește le-ai stătut împotriva, pătimitorule Constantine, și te-ai numărat în cetele mucenilor.

Bine cuvântăm...

Cei patruzeci și doi purtători de chinuri, junghiindu-se împreună ca niște mielușei fără de răutate, bucurându-se cu multă îndrăzneală, au urmat pa-

timii cei cinstite a lui Hristos, celui ce s-au junghiat ca o oaie.

Și acum, a Născătoarei :

Impodobitor de mireasă a-rătându-se ţie dumnezeiescul Arhanghelul, strigă ţie : Bucură-te scaunul cel de foc al lui Dumnezeu, neîntinată Prea curată, întărirea purtătorilor de chinuri, a celor ce au mărturisit pre Dumnezeu, cel ce s'au arătat în trup.

Irmosul :

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Din văpaie cuviosilor rouă „ai izvorât, și jertfa dreptului cu „apă o ai ars; că toate le faci „Hristoase cu singură voirea. „Pre Tine te prea înălțăm întru „toții vecii“.

Peasna 9, Irmos :

Pre Dumnezeu a-L vedea...

Incrednicitu-v'ăți a vedea pre Domnul, cel ce au dăruit vouă cununa slavei cei nestri căcioasă, Constantine, Vassoe, Teodore, Caliste viteazule, ferice Teofile, împreună cu ceilalți pentru noi pururea rugați-vă.

Ca o lumină, ca o dimineașă, ca un soare mare, strălucind astăzi pomenirea pătimitorilor, au luminat sufletele credincioșilor, pre carea săvârșindu-o să-i lăudăm pre dânsii, cari prin mădularile lor au proslăvit pre izbăvitorul Hristos.

Tabăra mucenicilor, dumnezeiescul řirag cel de patruzeci și doi, s'au numărat prin dar cu mulțimile îngerilor, cerându-ne nouă acum dezlegare de greșale, dupre măsura postului celui de patruzeci de zile.

Slavă :

Sângele vostru l-au primit pământul, și trupurile aruncate le-au împreunat râul, capetele cele tăiate cinstite sănătate, fiindcă să aducea asupra lor strălucire dumnezeiască, și arătat povătuia înainte cu putere dumnezeiască.

Și acum, a Născătoarei :

Ceiace ești vas al luminii, de Dumnezeu dăruită, cu razele tale cele luminătoare, luminează înima mea, gonind norii trândăvii mele, și risipind întunericul păcatului ca una ce ai născut pre Dumnezeul cel fără de păcate.

Irmosul :

Pre Dumnezeu a-L vedea „nu este cu puțină oamenilor, „spre carele nu cutează a căulă „cetele îngerești. Iară prin tine „prea curată s'au arătat oamenii „Cuvântul întrupăt, pre „carele mărindu-l cu oștile cerești te fericim“.

SVETILNA

Podobie : Cu Duhul în Biserică...

Ceața cea de patruzeci și doi ce era într'un cuget, au

pătimit prea fare până în sfârșit și toate măestriile vrăjmașului le-au surpat, și s'au mutat către lăcașurile cele cerești, și cununa biruinței cea luminosă au luat din dreapta celui prea înalt.

A Născătoarei :

Ca ceeace ai îndurare și milă prea mare, prea lăudată de Dumnezeu Născătoare Fecioară, cauță spre smerenia mea și risipește turburarea patimilor și a smintelor vieții, și de focul gheenei mă izbăvește, prin rugăciunile tale Doamnă.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 7 ZILE

Pomenirea sfintilor sfinților mucenici cari au mărturisit în Herson : Vasilevs, Efrem, Evghenie, Capiton, Eterie și ceilalți.

La Doamne strigat-am : Stihirile Triodului și ale sfintilor, glas 4.

Podobie : Dat-ai semn...

Mucenici nebiruiți și prea lăudași ierarhi și luminători a toată lumea, făcute văji stâlpi neclăiti ai dumnezeștei Biserici, temei dogmelor și povătuitorii bine credincioșilor și surpătorii înșelăciunii, părinți cugetători de cele cerești, luminători sufletelor noastre, vorbitori îm-

preună cu îngerii și apărători ai Treimei.

Efrem pururea slăvitul și Vasilevs de Dumnezeu înțeleptul, și marele Capiton, dumnezeescul Agatodor, împreună cu Elpidie și cu Eterie și cu slăvitul Evghenie, prin dumnezești cuvinte să se fericească. Că viețuind cu cuvioșie și pătimind cu sfîrșenie, s'au arătat lăcitorii împărăției cei cerești.

Vasilevs pururea pomenitul prin lupte cugetul cel trupesc omorându-l, au inviat morții cu dumnezeeasca chemare, și Capiton iarăș prea sfințitul păstor, stând în mijlocul văpăii cu bucurie s'au arătat nears. Prin rugăciunile lor iubitorule de oameni, dăruiește nouă curățire și mare milă.

Slavă și acum, a Născătoarei :

Bucură-te cea în chipul soarelui neapusă, cărujă a Soarelui, carea ai strălucit pre Soarele cel neînțeles : Bucură-te mintea cea strălucitoare cu dumnezești străluciri, raza fulgerului carea luminezi marginile pământului, cea cu adevarat cu raze de aur, carea au strălucit credincioșilor lumina cea neînserată.

A Crucii, a Născătoarei :

Preacurata Stăpână văzând pre Hristos răstignit, și cu suță împungându-se coastă, cea

fără prihană plângere, strigând:
Ce este aceasta Fiul meu? ce
ți-au răsplătit ţie norodul cel
nemulțămitor, pentru bunătă-
țile care ai făcut, și te sărgu-
ești să mă faci fără de Fiul
pre mine prea iubite! Mă în-
grozesc îndurate, de răstignirea
fa cea de bunăvoie.

LA UTRENIE.

Canonul Sfintilor

Al cărui Acrostihul la greci este acesta.

Cinstesc ceata cea înșeptită a pătimitorilor.

Facerea lui Iosif...

Peasna 1, glas 4, Irmos.

Adâncul mării roșii cu urme
„neudate, pedestru trecân-
du-l Israil cel de demult, cu
„mâinile lui Moisie în chipul
„Crucii, puterea lui Amalic în
„pustie au biruit“.

Cu dumnezeetile vărsările
luminii răvârsându-vă mucen-
cilor, pre cei ce cu bună cre-
dință cinstesc pururea, praz-
nicul vostru cel purtător de lu-
mină și strălucit, izbăviți-i de
negura patimilor.

Cuvântul lui Dumnezeu în-
trupându-se prea slăvijii păstorii
v'au arătat cuvioși, ca să vestiți
dumnezeirea lui, celor rătăciți
și primejduiți de necunoștință.

Slavă :

Umplându-vă de apele cele
făcătoare de viață ale Duhului,

pre cei topiți de arsură nedum-
nezeirei cei cumplite i-ați adă-
pat, și cătră apa mântuirei i-ași
povătuit slăvijilor.

Și acum, a Născătoarei :

Deslegătu-s'au blestemul
strămoșilor, prin nașterea ta
cea mai pre sus de minte, Prea
curată fecioară, și intrarea ra-
iului cea dintâi au câștigat cei
ce cu glas mare te laudă pre
fine.

Peasna 3, Irmos :

Veselește-să de tine...

Aprinzându-te la minte cu fo-
cul cel dumnezeiesc Vasilevs
prea înțelepte, ai ars ma-
teria nedumnezeirei, ca un năs-
cător prea ales.

Cu lumina Duhului ați tras
cătră lumina prea sfântului bo-
tez, pre cei dintru întunericul
celor cumplite, slăvijilor.

Slavă :

Indreptându-se cărările tale
către Dumnezeu, Vasilevs, cu
darul ai întors pre toți din ca-
lea rătăcirii, cătră cunoștința
lui Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei :

Pre Domnul cel puternic
carele izbăvește pre oameni
din silnicia vrăjmașului, fără
întinăciune l'ai născut prea cu-
rată fecioară.

Irmosul :

Veselește-să de tine bise-

„rica Ta Hristoase, strigând:
„Tu ești puterea mea Doamne,
„și scăparea și întărirea“.

Sedealna, glas 3.

Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

Prin darul mirului preoțind, cugetători de Dumnezeu, păscători v'âți arălat ai norodului, și ca nișle curați mielușei jungiindu-vă, v'âți adus Cuvântului celui întâi păscător ce s'au jertfit ca o oaie, mucenici prea lăudați, luminători a toată lumea. Pentru aceasta prăznuim toți, cu dragoste dumnezeiască, pomenirea voastră.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Că o viață nelucrată fecioară, strugurul cel prea frumos ai crescut, cel ce izvorăște nouă vinul mântuirei, carele vesel este sufletele și trupurile tuturor. Pentru aceasta pre tine că pre o pricinuitoare a bunătăților fericindu-te, pururea cu îngerul strigăm ţie: Bucură-te cea plină de daruri.

A Crucii, a Născătoarei:

Moarte de ocară prin răstignire ai răbdat de bunăvoie Indurate, pre carele văzându-te ceia ce te-a născut pre tine Hristoase s'au rănit. Cu ale căreia rugăciuni, prin bunăîndurarea milei tale, Unule prea bunule, și iubitorule de oameni Doamne, milostivește-te și mântuiește lumea. Cel ce ai ridicat păcatul lumii.

Peasna 4, Irmos:

Ridicăt pre cruce văzându-te „Biserica pre Tine Soarele „dreptății, au stătut întru a sa „rânduială, precum se cuvine, „strigând: Slavă puterii tale „Doamne“.

Prea sfințita ceată a mucenilor, cea împodobită cu darul preoției și al muceniei, să se laude și să cântăm cu bucurie: Slavă puterii tale Doamne.

Purtătorii de Dumnezeu, Efrem, și Agatodor, Vasilevs, Capiton, Evghenie, Elpidie și dumnezeescul Eterie s'au arătat plini de duhul sfânt, ocârmuiitori ai Bisericii.

Invățați fiind cele dumnezeiești, dumnezeieștilor părinți, cu adevărat întru cuvință și dreptate ați păscut noroadele și sfârșit fericit ați primit prin mucenie.

Slavă:

Cei omorâți de necredință, prin scularea celui ce au murit, viață veșnică au dobândit, prin tine crezând lui Hristos Dumnezeului nostru, prea sfințite mucenice Vasilevs.

Și acum, a Născătoarei:

Pre oamenii cei omorâți i-ai inviat Fecioară, mai presus de tot cugetul născând Viața cea Ipostatică, pre Hristos Dumnezelui nostru, carele s'au făcut om pentru milostivirea.

Preasna 5, Irmos :

Tu Doamne lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă, carea întorci dintru întunericul necunoștinței, pre cei „ce te laudă pre tine cu credință“.

Paharul muceniei cu cinste l-ați băut, purtătorilor de Dumnezeu părinți, chemând cu credință numele Domnului.

Celace singur morților le suflă înviere, prin rugăciunea ta Vasilevs, au înviat pre cel mort luminând propoveduirea ta.

Slavă :

Propoveduind pre Fiul întocma la cinste cu Tatăl, ați micșorat tirania mulțimii dumnezelor, ai nebuniei cei idolești, mucenici prea sfintiți părinți.

Și acum, a Născătoarei :

Fericit este norodul carele te cunoaște pre tine Prea curată, Maică Stăpânului tuturor, și cu dragoste te fericește pre tine.

Preasna 6, Irmos :

Jertfi-voi ţie cu glas...

Pre Agatodor și pre Evgenie și pre marele Vasilevs și pre înțeleptul Elpidie, cei ce sunt ierarhi și mucenici prea viteji, cu laude să-i încununăm.

Intru cele legiuite ale Duhului fiind crescuți prea înțelepților și puind legi mărturisitoare celor nelegiuși, arătat

i-ați tras pre ei către lumina bunei credințe.

Slavă :

Arătătu-văți oi din multe cetăți, iară păstorii unui norod și moștenitorii ai cetății cei dumnezeiești, întru carea lăcuesc mucenicii cei bine plăcuți lui Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei :

Umbrele legii și pildele proorocilor mai nainte te-au închipuit pre tine Fecioară, carea ai avut naștere prin cuvânt negrăit, carea mântuește lumea, Prea curată.

Irmosul: C. 23

Jertfi-voi ţie cu glas de laudă „Doamne, Biserica strigă către „Tine, de sângele dracilor cu „răřindu-se, cu sângele cel curs „prin milostivire din coasta ta“.

CONDAC, glas 2.

Podobie : Cele de sus căutând...

Ziuia cea purtătoare de lumină este astăzi a păstorilor, cari luminat au preoțit în Hermon, a căroră prăznuire lăudăm, ca cei ce ați pățimit pentru Hristos, sfintiți mucenici rugați pre Hristos începătorul păstorilor, ca să ne numere și pre noi la starea cea dea dreaptă a oilor, ca să cântăm vouă: Bucurați-vă sfinti părinți cei ce ați vărsat sângele vostru pentru Hristos.

Intru această lună în 7 zile, Pomenirea sfintilor sfîntișorilor mucenici ce au fost episcopi în Herson, Efrem, Vasilevs, Evghenie, Agatodor, Elpidie, Capiton și Eterie.

Stih: Capul la cei ciopliti neplecându-l
Te veseliești Efrem la tâiere pre el tinzându-l.
Vasilevs de mâinile Desidemonilor tărât fiind,
Mâinile Desidemoneștei înșelăciuni este zdrobind.

Treimea a împreună nevoitorilor dupre proorceasă zicere,

Spre bătăi zice am dat spatele mele și durere,
Capiton mâinile la rugăciune au rădicat,

Și ridicându-și picioarele la Dumnezeu s-au mutat.

Din rău la Dumnezeu te duci părinte,
Carele în rău s'au spălat trupește.
În a șaptea zi au răpit moartea,
Pre părinții cei cu numărul de șapte.

La șasesprezece ani ai împărației lui Dioclițian, trimițând prea sfântul episcopul Ierusalimului Ermon, episcopi pre la deosebite neamuri ca să propoveduiască apostolește cuvântul și să mărturisească pre Hristos, fost-au trimiși de dânsul și acești purtători de Dumnezeu părinții noștri în țara Tavroschiilor. Însă Efrem la Schiția, Iară Vasilevs la Herson. Deci, sosind în cetate și propoveduind pocăință și întoarcere spre creșință, fu bătut și gonit din cetate de cei de loc, ca un vestitor de viețuire nouă socotindu-l și stricător de obiceiurile cele ale patriei și de lege; și fugind lăcui în peștera ce-i zic Partenon, despre o parte bucurându-se căci s'au necinstit pentru Hristos și despre altă parte întristându-se pentru orbirea și rătăcirea necredincioșilor acelora. Deci aflându-se așa și rugându-să pentru dânsii, fu chemat iară de aciași, că întâmplându-se de muri copilul domnului lor, și mai marele cetății lor. Pre carele îngropându-l părinții și rudeniile lui și strejuind la groapă, li se arăta în vis mortul și le zise: „De veți vrea ca să mai înviez, chemați pre streinul acela ce l-ați necinstit, și crezând învășăturile lui, rugați-l să facă rugăciune pentru mine“. Deci făcură așa. Și înviind copilul cu rugăciunile sfântului și prin turnarea sfintei ape în chipul botezului, pentru aceasta primiră părinții lui credința în Hristos și năvăliră la scăldătoarea botezului cu toți cunoscuții și rudeniile de se botezără.

Iară căci rămaseră necredincioși, pornindu-se cu mânie de către jidovi, traseră

pre sfântul în drum și smâcindu-l mult ș-au dat sufletul la Dumnezeu. Deacă iară după moartea sfântului Vasile, viind la Herson Evghenie și Agatodor și Elpidie, că și ei asemenea erau trimiși de episcopul Ierusalimului, propoveduitori neamurilor, mărturisind mânătirea se ridicări asupra lor păgâni și bătându-i fără de milă și cu cruzie, și omorâră, trecând anul la ziua fericitului Efrem și Vasilevs în săpte ale lunii lui Martie. Iară după cățiva ani fu trimis iară dela Ierusalim episcopul Eterie, carele väzând sălbaticirea și nesupunerea norodului, se duse la Vizantia ca să vorbească cu împăratul pentru dânsii, că atuncia ocârmuia marele Constantin împărația Romanilor. Și făcându-se vorava dupre gândul său și gonindu-se cu puterea împăratească păgânilor din cetate și intrând în locul lor alți împători, oameni bine credincioși, și întorcându-se fericitul Eterie iară la Vizantia ca să mulțumească împăratului, și ținând i păgânilor calea la întoarcere, l-au aruncat în apa ce să chiamă Dunaviu și săvârșindu-și acolo mucenicește calea sa în săpte ale lui Martie. Trimis-au cei de loc ai cetății rugămintă către marele Constantin, de au luat episcop pre fericitul Capiton, De care lucru creștinii bucurându-se și păgânilor măhnindu-se și cerând semn de credință, să intre episcopul într'un cupitor aprins din cele ce erau aproape și să iasă nevămat și nears. Așa episcopul îmbrăcându-se cu sfintele vesminte și punându-și Omoforul și făcând semnul crucii intră în foc, și stând câțva ieși nears avându-și felonul depre dânsul plin de jeratic aprins și îngrozind pre toți cu minunea aceasta și botezându-i. Dupre ce i-au întors pre toți spre Dumnezeu s'au mutat și el din viață cu fericiere în douăzeci și două ale lui Dechembrie.

Intru această zi Nestor și Arcadie, episcopii Trimitunde Kiprului cu pace s'au săvârșit.

Stih: Pre cei doi păstorii prea buni ai Trimitundei să-i lăudăm cu un gând,

Pre cei ce în frumusețile raiului se desfătează săltând.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Pavel (Prostul). *că simplu*

Stih: Pavel mutându-se către Dumnezeu Cu-vântul de pre pământ,

Inmulțite cununi pentru prostie este primind.

Acest întru sfinți părintele nostru Pavel, carele și prost s'au numit era plugar și prostatic, însă fără de răutate și neprefăcut la minte, ca nimenea altul. Dar avea soție înrăutățită și prea curvă și întru multă vreme se tăinuia de dreptul. Deci într'ună din zile fără de veste viind el din țarină, afară de vremea obișnuită, (precum urmează a se întâmpla) au aflat pre soția sa prea curvind în casa sa. Și zâmbind de râs au zis către ei: Bine, bine, nu-mi pasă nimic, mă jur pre Iisus, eu de acum înainte nu voi nici cu ochii să o văz. Iară către prea curvar au zis: Aibi-o pre ea și pre copiii ei, și eu mă duc și mă voi face monah. Și îndată lăsându-le pre toate și bine rânduindu-le, s'au dus către fericitul Antonie și lovind în ușă au eșit fericitul Antonie și i-au zis lui: Cine ești frate și ce cauți aicea? iară el au răspuns: Strein sunt și am venit către tine să mă fac monah. Iară sfântul i-au zis: Bătrân fiind de șasezeci de ani nu poți să te faci monah, nici să suferi scârbele și reaua pătimire a pustiei. Iară dacă voești, du-te la Chinovie ca să afli cu îmbelșugare cele spre trebuința trupului și să petrec fără de osteneală împreună cu monahii aceia. Căci frații vor ajuta neputinței tale, fiindcă eu pe-trec singur. Și la cinci zile mânânc odată pâine și aceasta mai mult flămând. Ci el însă nu suferea să audă acestea dela bătrânl și se sărguia ca să rămâie împreună cu el. Deci neputând sfântul ca să-l de-părteze au închis ușa chiliei și l-au lăsat pre el afară trei zile, neieșind sfântul afară pentru ca să-l vadă pre el. Însă Pavel au rămas postind și nu s'au dus. Iară a patra zi silind pre sfântul oare carea trebuință neapărătă au deschis ușa chiliei și afănd pre Pavel i-au zis: Du-te bătrânuile de aicea, nu mă sili, nu poți fi împreună cu mine. Iară Pavel i-au zis: Cu neputință este să mă duc aiurea. Atuncea înțelegând sfântul că Pavel nu avea nici traistă, nici pâine, nici apă, nici altceva, au zis către el: De vei avea as-cultare și vei face cele poruncite de mine fără de lenevire și fără de cărtire, vei putea și aicea să te mantuiești. Iară de

nu le vei face acestea, ce te ostenești în zadar și nu te întorci de unde ai venit? Iară Pavel răspunzând au zis: Ori că-te-mi vei porunci, pre toate cu osârdie le voi face. Atuncea sfântul i-au zis: Stai drept aicea și fi rugăciune, până voi ieși ca să-jă aduc tie de lucru. Deci întrând fericitul Antonie în peșteră l-a seama printre o fereastrucă și vedea pre Pavel că stă nemîscat, rugându-se și prăjindu-se de arsură soarelui. Iară după a șaptea zi, au ieșit sfântul și udându-i ramuri de finețe, au zis lui Pavel: Ia-le acestea și le împletește șirag, precum mă vezi pe mine împletind. Deci, cu multă osteneală, au împletit bătrânl până la al noulea ceas, cincisprezece stânjeni. Și sfântul i-au zis: Rău ai împletit, despletește șiragul și-l împletește dintâi. Și era Pavel postind șapte zile. Acestea le făcea sfântul Antonie, ca îngreindu-se Pavel să se ducă dela el. Iară Pavel cu multă îndelungă răbdare și osârdie despletind șireagul și iarăși fără de cărtire și fără de a se ru-șina, cu multă rânduială împletindu-l, au spăimântat pre sfântul. Pentru care și umilindu-se, apuind acum soarele, au zis către Pavel: Vei să mâncăm pușină pâine? iară Pavel au zis: Precum poruncești pă-rinte. Care acestea iarăși au muiat inima sfântului. Și puind masă au pus pre ea patru bucățele de pâine care era de șase unghii una (adecă patruzeci și opt de dra-muri) și au muiat pentru dânsul una, iară pentru bătrânlui trei. Și începând Antonie psalmii ca și întru aceasta să îspitească pe Pavel, au cântat de două ori pre același psalm poftorindu-l; iară Pavel mai cu osârdie făcea rugăciune împreună cu sfântul. Și zicea bătrânlul către Pavel: Șezi la masă și ia aminte să nu te atingi de cele puse înainte. Și făcând dupre porunca lui i-au zis sfântul: scoală-te, și făcând rugăciune culcă-te. Și Pavel, nici cum atingându-se de hrană, au făcut aşa. Iară pe la miezul nopții sculându-se Antonie la rugăciune, au sculat și pre Pavel, și până la al noulea ceas din zi i-au înde-lungat rugăciunile.

Iară făcându-se seară au mâncat Antonie părticica sa și de alta nu s'au mai atins. Iară Pavel mâncând mai cu zăbavă, mai avea încă din părticica ce mâncă și în sfârșit, după ce au mâncat o totă i-au

zis Antonie: Bătrânuile, mânâncă și altă bucată de pâine. Și Pavel i-au zis: Dacă vei mânca și tu, voi mânca și eu. Iară Antonie i-au zis: Destul îmi este o bucată, căci sunt monah. Și Pavel i-au zis: Deci și eu voi a mă face monah, destul îmi este și mie o bucată. Și sculându-se au cântat și după ce au dormit puțin, sculându-să, iarăș au început a cânta. Și făcându se ziua l-au trimis pre el, ca să umble prin pustie și după trei zile să se întoarcă. Care făcându-se și întâmplându-se a veni oarecari frați la Antonie, Pavel l-a amintit ce este dator să facă. Deci sfântul i-au zis lui: Slujește fraților cu tăcere, nimic gustând până ce se vor duce. Și după ce acum să plinea a treia zi, ne-gustând nimic Pavel, îl întrebă pre el frații, zicând: Pentru ce taci? iară el nerăspunzând, i-au zis sfântul vorovește fraților și au început a vorovi. Deci într'una din zile aducând oarecine la sfântul un chiup cu miere o au vărsat pre pământ și după aceasta au zis lui Pavel: strâng mierea într'un vas și ia seama să nu strângi împreună și niscai gunoaie netrebnice. Și aceasta făcându-se nici cum s'așturbat, sau s'așturbat Pavel. Intru altă vreme iarăș i-au poruncit lui să scoată apă toată ziua și să o verse fără de nici un folos. Și altă dată iarăș spintecându-i sfântul haina lui, i-au poruncit lui cu silință să o coasă. Deci după ce l-au văzut pre el sfântul, că făcea toate poruncile lui neîndoite, fără de cărtire, sau oprire, au zis către el: Iată frate, dacă vei putea să faci în toată ziua așa, rămâi împreună cu mine. Iară de nu, du-te de unde ai venit. Către carele au zis Pavel: Nu știu de ai să-mi poruncești ceva mai mult decât aceasta, căci cele până acum poruncite, cu ușurință pe toate le fac. Deci acest fel și atâta de multă ascultare și smerenie au câștigat fericitul acesta Pavel. Încât și dar au luat asupra dracilor ca să-i izgonească și deplin încredințându-se marele Antonie, îl avea împreună până la o vreme. Apoi făcându-i chilie, l-au aşezat acolo, ca să se învețe a da război împotriva vicleșugurilor drăcești. Deci dar petrecând un an în deosebi și arătându-se făcător de minuni și slujind lui Dumnezeu cu vrednicie, s'aștăvăcă la cereștile lăcașuri.

Intru această zi sfântul Efrem patriarhul Antiohiei cu pace s'aștăvăcă.

Stih: Păstorul Efrem acum cu păstorul petrecere are,

O ce mare vrednicie! Cel mic cu cel mare. Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluiesc-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos :

In cuptorul persesc tinerii lui „Avraam, cu pofta bunei credințe, mai vârlos decât cu văpaia focului fiind aprinși au strigat: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne“.

Intrăt-ai bucurându-te Părinte Capitone singur în cuptor, nearzându-te ca și cei trei tineri, și scojând pre necredințioși din focul cel ce va să fie, încredințându-se prin dumnezeieștile minunile tale.

Nespaimântându-te și neinfricoșându-te de poruncă, părinte Capitone, cu sfînțitul vesmânt te îmbrăcăi, purtând pre dânsul cărbunii focului prea fericite.

Slavă

Oprit-ai curgerea necunoștinței prin dumnezeieștile cuvintele tale, puind cunoștința bunei credințe intru toți cei alunecați la adâncurile deșertăciunii, sfînșite lucrătorule Capitone, cuprinsule de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Cuvântul lui Dumnezeu Fecioară, carele au zidit pre Eva cu mâna, vrând iarăș pre toți

ai înnoi, din pântecele tău se zidește, primind începere, cel de un scaun cu Tatăl și cu Duhul.

Peasna 8, Irmos :

Mâinile întinzându-și .

Prin durerile trupului omorân-
du-vă cuvișilor părinti, via-
jă fără de moarte ați pricinuit
celor ce seînchină dumnezeilor
celor morți și cei măntuiți, pu-
rurea cu voi strigă : Bine cu-
vântați toate lucrurile Domnu-
lui pre Domnul.

Cu un glas să lăudăm cre-
dincioșii pre Evghenie, și pre
Agatodor, pre Vasilevs și pre
Capiton, pre Efrem și pre El-
pidie, împreună cu Eterie ca
pre niște surpători ai vrăjma-
șului și ierarhi ai lui Hristos,
căruia strigăm : Bine cuvântați
toate lucrurile Domnului pre
Domnul.

Veselind noroadele Părinte
înțelepte Efreme cu învățăturile,
ai trecut acum către strălucirea
cea neînserată, către veselia cea
pururea veșnică, primind răs-
plătirile trudelor tale și strigând:
Bine cuvântați toate lucrurile
Domnului pre Domnul.

Bine cuvântăm :

Struguri ai viei vieții fiind
acum prea fericitor, izvorâți
vinul tămăduirilor pururea, și
veseliți inimile tuturor celor ce
cu credință vă laudă pre voi și

strigă : Bine cuvântați toate lu-
crurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei :

Văzuțu-s'au ca un om din
tine Prea curată, născându-se
cel mai pre sus de fire, îndoit
cu firile, cu lucrările și cu voile,
arătându-se oamenilor cărora
s'au asemănat, căruia strigăm:
Bine cuvântați toate lucrurile
Domnului pre Domnul.

Irmosul :

Să lăudăm bine să cuvântăm... **Opus**

Mâinile întinzându-și Daniil,
„gurile leilor cele deschise în
„groapă-le-au încuiat, și puterea
„focului au slins, cu buna faptă
„încingându-se, tinerii cei iubi-
„tori de buna credință, strigând:
„Bine cuvântați toate lucrurile
„Domnului pre Domnul“.

Peasna 9, Irmós :

Hristos piatra cea netăiată..

Cu sfintite cânlări săvârșind,
Csfinită pomenirea sfintilor
sfintișilor mucenici, veniți toți
cu glas mare să-i cinstim, ca
pre cei ce se roagă pentru noi
prea înduratului Dumnezeului
nostru.

De cei fără de Dumnezeu
fărându-vă pe pământ, v'ajî ară-
tat ca niște pietre cinstite dum-
nezeiștilor mucenici, și zidurile
înșelăciunii cu puterea lui Dum-
nezeu surpându-le. Pentru aceasta dupre vrednicie vă fe-
riciți.

Astăzi cetatea Hersonului prânzuește pomenirea voastră. Căci aceștea văți arătat turnuri, tării și stâlpi dumnezeiești. Păstorii și învățători și rugători către Dumnezeu fericișilor.

Slavă :

Acum ceata părinților s'au numărat cu cetele îngerilor, Evghenie, Efrem și Capiton, Elpidie și Eterie, cu Vasilevs slăvitul și Agatodor cugetătorul de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei :

Doamna cea de Dumnezeu dăruită purtând în brațe pre Hristos, Cela ce toate le poartă cu mâna, spăimântându-se strigă, zicând : Cum să te cunosc pre tine și Fiu și Făcător al meu, Cela ce ești necuprins ?

Irmosul : Ce se

Hristos pialta cea netăială „de mâna cea din marginea unui ghiului, din tine muntele cel nefăiat Fecioară s'au făiat, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta veselindu-ne, pre tine Născătoare de Dumnezeu te „mărim”.

Si cealaltă slujbă a Ureniei dupre orânduirea, și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 8 ZILE

Prea cuviosul părintele nostru și mărturisitorul Teofilact episcopul Nicomidei.

La Doamne strigăt-am : Stihurile Triodului și ale Sfântului, glas I.

Podobie : Prea laudaților mucenici...

Părinte Teofilacte, în temnițe închizându-te, de Dumnezeu te-ai păzit nevătămat și te-ai arătat turn neclătit al Bisericii, nemîșcat de ispite de măestriile ereticilor. Si acum te rogă, să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Părinte Teofilacte, mutându-te de pre pământ, te-ai suiat către cer și pentru izgonirea ce ai răbdat pentru Hristos, te-ai învrednicit a lăcui în cele cerești. Si acum te roagă, să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Părinte Teofilacte, acum văzând pre Dumnezeu pre cât este cu puțină fericite, și văvându-le prin unire mai bună și îndulcindu-te de dânsul și Fiudupre dar făcându-te, cu bucurie ai câștigat dorirea cea aleasă și fericită, petrecând împreună cu îngerii lerarhe prea fericite.

Slavă : Si acum a Născătoarei :

Sufletul meu carele cum-

plit bolește de patimi prea rele,
tămăduește-l prea lăudată,
carea ai născut pe Hristos Tă-
măduitorul și Mântuitorul tu-
tutor, Cel ce toată nepuțință
tămăduește. Carele au rănit cu-
getarea cea rea a diavolului, și
din moarte ne-au slobozit pre-
noi.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă au văzut pre Hristos spânzurând pre lemn Prea curata Fecioară grăia: Sabie au trecut prin inima mea și mă rumpe Stăpâne, precum de de-
mult mi-au proorocit Simeon, ci scoală-te, Nemuritorule, și împreună proslăvește pre Maica și slujnica Ta rogu-mă.

LA UTRENIE

CANONUL

Sfântului și Tripesnițul Triodului.

CANONUL sfântului.

Al căruia Acrostihul la Greci este acesta.
Pre dumnezeescul Teofilact cu cântări voi lăuda...

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, Glas 8, Irmos.

Să cântăm Domnului, Celui „ce au povățuit pre norodul „său prin marea roșie, cântare „de biruință, că s'au proslăvit“.

Stând înaintea scaunului Stăpânlui, purtătorule de Dumnezeu părinte Teofilacte, pre cei ce cu credință săvâr-șesc pomenirea ta, păzește-i.

Unsu-te-au pre tine dupre

vrednicie Darul Duhului prea fericite, pentru adevărul și pen-
tru bunătatea obiceiurilor tale.

Slavă:

Pentru ca să dobândești cele cerești fericite, cele pă-
mântești toate le-ai călcat și lui Hristos Dumnezeu ai urmat.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce bine au voit a se naște din pântecele tău prea curată mireasă dumnezeiască, cu totul este dorire și dulceață și lumină neapusă.

Peasna 3, Irmos :

Tu ești întărirea...

Legilor Stăpânlui tău ple-
cându-te tu slăvite Arhie-
reule, legile împăraților celor
fără de lege prin dumnezeiască
cugetare le-ai defăimat.

Dumnezeiască și prea cura-
tă închipuire a lui Hristos o ai
cinstiță arhiereule, de păgână-
tăjile necredincioșilor lepădân-
du-te.

Slavă:

Suferit-ai mai 'nainte mu-
cenia științei pustnicește și ac-
cum cu coroana mucenilor
te-ai încoronat.

Și acum, a Născătoarei:

Pentru ca să ne arăji nouă Stăpâne cărarea cea ducătoare spre sfințenie, ai lăcuit cu toată sfințenia întru tot pântecele Fe-
cioarei.

Irmosul : *Întârirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, tu ești lumina celor întunecați și pre tine te laudă Duhul meu.*

Tu ești întârirea celor ce „aleargă la Tine, Doamne, tu „ești lumina celor întunecați și „pre tine te laudă Duhul meu“.

Sedealna, glas 8.

Podobie: Pre înțelepciunea și cuvântul...

Cu cuvință sihăstrind Părinte Înțelepte, te-ai uns ierarh a sluji cu sfințenie Tainele cele dumnezeești, spre câștigarea sufletelor și icoana lui Hristos cinstind, ai suferit izgoniri și scârbe, și închidere îndelungată. Pentru aceasta după să-vârșire izvorând fămăduri, pre cei bolnavi vindeci și luminezi pre ceice cântă; ierarhe Teofilacte, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, ierlare de greșale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă punenirea ta.

Slavă, și acum a Născătoarei:

Norule al soarelui celui înțelegător, sfeșnice cel cu raze de aur al luminei cei dumnezeești, nespurcată, neîntinată, Prea curată Stăpână, sufletul meu cel întunecat și orbit de patimi luminează-l rogu-mă cu raza nepătimirei, și inima mea cea pângărită spală-o cu curgerile umilinței și cu lacrimile pocăinței, pentru ca cu dragoste să strig fie: Roagă-te Fiului tău și Dumnezeu, ca să-mi deamnie iertare de greșale, că nu mai pre tine te am nădejde eu nevrednicul robul tău.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mielușelul și Păstorul și Mântuitorul lumii, Mielușaua ceiace l-au născut, văzându-L pre cruce, grăia lăcrămând: Lumea se bucură primind izbăvire, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta, carea pentru toți o rabzi, Fiule și Dumnezeul meu.

Peasna 4, Irmos :

Auzit-am Doamne faina ico- „nomiei tale, înțeles-am lu- „crurile tale, și am proslăvit „dumnezeirea ta“.

Nu te-ai spăimântat de fo- cul ispitelor, de Dumnezeu însuflate prea fericite, nu au slăbit puterea sufletului tău Teofilacte.

Pus-au Hristos pază gurii și buzelor tale Cuvioase. Pen- tru aceasta ai rămas neclătit când au stătut înaintea ta pă- gânii.

Slavă :

Așteptând ai așteptat pre cela ce au pus pre piață pi- cioarele tale, și au luat aminte cel prea înalt, de tine cel ce te încchinai icoanei lui.

Si acum, a Născătoarei:

Prin nașterea ta Preacu- rată izbăvindu-ne de datoria păcatului, cântare de mulță- milă își aducem fie dumne- zească Mireasă.

Preasna 5, Irmos :

Mâne când strigăm Tie
„Doamne, mânău iește-ne
„pre noi, că tu ești Dumnezeul
„nostru, afară de Tine pre altul
„nu știm“.

Mâinile tale cu cuviință ri-
dicându-se către Dumnezeu,
de Dumnezeu însuflate părinte,
au biruit pre cei rău credin-
ciosi.

De mâna ta cea dreaptă
ținu-te părinte, Domnul către
desfătarea cea cerească te-au
povăzuit.

Slavă:

Trecând cărarea cea
strâmtă Teofilacte, ai ajuns că-
tre lărgimea raiului, de Dum-
nezeu însuflate.

Si acum, a Născătoarei :

Maica lui Dumnezeu, cei
ce nu te cunosc pre tine Născătoare
de Dumnezeu, să nu
vază lumina cea născută din
tine Prea curată.

Preasna 6, Irmos :

Haină luminoasă dă-mi mie...

Prin înfrâname omorându-ji
simjirile, ai stăpânit patimile,
Teofilacte, și acum te desfătezi
întru strălucirile nepătimirii.

Pre toți ai învățat a să în-
china icoanei Mântuitorului,
strălucind arătat cu lucrurile
și cu dogmele Teofilacte.

Slavă :

Nor izvorâtor de ploaia
vieșii, Hristos pre tine te-a ară-
tat părinte, ierarhe a lui Hri-
stos Teofilacte.

Si acum, a Născătoarei :

Frumos este mai mult de-
cât toți oamenii Fiul tău Preacu-
rață, cu frumusețea dumne-
zeirii, măcar de au și luat trup
pentru noi.

Irmosul.

Haină luminoasă dă-mi
„mie, celace te îmbraci cu lu-
„mina ca cu o haină, mult mi-
lostive Hristoase Dumnezeul
„nostru“.

CONDAC, glas 2.

Podobie: Cele de sus căutând...

Luminător luminos te-ai arătat marginilor sfintile Teofilacte, propoveduind tu pre Cuvântul cel de o ființă cu Tatăl și cu Duhul, ceata dumneieștilor părinți o ai luminat, arătându-te plăcut Treimei, căria înainte stând, roagă-te neînceitat pentru noi toți.

Intru accastă lună, în 8 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru și mărturisitorul Teofilact, Episcop Nicomidiei.

Stih: Si din trup precum și din patrie este izgonit,

Dumnezeescul Teofilact cel de Dumnezeu păzit.

In a opta zi venit-au,
Teofilact aproape de Dumnezeu.

Acest fericit au fost despre părțile
răsăritului și petrecându-și bine viața din
mică vîrstă, din dumnezească purtarea
de grija eșind de acolo s-au dus în Con-

stantinopol și împrietenindu-se cu ispravnicul celor ce sănt la tainele împăratești, carele să zice latinește Asicritas. Carele acesta era Tarasie cel mare, strălucitorul Pravoslaviei. Și de vreme ce fu ales de Dumnezeu în scaunul patriarhiei Constantinopolei, lăsând Pavel chiprenul scaunul de bună voie, să sui lumina pre sfesnic. Și îndată minunatul arhieșu făcând o monastire lângă gura Mărei Negre, pe prea cuviosul Teofilact și pre Mihail al Sinadului și făcu călugări în loc de mireni, cari înfrumusețau soborul și cu cunvintele și cu faptele. După aceia arhieșul afănd fapta bună cea strălucitoare a acestor bărbăți și procopsirea cea întru Hristos, îndată trimise de îi luă, și-i puse la casa sa cea de rugăciune. Și nu trecu multă vreme și-i făcu episcopi. Însă pre Mihail la Sinada, iară pre cinstiștul Teofilact la Nicomidia. Cât dară au fost lucrurile cele bune ale acestuia, aceleași lucruri ce s-au făcut pe dânsul dovedesc. Adeca sfintele case ce le-au zidit și bolnițele și ajutorul văduvelor și al săracilor și cea fără de număr milostenie. Căci atâtă era de milosârd marele acesta al lui Dumnezeu următor, ca luând vas cu apă încropită singur spăla bolnavii și betegii și stricații și-i ștergea cu mâna sa. Deci părăsind viață aceasta marele Tarasie, strălucind nouăsprezece ani în scaunul patriarhiei. Și primind scaunul prea înțeleptul Nichifor întâmplatu-său un lucru de jale. Căci apucă împărăția Leon Armeanul urătorul de Hristos și numai decât ticălosul se porni spre surparea sfintelor icoane. Și dacă se văd aceasta, iară marele Nichifor trimise de luă cu dânsul pre cei mai aleși din arhieșei, anume pre Ermilian al Chizicului și pre Eftimie al Sardiei și pre Iosif al Tesalonicanului, pre Evdochie al Amoreei, pre Mihail al Sinadului, cu alii mulți împreună și pre fericitul Teofilact și merse către păgânul și viceanul împărat, și-i aduseră înainte multe ierburii lecuitoare din dumnezeieștile Scripturii. Iară el, ca o aspidă ce-și astupă urechile, n'au vrut să înțeleagă cele zise, ci defaimând toate lucrurile se ținea tot de cele dintăi ale lui. Deci ceilalți arhieșei tăcură; iară numai fericitul Teofilact zise către dânsul: Știi că calcii îndelungă răbdarea lui Dumnezeu, dar îți va veni fără de veste cumplită stricăciune și surpare asemenea ca un vifor și nu vei afla pre nimenea să te izbăvească. Din cuvintele acestea umplându-se de mânie, îi trimise pretoți cu urgie la izgonire. Însă pre dumnezees-

cul Nichifor la ostrovul Tasului și pre cel deapururea pomenit Mihail al Sinadului la Evdochia și pre alți într'alte părți. Iară pre fericitul Teofilact la Strovia cetatea carea este la locul Kivereojilor lângă mare. Intru aceia petrecând acest fericit mărturisitor treizeci de ani, răbdând cu vitejie traiul cel cu anevoie în pământ strein, s'au pristăvit către Domnul. Deci după câțiva ani potolindu-se eresul și luminând pravoslavia în zilele blagocestivei augustei Teodorei și a prea sfântului patriarh Metodoie s'au adus prea cinstitele moaște ale prea cuviosului părintelui nostru Teofilact dela izgonire, și s'au pus în Nicomidia în biserică cea zidită de dânsul.

Intru această zi prea cuviosul părintele nostru Pavel, mărturisitorul Plusiados.

Stih: Tace trâmbița Pavel al Plusiadei.

Așteptând cel mai de pre urmă glas al trâmbiței.

Acesta era pre vremile luptătorilor de icoane. Și văzând pre cei ce se îndrăcea nebunete împotriva Bisericii, și toată de amăruntimdea așezământurilor bisericești o răsturna, și ștergea închipuirea sfintelor icoane, și pre bună podoaba sfintelor lăcașuri o stingea. Pre aceștia zic adeca văzându-i pururea pomenitul cu dumnezeiești grajuri, ca cu săgeți îi loeve. Suferind prigoniri, surguniri și rele pătimiri pentru icoana lui Hristos. Deci bine și cu bărbătie nevoindu-să, cu pace s'au dat duhul la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea săntului apostol Ermii, de carele pomenește apostolul Pavel la epistolă cea către romani.

Stih: Lui Ermii ucenicului Domnului ce au murit.

Li cioplesc prin cuvinte chip însușit.

Intru această zi săntul mucenic Dion de sabie s'au săvârșit.

Stih: De și cumplită dreapta a înșelătorului te tie.

Dreapta stăpânului te încununează Dione.

Intru această zi prea cuviosul Dometie, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Dometie datoria sfârșitului celui netrecut. Prin mutători ingeri o au plătit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluiește-ne și ne măntuiește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreești, au călcăt în „cupitor văpaia cu îndrăz-

„neală, și focul în rouă l-au schimbat, strigând: Bine ești, „cuvântat Doamne Dumnezeule în veci“.

Săvârșind alergarea cea dumnezeiască fericite și până în sfârșit credința ta păzindu-o ai primit cununa ostenelelor tale înțelepte, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeule în veci.

Puindu-te pre căruja dumnezeieștilor bunătăți, te-ai înălțat către înăltime, și acum stai înaintea lui Dumnezeu strigând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă:

Cel ce au zidit de veci inimile oamenilor, au văzut în-dumnezeirea inimii tale, purtătorule de Dumnezeu, și scaune de învățături au întemeiat, de trei ori fericite Teofilacte.

Și acum, a Născătoarei:

Către tine scap acum Născătoare de Dumnezeu și subt acoperirea și dumnezeiască folosința ta. Rugându-mă să mă izbăvești de greșalele cele cumplite, bine cuvântată Prea curată ceiace ai născut pre Dumnezeu cu trup.

Peasna 8, Irmos:

De șapte ori cupitorul .

Unde este locașul celorce se veselesc, te-ai sălășluit acum mărturisitorule și lumină te-au

revărsat, ca unul drept pătimitor cu luptele mucenicilor, prea înțelepte apărătorule al adevărului, cu cari acum strigi: Preoți binecuvântați, noroade prea înălțați-l întru toți vecii.

Primiti ai cununa răbdării, de Dumnezeu cuprinsule, că întru izgoniri cu amărăciuni ai lăcuit, aşteptând a lua plata chinurilor tale și de nădejdea cea bună nu te-ai amăgit, lui Hristos strigând: Preoți binecuvântați, noroade prea înălțați-l întru toți vecii.

Bine cuvântăm pre...

Cu luminoasă arătare să săvârșește acum pomenirea ta, purtătorule de Dumnezeu, luminând cu lumina mărturisirii, căci ai cinstiț chipul cel sfânt al lui Hristos și al Născătoarei de Dumnezeu și al tuturor sfintilor, cu cari împreună acum cânti: Preoți bine cuvântați, noroade înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

O Maica lui Hristos Prea curată, ranele sufletului meu și semnele păcatului șterge-le, ceiace pre Dumnezeul cel preste toate l-a născut, din fețiorescul neispitit de nuntă până tece, Fecioară Preacurată. Pre carele tinerii bine-l cuvinteze, preoții îl laudă, noroadele îl prea înalță întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm... *lăudarea*

De șapte ori cuptorul, mun-
citorul Haldeilor l-au ars ne-
bunește, cinstitorilor de Dum-
nezeu. Iară văzându-i pre ace-
știa cu putere mai bună mân-
tuiți, făcătorului și izbăvitoru-
lui au strigat: Tineri bine îl
„cuvântați, preoți lăudați-l, no-
„roade prea înălțați-l întru toși
„vecii.“

Peasna 9, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

De mari daruri cu adevărat
te-ai învrednicit purtătorule
de Dumnezeu, cu cuget răb-
dător primejduindu-te pentru
Hristos, de Dumnezeu fericite.

Caută spre noi cari te lău-
dăm pre tine fericite, izbăvin-
du-ne din ispile și din primejdii,
și sfărâmă măestriile eresurilor.

Slavă:

Cu curăție și cu dreptate
viețuind, ca un arătător de cele
dumnezeiești te-ai făcut mu-
cenic luminos, țesându-ji por-
firă din sângeurile tale.

Și acum, a Născătoarei:

Având pre Hristos soarele
dreptății, în brațele tale Fe-
cioară, ca zorile ai răsărit ce-
lor dințu întuneric și celor ră-
tăciști.

Irmosul:

Cu adevărat Născătoare de

„Dumnezeu te mărturisim pre
tine Fecioară Curată, cei mân-
tuiți prin tine, cu cetele celor
„fără de trupuri, mărindu-te pre
„tine“.

SVETILNA glasului.

Și STIHOAVNA Triodului.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre
orânduială, și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 9 ZILE.

Sfinții patruzeci de mucenici cari s-au muncit
în iazerul Sevastiei.

Se cuvine a ști, că de se vor întâmpla
mucenicii în vreo Dumineacă de ale postu-
lui, atunci se cântă întâi stihirile învierii,
apoi ale sfinților. Iară în dumineca crucii
să cântă: întâi ale învierii, apoi ale crucii
și ale sfinților. Însă mai pre larg să se
caute în Triod Tipicul.

La Doamne strigat-am (De se slujește li-
turgie). Punem stihirile pe 10 și cântăm sa-
moglasnica zilei de două ori și mucenicină,
apoi 3 Podobnice ale Triodului, după aceia
ale sfinților pe 4, glas 2, ale lui Ioan Monahul.

Și să cântă însuși glasul.

Răbdând ceste de aicea
vitejește, bucurându-se
de cele nădăjduite, unul
către altul au grăit sfinții mu-
cenici. Nu de haină ne desbrăcăm,
ci pre omul cel vechi lepădăm.
Iute este iarna, dară dulce este
raiul. Cu durere este ghiața,
dară dulce este desfătarea.
Deci să nu ne ferim, o, împre-
ună ostașilor! Puțin să răbdăm
ca să ne încununăm cu cununi
de biruință dela Hristos Dum-

nezeu și Mântuitorul sufletelor noastre.

*Lepădând îmbrăcăminte*le toate, intrând fără frică în iazăr, unul către altul au grăit sfinții mucenici: Pentru raiul carele am pierdut, hainele cele stricăcioase astăzi să nu le purtăm; cei ce prin șarpele cel făcător de stricăciune oarecând ne-am îmbrăcat, să ne desbrăcăm acum pentru învierea tuturor. Să nu băgăm seama de ghiața ce-iace se topește și trupul să-l urâm, ca să ne încununăm cu cununi de biruință, dela Hristos Dumnezeul, și Mântuitorul sufletelor noastre.

Văzând muncile ca niște desfătări, alergând la iazerul cel rece, ca la o căldură au grăit sfinții mucenici: Să nu ne înfricoșăm de ceasul iernei, ca să scăpăm de înfricoșat focul gheenei. Să arză piciorul, ca să dăņuiască în veci. Si mâna să se rumpă, ca să se înalțe către Domnul. Si să nu ne fie milă de firea cea muritoare. Ci să alegem moarte, ca să ne încununăm cu cununi de biruință, dela Hristos Dumnezeu și Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă, glas 2.

Stihira cea dintâi.

Răbdând ceste de aicea...

Și acum, a Născătoarei, Invierii.

Trecut-au umbra legii și

darul au venit. Că precum rugul n'au ars fiind aprins, aşa Fecioară ai născut și Fecioară ai rămas. În locul stâlpului celui de foc, au răsărit soarele dreptății. În locul lui Moisi, Hristos mântuirea sufletelor noastre.

VOHOD, lumină lină.

Prochimbul zilei și parimiile zilei, și ale mucenicilor trei.

Din proorocia Isaiei cetire.

Cap. 43, 9.

Acestea zice Domnul: Toate neamurile s'au adunat împreună, și să vor aduna boierii dintru ei. Cine le va vesti acestea întru dânsii? sau cele din început cine au zice le va face vouă? Aducă-și mărturiile sale și să se îndrepteze și să asculte și să zică adevărul, fiți mie mărturii și eu sunt martor, grăiește Domnul Dumnezeu, și pruncul carele am ales. Ca să știți și să credeți și să cunoașteți că eu sunt, mai nainte de mine n'au fost alt Dumnezeu și după mine nu va fi. Eu sunt Dumnezeu, și nu este afară de mine mântuitor, eu am vestit, și am mântuit și am defăimat, și nu au fost întru voi strein. Voi mie mărturii și eu martor Domnului Dumnezeu. Înca din început eu sunt și nu este cine să scoată din mâinile mele. Fa-te-voi, și cine va întoarce aceasta. Așa zice Domnul Dumnezeu, cel ce mântuiește pre noi sfântul lui Israil.

Dela înțelepciunea lui Solomon cetire.

Cap. 3, 10.

Sufletele dreptilor sănt în mâna lui Dumnezeu, și nu se va atinge de dâNSELE munca, păruți-s'au întru ochii celor ne-pricepuți a muri, și s'au socotit pedepsire eșirea lor, și mergerea dela noi sfârâmare, iară eu sunt în pace. Că înaintea feții oamenilor de vor lua și muncă, nă-dejdea lor este plină de nemurire. Si întru pușine fiind pedepsiti, cu mari bunătăți se vor dăruî, căci Dumnezeu i-au ispitit pre dânsii și i-au aflat luiș vrednici. Ca aurul în ulcea i-au lămurit pre ei și ca o jertfă de ardere întreagă i-au primit, și în vre-

mea cercetării sale vor străluci și vor fugi ca scânteile pre pae. Judeca-vor limbi și vor stăpâni noroade și va împărăți în tr'nsii Domnul în veci. Cei ce nădăjduesc spre dânsul vor înțelege adevărul. și credincioșii în dragoste vor petrece cu dânsul, că dar și milă este intru sfinții lui și ceteritate intru aleșii lui.

Dela Întelepciunea lui Solomon cetire.

Cap. 5, 16.

Drepți în veci vor fi vii, și dela Domnul plata lor și purtarea de grije pentru dânsii dela cel prea înalt. Drept aceia vor lăua împărăția podoabe și stemă frumuseței din mâna Domnului. Că cu dreapta sa va acoperi pre ei și cu brațul său îi va apără. Lăua-va totă arma dragoștei lui, și va întări făptura cu arme spre izbândă vrăjmașilor. Imbrăcă-va în loc de platoșă dreptatea, și-și va pune luiș coif judecata cea nefățarnică. Lăua-va pavăză nebîruită bunătatea, și va ascuți cumplită mânie intru sabie, și va ridica război împreună cu dânsul lumea, asupra celor fără de minte. Merge-vor drept nemeritoare săgețile fulgerilor și ca dintr'un arc bine încordat al norilor, la întă vor lovi. Si din prăștia mâniei cea zvărilitore de pietre pline vor cădea grindine. Infierbântase-va asupra lor apa mării și apele cele mari repede vor curge. Sta-va împrotiva lor Duhul puterii și ca un vifor va vântura pre ei. Si va pustii tot pământul fără-de-legea și răutatea va răsturna scaunele puternicilor. Asculatați dară împărăți și înțelepeți, învățați-vă judecatorii marginilor pământului. Lăuați în urechi cei ce stăpâniți multimi și ceice vă trușiți intru noroadele limbilor. Că dela Domnul s'au dat vouă stăpânirea și puterea dela cel prea înalt.

Și ceilaltă slujbă a cei mai 'nainte sfințite. Iar de nu se face liturghia cei mai 'nainte sfințite, punem stihoavna, samoglasnică zilei, a Triodului de 2 ori și mucenica. Deci:

Slavă a sfinților, glas 6:

In glasuri de cântări să lăudăm credincioșii, pre purtătorii de chinuri patruzeci de mucenici, și către dânsii cu dulce

cântare să slrigăm, zicând: Bucurați-vă mucenici ai lui Hristos, Isihie, Melitone, Iraclie, Smaragde și Domne, Evnike, Vale și Viviăne, Klavdie și Priske. Bucurați-vă Teodule, Evtihie și Ioane, Xantie, Iliane, Sisinie, Kirione, Anghie, Aetie și Flavie. Bucurați-vă Accachie, Ekdikie, Lysimahe, Alexandre, Ilie și Candide, Teofile, Dometiane și dumnezeiescule Gaie și Gorgonie. Bucurați-vă Evtihie și Atanasie, Kirille și Sacherdone, Nicolae și Valerie, Filoctimone, Seviriane, Hudione și Aglaie. Ca cei ce aveți îndrăzneală către Hristos Dumnezeul nostru, mucenici prea slăviți. Ace-luia cu osârdie rugați-vă, să măntuiască pre cei ce cu credință săvârșesc prea cinstiță pomenirea voastră.

Si acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu ești viața cea adevărată, carea ai odrăslit rodul vieții, fie ne rugăm, roagă-te Stăpâne cu sfinții mucenici, să se miluiască sufletele noastre.

Acum slobozești...

Si după Tatăl Nostru, Troparul, glas 1.

Pentru durerile sfinților tăi, cari pentru liniile au pătimit, fii milostiv Doamne, și toate durerile noastre le vindecă, iubitorile de oameni, rugămu-ne fie.

Sau acesta, glas acelaș.

Purtători de chinuri cinstiți

patruzeci ostași întrarmați ai lui Hristos, prin foc și prin apă ați trecut, și v’au arătat împreună lăcitorii cu îngerii, cu cari rugați-vă lui Hristos pentru cei ce cu credință vă laudă pre voi. Slavă celui ce au dat vouă tărie, slavă celui ce v’au încununat pre voi, slavă celui ce au dăruit prin voi tuturor tămăduiri.

Slavă și acum, a Născătoarei: *A. p. 14*

Gavriil zicându-ji ţie Fecioară bucură-te, împreună cu glasul s’au intrupat Stăpânul tuturor, întru tine sicriul cel sfânt, precum au zis dreptul David: Arătatute-ai mai desfătată decât cerurile, ceiace ai purtat pre Ziditorul tău. Slavă celui ce s’au sălașluit întru tine, slavă celui ce au eșit din tine, slavă celui ce ne-au slobozit pre noi prin nașterea ta.

Ectenia, și 3 Metanii mari, și să face Otpustul.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul. Troparele amândouă și a Născătoarei.

După întâia și a doua Stihologhie:

Sedelnele Triodului, iară ectenia cele mici nu se zic. Iară după a treia stihologhie, zice preotul ectenia cea mică. Deacia sedealne, glas 4.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi.

Cinstită tăria Bisericii, ca nîște stele prea mari o luminați pururea, și celor credincioși străluciți, dumnezeieștilor mucenici ai lui Hristos cei patruzeci.

Slavă, Altă sedealnă, glas 4.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Cu prea vitejesc gând trecând mucenia, minunaților purtători de pătimij, prin foc și prin apă ați trecut și ați ieșit la lărgimea mântuirei, moștenire luând împărăția cerurilor. Si împreună cu îngerii înaintea împăratului tuturor neîncetă stați cu veselie.

Si acum, a Născătoarei, asemenea:

Ca să cânte cu mulțamită din inimă și să ceară cu deadinsul, Născătoare de Dumnezeu, milele tale dăruiește-le robilor tăi, celor ce strigă și zic: Preasfântă Fecioară grăbește de ne izbăvește pre noi de vrăjmașii cei nevăzuți și văzuți, și de toată îngrozirea, că tu ești folositoarea noastră.

Iară de va fi Sâmbătă, afară de Sâmbăta sfântului Teodor, După întâia Stihologhie; Sedealna.

Cinstiță tăria bisericii de 2 ori...

Slavă și acum, a Născătoarei:

Preacurată Fecioară, pri-mește rugăciune dela noi cei ce alergăm la acoperemântul tău. Si nu înceala rugând pre iubitorul de oameni, să mântuiască pre robii tăi.

După a doua stihologhie.

SEDEALNA

Cu prea vitejesc gând trecând de 2 ori...

Slavă și acum, a Născătoarei:

Ca să cântăm cu mulțamită...

După Polieleu, Sedealna, Glas 5.

Podobie: Cuvântul cel împreună...

Podoaba sfinților mucenici

această împătrat luminată și de Dumnezeu adunată multimea acelor patruzeci de ostași cu adevărat, prin ger și prin foc lămurindu-se înțelepții, s'au arătat ostași ai lui Hristos, împăratului tuturor, căruia să și roagă să mânuiască sufletele noastre. De 2 ori.

Slavă și acum, a Născătoarei:

Pre mine mai nainte de judecată acum mă plâng, cugetând la faptele mele cele viclene și rele și la adâncul greșelilor care au crescut împreună cu mine din tinerețe, și mi-am înnecat mintea, Curată. Ci cu folosirea ta dă-mi iertare și mă învrednicește să dobândesc mânuire.

Antifonul dintâi al glasului al patrulea. Prochimen, glas 4.

Trecut-am prin foc și prin apă, și ne-ai scos pre noi (întru răpaos.) *la odiină*.

Stih: Cu foc ne-ai lămурit pre noi precum se lămurește argintul.

Evanghelia dela Luca, Inceperea...

Zis-au Domnul ucenicilor săi: Păziți-vă de oameni...

După psalm 50, Slavă, glas 2.

Pentru rugăciunile sfintilor tăi mucenici patruzeci milostive, curățește multimea greșalelor noastre.

Și acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu milostive...

Stih: Miluеște-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...

Și Stihira, glas 2.

Proorocind, au strigat Da-

vid în psalmi: Trecut-am prin foc și prin apă, și ne-ai scos pre noi întru (*răpăoș*). Iară voi mucenicii lui Hristos, prin singure faptele cuvântul plinind, ați trecut prin foc și prin apă, și ați intrat întru împărăția cerurilor. Pentru aceasta rugăti-vă patruzeci de mucenici, să mânuiască sufletele noastre.

CANOANE

Două ale sfintilor mucenici și ale Triodului dupre orânduiala lor.

Canonul cel dintâi

Al căruia acrostihul la Greci este acesta:

Ceata cea de Dumnezeu încununată a mucenicilor o laud...

A lui Ioan Monahul,

Peasna 1, glas 2, Irmos:

Veniți noroadelor să cântăm „cântare lui Hristos Dumnezeu, celui ce au despărțit „marea, și au trecut pre norodul, pre carele l-au slobozit „din robia Eghiptenilor, că s'au proslăvit“.

Ceata cea de Dumnezeu încununată a mucenicilor lui Hristos o laud cu cântări de Dumnezeu însuflate, pomenirea cea de preste an a celor patruzeci luminăt prăznuind, că s'au proslăvit.

Pre pământ de toală numirea lepădându-se cei patruzeci, s'au ales numire pre numele lui Hristos. Prin carea întru cele de sus acum viețuesc.

Pentru Hristos trupul și lumea urând, de omul cel vechi v'ăji desbrăcat, împreună cu haina cea vremelnică, și în haina nestricăciunii v'ăji îmbrăcat.

A Născătoarei :

Cine poate să spue dupre vrednicie a ta zemislire cea mai pre sus de cuvânt. Că pre Dumnezeu ai născut cu trup Prea sfântă, pre Mântuitorul nostru tuturor cel ce s'au arătat nouă.

Alt CANON.

Facerea lui Kir Teofan.

Peasna I, glasul și irmosul acelaș :

Pre Dumnezeu nouă patruzeci de mucenici, prin rugăciunile voastre să-l faceți acum spre bună schimbare, celor ce vă chiemăm pre voi cu curată dragoste a inimii.

Cei ce v'ăji luminat în ceruri cu razele strălucirii cei în trei sori patruzeci de mucenici, acoperiți-ne pre noi cei ce suntem înghețați pre pământ de iarna năpăștilor, și vă lăudăm pre voi.

Slavă :

Apărători nebiruiți ai bunei credințe și stâlpi nemîșcați ai Bisericii, chiemarea cea de Dumnezeu numită de patruzeci, alinați-mă pre mine cel ce cumplit mă turbur acum.

Și acum, a Născătoarei :

Pre Ziditorul și Domnul

cel ce este mai pre sus de fiarea tuturor, l-a născut. Carele s'au făcut trup pentru noi oamenii, maica lui Dumnezeu Fecioară neispilită de bărbat.

Catavasie :

Deschide-voi gura mea... *ea*

Peasna 3, Irmos :

Intărește-ne pre noi întru tine „Doamne, cela ce prin lemn „ai omorât păcatul, și frica ta o „sădește în inimile noastre, ce „lor ce te lăudăm pre tine“.

Oastea și viața și frumusețea trupului și bogăția, întru nimică socotindu-le cei patruzeci, cu prea slăvire pre Hristos în locul a toate au moștenit.

Cu pietri fără de milă cei patruzeci prin porunca tiranului fiind împroșcați, zvârliturile împrotiva poruncilor prin Duhul să întorcea.

Grăit-au șarpele prin buzele tiranilor hule asupra ta Ziditorule. Ci gura acelora, cea luptătoare împrotiva lui Dumnezeu, cu pietrile cele aruncate asupra mucenicilor, să sfăramă.

A Născătoarei :

Nenuntită, una pururea Fecioară, care te-ai făcut cădelniță de aur, a dumnezeului cărbune, umple de bun miros inima mea cea împuștită.

Alt CANON, Irmos același.

Oaste a mucenicilor și cea-

tă însoțită de mucenici purtători de cununi, stând înaintea Stăpânului, mântuiți pre cei ce pururea vă laudă pre voi.

Cu iazărul patimilor și cu valul năpăștilor fiind înviforați, către voi cei patruzeci de ostași ai lui Hristos alergăm.

Slavă :

Cei ce vă încălziți în sănurile lui Avraam, și vă înpodobiți cu haina cea slăvită, rugați-vă ca să se deslege cei legați cu gerul încungiuărăii.

Și acum, a Născătoarei :

Fii înfărire și scăpare și acoperemânt (Fecioară mireasă a lui Dumnezeu) celor ce cu credință aleargă către tine, și te mărturisesc maică a lui Dumnezeu.

Sedalna, glas 8.

Podobie : Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Mucenicește făcându-vă ostași lui Hristos și vitejește surpând pre vrăjmașul, prin fapte ați plinit cuvintele proorocului, că prin foc și prin apă bărbătește ați trecut, răpaos aflând viața cea vecinică. Pentru aceasta și cununi din cer luând, cu cetele celor fără de trupuri împreună vă veseliți fericișilor, de chinuri purtători prea lăudați patruzeci de mucenici. Rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Slavă și acum, a Născătoarei. I p.

Gândesc la judecată și mă tem de întrebarea cea înfricoșată, mă cutremur de răspunsul Judecătorului, mă spăimântez și de muncă mă îngrozesc și de durerea focului, de întuneric cultarului, de scârșnirea dinților, de viermele cel neadormit. Vai mie! ce voi face, când să vor pune scaunele și cărțile se vor deschide și faptele se vor muștra și cele ascunse se vor vădi? Atuncea Stăpână ajutătoare mie să-mi fii și folositore prea fierbinte, că preține te am nădejde eu netrebuiecul robul tău.

Peasna, 4 Irmos :

Auzit-am Doamne auzul râns „duelii tale, și te-am proslăvit „pre tine Unule iubitorule de „oameni“.

Vă stricați mintea, zis-au pătimitorii, puindu-ne înainte pricinuitori de pagubă, voi cei prea fără de Dumnezeu.

Săbii ascușite și fieră și foc și cruce sfinților, gonitori lui Hristos au tins.

Infricoșat este nouă focul gheenei, zis-au pătimitorii, iară de cel de acum ca de un rob împreună cu noi nu ne temem.

Să se deznoade mâna, să se arză piciorul, sfinții au strigat, că nestricăcioase acestea iară le vom lua.

A Născătoarei:

Rugămu-te Preacurată, pre
tine ceiace ai zemislit pre Dum-
nezeu fără sămânță, ca să te
rogi purarea pentru robii tăi.

Alt CANON, Irmos acelaș:

Imbrăcându-vă întru strălu-
cirea cea fără umbră, v'ajî fă-
cut nouă luminare dela Dum-
nezeu mucenicilor.

Adunarea cea de Dumne-
zeu aleasă a mucenicilor celor
purători de cununi, roagă-te
să se izbăvească de primejdii
cei ce te laudă pre tine.

Incrednicindu-vă a vedea
lumina cea neapropiată a lui
Hristos sfinților, încredniciji a
se lumina cei ce sunt întru în-
funerec.

Slavă:

Strălucind cu îndreptarea
luminii cei cugetătoare de Hris-
tos, povăjuți-ne pre noi cătră¹
luceafărul cel dumnezeiesc slă-
vișilor.

Și acum, a Născătoarei:

Lăudând cu cântări pre cel
ce s'au întrupat din pântecele
tău Preacurată, te cuvântăm
pre tine ca pre o maică a lui
Dumnezeu.

Persna 5, Irmos.

Dătătorule de lumină și făcă-
„torul veacurilor, Domnul
„întralumina poruncilor tale po-
„văjuiește-ne pre noi, că afară

„de fine pre alt Dumnezeu nu
„știm“.

De nebunia cea fără de
mine a gonacilor, pătimitorii
afară la ger a petrece toată
noaptea osândiși fiind, au cântat
lui Dumnezeu cântare de
multămită.

Bucurându-se cei patruzeci
de mucenici ai lui Hristos, au
răbdat gerul cel cu durere, în
iazer stând și cu nădejdea dum-
nezieștilor cununi întăriți fiind.

De râs s'au făcut înaintea
celor patruzeci de mucenici ai
lui Hristos, încat fiind șarpele
cel ce se încuibase mai nainte
în ape. Că de tăria cea făcă-
toare de pierzare s'au lipsit.

A Născătoarei:

Tie ceiace ai născut pre
Hristos făcătorul tuturor, strigă-
găm: Bucură-te Preacurată;
Bucură-te ceiace ne-ai răsărit
nouă lumină; Bucură-te ceiace
ai încăput pre Dumnezeu cel
neîncăput.

Alt CANON, Irmos acelaș.

De nebunia ereticilor cea
de acum, cinstiță biserică lui
Hristos izbăviți-o, întru carea
născându-vă la atâtă vrednicie
și slavă ați ajuns.

Arătându-se nouă ca niște
luminători, cei văzători de foc
patruzeci de mucenici ai lui
Hristos, cei străluciți de Dum-

nezeu, luminează credincioșilor calea cea măntuitoare a bunei credințe.

Slavă :

Muțându-vă de pre pământ la cortul cel ceresc, unde stând înaintea lui Hristos puiorului de nevoie, învrednicîți-mă mucenicilor, ca să dobândesc dumnezeiască bucurie.

Și acum, a Născătoarei :

Taina nașterii tale cei dumnezeiești Doamnă, este mai presus de gând, neajunsă, și cu anevoie de văzut fiește căruia Stăpână, că ai născut nouă pre cel ce este cu adevărul Dumnezeu.

Peasna 6, Irmos :

Intru adâncul greșalelor fiind „încungiurat, chiem adâncul milostivirii tale cel neurmat, „din stricăciune Dumnezeule „scoate-mă“.

Bucurându-se începătorul răutății, au răpit ca și dintre cei doisprezece pre luda ticălosul, și din Edem pre om, aşa și dintre cei patruzeci pre cel ce au căzut.

Fără rușine fiind tiranul, îndeșert se întărâtă, că precum pentru tâlharul și pentru Matsia mai întâi aşa și acum pentru chemarea celuice păziă baia, să rușinează.

Deșert la minte și vrednic

de plângere este celce s'au lipsit de amândouă viețile. Că de foc s'au topit, și la focul cel nestins s'au dus.

A Născătoarei :

Neștiind de bărbat Fecioară, ai născut și în veci rămâi Fecioară, arătând chipurile adevăratei dumnezeirii Fiului și Dumnezelui tău.

Alt CANON, Irmos același.

Arătându-vă păzitorii pri-veghelnici și trezvi ai neamului omenesc și rugători rugăciunilor văți pus și ajutor celor din scârbe.

Strălucind în Biserica lui Hristos cu frumusețile cele neapropiate prea lăudașilor, izbăviji de ispite pre ceice cu dragoște vă cinstesc pre voi.

Slavă :

Ceice ați fost o dinioară surpători prea aleși înșelăciunii muncitorilor celorce se nebunea, fiți și nouă acum zid și ajutor grabnic.

Și acum a Născătoarei :

Spre tine am pus nădejdea măntuirei mele Maică pururea Fecioară, și pre tine te-am pus tare și neclătită folosită are vieții mele.

CONDAC, glas 6.

Podobie : Plinind rânduiala...

Toată oștirea lumii lăsân-

du-o, de Stăpânul cel din ceruri văși lipit, purtători de chinuri ai Domnului cei patruzeci. Că prin foc și prin apă trecând fericitorilor, dupre vrednicie ați luat slavă din ceruri și mulțime de cununi.

I C O S.

Celui ce șade pre scaunul cel neapropiat, celui ce au întins cerul ca o piele și pământul au întărît, și au adunat apele întru adunările lor; Celui ce au făcut toate din cele ce nu au fost ca să fie și futuror le-au dat suflare și viață; Celui ce primește cântare dela arhangeli și de îngeri este lăudat și de toți închinat, lui Hristos atot-țiiorului, Făcătorului și Dumnezeului nostru îi cad înainte eu nevrednicul, aducând rugăciunea mea și darul cuvântului cerșind, ca să pot lăudă cu bună credință și eu pre sfinții cari însuși i-au arătat biruitori, dăruindu-le lor slavă din ceruri și mulțime de cununi.

Intru această lună în 9 zile Pomenirea sfintilor patruzeci de mucenici, cei ce au mărturisit și s-au muncit în cetatea Sevastiei.

Sih: Plinind lipsa patimii tale Mântuitorule. Noi cei patruzeci zdrobindu-ni-se fluerile. Intru a noua zi fluerile s'au zdrobit, A patruzeci de bărbați ce au pătimit.

Acești sfinti patruzeci de mucenici din osebite locuri fiind, au fost slujitori de oaste toți la ceată, iară pentru mărturisirea în Hristos fiind prinși și aducându-i la întrebare și neplecându-se a jertfi idolilor, întâi au fost bătuți cu pietri preste fețe și preste gură, iară loviturile numai mult pre dânsii îi băteau decât pre ceice îi loveau

întorcându-se înapoi. Deaceea în vreme de iarnă au fost osândiți a petrece toată noaptea la ger, băgați goli în mijlocul unui iazer ce era afară din cetatea Sevastiei, unde unul dintr'înșii iubindu-și viața și alergând într'o baie ce era aproape, căt an ajuns de căldură îndată s'au topit. Iară unul din strejarii ce pazia și strejuia pre sfinti, îndată și au intrat cu sfintii de au plinit locul celuia ce au lipsit, văzând lumină noaptea împrejurul muceniciilor și cununi pogorându-se la fieștearele dintr'înșii. Iară când s'au făcut ziua sfintii leșinase. și văzându-se că încă abia susfau, le-au frânt fluerile picioarelor și s'au luat cununa muceniei. Așa dară s'au cunoscut că le-au fost plăcută moartea. Cáci unul dintr'înșii pentru vârsta tinereilor și pentru puterea trupului încă tot era cu suflet, de carele tiranul gândia că-și va schimba gândul. Iară maica lui (stăruia la patimilor deși vedea Fiul, că acela era mai Tânăr decât ceilalți și să temea că nu cumva să-l sperie tinerețele sau dragostea vietii și să fie nevrednic de ceata și de cinstea celor dimpreună ostași cu dânsul. Pentru aceasta sta uitându-se la dânsul încremenant, cu chipul și cu vederea căt putea îmbărbătându-l și tinzând mâinile spre dânsul și zicând: Fiul meu cel dulce, de acum fiu al Tatălui ceresc vei fi, rabdă puțin ca să te faci deplin. Nu te speria de munci că iată că își stă întru ajutor Hristos Dumnezeu nu te va mai întâlni de acum înainte nici o scârbă, nici o trudă toate acelea au trecut, toate ai biruit cu vitejia ta, deacum înainte își va fi bucurie, dulceață, odihnă și veselie, de care te vei îndulci împărățind cu Hristos și vei fi rugător către dânsul pentru mine maica ta. Deaceea sfintii zdrobindu-li-se fluerile picioarelor s'au dat sufletele la Dumnezeu. Iară slujitorii au adus cără și au încărcat sfintele trupuri și le-au dus pe ţărmurile râului ce era acolo aproape, însă văzând pre tinerelul acela, căruia fi era numele Meliton că încă susfa, l-au lăsat fiind ca să trăiască). Pre carele văzându-l mai căsa că rămăsese singur, au socotit că aceasta era moartea și a ei și a fiului său. Călcând ea dar slăbiciunea cea femeiască și uitând dorul cel de mai că, l-au ridicat pre umerile sale și l-au dus după care cu inimă tare, gândind că atuncea va fi viu când

l-ar vedea mai vâratos mort. De acia du-

cându-l maicăsa pre umere, el a răposat. Atuncea scăpând maicăsa de grije bucu-

rându-se foarte pentru sfârșitul lui, adu-

cându-și mort pre iubitol său fiu până la

locul acela unde era trupurile sfinților,

l-au pus preste dânsii și s'au numărat cu

celalți, ca să nu se osebească nici trupul

de trupuri, nevoindu-se ca și sufletul lui

să fie în număr cu acelea. Deci făcând

foc mare slugile acelea ale diavolului au

ars trupurile sfinților. Apoi zavistuind pre

creștini pentru moaște, le-au aruncat în

râu. Ci însă din dumnezeiască rânduială,

s'au strâns acolo la o surpătură și luân-

du-le niște creștini le-au dăruit nouă bo-

gătie nefurată. Și se face soborul lor în

prea sfânta lor mucenie, ce este aproape

de Halcotrapilon.

Intru această zi pomenirea sfântului mucenic Urpasian.

Stih: Urpasian hlamida sa aruncând,
Pre păgânul împărat este rușinând.

Împăratind la răsărit păgânul împărat Maximian, stăpânea cu tiranie toate păr-

țile cele de prin prejurul Nicomidei, fiindcă era cald slujitor al idolilor. Deci s'au a-

prins mânia lui și a celorlalți ellini de un cuget cu el, ca un foc mare asupra creștinilor. Și pentru aceasta aducând odată el pre toți sfetnicii și boerii împăratiei sale, au strigat către dânsii: Ori carele din voi au căzut în prea reaua credința crești-

nilor și nu vrea ca să se întoarcă cătră iubijii dumnezeii noștri și pre aceștia să-i îmblânzească cu pocăință, acesta să lepede brâul dregătoriei sale cel poartă și să fugă din împăratescul palat și din cetatea aceasta. Fiindcă cetatea aceasta cinstește pre marii dumnezei încă dela strămoșii săi și nu pre unul Dumnezeul cel ră-

tignit. Dar atuncea frică și cutremur au căzut preste toți ceice credeau în Hristos. Și atuncea era a vedea cineva cu adeverat, cum să ispitea și să cerceta ca niște aur în foc, credința cea în Hristos și blagocestia. Pentru că unii din creștini fugeau și se ascundea, iară alții se dau pre sine la munci. Deci căți avea dragoste curată și adeverată către Dumnezeu, aceștia defaimându-și, trupurile sale și pre tiranul batjocorindu-l arunca brâele înaintea lui

și fugea. Atuncea și viteazul acesta Urpa-

sian, cel cu sufletul de diamant, stând în-

naintea împăratului și a tot singelitului, au aruncat hlamida sa și brâul zicând: Fiindcă eu împărate astăzi mă ostășesc cerescului și nemuritorului împărat Domnului meu Iisus Hristos, primește-ți brâul și cinstea și slava. Căci acestea vremelnice sunt și de nici un folos. Aceste cuvinte a lui Urpasian fără de nădejde, auzindu-le Maximian, s'au prefăcut la minte și la mult ceas au rămas fără de glas. După aceia intorcându-și ochii săi și căutând posomorât la ucenicul, au strigat ca o hiară sălbatecă și neîmblânzită și au zis către cei ce stau de față: Spânzurați pre ticălosul acesta și zdrobiți-i trupul lui cu vine de bou. Deci îndată făcându-se aceasta, îl bătură la mult ceas cu vine de bou pre viteazul nevoitor al lui Hristos, carele căutând la cer, se rugă, fără să se măgnească cât de puțin. După aceasta pogorând pre sfântul de pre lemnul cel de muncă, au zis tiranul către slujitori, arun-

cându-l pre acesta în temniță întunecoasă și acolo să petreacă până voi socoti cu ce moarte să-l pierd. Deci aflându-se mu-

cenicul în temniță, se bucura și se veselia, dându-și rugăciunile sale Domnului. Iară păgânul împărat au aflat o măstrie de muncă ca aceasta, adepă: Au făcut o cușcă de fier. Deci după ce au scos pre sfântul din temniță, au poruncit să-l bage în cușcă și să-l spânzure sus. Deci dar făcându-se aceasta, au spânzurat pre sfântul de amân-

două măiniile și l-au îmbrăcat preste tot trupul cu cușca cea de fier. Apoi au poruncit tiranul să aprinză fâclii și cu acelea să-l ardă pre sfântul fără milă. Deci atâta au fost ars cu fâclii pătimitorul, încât cărnurile lui s'au topit și au curs pre pă-

mânt, ca cum ar fi fost ceară și s'au amestecat cu țărâna pământului ca oarecare praf subțire. Așa mucenicul lui Hristos rugându-se și topindu-se, au umplut tot văzduhul de mireasmă bine mirosoare și s'au suiat ca o stea luminoasă către Domnul, ca să ia cununa biruinței, dupe cum oarecare creștini s'au învrednicit a-l vedea suindu-se la cer cu asemenea strălucire. Iară ticălosul și păgânul Maximian ră-

mâind încă în nebunia sa, au poruncit să adune cu sărguință pământul acela pe care au căzut cărnurile sfântului, asemenea și

oasele lui, și acestea toate să le arunce în mare înaintea ochilor lui

Intru această zi, pomenirea sfântului Chezarie, fratele sfântului Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul.

Stih: Cuvintele lui Grigorie cele către mortul Chesarie grăite,

Strunește cuvintele limbii mele cei proaste.

Intru această zi sfintii mucenici Moșul, Moașa, Tatăl, Maica și doi fii de sabie s-au săvârșit.

Stih: Neamul cel de o rudenie prin sabie s-au nevoit.

Moșul, Moașa, Tatăl, Maica cu fiii și s-au săvârșit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos

Chipul cel de aur în câmpul „Deirà cinsindu-se, cei trei tineri au defăimăt porunca cea „prea fără de Dumnezeu, și fiind „aruncați în mijlocul focului, ră „corindu-se au cântat: Bine ești „cuvântat Dumnezeul părinților „noștri“.

Spăimântatu-s'au strejarul, văzând cununile celor patruzeci și lepădând iubirea acestei vieți s'au îndemnat din dragostea slavei tale ceice s'au arătat, și cu mucenicii au cântat: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

La baia cea stricătoare de suflet alergând, s'au omorât iubitorul de această viață. Iară iubitorul de Hristos răpitor de cele ce văzuse prea ales făcându-se, ca în baia nesticăciunii cu mucenicii au cântat: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Focul cel înțelegător aprinzându-se în cugetele celor patruzeci, au ars nebunia cea cu mult vicleșug a celor necredincioși, ca niște ceară topindu-se; iară Tie Hristoase au cântat: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Cât este de minunată și de cuvioasă puterea crucii tale Hristoase, carea din lucruri protivnice cununi au împletit celor patruzeci de mucenici. Că prin apă și prin foc treçând, întru nesticăciune strigă: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

A Născătoarei :

Rug arzând cu foc în muntele Sinai Moisi mai nainte te-au văzut Preacurată, pre tine ceiace ai purtat fără de ardere raza cea nesuferită a finței cei negrăite, a Unuia din sfintele Ipostasuri celor dintr'însa ce s'au unit cu grosimea trupului.

Alt Canon, Irmos acelaș.

Astăzi este luminată pomenirea voastră cea de preste an prea bogăților, carea luminează cu lumina posturile cele de departe strălucitoare, pre carea prăznuindu-o cu credință, împreună cu voi strigăm: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Deslegătorii pașimilor și luminătorii cei de departe stră-

lucitori, curățitorii lumii, risipirea înșelăciunii, propovezitorii cei cu mare glas ai adevărului și izgonitorii rătăciri, tuturor văji arătat strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Cu cuget luminat strălucind s'au arătat nouă mucenicii, mântruind pre cei înviforați și îndreptând pre cei ce înnoată în furtuna valurilor vieții, lui Hristos cântând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă :

Tabăra cea prea luminoasă și de Dumnezeu însuflată, lui Dumnezeu plăcută și îngerilor dorită, adunarea de Dumnezeu a celor patruzeci, înarmarea cea înfricoșată a lui Dumnezeu au strigat: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei :

Lumina lumii și nor lumenos și loc de sfințenie s'au arătat ceea neispitită de nuntă, căci negrăit au primit pre cuvântul cel sfânt al sfintilor, pre carele lăudându-l strigăm: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Preasna 8, Irmos :

Pre Dumnezeu carele s'au „pogorât în cuptorul cel cu foc la coconii evreești și vă-

„paia întru răcoreală o au pre-făcuț, ca pre Domnul lăudându-l lucrurile și îl prea înălțași „întru toți vecii“.

Nebunește asupra nevoitorilor întărâtând vrăjmașul toată făptura, de către toate să umple de rușine, că cei patruzeci neîncetă laudă pre Domnul și-l prea înalță întru toți vecii.

Fără milă mădulările trupului vostru pentru Hristos sfărâmându-se și Dumnezeea-scă jertfă aducându-vă lui Dumnezeu, cu îngerii pururea dănuși mucenicilor, lăudând pre Hristos în veci.

Cu tăria cugetului pre cel ce l-au născut, pre umere ridicându-l iubitoarea de Dumnezeu maică, rodul bunei credințe au adus cu mucenicii pre mucenicul, jertfei lui Avraam urmând.

Spre viața cea neîncetașă cu dreaptă curgere fă mergere o fiule, iubitoarea de Hristos maică, către iubitorul de Hristos fiu, au strigat: Nu sufer să te arăji tu mai pre urmă înaintea lui Dumnezeu, puitorului de nevințe.

A Născătoarei :

Caufă spre rugăciunea robilor tăi bună Născătoare de Dumnezeu și năvălirile cele rele și asuprelele ispitelor de grab le oprește Stăpână, ca să

te cinstim pre tine prea bla-goslovită.

Alt CANON, Irmos acelaș:

Mutându-vă către viața cea adevărată și de Hristos ascunsă, pre pământ ați primit sfârșitul cel cu dureri, cerând nouă mântuire și ierlare.

Ceața mucenicilor celor purtători de biruință ai Bisericii, mutându-se de pre pământ către cele cerești, să roagă pentru noi, ca să ne izbăvim de nevoi, de patimi, de încunguri și să câștigăm mântuire.

Rumpând Mântuitorul lanturile morții, au dăruit biruință pătimitorilor asupra morții, că cei patruzeci încălzindu-se de ger, strigă: cerând mântuire futuror credincioșilor.

Binecuvântăm pe Tatăl...

Dumnezeiască ceața purtătorilor de chinuri, din asuprelle năpăștilor și din năvălirea patimilor și din ispita dracilor, arăfat scoate cu rugăciunea, pre ceice laudă pre Hristos în veci.

Și acuma, a Născătoarei:

Pre cei omorâși și ajunși către stricăciunea morții, tu însăși i-ai inviat, născând pre începătoriul vieții, pre Hristos Dumnezeul nostru, Slăpână Fecioară Preacurată, Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 9, Irmos.

Pre Dumnezeu Cuvântul cel „din Dumnezeu, carele cu „negrăită înțelepciune au venit „să înnoescă pre Adam cel căzut rău prin mâncare întru stricăciune, din sfântă Fecioară „negrăită întrupându-se pentru „noi credincioșii, cu un gând „întru laude îl mărim“.

Pentru Hristos gonisi fiind și cu pietre împroșcați, ați răbdat frigul văzduhului și înghețarea apei și sfârâmarea mădulărilor și cu foc arși fiind, în repejiunea râului ați strălucit ca niște făclii luminoase, mucenici patruzeci.

Toagul dumnezeieștei puteri, crucea câștigând, au strigat către Hristos mucenicii cei patruzeci: Slăpâne cu mâna ta cea a foal puternică și biruitoare să ne încununăm, ca foii cu cântări neîncetă pre tine să te mărim.

Cât este cu durere ghiață, cât este de cumplit gerul cel cu usturime care ați răbdat, dară dulce este raiul. Că să-nurile patriarhului Avraam vă încălzesc pre voi în lăcașurile cele veșnice, mucenici patruzeci.

Cei ce ați biruit cu chinurile și cununi ați luat din dumnezeiască dreapta Slăpânului, rugați-vă acum, ca să dăruiască pace lumii și biruință iubito-

rului de Hristos împărat și nouă mântuire, mucenici patruzeci.

A Născătoarei :

Bucură-te izvorul nestricăciunii ; Bucură-te nour ușor ; Bucură-te raiul lui Dumnezeu cel frumos ; Bucură-te izvorul tămăduirilor sufletești ; Bucură-te munte sfânt carele l-au văzut proorocul Daniil ; Bucură-te maică Fecioară ; Bucură-te împărăteasa tuturor.

Alt CANON, Irmos același.

Invrednicindu-vă a câșliga lumina cea mai pre sus de fire și bucurie negrăită și slavă izbăviți acum de năpăști și de nevoi și de înșelăciunea vrăjmașului pre cei ce cu dragoste vă cinstesc pre voi, ca pre niște viteji ai lui Hristos, patruzeci de mucenici.

Primind tărire și dumnezească putere din cer, împreună lăcitorii cu Hristos, vă fi arătat i zgonitori înșelăciunei, gonind toată ceata cea nestatornică a idolilor și luminând lumea patruzeci de mucenici.

Impodobindu-vă cu frumusețea cinstitei mucenii și făcându-vă părți firei cei dumnezeiști, cu adevărat vă bucurați descoperindu-vi-se lumină prea luminoasă și curată, viteji ai lui Hristos patruzeci de mucenici.

Slavă :

Stând acum înaintea lui

Hristos cu îndrăsneala cea bine cuvincioasă, de unde și străluindu-vă cu lumina dumnezeirei slăvășilor, rugați-vă cu deadinsul ca să se lumineze cu lumina cea în trei sori, cei ce vă laudă pre voi patruzeci de mucenici.

Și acum, a Născătoarei :

Sufletul meu cel întunecat Fecioară, cu arătarea luminei tale cei nematerialnice strălucește-l, ca ceiace ești ușa dumnezeiștei lumini și din focul cel veșnic învrednicește-mă a mă izbăvi pre mine cel ce cu credință și cu dragoste, cu cântări te măresc pre tine curață.

SVETILNA

Podobie : Femei auziți glas...

Ceata cea cu numărul de patruzeci, a celor patruzeci de mucenici a prea dumnezeieștei Treimi, cea cu bunățile împărață, cea din patru stihii, din foc, din văzduh, din apă și din pământ, cu cântări dumneziești să se laude, ca cei ce au pătimit pentru Hristos Săpânul tuturor. De 2 ori.

Slavă, și acum a Născătoarei :

Bucură-te izbăvirea blestemului și chiemarea lui Adam, bucură-te Născătoare de Dumnezeu Preacurată, nădejdea și acoperemântul lumii.

Bucură-te prea cinstită maica lui Dumnezeu, bucură-

te căruță dumnezeiască. Bucură-te scară și ușă, bucură-te nor ușor, bucură-te deslegarea Evei.

LA LAUDE.

Stihirile pe 6, glas 5.

Podobie: Bucură-te cămara...

Veniți frajilor să lăudăm cu cântări tabăra cea mucenicească, carea cu gerul ca cu niște foc s'au ars și frigul înșelăciuniei cu râvnă arzătoare l-au ars, oastea cea prea vitează, prea sfințita adunare și sprijineala cea neînfrântă și nebiriuită, îngrădirile și păzitorii credinței, pre cei patruzeci de mucenici, ceata cea dumnezeească pre rugătorii Bisericii, cari cu fătie se roagă lui Hristos, să trimișă sufletelor noastre pace și mare milă.

Bucură-te adunarea cea tare și sfințită și tabăra cea purtătoare de biruință. Turnurile bunei credințe, ostașii lui Hristos, vitejii cei tari și nebiriuiți, cei la minte prea puternici și la suflet prea bărbăți, cei dumnezeiști cu adevărat și de Dumnezeu iubiți. Ceata cea sfântă, adunarea cea de Dumnezeu aleasă, mucenici patruzeci, cei întocma cu patima și întocma cu gândul și întocma și cu cununi ați luat, pre Hristos rugați să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Bucură-te mulțime purtă-

toare de biruință, carea întru războiae vitejește te-ai purtat; stelele cele-ați trecut prin foc și prin ger și înghețarea apelor o ați risipit și pământul l-ați făcut cer și toate le-ați luminat; cari în sănurile lui Avraam acum vă încălziți și cu cetele îngerești dăntuii, mucenici patruzeci, cari mirosiți bună mireasma duhovniceștei împărățiri cu adevărat, pre Hristos rugați-l să se dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Alte Stihiri, glas 1, singur glasul.

Ceata cea cu patruzeci de străluciri, oastea toată cea de Dumnezeu aleasă, au strălucit postul cu cinslitele sale patimi, sfințind și luminând sufletele noastre.

Glas 2.

Ceata cea împătraț numărăță a mucenicilor, căci cine nu o va lăuda? că în apa iazerului au intrat cu îndrăzneală și fiind strânși de ger, cântare au cântat Domnului: Au doară în râuri te vei mânia spre noi Doamne? au doară în râuri te vei mânia spre noi iubitorule de oameni? usurează greutatea și amărăciunea văzduhului, că cu sângele tău s'au roșit picioarele noastre și ne du pre noi Dumnezeule în veșnicele tale lăcașuri, ca să ne încălzească pre noi sânul patriarhului Avraam.

Cu paharul adevărului din

sângiurile sale cei prin focul muncilor, și prin înghețarea apei, pre credincioși i-au adăpat. Cei patruzeci cu numărul cântând cântare Mântuitorului. Că un cuget fiind la foșii și în multe trupuri, s'au adus lui Hristos, și dumnezeasca mireasă Maică pre fiul său cel iubitor de Hristos, luând pre umere, au zis: Vino pătimitorule și te chinuște împreună cu ceilalți.

Slavă, glas 5, a lui Ioan Monahul.

Purtători de chinuri ai lui Hristos, pre cinstițul post mai luminat l-ați făcut cu pomenirea slăvitei voastre pătimiri. Că patruzeci fiind, aceste patruzeci de zile le sfintiști, patimii cei mânuitoare urmând cu chinuirea voastră cea pentru Hristos. Pentru aceasta îndrăzneală având, rugați-vă ca să ajungem noi cu pace, la învierea cea de a treia zi a lui Dumnezeu și Mântuitorului sufletelor noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Fericimu-te pre tine de Dumnezeu Născătoare Fecioară și te slăvim credincioșii dupre datorie, pre tine cetătea cea neclătită și zidul cel nesurpat și folositoarea cea fare și scăparea sufletelor noastre.

STIHOAVNA din Triod.

Samoglasnica zilei de 2 ori și mucenicina.

Slavă, a sfintilor, glas 2.

Iazerul ca un rai și gerul

ca un zăduf, mucenicii au socotit Hristoase Dumnezeule, înfricoșările tiranilor nu le-au îngrozit cugetele lor. Nu s'au temut vitejii de adăosăturile muncilor, câștigând crucea purtătoare de armă. Printrînsa pre vrăjmașul ca niște tarzi l-au biruit. De unde și cununile darului au luat.

Și acum, a Născătoarei:

Ceiace ești ușă neumblată, cu taină pecetluită, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Primește rugăciunile noastre și le du Fiului tău și Dumnezeu, ca să mânuiască prin tine sufletele noastre.

APOI:

Bine este a ne mărturisi Domnului..

După sfinte Dumnezeule și după Tatăl nostru: Tropalele sfintilor amândouă și a Născătoarei și 3 Metanii mari. Ceasul dintâi cu catisma sa. Iară la vremea sa se cetește și ceasul al treilea, al saselea și al noulea dupre orânduiala lor cu catismele și fericirile de grabă și celealte; însă la fiește-care ceas facem căte trei metanii mari.

INTRU ACEIAS ZI LA VECERNIE

După obișnuita stihologie la Doamne strigat-am: Punem stihurile pe 10 și cântăm samoglasnica zilei de două ori și mucenicina. și trei podobnice ale Triodului. și ale sfintilor mucenici.

Stihiri, glas 2.

Răbdând vitejește ceste de aicea...

Și celealte două. Caută-le acestea la vecernia de eri, îndoind cea dintâi.

Slavă, glas 2.

Proorocind au strigat Da-

vid în psalmi, trecut-am prin foc și prin apă și ne-ai scos pre noi întru răpaos. Iară voi mucenicii lui Hristos, prin singure faptele plinind cuvântul așă trecut prin foc și prin apă și așă intrat întru împărăția cerurilor. Pentru aceasta rugați-vă patruzece de mucenici, să se mănuiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei.

Toată nădejdea mea spre tine o pui, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperemântul tău.

(VEZI): De va fi spre Miercuri sau către Vineri, a Crucii a Născătoarei: Podobie. Când de pe lemn: Caută întru această lună în patru-sprezece zile.

Vohod cu Evanghelia, Lumină lină...

Prochimenul zilei și Parimiile Triodului. Apoi:

Să se îndrepteze rugăciunea mea: **și 3 Metanii mari.** Ecenia cea mică nu se zice, ci în-dată prochimen glas 5: „Tu Doamne ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta și în veac“.

Stih: Măntuiește-mă Doamne că au lipsit cel cuvios. Apostolul către Evrei. Începe: „Fraților având atâtă nor de mărturii pus împrejurul nostru“. Aliluia glas 4. Strigați Domnului tot pământul, cântați numelui lui.

Stih: Că ne-ai cercat pre noi Dumnezeule, lămurit-ne-ai pre noi precum se lămurește argintul. Evanghelia dela Matei, începere: „Zis-au Domnul pilda aceasta: Asemenea este împărăția cerurilor omului stăpân al casei, carele au eșit“.

PRICIASTNA.

Bucurați-vă dreptii întru Domnul.

IN ȘTIINȚĂ SA FIE

(VEZI): De se vor întâmpla sfintii patruzeci de mucenici ori în ce zi din Marțea săptămânei întâi a postului, până în Lunea a șasea săptămână din post, că până acolo se sue. Pentru toate pricinile cantă învățătură pre glas la Triod, la slova aceasta (R).

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 10 ZILE.

Sfântul mucenic Codrat și cel împreună cu dânsul.

La Doamne strigat-am: Stihurile sfintilor, Glas 1

Podobie: Prea lăudaților mucenici...

Codrate prea alesule, dorind de viața cea dumnezeiască, viața cea stricăcioasă ai defăimat. Că cinslind mai mult avereia cea nematerialnică, decât avereia cea trecătoare, ai câștigat îndulcirea cea neîncetată. Că prin moarte ai trecut către desfășarea cea fără de moarte și către slava cea stătătoare.

Codrate de Dumnezeu cuprinsule, prin cuget neabătuți ai alergat pre calea muceniei. Că pașii sufletului tău s-au lăfit, și urmele bărbăției tale nici cum nu s-au slăbit, întru care făcându-te povățitor al celor împreună cu fine pătimitor, ai ajuns către Mitropolia cea de sus.

Codrate bine biruitorule, ca un voevod prea ales, aducând ceata mucenilor celor împreună cu fine, cea vîțejește numărătă în osfășirea lui Dumnezeu, ai făcut vîțejie împrotiva celor împrotivnici lui Dumnezeu, și luând semne de biruință întru mulțimi, stai înaintea

lui Hristos purtând Cunună împreună cu dânsii.

Slavă, și acum a Născătoarei:

Bucură-te streină auzire Preacurată; Bucură-te Pom Sfânt cel de Dumnezeu sădit al Raiului; Bucură-te pierdere dracilor celor răi; Bucură-te sabia cea cu două ascuțituri, carea fai capul vrăjmașului, prin nașterea ta cea streină Preasfântă, și pre noi cei ce căutăm înstreinași, iarăși ne chiamă Preacurată.

A Crucii, a Născătoarei:

Junghierea ta cea fără dreptate, văzându-o Fecioara, fângindu-se strigă către fine: Prea dulce Fiule, cum pătimești fără dreptate? Cum spânzuri pre lemn? cel ce tot pământul ai spânzurat pre ape. Nu mă lăsa singură făcătorule de bine, pre mine Maica și Slujnica ta rogu-mă, mult miloștive.

LA UTRENIE.

CANONUL Sfinților, și ale Triodului dupre orânduiala lor.

CANONUL Sfinților.

Facerea lui Iosif.

Piesna I, glas. 4. Irmos.

Pre voevozii cei tari, pre cele „trei părți ale sufletului, cela „ce te-ai născut din Fecioară, „întru adâncul nepătimirei în „neacă-i rogu-mă: Ca ţie ca în „tru o alăuță, întru omorârea

„trupului să-ți cât cântare de „biruință“.

Sosit-au sfînit și minunat prasnic al sfinților Mucenici, cei ce cu sfîntenie au pălinit, lumenând pre toți cu Raza Du-hului: Deci adunându-ne iubitorilor de prăsnuire, dupre datorie să-i fericim pre dânsii.

Prin strălucirea bunățijilor, ca un Soare luminos ai răsărit nouă pătimitorule Codrate, arătat izgonind întunerecul mulțimei dumnezelor cu strălucirile tale, și lumenând adunările credincioșilor fericite.

Slavă.

Pre Piatra vieții pre Iisus Mântuitorul propoveduindu-l Dumnezeu, vitejește ați pălinit, și piatra carea au primit curgerile sângeurilor o ați făcut izvor de sfîntenie, luminoșilor mucenici.

Și acum, a Născătoarei:

Din noroiul patimilor dintru întreitul val al gândurilor, de săgețile vicleanului, din toată asupreală cea proliivnică, mânătuește Preacurată sufletele celor ce laudă cea negrăită nașterea ta Preacurată Născătoare de Dumnezeu.

Piesna 3, Irmos :

Pentru că Biserica cea...

Diamanții cei tari cu sabia omorându-se, și felul de dureri răbdând, minunatului Dumne-

zeului nostru strigă: Sfânt ești Doamne.

Prin înțelepciunea cea dată dela Dumnezeu, au dovedit Codrat bârfelele înțelepciuniei cei Elinești, pătimind prin săngiurile sale, și înfrumusețându-se prin Dumnezeescul Duh.

Slavă:

Impreună cu Codrat, pre Anecton, și cu Pavel pre Criscent, pre Chiprian Dumnezeescul, și împreună pre Dionisie, cei ce au pătimit cu credință, cu cuget pravoslavnic cu cântări să-i lăudăm.

Și acum, a Născătoarei:

Nici mintea cea cerească nu poate să fâlcuiască naștereala cea mai pre sus de minte, Fecioară Curată, că ai zămislit în Pântece pre Cuvântul Minții ceii dintâi, carele cu Cuvântul toate au alcătuit.

Irmosul:

Biserica cea stearpă au născut din păgâni, și adunarea cea „cu mulți fii au slăvit, minunatului Dumnezeului nostru să-i strigăm: sfânt ești Doamne“.

Sedealna, glas. 4.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Prin răbdarea celor cumplite omorând pre vrăjmașul cel mândru, purtătorule de chinuri Codrate, ai suferit moarlea cea prin sabie, împreună cu

pătimitorii tăi cei prea înțelepți. Pentru aceasta prăsunim cinstiță pomenirea voastră, strigând: Pomeniști-ne pre noi cătră Stăpânul, nebirișilor Mucenici.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Nu vom făcă nici odinioară noi nevrednicii a vesti puterile tale de Dumnezeu Născătoare. Că de nu ai fi stătut tu rugându-te, cine ne-ar fi izbavit pre noi dintru atâtea primejdii? sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta dela tine Stăpână, că tu mântuești pre robii tăi pururea din toate nevoile.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre cel născut din Tațăl cel fără de început, ceea ce te-au născut trupește întru cele mai de pre urmă, pre Cruce văzându-le pre tine Hristoase, vai mie strigă prea iubite Iisuse: Cum cel ce te proslăvești ca un Dumnezeu de Ingeri, de oamenii cei fără de lege te răstignești acum Fiule cu vrerea ta? Te laud pre tine, îndelung răbdătorule.

Peasna 4, Irmos:

Cela ce șade în slavă, pre Scăunul Dumnezeirii, pre norușor, au venit Iisus cel mai presus de Dumnezeire, prin „palmă curată, și au măntuit „pre cei ce strigă: Slavă Hristoase puterii tale“.

Cu cuvântul înțelepciunii tale, pre cei neînțeleși i-ai rușinat mucenice Codrate, și prin sfătuirea învățăturilor tale celor Dumnezeești vânând pre Dumnezeescul Anecton, l-ai adus Mucenic răbdător către Stăpânuл tău.

Din scuze te-ai dat celor ce au zidit toate, și din copilărie ai ales mintea bărbatului celui desăvârșit, și iubind înțelepciu-nea, cu totul te-ai făcut lăcaș prea curat al lui Hristos, mucenice Codrate.

Slavă :

Sfeșnicul cel cu șase lumi-ni al mucenilor tăi Doam-ne, cu tainic unt-de-lemn fiind adăpat, noaptea mulțimii dum-nezeilor au micșorat, și au lu-minat pre cei ce strigau: Slavă Hristoase puterii tale.

Și acum, a Născătoarei :

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, întru carea ca întru o cămară cu bună mireazmă bine au voit a lăcui Cuvântul cel de o ființă cu Tatăl, nu s'au ars la pântece, nici au avut du-rere. Pentru că au născut pre Emanuil Dumnezeu și om.

Peasna 5, Irmos :

Luminarea ta Doamne, trimi-te-o nouă, și din negura „greșalelor slobozește-ne pre „noi Bunule, pacea ta dăruin-„du-ne“.

Cu luminarea cunoștinței gonind negura necunoștinței, ai adus Domnului norod de pătimitori, împreună cu dânsii încununându-te înțelepte Co-drate.

Pustnicește mai 'nainte bri-ruind săltările patimilor, mai pre urmă ai surpat puterea ne-credincioșilor, ca unul ce ai păfimit prea fare Mucenice Codrate.

Slavă :

Piatra cea fără umezeală, să umple de curgerile sângiu-rilor tale celor cinstite muceni-ce Codrate, și izvorăște credin-cioșilor pârâuri luminoase sfîn-țind cu dumnezeeștile chemări.

Și acum a Născătoarei :

Cel ce au zidit pre Eva din coastă, din pântecele tău Fe-cioară Curată să zidește, vrând ca să mânțuiască pre Adam, pentru milostivirea ca un iubi-tor de oameni.

Peasna 6, Irmos :

Strigat-au mai înainte...

Ceata cea cu numărul de șase a purtătorilor de chinuri, ca niște stele ne-au strălucit nouă întru cinstită tăria Bisericii, lu-minând pre credincioși, și râ-sipind întunericul înșelăciunii.

Fără învăluire ați trecut, Muceniciilor noianul muncilor și ați dobândit liniștea cea de

sus, făcându-vă limanuri credincioșilor și solitori prea fierbinți.

Slavă :

Impreună cu Anecton să lăudăm pre Codrat slăvitul, și cu Pavel pre Chiprian, pre Dionisie, pre Criscent, pre vițele viei lui Hristos cele bune și pline de roadă.

Și acum, a Născătoarei :

Firea omenească cea făcută pământ, cerească o ai făcut cu totul fără prihană, și fiind stricată o ai îndumnezeit. Pentru aceasta toși cu nefăcutele glasuri pre fine te mărim.

Irmosul.

Strigat-au mai înainte închi-puind Ingroparea ta cea de „trei zile, Proorocul Ionă în chit „rugându-se. Din stricăciune „mă izbăvește, Iisuse Împărat al Puterilor“.

CONDAC, glas 1.

Podobie: Ceata îngerilor...

Mărireala cea împătrală numărăla a mucenilorlui Hristos să o lăudăm credincioșii cu cântări, pre Codrat, pre Chiprian, pre Anecton și pre Criscent. Că aceștia s'au nevoit până la făere și moarte și priimind Cununile nestricăciunii, să roagă pentru sufletele noastre.

Intru această lună, în 10 zile Sfântul mucenic Codrat cel din Corint, și cei împreună cu dânsul, Chiprian, Dionisie, Pavel, Anecton, și Criscent.

Stih : Credința necredincioșilor prin ocări spălând,

Codrate cu săngjurile tale te speli tăiat fiind,
In a zecea sabia au săvârșit,
Pre Codrat cel prea cinstit.

Pre Anecton împreună cu doi prieteni sabia i-au tăiat,

Cărora a nu muri pentru dumnezeasca dragoste era nesuferit.

Pre Criscent, că de sabie moare văzând.

Chiprian aleargă împreună cu el ca să moară dorind :

Aceștia au fost din Corint, în zilele împăratului Decie și Valerian, și a lui Iason ighemonul Eladei. Deci sfântul Codrat rămâind foarte mic după moartea maicei sale, se hrănea prea slăvit, că venia un nor la dânsul și-i da hrană. Iară dacă au crescut și s'au făcut de vârstă, s'au împrietenit cu dânsul acești sinii ce s'au zis mai sus, unul dintr'o parte, și altul dintr'altă parte venind, cu cari fiind prins pentru mărturisirea lui Hristos, și bătut fiind cumplit, apoi i-au tăiat capul împreună cu dânsii.

Intru această zi, prea cuvioasa maica noastră Anastasia Patrichiana.

Stih : Patrichia pre toate aceste de aicea lăsând :
Tuturor celor din Ceruri este domnind.

In zilele împăratului Iustinian celui mare, au fost o văduvă oare carea în Constantinopol Anastasia cu numele, bine credincioasă și temătoare de Dumnezeu, din părinți de bun neam și bogății, întâia patricie în palaturile împăraștești. Aceia având în inima sa frica lui Dumnezeu, cu deadinsul păzea poruncile lui, umblând întru dânsel e fără de prihană. Și au fost aleasă cu frumusețea la vederea trupească, iară faptele bune cele sufletești mai frumoasă. Că atâtă eră de bună la obiceiu și blândă, căt toși să folosau văzându-i viața ei, și mulți se sărguiau să-i urmeze faptele bune a aceia, și singur împăratul o cinstea pre ea foarte; iară sămănătorul de neghine diavolul, cel ce zavistuește pre cei buni, și nu încetează a să oști asupra neamului omenesc, și cel ce face învrăjbiră între oameni, au adus și asupra cestei fericeite Anastasiei rasboiu de vrajbă. Pentru că au pus întru împărașeasa Theodora urăciune asupra ei, și vrăjmășuia aceia asupra roabei lui Dumnezeu ceii nevinovate. De care lucru înștiințându-se

Anastasia dela oare carele prieten al său, și plină fiind de dumnezeiasca cunoștință s'au adunat gândurile sale, și să sfătuia întru sineși zicând: O Anastasio, pricina aceasta în bună vreme viind, mântuind mânțuște-ți sufletul tău, și pre împărăteasa de păcatul urăciumii cei nedrepte slobozește-o, și mijlocește-ți ţie Cereasca Impărătie. Niște cugete ca acestea întru sineși gândind, s'au năimit o corabie în taină, și luând din aurul său oare carea parte, iară pre celealte toate lăsându-le, au înnotat în Alexandria neștiind nimenea, unde la oare care loc ca de cinci stadei de departe dela cetate zidindu-și o Monastire mică, viețuie acolo lui Dumnezeu slujind, și aceluia Unuia a-i plăceă sărguindu-se. Și avea totdeauna în mâini lucrul de mâini cel cuviosos părții sale, iară în gură neîncetată cântare de Psalmi, și lui Dumnezeu slavoslovie. Și au fost aceia Monastire a ei, după aceia mare și slăvită, cu toată îndestularea înbelșugată fiind până la stăpânirea Agarenilor, având patriachia numire dupre fericita Anastasia patrichia. Ci la cuvântul cel dintâi pentru dânsa să ne întoarcem.

Trecând câțiva ani după eșirea sfintei Anastasiei din Constantinopol, împărăteasa Theodora ceia ce au fost învrăjbită asupra ei, s'au sfârșit. Și aducându-și aminte împăratul de Anastasia patrichia, au trimes în toate părțile cu multă ispitire căutându-o pre dânsa. De aceia iarăși mielușaua lui Dumnezeu înștiințându-se, au lăsat noaptea Monastirea sa, și s'au dus în schit la Avva Daniil, și toate cele pentru sine și le-au spus fericitului aceluia stareț. Iară el îmbrăcându-o pre ea în haină bărbătească monahicească, în loc de Anastasia, o au numit pre ea Anastasie scopitul, și o au dus într'o peșteră oare carea ce era de departe de Lavră, și o au închis acolo, dându-i ei pravilă și rânduială de viață. Și i-au poruncit ei ca să nu iasă nicăorea din peșteră, nici să lase pre cineva ca să vie la dânsa. Și au însemnat unuia din frații cei ce slujiau lui un loc înaintea peșterii, și i-au poruncit aceluia, ca să-i aducă odată în săptămână puțină pâine și un vas cu apă, și să le pue înaintea peșterii la locul acela, și îndată luând dela Sihastrul blagoslovenia cea de rugăciune, să se ducă. Deci acolo acel de

Adamant îmbărbătat suflet fără de ieșire au săvârșit două zeci și opt de ani, rânduiala cea dată dela starețul păzindu-o neschimbătă. Și n'au fost văzută de nimenea, că nimenea nu mergea la dânsa, nici cineva altul știă de dânsa, fără numai fratele cel ce-i ducea pâine și apă. Ci nici acela nu știa, cum că aceia este femeie cu firea, ci socotea cum că acela este bărbat famen.

Dară cine va putea ajunge cu mintea sa ostenelele și nevoințele cele făcute de dânsa întru acei două zeci și opt de ani în peștera aceia, sau cu limba să povestească, sau va putea să dea în scris cele ce de aceia una singură todeauna să aduceă lui Dumnezeu: lacramile, suspirurile, tânguirile, privegherile, cântările, rugăciunile, cetirile, stările, plecarea genunchilor, postul, lipsirea celor de trebuină; iară mai vârtos de cât toate năpădirile cele drăcești și luptările cele cu dânsii, cari îi aduceau aminte de dulcețile cele de mai înainte din lume, și de desfătările trupești, și de altele de toate poftele lumesti, și cum pre acelea pre toate le goniă sfânta, și biruiă pre luptătorul. Și către acestea au fost ne eșită din peșteră, în toate zilele anilor acelora, carea mai înainte mulți ani totdeauna petrea întru împărăteștile palaturi, ca o doamnă fiind, și cea mai întâi patrichie, încă cu multime de bărbați și de femei la mese și la veselii lumești să adună. Spăimântează lucrul acesta pre toată mintea și gândul, cum pre toate acele le-au trecut cu vedere, și pre pomenirea acelora din mintea sa o au șters, cum întru atâta de mare smerenie au venit, în postire, întru înfrâname, și întru strâmtorarea căii cei necăjicioasă. Așa sfânta nevoindu-se bine, s'au făcut vas al Sfântului Duh, și plăcând lui Dumnezeu până în sfârșit, au sosit la fericitul sfârșitul său.

Deci mai înainte văzând pre a sa mutare cătră Dumnezeu, au scris pre o scândură cătră starețul aşa: Cinstite Părinte, să iei împreună cu tine cu sărguință pre ucenicul cel ce-mi aduce mie pâine și apă, încă să iai și unealtele cele trebuințioase de îngropare, și să vîi, ca să îngropi pre fiul tău Anastasie Famenul. Aceasta scriindu-o o au pus din afară de peșteră înaintea ușii.

Iară starețul noaptea însărcinându-se de aceia prin descoperirea dela Dumnezeu, au zis cătră ucenic: Aleargă fiule la peșteră degrabă, unde petrece fratele nostru Anastasie Famenul, și cauță dinaintea ușii peșterii, și vei află acolo o scândură scrisă, accia adică luându-o, cu multă sărăcinte să te întorci la noi. Iară fratele ducându-se, și dupre cuvântul starețului, scândura cea scrisă aflându-o au adus pre ea la bătrânlul. Si cetindu-o starețul a lăcrămat. Si luând cele trebuincioase de îngropare, s'au dus cu fratele acela. Si descuind peștera, au aflat pe Famenul cuprins de durere încercată și căzând pre pieptul ei, Avva Daniil plângăea, zicând: Fericit ești frate Anastasie, că de această zi și ceas al morții totdeauna grijindu-te, n'ai băgat seamă de împărăția cea pământească. Iară ea au zis: Fericit ești și tu noule Avraame. Si au zis iarăși starețul: Roagă-te dară pentru noi cătră Domnul. Iară ea au grăit: Cinstite bătrânlule, eu mai multă trebuință am de ale voastre rugăciuni în ceasul acesta. Si au grăit starețul: De aș fi apucat eu mai înainte de cât tine ca să-mi sfârșesc ziua cea mai de pre urmă a vieții mele, m'aș fi rugat pentru tine. Iară ea săzând pre rogojiniă, au sărutat capul Starețului, și rugându-se pentru dânsul, grăiă cuvinte binecuvântate. Apoi luând Starețul pre ucenicul său, l-au plecat pre ea la picioarele ei zicând: Blagoslovește pre acest ucenic al meu și al tău fiu. Iară ea au zis: Dumnezeul părinților mei cel ce-mi stă mie înainte în ceasul acesta, ca să mă despartă pre mine de trupul acesta, cel ce știe în peștera aciasta pașii mei și strâmtorimea vieții cea pentru Numele lui, și pre această durere a mea o vede, acela să odihnească pre duhul Părintelui lui preste dânsul, precum s'au odihniti duhul lui Ilie preste Eliseiu. Si întorcându-se Famenul cătră Starețul, au zis: Pentru Domnul Părinte, să nu desbrăcați de pre mine după moarte haina, cu care sunt îmbrăcat, ca nimenea să nu știe cele pentru mine. Apoi împărtășindu-se cu prea curatele lui Hristos Taine, au zis: Însemnează-mă pre mine Părinte cu Semnul lui Hristos, și vă rugăți pentru mine. După aceasta privia spre răsărit, și au strălucit față ei ca focul. Apoi singură făcând semnul Crucii spre sineși au zis: Doamne în mâinile tale

dau duhul meu. Si îndată cu acel cuvânt s'au dat duhul. Iară Avva Daniil împreună cu ucenicul au săpat înaintea peșterii o groapă, și desbrăcând starețul de pre sine și rasa pre carea o purta, atti zis ucenicului: Imbracă pre fratele, fiule. Si îmbrăcând ucenicul pre sfântă, dupre întâmplare au văzut arătându-se țipele ei cele femeiști, uscate ca o frunză uscată, și au tăcut, nespuind starețului. Si au îngropat sfântul acela trup al Anastasiei, cu cântarea cea obișnuită deasupra gropii. Iară după îngropare ducându-se ei la locurile sale, au zis ucenicul cătră starețul: N'ai știut Părinte, cum că famenul Anastasie, femeie au fost; Iară starețul au răspuns: Am știut fiule, și pentru aceia în haină bărbătească o au îmbrăcat pre ea, și o am numit Anastasie Famenul, ca să nu fie de sminteaală, nici să știe cineva pentru dânsa, și ca să nu străbată auzul în toate părțile. Că multă cercare au fost pentru dânsa dela împăratul, prin toate țările, iară mai ales întru aceste hotără cercată au fost, ci iată cu darul lui Dumnezeu, la noi s'au păzit. Si atuncea au spus starețul ucenicului său toată viața sfintei cu deamărunțul, care lucru după aceia știut au fost și în toată Lavra, și i-au scris viața spre folosul celor ce o vor citi și o vor asculta, și întru Slava lui Hristos Dumnezeu celui întru sfinții săi proslăvit în veci. Amin.

Intru această zi, Sfântul Marcian cu lemn flind zdrobit s'au săvârșit.

Stih: Sdrobit flind tu cu lemn, s'au minunat oamenii:

Adevăr zic ţie Marchiane și Ingerii.

Intru această zi, Sfântul noul Mucenic Mihail Mavrudis, cel ce au mărturisit în Tesalonica anul o mie cinci sute patruzeci și patru, prin foc s'au săvârșit.

Stih: Nu Mucenic prost ci și al Dumnezeiștile Cuvinte:

Ritor te-ai arătat o Mihailă prea fericite.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluiește-ne și ne măntuiește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cela ce ai măntuit în foc pre „Tinerii lui Avraam, și ai „ucis pre haldei, cari fără drept-

„fate vânau pre cei drepți, prea „Lăudate Doamne: Bine ești „cuvântat Dumnezeul Părinții „lor noștri“.

In focul muncilor priimind vitejii rouă de sus a răbdării, împreună cu Tinerii strigau grăind: Prea lăudate Doamne Dumnezeul Părinților bine ești cuvântat.

Prin vărsarea cinstițului săngelui vostru, purtătorilor de chinuri, piatra cea mai înainte fără umezeală s'au umplut vărsând râuri de tămăduiri celor ce cântă: Prea lăudate Doamne, Dumnezeul Părinților bine ești cuvântat.

Slavă :

Racla Moaștelor tale Codrate, ca un înțelegător vas de Mir izvorăște Miruri de tămăduiri, izgonind împușciunea patimilor, și arzând taberile dracilor, prin dumnezeiască putere.

Și acum, a Născătoarei:

Binecuvântat este rodul blagoslovitului Pântecelui tău Fecioară, pre carele bine-l cuvințeață puterile cerurilor, și adunarile oamenilor: Bine ești cuvântat cel ce ne-ai izbăvit pre noi de blestemul cel de demult.

Peasna 8, Irmos:

Izbăvitorule al tuturor...

Luminându-te cu strălucirile pătimirilor, purtând cunună slăi înaintea Domnului, slăvite

Codrate, împreună cu pătimitorii cântând: Toate lucrurile binecuvântași, lăudați pre Domnul.

Infrumusețându-te cu lumenă bunăților, strălucirea Mucenilor la sfârșit ai moștenit prea înțelepte Codrate, cântând: Toate lucrurile binecuvântași, lăudați pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cinstile Moaștele sfinților le are Corintul ca niște ziduri, și Biserica lor ca o casă de doftorie fără plată. Unde tot carele aleargă cu credință, să isbăvește de dureri și de patimi.

Și acum, a Născătoarei:

Din blestemul strămoasăi isbăvindu-ne prin fine Maica lui Dumnezeu cea Curată, binecuvântată Stăpână, prin credință bine te cuvântăm și cu glasuri cântăm: Binecuvântași toate lucrurile pre Domnul.

Irmosul :

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Isbăvitorule al tuturor a tot „Puternice pre cei ce să ţineau „de buna Credință, în mijlocul „văpăii pogorându-te i-ai rou- „rat, și i-ai învățat să cânte: „Toate lucrurile bine cuvântași „și lăudați pre Domnul“.

Peasna 9, Irmos:

Eva cu adeverat...

Puroaele voastre cele Muce- nicești, dau bună mireasmă

a Dumnezeesului daru săngiurile voastre varsă isvoară de fămăduiri prin darul cel dumnezeesc, și răcorește inimile futuror celor ce cu bună credință le cinstesc.

Făcându-te frumos cu frumesele ranelor, te-ai asemănat Îngerilor, și pre săngele cel vîrsat ca pre o cărușă suindu-te Codrate, ai zburat cătră Impărățiile cele de sus, priimind răsplătirile ostenelelor.

Picând dumnezeiască dulceață din gură, soborul purtătorilor de chinuri l-a plecat Mucenice Codrate, pre Anecton, pre Pavel și pre Criscent, pe Chiprian, și pre Înțeleptul Dionisie, cei împreună pătimitorii cu tine, cu cari împreună dănuiești, vrednicule de minune.

Slavă...

Zi de prăznuire pătimirea voastră purtătorilor de chinuri foși o săvârșim, Că întru aceasta priimind cununa nestricăciunii, fii luminii și ai zilei sănteji, dănuind împrejurul scaunului împărațului tuturor.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare Ziditorul tuturor arătându-te, mai pre sus de toată mintea Preacurată, te-ai arătat mai înaltă decât Cerurile, și stăpânitoare tuturor, Fecioară Născătoare pe Dumnezeu lăudată: Pentru aceasta pre tine foși te mărim.

Irmosul:

Eva, adică prin boala neascultării, blestem înlăuntru au adus. Iară tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrala purtării în Pântece, lumii blagoslovenie ai înflorit. Pentru aceasta foși te mărim".

SVETILNA glasului, și Stihovna Triodului.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduială, și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 11 ZILE.

Pomenirea celui dintru Sfinți Părintelui nostru Sofronie Patriarhul Ierusalimului.

La Doamne strigat-am ..Stihile Podobnice ale Triodului și ale Sfântului, Glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Numindu-te Sofronie, de mai nainte cunoștință dumnezeiască cu numeroase curăției, te-ai făcut curat prin fapte și drept, și bărbat înțelept, ca un încununat vitejește, cu bunățile cele cuprinzătoare, și le-ai împărșit dupre vrednicie fieștecaruia, ca un îndreptător prea adevărat, sufletește și trupește.

Din gura cea cuvântăoare de Dumnezeu, ai funat dumnezești cuvinte, bogoslovin d prea arătat cu învășături Sofronie prea fericite, pre Tatăl cel fără de început, și pre fiul cel împreună fără de început, și pre Duhul cel Sfânt împreună

vecinic, Treime întru Unime și Unime în Treime, un Dumnezeu după Obștirea cea înființată.

Pre Cuvântul cel împreună fără de început cu Tatăl, și fără de trup, carele s'au unit cu trupul dupre Ipostas, l-a dogmaticit înțelepțește, prea înțelepte, fără schimbare și amestecare, și cum că lucrează în două feuri, de o potrivă cu firile din care este alcătuit, și întru care să privesc, Unul fiind nedespărțit, cu adevărat, după una și după alta înțelegându-se.

Slava slavă 32. p. 124

(Slavă, și acum, a Născătoarei :

Izbăvește de osândire și de cumplite greșeale sufletul meu cel smerit, și-l slobozește din moarte, Prea sfântă Mireasă dumnezeească, și-mi dăruiește pururea a dobândi îndreptare, în ziua judecății. Pre carea o au dobândit adunărilor sfinților, mai înainte de sfârșit prin pocăință, și cu vărsărilor lacrimilor fiind eu curățit, Preacurată Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-au văzut pironit pre Cruce Doamne, Mielușaua și Maica ta, să spăimântă și strigă: Ce vedere este aceasta prea iubite Fiule? Acestea îi au răsplătit nesupusa adunare a celor fără de lege care s'au îndulcit de minunile tale cele multe Stăpâne, ci slavă negrăieei smereniei tale.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului și al Triodului dupre orânduiala lor.

CANONUL Sfântului,

Al căruia Acrostihul la Greci este acesta:
Bine ierfind cânt numirea întregii curății.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glas 4, Irmos :

Deschide-voiu gura mea, și „se va umplea de Duh, și „cuvânt voiu răspunde Impărătesei Maicii, și mă voi arăta „luminat prăznuind, și voi căuta Minunile ei bucurându-mă“.

Cu întreagă înțelepciune ai înțotat noianul curăției, ocârmindu-te cu suflările Duhului, și cu Darul înțelepciunii, ai adunat multă bogăție Părinte Sofronie.

Ca un Inger te-ai făcut al Invierii lui Hristos, și dumnezeesc sezar, înainte al dumnezeescului Mormânt, al lui Hristos, cel ce au îmbogățit pământul cu nemurirea, carele au ridicat căderea neamului nostru.

Cu strălucirea cuvintelor tale, și cu iușimea cugetului ai luminat lumea, bogoslovind arătaț, o ființă a dumnezeirei în trei Ipostasuri, și o Unime în trei numere, Părinte Sofronie.

Slavă:

Sunetul graiurilor tale și cea frumoasă vestitoare alăută a dogmelor tale, au străbătut

marginile pământului, învățând taina rânduelii Cuvântului, Părinte de Dumnezeu cuprinsule.

Și acum:

Cel ce este din fire nezidit, și cu Părintele împreună pururea vecinic, mai presus de ani, și mai 'nainte de veci, să face din tine Stăpână ca un om zidit supt ani, ca să măntuiască pre om.

Peasna 3, Irmos:

Nu intru înțelepciune...

Biserica lui Hristos întărindu-se, cu toiaugul cuvintelor tale Cuvioase, izgonește năpădirile eresurilor celor păgânești, și luptătoare de Dumnezeu.

Pentru cinstita propovедuire luptându-te, purtătorule de Dumnezeu, biruitor te-ai arătat cu ajutorul Duhului, înțelepțește împuternicindu-te, Părinte Sofronie.

Toată stricăcioasa desmierdarea trupului cea dulce arătat omorându-o, sufletul cel nestricăios prin buna credință l-aî măntuit, și l-aî arătat pre El organ dumnezeesc.

Slavă...

Limba ta cea de Dumnezeu cuvântătoare și frumoasă, și curgătoare de miere, izvorăște râurile Cuvântului, revărsând futuror învățăturile cele dumnezești, cuprinsule de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine te slăvим, ceia ce ai născut pre Dumnezeu, alcătuind nașterii tale numire și chemare deopotrivă, Născătoare de Dumnezeu Preacurata Stăpână.

Irmosul:

Nu intru înțelepciune și în „putere, și în bogăție ne lăudăm. Ci intru tine înțelepciu-nea Tatălui cea Ipostatnică Hristoase. Că nu este Sfânt „afară de tine iubitorule de „oameni“.

Sedealna, glas 4.

Podobie: De grabă ne întâmpină...

Cu cuvinte ai împodobit Biserica lui Hristos, cu lucrurile ai păzit cea dupre chipul lui Dumnezeu, Sofronie cuvioase. Căci curăția cea dintru tine au strălucit în lume, fulgerând darurile învățăturilor futuror, celor ce cu credință prăznuesc pomeneirea ta Părinte.

Slavă, și acum a Născătoarei:

Inoit-ai Preacurata, prin dumnezeiască nașterea ta, ființa cea muriloare și stricată prin patimile pământenilor, și ai rădicat pre toți din moarte la viața nestricăciunii. Pentru aceasta dupre datorie toți te fericim, Fecioară prea Proslăvită, precum mai 'nainte ai proorocit.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-au văzut înălțat pre

Cruce, Preacurata Maica ta, pre tine Cuvinte al lui Dumnezeu. Ca o Maică plângând, au zis: Ce minune nouă și străină este aceasta Fiul meu? cum te împărășești cu moarte, cel ce ești viața tuturor? vrând să înviezi pre cei morți, ca un Milostiv.

Peasna 4, Irmos:

Cela ce șade în Slavă, pre „Scaunul dumnezeirii, pre „Nor ușor, au venit Iisus cel „mai pre sus de dumnezeire, „prin palmă Curată, și au mânătuit pre cei ce strigă: Slavă „Hristoase puterii tale“.

Arătat-ai dogmașit o ființă fără de început în trei Ipostasuri. Cu săvârșirile osebite, care să desparte nedespărțit, și să unește neamestecat după o voire și o dumnezeire.

Având cugete întregi înțelepte Părinte și minte întreagă, nu socote-ai nici amestecare, nici schimbare, nici turburare celor unite neschimbat, două firi ce strălucesc întru Unul Născut Hristos.

Strălucindu-te dumnezește cu Luminarea Duhului, nebunia cea cumplită a lui Nestorie ai risipit, a celui ce a dogmașit unirea celor două firi întru Hristos, cu o voire și gând.

Slavă...

Cu focul învățăturilor tale

ai ars pre Pir cel împotrivnic, carele lepădă a fi două voiri la Hristos, pre potrivirile ființelor celor despărțite, și lucrărilor celor îndoite, Părinte Cuvioase.

Și acum, a Născătoarei:

Infrumusețatu-te-ai mai presus de toată buna cuviință a Îngerilor ca ceia ce ai născut pre Ziditorul și Domnul acestora, din prea Curate sângeurile tale întrupându-se cel ce isbăvește pre țoți, cei ce-l slăvesc pre dânsul.

Peasna 5, Irmos:

Ne credincioșii nu vor vedea „slava ta Hristoase, dar noi „pre tine Unul născut strălucirea slavei dumnezeirii Tatălui, „de noapte mâncând te lăudăm Iubitorule de oameni“.

Privind pururea cu neabătută dorire pre cinstita Inviere, și pre mormântul vieții, ai tras privirea strălucirii învățăturii cei tăinuite, și o ai împărășit credincioșilor, Ierarhe Sofronie.

Aprinzându-te de lumina cea înțelegătoare, cu totul ai dorit de singur cel bun, și ai iubit isvorul nestricăciunii, înținzându-te către dânsul prideniei, prea înțelepte Sofronie.

Slavă...

Despre toate cele pământești omorându-te, te-ai făcut Biserică vie și însuflată lui

Dumnezeu, câștigând îndestulată masa Cuvântului și sfeșnicul credinței, cuvioase Ierarhe.

Și acum, a Născătoarei:

Pre unul născut și fără început fiul lui Dumnezeu Hristos cel ce să înțelege în două firi, făcându-se trup, mai pre sus de Cuvânt l-a născut Maica lui Dumnezeu neispitită de nuntă.

Peasna 6, Irmos

Jertfi-voi ţie cu glas...

Cu îndestulare s'au răvărsat darul Duhului celui prea sfânt întru buzele tale, de Dumnezeu cugetătorule. Pentru aceasta sunetul cuvintelor tale să aseamănă curgerilor râului.

Ca un finic ai înflorit în casa Domnului cu bună rodire Cuvântului, și cu viața cea curată îndulcind inimile celor ce cu credință te cinstesc pre fine ierarhe Sofronie.

Slavă...

Ceata eresurilor și intrarmarea cea semeafă a celor lucrători de Dumnezeu, prin viețuitoare sabia limbii tale să omoară, junghiindu-se cu sabiile învățăturilor tale.

Și acum, a Născătoarei:

Lăudăm prea Curată naștere ta Născătoare de Dumnezeu, prin carea toți ne mânluiim, și din lanjurile morții și din

păcatul cel cumplit și din zăpodile iadului ne izbăvим.

Irmosul: *C. p. 35*

Jertfi-voi Tie cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă „călă fine, de sângele dracilor „curățându-se, cu sângele cel „curs prin milostivire din „coasta ta“.

CONDAC, glas, 8.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

De râvna cea dumnezească mișcându-te, și largind gura poruncilor celor adevărate, temeliile bisericii dupre lege ai aşazat și cuvintele cele prea înțelepte dând călugărilor celor ce să află acolo, te-ai arătat lumii prea înțelept între Patriarhii Ierusalimului, Sofronie. Prin care îndreptându-ne strigăm ſie: Bucură-te lauda cea luminoasă a pravoslavicilor.

Intru această lună în 11 zile. Pomenirea celei dintru Sfinți părintelui nostru Sofronie, Patriarhul Ierusalimului.

Stih: Să sărgiuă și a legei întregime: Sofronie pentru care să slăbă la a cerului înălțime.

Intru a unsprezecea Sofronie cel înțelept. Au apus în mormânt.

Acest mare luminător al Bisericii au fost din țara Finiei ce să cheamă Libanostefano, din cetatea Damascului, fiu de părinți creștini și înțelepți. Însă Tată său să numea Plinta, și număsa Mirus. Deci de aici împreunând nevoința cu bunătatea firii, au dobândit toate științele. Deci încă până ce au lăcuit la Damasc au deprins toate faptele cele bune ce să lucra de pustnici în pustie. După acela s'au dus la monastirea marelui Teodosie începătorul de obște, intru carea aflatandu-se fără gâlceavă, și vorovind în singurătate

cu Dumnezeu, s'au tocmit inima și gândul cu cetarea dumnezeestilor Scripturii, robindu-și tot cugetul întru ascultarea lui Hristos.

După aceia poftind mai multă învățatură și filozofie, au mers la marea cetate Alexandria, și aflând pre oare carele om vrednic de cuvânt anume Ioan, plin de toată înțelepciunea și priceperea, s'au făcut împreună lăcitor și sălașlăutor cu dânsul, cu aceiași petrecere și gând, luând acele învățături ce avea acela și lui dându-l de ale sale. Deci acolo aflându-se au pătimit de boala curgeril ochilor, și s'au tămaďuit de sfintii Chir și Ioan cari au cerut plată pentru tămaďuirea ce i-au făcut, să scrie minunile, care le făceau ei în toate zilele, care lucru au și făcut. Apoi s'au făcut Episcop Ierusalimului pentru îmbunătățita viață sa, ce avea. Si căzând sfânta cetate Ierusalimul pre mâinile spurcașilor Persi, s'au dus la Alexandria la sfântul Ioan cel milostiv, carele ținea atuncea scaunul apostolic, carele pristăvindu-se cătră viața cea fericită, acesta i-au făcut cuvânt de laudă deasupra mormântului său, prin care au arătat comoara cea nespusă a milosteniei sale, și de viață lui cea înaltă, plângând și el mult pre acel fericit. Si întorcându-se iară la sfânta cetate, cu neputință este a povestii cineva, cu câtă grija și trudă au păstorit și au chivernisit Biserica ce i s'au dat, de vreme ce n'au dat nici decum somn ochiilor săi, nici dormitoare genelor sale. Că nu avea numai cu draci luptă, ci și asupra ereticilor monoteliștilor. Pre carii biruindu-i și înfruntându-i cu dumnezeestile Scripturii, și cu învățăturile apostolești și ale sfinților Părinți și cu ale sale dăscălii, ii făcea deșerți. Lăsat-au alte scrisori multe vrednice de cuvânt și de pomenire la Biserică, care învață îndreptarea vieții, și viețuirea cea dumnezească, între carea este cea prea minunată viață aceia întocmai cu Ingerii între mueri Mariei egiptenii, carea cu nevoințe în pustie preste fire s'au nevoit. Deci aşa bine și cu placere de Dumnezeu viețuind și pre alții învățând, și învățător dumnezeesc ajungând a fi, și cu cuiuință chivernisind turma ce i s'au dat în trei ani, cu pace întru Domnul s'au pristăvit.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Pionie, preotul sfintei Biserici din Smirna.

Stih: Ca o pâine în spuză coaptă arătându-se: Pionie fiind ars Domnului este aducându-se.

Acest sfânt era preot bisericii din Smirna, pre vremile împăratului Decie, și fiind prins împreună cu alții pentru credința lui Hristos, mai întâiu au fost adus la ocârmuitarul capeștii idolești Polemon. Pre carele l-au muștrat, cu dovediri din Scriptură și istorie că este rătăcit cu credința și dupre urmare au adeverit cele de demult minuni ale lui Dumnezeu, cu aceste din urmă și de față. Si că Dumnezeu va să lămurească faptele oamenilor, prin foc la săvârșitul lumii. Si o au adeverit aceasta, cu ploaia cea de foc, carea au ars pământul Sodomii și Gomorii și pre lângă acestea cu firesc focul ce izvorăște din pământ pre la multe părți ale lumii. Apoi au fost adus sfântul cu cei împreună cu el, la boerul Lepid, ce era împreună șezațor cu Polemon. Apoi mai în urmă fiind dus la antipatul Chintilian, s'au luat sfârșitul prin foc. Si să face soborul lui la locul așternut cu pietri.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Gheorghie, purtătorul de Dumnezeu, și făcătorul de minuni cel din Dînpiu cel decurând arătat.

Stih: Cum ai fi trecut cu grăbire atâtea mile de pământ:

De nu ai fost fără de trup oare carele Părinte viuind.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici, Trofim și Thalu, carii au mărturisit în Laodichia.

Stih: Proaspătă în ceruri streină hrană au aflat:

Amândoi nevoitorii Thalu și Trofim cu adevarat.

In zilele împăraților Dioclițian și Maximian, domnind Asclipe în Laodichia s'au făcut goană asupra creștinilor. Si fiind prinși sfinții mucenici Trofim și Thalu, pentru mărturisirea lui Hristos, au fost împroșcați cu pietri în destule casuri. Ci păzindu-i Dumnezeu au rămas nevătămași. Această minune văzându-o ighemonul, și cei împreună cu dânsul, s'au rușinat și i-au lăsat pre ei întru puțin a petrece fără de munci.

Si iarăși fiind părții, s'au înfășoșat la judecătorie și mărturisind cu îndrăsneală pre Hristos înaintea tuturor că este Dumnezeu adevărat, iară de idoli bătându-și joc, și pre tirani mustrându-l, l-au pornit pre ei spre mânie. Pentru care goli spânzurându-i pre lemn cu multă cruzime strujiau trupurile lor. Iară sfintii făcând rugăciune, și defăimând pre elinii, au umplut pre ighemonul de mânie. Pentru care au și poruncit ca să fie sfintii spânzurați pre cruce. Si în vreme ce mergeau ei la locul săvârșirii, multă mulțime de norod le urma. Si în vremea ce se răstigneau, făcând ei rugăciune; vorovea norodului cele spre sufletească mântuire. Iară norodul alerga ca să se atingă de sfintele trupuri ale sfintilor și unii lua picături de sânge, iară alții giulgiuri, alții ineli și alții alte feluri, pentru blagoslovenie și isbăvire de toate cele protivnice. Atuncea sfintii blagoslovindu-i și slobozindu-i pre toti și au dat sfintele lor suflete la Dumnezeu. Deci oare carii blagocestivi luând moaștele sfintilor, cu Miru ungându-le, și cu giulgiu înfășurându-le le-au așezat în biserică. Si viind femea boiarului Aseilpie, și miresmuind sacerdostul sfintilor mucenici, l-au acoperit cu acoperământ de mult preț. Iară oare carele bărbat Zosima și Artemie, bărbăți blagocestivi și credincioși, împreună cetăteni cu sfintii fiind, au luat mai în urmă sacerdostul sfintelor moaște și ducându-l la cetatea lor numită Stratonica, de o milă departe, l-au așezat în locul ce să zice Latomie.

Intru această zi, aducerea Moaștelor sfântului mucenic Epimah în Constantinopol.

Stih: Să aduce ție Orașule cela ce ești prea slăvit:

Trupul lui Epimah celui de trei ori fericit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni...

Peasna 7, Irmos:

Cela ce ai măntuit în foc pre „Tinerii lui Avraam, și ai ucis pre haldei, carii fără „dreptate vâna pre cei drepti, „prea lăudate Doamne: Bine „ești cuvântat Dumnezeul „părinților noștri“.

Cu ajutorul cel de sus împotrivindu-te bârfelelor celor ereticești înțelepte, te-ai făcut purtător de biruință, cântând: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinților, bine ești cuvântat.

Ca unul ce ai fost cu totul dat lui Dumnezeu, înțelepte, zburând preste sadurile sihas-trilor, și prestelivada ta, ai sădit buna viersuire a bunătăților, oierindu-le lui Dumnezeu celui prea Inalt.

Slavă:

Legii lui Hristos plecândute cu getătorule de Dumnezeu, bogăția învățăturii tale o ai împărțit celor lipsiți, cu bună credință cântând: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinților, bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Sfîntă fiind cu sufletul, și mai înainte curățită cu trupul Preacurată, prin venirea spre tine a Duhului celui Sfânt, puterea celui dintru înălțime în pântecele tău zemislindu-o fără sămânță, o ai născut pururea Fecioară.

Peasna 8, Irmos:

Pre Tinerii cei bine credincioși...

Cu Mirul sfintitei lucrării cei Arhiești al credinței te-ai sfîntit, unde s'au arătat măntuirea lumii arhierind, prea înțelepte părinte Sofronie, strigând:

Lăudați pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Ințelepciunea foarte cinstinduo-o, cu cununa darurilor te-ai încununat slăvite, priimind darul înțelepciunii, și slava cea neveștejită, și bogăția cea nefurată, și strigând: Pre Domnul lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

Dupre preoțeasca cuviință îmbrăcându-te cu dumnezească dreptate, sfintite tăinuitoare, bărbațește ai ocârmuit turma Stăpânului, cu cuvinte și prin fapte prea fericite Părinte, strigând: Pre Domnul lăudați-l, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm...

Cuvântul cel împreună cu Tatăl fără început, și-a dăruit Părinte cuvânt de mare cuviință, și mai pre sus de cuvânt, care întrece cuvintele și râsipește bârfelele eresurilor, strigând: Pre Domnul lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Arătatu-le-ai sfintă Biserică Cuvântului, celui ce au sfinit foată zidirea, munte gras, sfânt munte prea vedoros, bine cuvântată Stăpână, singură Prea cântăță: Pentru aceasta preține te lăudăm Maica lui Dumnezeu, și te prea înălțăm întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre tinerii cei bine credințioși, în cupitor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-au mantuit. Atuncea fiind închisă puită, iară acum lucrată, pretoată lumea rădică să-ți cauteție. Pre Domnul lucrurile lăudați-l, și-l prea înălțați întru toți vecii“.

Peasna 9, Irmos :

Hristos piatra cea netăiată...

Esind grăirea din buzele tale cele dumnezeești, îndulcește cugetele pravoslavniciilor prin Darul, de Dumnezeu cuvântătorule, picând ca un fagur buna cuviință a înțelegerilor.

In lăuntru întru cele cerești neintrate viețuiești, de Dumnezeu grăitorule, împrejurul Stăpânului și împărațului tuturor, unde dănuiesc strălucirile cele îngerești și oștile sfinților.

Viața îngerească petrecând pe pământ Părinte, te-ai învrednicit fericirii cei îngerești în Céruri, unde pre Hristos roagă-l, ca să se mantuiască toți, cei ce te cântă preține.

Slavă :

Fălcile tale de Dumnezeu cugetătorule, au fost ca niște năstrăpi ale aromatelor de nard de credință de mult preț. Căci te-ai arătat Alabastru plin de înțelepciune aromatisind cu

dogmele tale prea cinstiț trupul lui Hristos.

Și acum, a Născătoarei:

Nor ușor te-au văzut pre tine Isaia Fecioară, că prin tine viind Domnul, toate cele făcute de mâna le-au surpat, și cunoștința sa au arăta celor ce te laudă pre tine.

Irmosul: C. p. 31

Hristos piatra cea netăiată „de mâna, cea din marginea „unghiu lui din tine muntele „cel netăiat Fecioară s'au tăiat, „adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dumnezeu te mărim“.

Și cealaltă slujbă a Utrenei.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 12 ZILE.

Prea cuviosul, părintele nostru Theofan Mărturisitorul Siggraniei.

La Doamne strigat-am..., Stihurile Triodului, și ale sfântului, glas 8.

Podobie: O prea slăvită minune...

Părinte de Dumnezeu cugetătorule Theofane, fiind numit cu numirea dumnezeeschei arătării lui Hristos, ai urmat urmelor lui celor purtătoare de viață, și cele veselitoare ale vieții le-ați părăsit, privind spre frumusețea cea dorită de tine, prea alesule. Si

prin dumnezeesatile privirile cele cătră dânsul, prea bine și desăvârșit îndumnezeindu-te.

Părinte de Dumnezeu cugetătorule Theofane, aflându-te în slăbiciune, ai suferit cu răbdare izgoniri amare, necrușându-ji trupul, pentru cinstitele Icoane, prea lăudate. Si de mânia leilor izgonindu-te, ca un batjocoritor, ai nebunit cu adevarat sfaturile și gândurile cele deșarte, și mintea cea cumplit înșelătoare.

Cu adevarat au dăruit ţie din destul răsplătirile ostenelelor tale, Dătătorul celor bune, de trei ori fericite, dându-ți putere a izgonii dracii, și a întări boalele, și te-ai învrednicit bucuriei cei nespuse, văzând fața a tot Țiitorului, unde pururea dănlăușesc cetele ingerilor.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Vino suflete al meu suspinând, și isvoară de lacrimi din inimă aducând, strigă Fecioarei și Maicii Dumnezeului nostru. Pentru mulțimea a îndurărilor tale Preacurată, izbăvește-mă de munca cea înfricoșată, și mă sălășuește unde este odihna și bucuria și desfătarea cea veinică.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzându-te pironit pre Cruce pre tine lisuse și priimind patimi de bună voie Stăpâne, Fecioara și Maica ta striga: Fiule

prea dulce cum suferi rane fără dreptate; Doftorule, carele ai fămăduit nepuțința oamenilor, și ai izbăvit pre toți din stricăciune, prin Milostivirea ta cea bună.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului, și al Triodului dupre orânduiala lor.

CANONUL Sfântului, al căruia acrostihul fără de bogorodicine la greci este acesta.

Theofan cu cântări te laudă pre Tine Theofane.

Facerea lui Theofan.

Peasna 1, glas 4, Irmos:

Adâncul Mării Roșii cu urme „neudate, pedestru trecându-l Israil cel de demult, cu „mâinile lui Moisie în chipul „Crucii, puterea lui Amalic în „puștie au biruit“.

Aprinzându-te Părinte de buna credință, ai urmat urmator Dumnezeului, celui ce s'au arătat cu trupul, de aicea te-ai înbogățit cu numirea cea cu adevărat numită, prin purtarea de grija, precum mai nainte s'au închipuit.

Rănitu-te-ai de dorul cel prea iubit al Stăpânului tău, și dragostea cea lumească ai defăimat, și amestecându-te cu Darul, frumusețea cea lumească întru nimic o ai socotit prea fericite.

Slavă:

Leul cel tiran năvălind ca o hiară, au izgonit pre cei aleși,

nesuferind a vedea cinstindu-se Icoana lui Hristos, cu carii dimpreună și pre tine Theofane întru isgonire te-au osândit.

Și acum, a Născătoarei:

Fără de sămânță cu voirea Tatălui, din dumnezeescul Duh, ai zemislit pre Fiul lui Dumnezeu, și cu trup l-a născut pre cel fără maică din Tatăl, și pentru noi din tine fără de tată.

Peasna 3, Irmos:

Nu intru înțelepciune...

De dumnezeiasca Lumina plin te-ai arătat Theofane, prin dragoste unindu-te cu cel dorit fericite: Pentru aceasta cinstim prea slăvită pomereala ta.

Păgâneștile dogme ale lui Leon lepădându-le, așezământurile Bisericii cu bună pravoslavie le-ai întărit. Pentru aceasta te-au proslăvit pre tine Hristos, cu minunile.

Slavă:

Fiind întărit cu nădejdea și cu credința Cuvioase, cu făria sufletului celui ce au împreunat cu Dumnezeu, trupul cel împreună rob, au întărit slăbiciunea trupului.

Și acum, a Născătoarei:

Cea neispilită de nuntă, care pre Dumnezeu întrupat l-a născut, pre mine cel ce mă clătesc de asuprelile patimilor, în-

tărește-mă. Că nu am alt ajutor afară de tine Preacurată.

Irmosul:

Nu întru înțelepciune, și în „putere, și în bogătie ne lăudăm, ci întru tine înțelepciunea Tatălui cea Ipostatnică Hristoase. Că nu este sfânt afară de tine iubitorule de oameni“.

Sedealna, glas 8

Podobie: Pre înțelepciunea și cuvântul...

Dorind de dragostea lui Iisus, ai gonit desfășările și turburările vieții, și călugărindu-te, ca un înger ceresc ai viețuit pe pământ, și isvorăști Darul minunilor prea Cuvioase. Pentru aceasta întru pomenirea ta cea sfântă, și purtătoare de Lumină, cu credință te lăudăm pre tine, și cu un glas strigăm ţie: Purtătorule de Dumnezeu Theofane, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, ertare de greșale să dăruiască, celor ce cu dragoste cinstesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, altă Sedealnă, glas 3.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Râvnă dumnezeiască agonisind, dogma cea fără de Dumnezeu ai urât, și cu multe feluri de primejdii te-ai împreunat, întru izgoniri trimițându-te fără dreptate, prea fericite, și cu pravoslavie săvârșindu-te, Părinte Theofane roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să se dăruiască nouă mare milă.

Și acum, a Născătoarei:

De firea cea dumnezeiască nu s'au despărțit, trup făcându-se din pânțecetele tău, ci întrupându-se Dumnezeu au rămas, cel ce te-au păzit pre tine Maica sa după naștere fecioară, ca și mai nainte de naștere, în suși Domnul Preacurată, precarele cu osârdie roagă-l, să se dăruiască nouă mare milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Nespuscața Mielușea, nestricata Fecioară, Maica Cuvântului, văzând pre cruce spânzurat pre cela ce au răsărit dintr'insa fără durere, ca o Maică plângând, au strigat: Vai mie fiul meu, cum pălimesc? vrând să izbăvești pre om de ocara patimilor.

Peasna 4, Irmos:

Rădicat pre Cruce văzându-te Biserica pre tine Soarele Dreptății, au stătut întru „a sa rânduială, pre cum să „cuvine strigând: Slavă puterii „tale Doamne“.

Cereasca împărăție ţi s'au gătit, ca unui patimilor slăvite. Căci din cortul cest pământesc cu bucurie te-ai mutat, strigând stăpânului tău: Slavă Puterii tale Doamne.

Purtător de cunună te-ai arătat Theofane, căci nu te-ai lepădat a cinsti cinsti Icoana lui Hristos, de Dumnezeu

purtătorule fericite, pentru aceia strigai: Slavă Puterii tale Doamne.

Trimișându-se cuvioase, prin porunca tiranului celui rău credincios, nici cum nu s'au grijat de neputința trupului, strigând Ziditorului: Slavă Puterii tale Doamne.

Slavă...

Măritu-te-ai cu minurile, de Dumnezeu purtătorule, căci Hristos pentru răbdarea ta te-au răsplătit prea sfîrșite. Pentru aceasta și tămăduiri isvorăști ca dintr'un isvor, celor ce au trebuință.

Si acum, a Născătoarei :

Fără ispită de nuntă ai născut, o Fecioară, și după naștere iarăși te-ai arătat Fecioară. Pentru aceasta prin credință neîndoită, cu neîncetate glasuri, strigăm Iie: Bucură-te stăpână.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne Lumina mea în „lume ai venit, Lumina cea „sfântă carea întorci dintru în „funerecul necunoaștinței. Pre „cei ce te laudă pre tine cu „credință“.

Cuviosul Theofan strălușindu-se de Duhul, cu pravoslavie au propoveduit dogma credinței, prin cuvânt bine cinstitor.

De tot felul de bogăție, prin

cuget dumnezeesc, ai împărșit celor ce viețuia în săracie, urmând poruncii stăpânului, prea lăudate.

Slavă...

Având sufletul tău după chipul Ziditorului, te-ai închinat prea curatei Icoanei Stăpânlui, cu dragoste sărutându-o.

Si acum, a Născătoarei :

Pre tine armă nebiruită a supra vrăjmașilor înainte te punem, Anghiră și nădejde mântuirii noastre, pre tine te avem dumnezeiască Mireasă.

Peasna 6, Irmos :

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Indrepteză cătră fapta bună viața mea Cuvioase, netezind cărarea înfrâñării, prin rugăciunile tale Părinte, pre carea învrednicește-mă drept a călători fericite.

Cu curățenie te-ai săvârșit viața Cuvioase, căci împreună cu înțelepciunea și cu bărbăția, ai avut dreptate, și te-ai arătat împodobit cu înconjurarea bunățășilor.

Slavă...

Preste mărireala cea mucenicească te-ai suiat Theofane, ca unul ce ai cinstit închipuirile Maicii lui Dumnezeu, și ale Mucenicilor, împotrivindu-te gonitorilor părinte.

Si acum, a Născătoarei :

O minune mai nouă decât

toate minunile, că fecioara în pântece pre cel ce cuprinde toate, fără ispită bărbătească zămislindu-l, nestrâmt l-au încăput.

Irmosul: 2.37

Jerfii-voiu Tie cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă călătine, de săngele dracilor „curățându-se, cu săngele cel „curs prin milostivire din „coasta ta“.

CONDAC, glas 2.

Podobie: Căutând cele de sus...

De sus primind dumnezeiască descoperire, ai ieșit degăbă din mijlocul gâlcevilor, și osebindu-te Cuvioase, ai luat lucrarea minunilor, și vrednicia prorociei, de soție și de bogătie lipsindu-te.

I C O S.

Pre pământ nimic mai mult nu ai cinstiți, ci bucurându-te ai urmat lui Hristos celui ce te-ai chiemat pre tine, și jugul lui ai luat pre umerile tale cu osârdie. Si odihnă sufletului tău ai aflat, carea și mie săracului și leneșului o trimit, celui ce zic din gură, și nimica nu săvârșesc, ci încă mă și zăbovesc în lucruri lumești, și mă minunez, cum ai scăpat de acestea de toate, de soție și de bogătie lipsindu-te.

Intru această lună în 12 zile. Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Theofan Mărturisitorul al Sigrianiei, carele au lăcuit în jardina cea mare.

Stih: Theofane credincioșilor apărător te arată,

Celor ce cinstesc pacinic sfârșitul tău cu credință curată.

In a douasprezece Theofan s'au mutat,
Din stricăcioasa viață cu adevărăt.

Tatăl acestui sfânt s'au chiemat Isaac, iară maică-sa Theodota. Deci murind tatăl său, l-au crescut mamă-sa la domnia ce ocârmua ei a Egheopelaghitonilor. Iară dacă s'au făcut de doisprezece ani, l-au logodit cu o copilă, și au petrecut cu dânsa în curătenie opt ani, și era amândoi foarte bogați, și sfătuindu-se în taină cu unul din slugile sale, avea mare dorire a să face călugăr, deci murind maică-sa, și lăsându-i multă și nespusă avere, iară socrul său tatăl copilei l-au grăbit să facă nunta dupre obiceiu. Si viind ziua cea orânduită, să facă danțurile și cântecele, și celealte. Si viind vremea ca să se împreune tinerii la cămara lor, s'au arătat taina gândului său către mireasa cea Tânără a sa. Carea și ea aceiași au voit și s'au adeverit să facă și ea cu osârdie ori ce ar pofti el să facă. De care auzind el, au mulțunit lui Dumnezeu. Deci de atuncia își făcea amândoi rugăciunea și de zi și de noapte. Deci acestea aflându-le Leon păgânul împărat, și socrul său, au făcut sminteală gândului tinerilor. Si l-au trimis împăratul pre dânsul la cetatea Chizicului, să fie ispravnic, că atuncia să zidă. Si mergând cinstițul Tânăr dintru ale sale cheltueli slujba împăratului au făcut. Iară când au fost de vîrstă de douăzeci și unu de ani, murind și păgânul împărat, și socrul său, s'au mantuit de dânsii, nu numai el, ci și lumea. După aceea luând schip-trurile împărăției Irina împărăteasa, atuncia fiindu-le toate pre voe, s'au împărățit avere la săraci și la lipsiți, și s'au iertat robii cu cinste. Si dând cinstitei soții sale multă avere, o au făcut de s'au călugărit la o Monastire din Ostrovul Prințipului. Puindu-i numele Irina, în loc de Megalusa.

Iară pre sine s'au dat Domnului la Monastirea ce să află în muntele singrianilor ce să chiamă Polihronion. Si dacă s'au călugărit, nu i-au mai trebuit a mai stăpâni, ci așezându-se la chilia sa, il eia hrana din mâinile sale, fiind bun scriitor, și petrecând șase ani, în Ostrovul ce să chiamă Calolimn, la Monastirea cărea o au

făcut el, iarăși au venit la muntele Siggria-nie. Iară când au fost de vîrstă de cincizeci de ani, i-au venit o boală în vîntre, și la rârunchi, carea să numește piatră, și dintru acesta cumplită boală au zăcut toată viața sa pre pat, nemîscat. După aceia luând împărăția Leon armeanul. Iară ce lucruri s'au întâmplat acestuia, fiște cine știe, că atuncia nebunul și spurcatul au trimis la omul lui Dumnezeu zicându-i: Vino de fă rugăciune pentru noi, că voi să merg asupra barbarilor și sfântul neputând să meargă cu carul pentru boală, s'au pus în corabile, și au mers la cetatea împărătească și însă fața cea scârnăvă a tiranului nu o au văzut, numai poruncă de la el i-au venit, zicându-i: De te vei plecă a face după cererea mea, eu voi face bine și te și Monastirii tale. Iară de nu, te voi spânzură de un lemn în vîdere tuturor, de să vor îngrozi și alții cu tine. Iară sfântul au zis: nu-ți desără vîstierile darurilor tale, ci gătește astăzi spânzurătorile, sau și focul, că eu aceasta poftesc, ca să mor pentru dragostea lui Hristos. Acestea auzind acel fără omenie, l-au dat pe mâna unui Ioan fermecătorul, carele să înăltă cu firea, și să fălia în știință, și el era plin de spurcatele erezuri ale luptătorilor de Icoane, socotind că acela îl va face de-și va schimbă gândul cu răsvîririle sale. Și luând pre sfântul la Ormisda, Monastirea lui Serghei și Vach, ce eră aproape de curtea împărătească, și întrebându-se cu fermecătorul, și biruindu-l cu a sa multă știință, atâtă l-au făcut, cât s'au perdit miștile, și arătându-și nemutarea gândului său, l-au trimis rușinat la turbatul și nebunul tiran, și s'au arătat mai vîrtos neînvățat decât ritor becnicul.

Carele mergând la el zisă: O împărate, mai lesne vei domoli fierul ca ceară, de căt pre bărbatul acela să-l pleci și să-l întorci spre ceiace gândești. Deci auzind acestea tiranul, l-au mai adus la curțile lui Elevterie, și l-au închis la o închi-soare întunecoasă, puindu-i și păzitori ca nici să-l slujească nimenea, ci să-l lasă într'acestași chip doi ani să petreacă. Și necajit și chinuit fiind cu multă nevoie, au ruminat și cu aceasta pe tiranul. Deci silindu-l în toate zilele să-l supue dupre voia sa, și neputându-l plecă, l-au trimis

la isgonire în Ostrovul Samotraciei. Iară mergerea lui la isgonire, curând și despărțirea sufletului de trup i-au adus: Că numai douăzeci și trei de zile, trăind în Ostrov, au răposat acolo, mergând la Domnul cu cuviință și cu pace. La dară a zice, de cătă blagoslovenie s'au umplut locul acela, și câte tămăduiri au luat dela acest sfânt. Deci să săvârșește soborul lui în sfânta biserică cea mare, și în Monastirea cea zidită de dânsul în Siggriania.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Grigorie, Dialogul papa Romii.

Stih: Grigorie afară de viață fiind: In mijlocul cetei îngerești să află netrecând.

Acesta au fost în zilele împăratului Justinian cel mare, iară maica lui să numia Silvia și să află aproape de poarta sfântului slăvitului Apostol Pavel, la locul ce să numea Chella Nova. Carele mai întâi s'au făcut monah și igumen Monastirii ce se chiamă Clioscavre, deci s'au făcut arhiereu nu dupre întâmplare și vre o apucare fără de socoteală, ci cu sorti și cu vrerea lui Dumnezeu, precum cuvântul mai jos va arătă. Căci aflându se el încă la mai sus zisa Monastire, și liniștindu-se în chilia sa, cum s'au pornit mâna spre scrisoare cu condeiul și cerneala, stătut-au înaintea lui oare cine, ce scăpase din înecarea corabiei, carele plângându-și primejdia, rugă pre sfântul să-l miluiască și să-l ajute la nenorocire; însă nu era dupre cum să vedeă lipsit acel ce cerea milă, căci nu era om să aibă nevoie și să i să fie frânt corabia, și să fie scăpat el, ci inger era. Și în chip de om lipsit să facea, descoreind milostenia și dragostea ceia ce era la dânsul (adecă la sfântul) carele odată și de două ori, viind au luat câte șase nomisme de aur, carele și a treia oară viind, nu l-au lăsat în desert, atâtă cât n'au rămas sfântului nici un galben de aur. Și pentru că nu avea sfântul să-l mai dea și alte nomisme, au luat și păharul de argint al Monastirii, de l-au dat și pe acela cu osârdie.

Atâtă era de răbdătoriu și de milostiv spre cei lipsiți, și măcar că pentru lipsa banilor și, pentru supărarea celui ce cerea, de vreme ce luând de două și de trei ori, și nu încetă a-l supără, era cu

cale a bănuì și a-l urì și a-l gonì, însă n'au făcut aceasta, ci mai vârtos au ales a să tinde și la lucrurile Monastirii (care nu să dau afară) decât a nu căuta pre om și a-l lăsă să se ducă deșert, și lipsit de cele ce trebuia. Aceasta au făcut sfântul mai înaintea arhieriei. Iară făcându-se Arhiereu și arătând spre săraci obicinuita sa iubire de oameni, și poruncind odată a sedea la masă cu dânsul doisprezece săraci, și arătându-se lui și al treisprezecelea, neputând ceilalți să-l vază, deci sfântului dupre chipul feții, și dupre cele din lăuntru mișcări, părându-i-se a fi osebit din cei doisprezece. Pre carele oprindu-l și întrebându-l, ca să-și spue numele, și cine era, și cum au venit, i-au zis: Că nu să cade să-i auză cineva numele, pentru că este îngerul Domnului, ce au fost trimes dela Dumnezeu mai înainte pentru cerșutul banilor. Si i-au poruncit să fie pururea cu dânsul, și să-l păzească.

Acest sfânt fiind îscusit întru toată știința și Scriptura, lăsat-au bisericii multe cărți scrise de dânsul în limba latinească, din care pre urmă s'au tălmăcit și pre limba elinească, tocmai nu numai cu omenești gânduri, și cu înțelepciunea cuvintelor, ci și prin Duhul Sfânt. Precum în urmă după ce s'au pristăvit, au povestit pentru dânsul Petru Arhidiaconul lui, spuind că, când scria el, au văzut o porumbiță albă, ce venia de i să atingeă de gură ca cum îi vrea spune din gură, și-l îndemnă la cele ce se scria. Deci mergând sfântul acesta și spre părțile apusului, au învățat și au întors neamul Saxonilor la credința în Hristos. Deci cu plăcere de Dumnezeu petrecându-și viața sa de trei ori fericitul, s'au mutat către Domnul. Iară cinstitele lui moaște s'au așezat în Roma cea veche, la carea de atuncia încoace Saxonii merg în toți anii, de-l cinstesc cu slujbe acolo. Si spun că acesta au fost, carele au tocmai la romani liturgia cea mai nainte sfînită, carea să face în zilele postului celui mare. Carea să săvârșește și până astăzi.

Intru această zi, dreptul Finees, cu pace s'au săvârșit.

Stih: Stătut-au Finees, ci de Dumnezeu cu apropiare.

Isbăvindu-ne pre noi cu sufletească îndurare din sdobuire.

Intru această zi, Sfinții nouă Mucenici prin foc s'au săvârșit.

Stih: Pre cei nouă cătră cuptor ii face cu îndrăsnire :

Cupitorul dumnezeescului dor, prin învăpăiere,

Intru această zi, Cuviosul și purtătorul de Dumnezeu părintele nostru Simeon noul bogoslov, cu pace s'au săvârșit.

Stih: Mai nainte limbă în loc de carte avea și iară acum carteia în loc de limbă ai.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuporul persesc Tinerii „lui Avraam, cu pofta bunei credințe, mai vârtos de cât cu văpaia focului fiind aprinși „au strigat: Bine ești cu vântat în Biserica slavei tale „Doamne“.

Pre cea dupre chip tu având, și prin viață luminată priimind și cea dupre asemănare Părinte, prin amândouă ai prea strălucit, strigând: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Infrumusețatu-te-ai cu cununa mărturisirii tale părinte, prin faptă mustrând cuvintele celor răi credincioși, iară pre credincioși i-ai înțărît, strigând: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Slavă:

Cu prea vitejească osârdie răbdând, durerile trupului le-ai suferit părinte cu mulțămită, strigând Stăpânului tău: Bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

teolog

Și acum, a Născătoarei:

Cea ce ești lăcaș sfințit dumnezeesc al celui prea Inalt, bucură-te că prin tine s'au dat bucuria (Născătoare de Dumnezeu) celor ce strigă: Bine cuvântați ești tu între mueri prea Curată Stăpână.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile înținzându-și Daniil... Leon tiranul văzând făria împotrivirii tale fericite, întruisigonire prea amară te-au osândit prea cumplitul, iară tu întru veselie ai suferit, strigând: Bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Stiind părinte că cinstea Icoanei să aduce la chipul cel dintâiu, ca un prea dupre lege străduitor, ai alergat către prietenie, și arătându-te biruitor, ai priimit cunună, cântând: Toate lucrurile lăudați, și binecuvenâtați pre Domnul.

Ceresc lăcaș în locul celui pământesc ţe-au dat și Domnul futuror Cuvioase, și în locul strămutării ai aflat lărgimea bucuriei în raiul desfătării, cu Muncenicii strigând: Bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvenâtăm pre Tatăl...

Strălucitute-ai de lumina cea înțelegătoare și de dumnezeescul Duh, fericite Theofane. Pentru aceasta isvorăști acum

tămăduiri, celor ce cu credință aleargă la tine, și cu dragoste cinstesc sfântul scrierul tău și strigă: Binecuvenâtați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Tu singură din toate neamurile, te-ai arătat Maica lui Dumnezeu, Fecioară Preacurată. Tu dumnezeirii te-ai făcut lăcaș, cu totul fără prihană, nearzându-te cu focul luminii ceii neappropriate. Pentru aceasta toți, bine te cuvântăm pre tine, Marie dumnezeiască Mireasă.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm... *Copac*

Mâinile înținzându-și Daniil, „gurile leilor cele deschise, în „groapă le-au încuiat, și puterea „focului au stins, cu buna faptă „încingându-se, Tinerii cei iubitori de buna credință, strigând: Binecuvenâtați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Peasna 9, Irmos:

Hristos Piatra cea netăiată...

Risipind toată bogăția celor lipsiți purtătorule de Dumnezeu, ai priimit dreptatea ta, răsărindu-ji arătat, culegând în locul celor stricăcioase, cele creștări în veac.

Boalele tămăduiști, prea lăudate, prin puterea Mângâitorului, și prin lucrarea lui arătat gonești dracii, prea fericite. Pentru aceasta noi credincioșii, îndumnezeindu-ne, te fericim

pre tine de Dumnezeu purtătorule.

Purtătoare de lumină ziua mulării tale, cugelătorule de Dumnezeu, pre toți credincioșii îi chiamă cătră împărtășirea sfințeniei, pre carea și acum bucurându-ne o săvârșim prea sfîrșite.

Slavă...

Darul tău cel bogat de Dumnezeu cugetătorule dă-l celui ce au impletit cu osărdie cuvintele laudelor tale, arătându-l pre dânsul la un obiceiu cu tine, precum și la un nume, prin rugăciunile tale cele bine priimate prea sfîrșite.

Si acum, a Născătoarei:

Rugăciunile norodului tău cele cătră Fiul tău priimește-le Născătoare de Dumnezeu, în bunându-l cu bună milostivire, ca să ne isbăvим din primejdii și de încunguri, noi carii te cântăm: Că tu ești folositoarea vieții noastre.

Irmosul: *Copac*

Hristos Piatra cea netăiată „de mâna, cea din marginea „unghiului: din tine Muntele „cel netăiat fecioară s'au tăiat, „adunând firile cele osebite; „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dumnezeu te mărим“.

Svetilna glasului, și Stihovna Triodului. Si cealaltă slujbă a Utrenei dupre orânduiala și Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 13 ZILE.

Aducerea moaștelor celui dintru sfinții părinți nostru Nichifor, patriarhul Constantinopoliei.

La Doamne strigat-am: Stihirile Triodului și ale sfântului, glas 8.

Podobie: O prea slăvită minune...

Arătat supuind cuvântului patimile, sufletul și-ai strălucit cu podobă bunăților, și cu îndreptarea dogmelor, prea fericite, secerând bogăția înțelepciunii, și împărțindu-o celor ce aleargă la tine, făcându-te cu darul dupre dumnezeiască cuvință sfеașnic și cu adevărat înfrumusețare Bisericii lui Hristos.

Biruință rădicând asupra vrăjmașilor, cu strălucită cunună a dreptății te-ai împodobit acum, Nichfore prea înțelepte, învățătorule al curăției, stâlp neclătit al bunei credințe, făcându-te turn nebiruit al Bisericii, și stricând toată ceata ereticilor celor nebuni, Cuvioase de Dumnezeu înțelepțite.

In lăuntrul celor neapuse te-ai văzut, în ceruri suindu-te pre căruțele faptelor celor bune încălecând, de Dumnezeu cuvântătorule, înălțându-te cu ceresc căruță ca și Thesviatanul, a căruia și râvnei asemănându-te, cu sabia Duhului

bărbătește ai junghiat pre toți popii cei de rușine, prea ferice.

Slavă : *Și acum, a Născătoarei :*

Bucură-te lauda lumii, bucură-te Biserica Domnului, bucură-te muntele cel umbros, bucură-te scăpare, bucură-te sfeșnic de aur, bucură-te cinstiță mărirea pravoslavnicilor, bucură-te Marie, maica lui Hristos Dumnezeu, bucură-te raiu, bucură-te dumnezeiască masă, bucură-te cort, bucură-te năstrapă cu totul de aur, bucură-te nădejdea tuturor.

A Crucii, a Născătoarei :

Văzându-te Soarele preține de bună voe întins pre cruce, s'au îngrozit și pământul să clălia, și pietrile se despică și mormânturile de frică să descoperia, și toate puterile să spăimântă, pre care dacă au văzut fecioara Stăpână, cu suspinuri (vai mie) au strigat: Ce este aceasta ce să vede?

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului și ale Triodului dupre orânduiala lor.

CANONUL Sfântului.

Facerea lui Chir Ignatie.

Peasna I, glas 2, Irmos :

Veniți noroadelor să cântăm „cântarea lui Hristos Dumnezeu, celui ce au despărțit „marea și au trecut pre noro-

„dul, pre carele l-au slobozit „din robia Egipteanilor, că s'au „proslăvit“.

Intru cumplită groapa păcatelor fiind ţinut eu, prin privirea ta cea nemuritoare și cu palma ta cea bună milostivă sculându-mă, fă-mă viu ca un împărat și mult milostiv.

Cuprinzătoarele săvârșirile bunătăților, prin patru părți câștigându-le, și prin fapte ca într-o căruță suindu-te purtătorule de Dumnezeu, te-ai înălțat la săvârșirea vederii ceii dumnezeești.

Tu cuvioase apucând viața cea nestricăcioasă, ai băut și băutură tresvicioasă din paharul cel dumnezeesc. Pentru aceasta te-ai făcut și vas al înțelepciunii.

Slavă...

De mâna silnică a hierarhilor celor stricătoare de suflet a ereticilor, fiind isgonit dela scaun și dela mărirea și dela turma ta, acum în turma ta ai intrat Cuvioase Nichifore.

Și acum, a Născătoarei.

Pre cuvântul Tatălui, prin cuvânt l-ai zămislit, și mai pre sus de cuvânt l-ai născut, și după naștere mai pre sus de fire și de cuvânt, iarăși ai rămas Fecioară, ca și mai nainte de naștere.

Peasna 3, Irmos:

Intărește-ne pre noi...

Cu arma crucii împlătoșin-
du-te, și scriind dumneze-
iască închipuirea Mântuitoru-
lui, te-ai închinat cu pravoslavie,
urmând așezământurilor celor
părintești.

Dorind turma ta de tine
păstorul cel ce o chemai pre
dânsa, și goneai pre lupi cu
toiagul credinței, la tine alear-
gă înțelepțite.

Slavă...

Pre cum de demult trupul
dumnezeescului Iosif celui
curat, Israil îl purta împreună,
aşa și acum Biserica lui Hristos,
siciul moaștelor tale îlcinstește.

Și acum, a Născătoarei :

Biserică și lăcaș dumneze-
esc al cuvântului fiind Născă-
toare de Dumnezeu, fii-mi mie
curățire de greșalele mele, prea
Sfântă Mireasă dumnezeiască.

Irmosul: *Înălțarea*

Intărește-ne pre noi întru
„tine Doamne, cela ce prin lemn
„ai omorât păcatul, și frica ta o
„sădește în inimile noastre, ce-
„lor ce te lăudăm pre tine“.

Sedealna, glas 3.

Podobie: Pentru mărturisirea..

Cu cuvinte ai încoronat Bi-
serica, și toată slăvirea cea rea
o ai surpat, cu purtarea nume-
lui biruința priimind, și verhov-

nic dogmelor făcându-te, cre-
dința ca pre o piață o ai întă-
rit, părinte cuvioase. Pre Hris-
tos Dumnezeu roagă-l, să ne
dăruiască nouă mare milă.

Slavă, și acum, a Născătoarei :

Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

Nemăsurată bogăția milo-
stivirii tale, și puterea cea nebri-
ruită a făriei tale priimind-o în
minte, fiind cuprins de scârbă,
și cumplit nedomerindu-mă, cu
lacrămi dintru adâncul inimii
mele, la a c o p e r e m â n t u l tău
alerg, strigând: Fecioară Născă-
toare de Dumnezeu, ajută-mi,
una folositoarea lumii.

A Crucii, a Născătoarei :

Toiag de putere, câștigând
Crucea Fiului tău de Dumnezeu
Născătoare, prințînsa sur-
păm pornirile barbarilor, noi
cei ce cu dragoste neîncetă
pre fine te mărim.

Peasna 4, Irmos :

Auzit-am Doamne auzul rân-
„duelii tale, și te-au proslă-
„vit pre fine unule iubitorule
„de oameni“.

Racla ta s'au făcut siciu
al sfînteniei, celor ce te cinstesc,
din carele scoatem izvor al tă-
măduirilor.

Eresurile le-ai gonit, și stau-
lul turmei l-ai întărit, îngrădin-
du-l cu învățături dumnezeesti-

Slavă...

Dupre datorie cinstim racla Mirului moaștelor tale fericite, ca pre ceia ce izvorăște credințioșilor bună mireasmă vieții.

Și acum, a Născătoarei:

Avându-te pre tine raiu înțelegător, carea ai priimit în pântece pe Hristos lemnul vieții, cinslindu-te, te proslăvim Fecioară.

Peasna 5, Irmos:

Dătătorule de lumină, și făcătorul veacurilor Domnului, intru lumina poruncilor „tale povățuește-ne pre noi, că „afară de tine pre alt Dumnezeu nu știm“.

Rușinează-se vrăjmașii, și dimpreună cu dânsii să nebunesc începătorii eresurilor, văzând racla ta, cu credință cinstindu-se de împărați și de toată turma ta, de Dumnezeu gânditorule.

Sfințita racla ta, duhurile cele viclene ale dracilor, ca un biciu înfricoșat le gonește, și biruința slavei asupra lor dela Dumnezeu priimește, Nichifore.

Slavă...

Topitoarea științei arzându-se de focul Duhului, (prin credință) te-au arătat ca aurul luminos, dovedind dogma cea mincinoasă a ereticilor.

Și acum, a Născătoarei:

Infrumusefându-te cinstită prin venirea prea Sfântului Duh, pre Dumnezeu cu fățele l-aî aplecat, și ai șinut în brațe pre cel ce cuprinde toată făptura cu palmele.

Peasna 6, Irmos:

Intru adâncul greșalelor...

Pentru credință ai răbdat patimi, pentru cinstita tocimore a părinților ai suferit izgoniri, prin care ai dobândit prea cinstită mărire.

Credința și încălcarea ta cea temeinică, au clătit nebunile muncitorilor, și s-au făcut stâlp de foc al cinstitei Biserici fericite.

Slavă...

Având Biserica racla ta și țărâna ta ca niște mărgăritari luminoși, și pietri prea stălucite, să înfrumusețează cu cunună pravoslavnică prea înțelepțite Nichifore.

Și acum, a Născătoarei:

Neagrăit chipul nașterii tale limbile pămânenilor și ale îngerilor îl cinstesc, slăvindu-te pre tine stăpână, cea mai înaltă de cât toate făpturile.

Irmosul:

Intru adâncul greșalelor „fiind înconjurat chem adâncul „milostivirii tale cel neurmă din „stricăciune Dumnezeule scoate-mă“.

CONDAC, glas 1.

Podobie: Ceata îngerească...

Ceata patriarhilor cu laude și cu cântări cinstește sfintii pomenirea ta Nichifore, că la pristăvire au priimit sufletul tău slăvite. Pentru aceasta Biserica cea cinstită mărindu-te pre tine, slăvește pre Hristos împăratul, pre Unul iubitorul de oameni.

Intru această lună în 13 zile. Aducerea moaștelor celor dintre sfinti părintelui nostru Nichifor patriarhul Constantinopolei.

Stih: Prăznic de biruințe cetatea Nichifore prăznuște,

Priimirea purtătoarelor tale de biruințe moaște.

Moaștele lui Nichifor în a treisprezecea s'au adus,

In cetatea împăratească ca un odor nespus.

Esind din viața aceasta urâtul de Dumnezeu împăratul Theofil, și ocârmuind împăria Grecilor. Theodora și Mihail prea binecredinciosii împărați, afară dintru alte bunătăți ce făcuse și îndreptări, au hotărât a fi temători de Dumnezeu. Socoind că întru alt chip nu ar fi putut să-și întărească împăria și să o întemeieze. Drept aceia având acest gând, trimis-au de au chiemat pre cei mai aleși din monahi, și au făcut întrebare de isnoavă pentru întărirea sfintelor icoane și făcându-se toți la o cugetare cu dânsii, scos-au și au gonit din scaunul Constantinopolei pre acel de lege călcătoriu și spurcatul Ioan. Si cu voea lui Dumnezeu și cu sfatul cel de obște au făcut arhiereu pre marele Metodie, fiind pedepsit și la petrecere și la cuvinte, carele cu multe nevoințe s'au trudit întru dogma cea dreaptă. Si carele luase multe rane, stând mult pre la închisorii, însă tot nu s'au fost lăsat credința. Si aşa îndată Biserica lui Dumnezeu iarăși s'au luat cinstea și podoaba sa, și s'au înfrumusețat cu înfrumusețarea sfintelor și cinstitelor icoane. Si cei ce au chivernisit cu nevrednicie, au fost goniti cu necinste și în locul lor au așezat pre cei ce iubia dreapta dogmă.

După aceia trecând patru ani, prea sfintul Metodie pornindu-se din dumnezeiască râvnă, au zis lui Mihail împăratului și cinstitei împăratesei Theodorei, maicii lui: Nu este cu dreptul a nu să aduce în Constantinopol cinstitele și sfintele Moaște ale dreptului și cinstitului și prea cuviosului între patriarhi Nichifor, carele au fost gonit din patriarhie și din scaunul său, căci s'au nevoie pentru adevărata credință și s'au sfârșit viața sa în isgonire. Deçi ascultându-l împăratii, îndată au trimis pre cei ce avea gata, ca să aducă cum mai curând sfintele moaște.

Si au mers cu dânsii și marelle Metodie, cu preoți și cu monahi și cu mulți de norod.

Si sosind la sfânta biserică a sfântului Theodor, unde să află moaștele sfântului mărturisitoriu, și sărutându-le, și făcând litanie cu priveghiere de toată noaptea, și cu cântări, le-au scos din mormânt, și le-au aflat cu totul întregi și nestricate, care sătuse nouăsprezece ani în groapă. Pre care luându-le și puindu-le într-o raclă prin mâinile preoților și a monahilor, cu lumini și cu cântări le-au pus în corabia cea împăratească și au purces. Iară când au sosit la marginea cetății, eșitu-le-au înainte împăratul cu tot sfatul, cu făclii aprinse întâmpinându-le, și le-au sărutat, și rădicându-le pre umerile sale, le-au dus de le-au pus în biserică cea mare, făcând acolo priveghiere de toată noaptea. Deçi dimineața asemenea luând de acolo pre sfântul, l-au dus în biserică sfintilor apostoli în treisprezece zile, ale lui Martie, în carea zi i-au fost și isgonirea. Si să face soborul lui la Sfinții Apostoli.

Intru această zi, pomenirea sfintilor Mucenici Africani, Puplie și Terentie.

Stih: Trei împreună Mucenici, ce prin sabie s'au sfârșit arătat :

Cu întocma cununi iamvicești trebuie a să incunună cu adevărat.

Intru această zi, Sfântul Aviv, din Ermupoleos, cu piatră legat și în râu aruncat, s'au săvârșit.

Stih: Aviv împreună cu piatra în râu s'au aruncat :

Din râul vieții cel turbure au eşit cu adevărat.

Intru această zi, sfânta mucenită Hristina, cea din Persida bătându-se s'au săvârșit.

Stih: Rane bătându-se Hristina pătimind.

Lui Hristos ca un daru râu de sănguri este vărsând.

Intru această zi, sfântului sfintitului Mucenic Puplie, episcopul Ateneilor.

Stih: In curgerile săngiurilor tale fericite veșmântul și-ai väpsit:

Si acum Domnului te-ai arătat prea strălucit:

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne mărtuște-ne și ne mărtuște pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul „Deirà cinstindu-să, cei trei „tineri au defăimmat porunca cea „prea fără de Dumnezeu, și „fiind aruncați în mijlocul fo- „cului, răcorindu-se au cântat: „Bine ești cuvântat Dumnezeul „părinților noștri“.

Cu dumnezeiasca putere nestricate să păzesc veșmintele cele de îngropare, și oasele care nu au deslegat alcătuirea, cum dumnezeiasca voință răsipesc toată gândirea cea rea a duhurilor celor necurate: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Impreună aleargă norodul și împăratul cel bine credincios, și multimea celor cu vrednicii, și supuindu-și grumazii săi supt prea slăvită racla ta de Dumnezeu priimile, ca supt un chivot prea sfânt, cu mărire o încunjură și cântă: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Dumnezeiască Biserica Ucenicilor cuvântului cu cinste să primească pre vorbitorul

dimpreună cu Apostolii, și prelăcuitarul împreună cu Muzeenicii, pre temeiul ierarhilor, și pre cel de un obiceiu cu cuvioșii, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Moisis mai nainte văzând rug nears, aprinzându-se cu foc în Sinai, mai nainte au început pântecele tău maică Preacurată: Căci zemislind focul cel dumnezeesc, nu te-ai ars, ci ai născut pre făcătorul lumii, Dumnezeu și om.

Peasna 8, Irmos:

Pre Dumnezeu cel ce s'au...

Dintru multe întreite valuri, a ajuns la suflarea Duhului în limanul vieții părinte și povara ta cea bună o ai măntuif cu picior neudat și acum te desfătezi întru liniștea cea de acolo.

Văzând credincioșii morântul, și înălăuntru mort prea sfîrșit, priimit în loc de nou Jertveanic, întru care să săvârșesc dumnezești arderi întregi ale lui Dumnezeu, prea înălfăm pre Dumnezeu făcătorul minunilor.

Binecuvântăm pre...

Luminat să bucură turma, strălucita ceată a călugărilor prăsnuește, și porfira cea pravoslavnică a împăraților celor bine credincioși și toată adunarea puternicilor întru cinstiță aducerea moaștelor tale.

Și acum, a Născătoarei:

Prin cuvânt zemislind în pân-tece fără sămânță pre cuvântul celce toate le-au alcătuit cu cu-vântul, mai presus de fire l-ai născut Fecioară de Dumnezeu Născătoare Preacurată, pre carele îl prea înălțăm întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm... înainte de Irmos

Prea Dumnezeu carele s'au „pogorît în cuptorul cel cu „foc la cuconii evreești, și vă-paia întru răcoreală o au pre-făcut. Ca pre Dumnezeu lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii“.

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu cuvântul cel...

Intru prăznuirea ta, și întru ostenelile tale părinte, mulțimea îngerilor dănuind, prea sfântul Domnul cu bună multămită îl slăvește, și pacea de sus nouă ne cere, celor ce cu credință cinstim moaștele tale.

Darul moaștelor tale ca o cinstită doftorie să ni să facă nouă întru neputințe, prea lăudate, și solirea ta curățitoare futuror, și cătră Dumnezeu cale și povățuire, celor ce cu credință și cu dragoste te cinstim pre tine fericite.

Slavă...

Cu toate armele cele birui-toare, împărate al tuturor, împlătoșind cu mâna ta pre cre-

dincioșii împărați, întărește-i a-supra barbarilor. Si Biserica ta ca pre o neclătită înțemeiere a credincioșilor, păzește-o pravo-slavnică, prin rugăciunile cu-viosului.

Și acum, a Născătoarei:

Avându-te pre tine ca pre o tare apărătoare, ca pre o nădejde și zid, și anghiră și acoperământ nesmintit, și razim nebiruit, liman nevisorit, și singură scăpare, toți ne măntuim prea lăudată, și Preacurată.

Irmosul: înainte de Irmos

Pre Dumnezeu cuvântul cel „din Dumnezeu, carele cu negrăită înțelepciune au venit „să înnoiască pre Adam cel căzut rău prin mâncare întru stricăciune, din Sfânta Fecioară „negrăită întrupându-se pentru „noi credincioșii, cu un gând „întru laude îl mărim“.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduiala postului și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 14 ZILE.

Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Venedict.

La Doamne strigat-am.. Stihurile Triodului. Si ale sfântului, glas 2.

Podobie: Când de pre lemn...

Cu credință și cu dragoste adeverată, lepădându-te de lume pă-

rinte cuvioase, din tinerete (bucurându-te) ai urmat lui Hristos celui ce s-au răstignit, și prin multe nevoiște trupul omorându-l, din destul ai luat darul tămăduirilor, a încefă neputințele cele de multe feluri, și a gonit duhurile vicleșugului, cu mărire minunându-te.

Făcându-te podoabă călugărilor, ai adunat nenumărată mulțime, ca să laude pre Domnul, Cuvioase părintele nostru, și pre toți i-ai povătuit cătră cereasca viețuire, bine urmând învățăturilor tale celor dumnezești, și vieții tale cei îmbunătățite asemănându-se fericite, pre cari și întru mularea ta împreună iarăși i-ai adunat Venedicte.

Pogorît-ai ploii din ceriu prin Dumnezeiasca rugăciune, precum odinoară Ilie, și degrab ai făcut a isvorî un tul-delemn, și pre mort l-ai inviat, și alte mulțimi de minuni cu adevarat ai săvârșit cuvioase, întru slava lui Dumnezeu și Mântuitorului, pentru aceasta dumnezeiască pomenirea ta cu dragoște o prăznuim Venedicte.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Oprește abaterile cugetului meu, și rătăcirile simțirilor, și chipurile patimilor cele stricătoare de suflet desăvârșit le sterge, și alinează turburarea sufletului meu Fecioară, ca să

măresc bunătatea ta, că pre fine te am Fecioară apărătoare toatei vieții, și neputinții mele ajutorul.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea:

Când te-au văzut Mielușaua pre fine Mielușelul său pironit pre cruce cu piroane, spăimântându-se foarte să tânguaia, și lacramând grăia: Cum mori fiul meu? vrând să rumpi zapisul lui Adam celui întâi zidit, și toată omenirea să izbăvescă din moarte. Slavă rănduelii tale, Iubitorule de oameni.

LA UTRENIE.

**CANONUL Sfântului
și ale Triodului după orânduiala lor.**

CANONUL Sfântului.

Al căruia Acrostîhul la Greci este acesta.

Cântare de laudă voiu aduce înțeleptului Venedict.

Facerea lui Chir Iosif.

Peasna 1, glas 2, Irmos.

Veniți noroadelor să cântăm „cântare lui Hristos Dumnezeu, celui ce au despărțit marea, și au trecut pre norodul, pre carele l-au slobozit din robia Egiptenilor, că s-au proslăvit“.

Mie, celui ce voesc cu cântări a cuvântă pomenirea ta cea vrednică de laudă, Cuvioase Venedicte, roagă-te să ni să dea dar, și isbăvire de toate greșalele.

Călugărește din pruncie
crucea ta rădicându-o, țitorul
a toate i-ai urmat, și omorân-
du-ți trupul, te-ai învrednicit
vieții, prea fericite.

Slavă...

Legii lui Dumnezeu plecân-
du-te prea fericite, prin sudo-
rile înfrângării ai veștejît săltă-
rile patimilor, și cu darul ne-
pătimirii te-ai îmbogățit.

Și acum, a Născătoarei:

Cei ce prin tine ne-am îm-
bogățit cu nestrîcăciunea, Născătoare de Dumnezeu prea
curată, bucură-te (strigăm și)
cea plină de daruri, înfrumuse-
țarea cuvișilor și a dreptilor.

Peasna 3, Irmos:

Întărește-ne pre noi întru...

De viețuitoarele apele dum-
nezeescului Duh umplân-
du-se sufletul tău Venedicte,
râuri de minuni ai isvorît, us-
cândurgerea boalelor.

Intru lăjimea raiului te-ai
sălașluit prea fericite, cărarea
cea strâmtă călătorind, și măes-
triile și cărările dracilor le-ai
arătat nelucrătoare.

Slavă:

Cu curgerile lacrămilor tale
adăpându-te, ca un pom adu-
cător de roadă, bună rodire
dumnezeiască ai adus Vene-
dicte, cu dumnezeescul darul
al bunăților și al minunilor.

Și acum, a Născătoarei:

Singur cel Bun, ca să se
întrupeze, au intrat în pântecele
tău Preacurata, și s'au arătat
om desăvârșit. Pre carele roa-
gă-l, să se măntuiască sufletele
noastre.

Irmosul: *Înțărește-ne pre noi întru...*

Intărește-ne pre noi întru
„tine Doamne, celace prin lemn
„ai omorât păcatul, și frica ta
„o sădește în inimile noastre
„celor ce te läudăm pre tine“.

Sedealna, glas 1.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Poștnicind cu placere dum-
nezeiască, cu fapte bune ai
viețuit, și darul tămăduirilor ai
priimit Venedicte, a săvârși mi-
nuni înfricoșate. Monastire
dumnezeiască adunând, ai a-
dus lui Hristos mulțime de cei
ce să măntuesc, prea fericite.
Slava Dumnezeului celui ce
te-ai strălucit pre tine; Slavă
celui ce te-ai încununat; Slavă
celui ce lucrează prin tine tu-
turor tămăduiri.

Slavă: Și acum, a Născătoarei:

Mainile tale cele dumne-
zești Preasfântă Fecioară, cu
care ai finit pre ziditorul, în-
trupându-se pentru bunătatea,
întinzându-le, roagă-l pre dânsul,
ca să ne isbăvească pre
noi din ispite și din patimi, și
din primejdii, cei ce te läu-
dăm cu dragoste, și-ți strigăm:

Slavă celui ce s'au sălășluit întru tine; Slavă celui ce au ieșit din tine; Slavă celui ce ne-au slobozit pre noi prin naștere-a ta.

A Crucii, a Născătoarei :

De cei fără de lege pironindu-te pre cruce Mântuitoare, și coasta împungânduți-se de sulița ostașilor, Preacurata să tângua cu amar, și de multă și înfricoșată răbdarea ta, să spăimântă strigând: Slavă dragostei tale ceii către oameni; Slavă bunătății tale; Slavă celui ce cu moartea ta ai făcut pre oameni nemuritori.

Peasna 4, Irmos :

Te laud pre tine, că auzul „am auzit Doamne, și m'am „spăimântat, că ai venit până „la mine căutându-mă pre „mine cel rătăcit. Pentru aceia „proslăvesc multă pogorârea „ta, cea cătră mine, mult mi „lostive“.

Patimilor și lumii răstignindu-te pre sine-ji de Dumnezeu cugetătorul părinte Venedicte, ai fost plăcut lui Hristos, celui ce pre cruce (de bună voe) s'au întins palmele, pre carele roagă-l să mânțuiască sufletele noastre.

Prin luptele înfrâncării mădularile trupului omorându-le Cuvioase, pre cei morți i-ai

sculat cu rugăciunea și celor slabănoși le-ai dăruit buna alergare, prin credință minunându-te părinte și toată boala ai tămăduit.

Slavă...

Sufletele cele uscate și fără umezeală (prin cuvântul tău cel viu Cuvioase) le-ai lucrat bine roditoare, făcându-te cu arătarea minunilor păstoriu de Dumnezeu pus, și prea frumoasă podoabă a călugărilor.

Si acum, a Născătoarei :

Ca ploaia pre lână s'au pogorît Cuvântul întru cinstiț pântecele tău (Preacurată) întrupându-se, și arătat au încecat ploile mulțimei dumnezeilor, și iarna cea amară au râsipit, ceiace ești cu totul fără prihană.

Peasna 5, Irmos :

Dătătorule de lumină, și făcătorul veacurilor Doamne, „întru lumina poruncilor tale „povătuiește-ne pre noi, că afară „de tine pre alt Dumnezeu „nu știm“.

Pre Dumnezeu cel milosiv rugându-l părinte înțelepte, degrabă ai umplut ulciorul cu unt-de-lemn ca și Ilie, minunându-te cu credință de cei ce vedea prea fericite.

Ca un curaț cu sufletul, ca unul ce te-ai făcut întru uimire luminându-te supt o rază, ai

văzut tot pământul, Dumnezeu cinstindu-te pre tine Vene dicte.

Slavă...

Făcând minune întru Hristos, ai isvorît apă isvorîtoare prin rugăciune, rugând pre dăltorul bunățijilor, carea petrece, propovîduind minunea Venedicte Cuvioase.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce lăcuesește în Ceruri întru prea curat pânțecele tău au lăcuit, ca să ne facă case pre noi, carii te propoveduim pre tine Născătoare de Dumnezeu Preacurata.

Peasna 6, Irmos:

Intru adâncul greșalelor...

Cu strălucitele razele duhului strălucindu-te, întunericul dracilor celor răi l-a micșorat, făcătorule de minuni Venedicte, al călugărilor luminătorule prea luminate.

Cât este de prea slăvită viața ta fericite; Cât este de luminată cinstiță petrecerea ta, prin carea turmele călugărilor le-ai tras călăru cunoștința cea mântuitoare.

Slavă...

Făcându-te lăcitoriu al împărăției cei Cerești, cugetătorule de Dumnezeu Venedicte. Pre carea roagă-te să o do Dobândească, cei ce cu cre-

dință te fericesc pre tine pururea.

Și acum, a Născătoarei:

Din pânțecele tău cel sfânt, au răsărit Soarele dreptăjii cel neapus și pe cei credincioși i-au luminat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară Preacântată.

Irmosul:

Intru adâncul greșalelor „fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii tale, cel neumblat, din stricăciune Dumnezeule scoate-mă“.

CONDAC, glas 6.

Podobie: Plinind rânduiala...

Inbogățită-ai cu dumnezeescul dar, iară cu faptele ai descoperit chemarea, și te-ai arătat plin de darul Duhului sfânt Venedicte, plăcute al lui Hristos Dumnezeu, întru rugăciuni și întru înfrânrări, și te-ai făcut tămăduitor neputinciosilor și isgonitor dracilor și grabnic apărător sufletelor noastre.

Intru această lună în 14 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Venedict.

Stih: Cu cugetele ca cu frâele toată patima strângând: Frâele vieții Venedict este defăimând. În a patrusprezecea Venedict, In ceruri au trecut.

Cuviosul acesta Venedict (carele să tăcusește în limba elinească Blagoslovit), era din pământul romanilor, din cetatea ce să chemă Nursia, din părinți creștini și bogăți și lăsând bogăția și părinții și averea cea părintească, fiind foarte mic și

neajuns de vîrstă, s'au dus la un loc pus-
tiu cu doica sa, carea îi didese tăță, unde
unindu-se pre sine cu Dumnezeu prin
fapta bună și nevoință, s'au îmbogățit dela
dânsul cu putere de minuni și de tămădu-
iri. Însă de alte prea slăvite faceri de minuni
povestește mai pre larg istoria lui, întru
carea multe feluri de minuni aflăm că au
făcut. Morții înviind, de lucrurile cele vii-
toare proorocind, și spuind de cele ce nu
era, ca cum ar fi fost de față.

Că atâtă numai trebuie să sfârșim cuvântul. Că vrând a vă pristăvi întru Domnul,
au apucat de au zis către ucenicii săi,
ce era cu dânsul, și cei ce era departe, cum
că va fi să se facă semn, cu care vor
cunoaște toți, că el se desparte de trup.
Deci cu șase zile mai naînte de prea cu-
vioasa lui adormire, au poruncit să-i facă
groapa și îndată s'au bolnavit cu fierbin-
țeală mare, de carea îi ardea trupul până
la șase zile. Iară când au fost a șasea zi,
au învățat pre ucenicii săi să-l rădice și
să-l ducă la casa cea de rugăciune. Apoi
ducându-l acolo, și cuminecându-se cu sfîn-
tele taine, stând în mijlocul uceniciilor săi,
ținut și răzemat, s'au rădicat mâinile la
Ceriu, și aşa căutând în sus și rugându-se
s'au dat sfântul său suflet. Însă întru acel
ceas s'au arătat o videnie la doi părinți,
unul sezând la chilia lui, și altul lăcuind
departe. Văzut-au dară amândoi că să tindea
o cale minunată dela chilia sfântului până
la Ceriu, cătră răsărit, asternută cu haine
de mătăsă luminoase, și întru acea cale
era și niște oameni minunați, ce ținea făclii,
și dupre orânduială să suia. Iară oareca-
rele om cu veșminte albe îmbrăcat și acela
luminos fiind, stând lângă dânsii, fi întrebă,
de știu a cui este această cale la care pri-
vesc, și să minunează și zicând ei că nu
știu, au zis acel ce s'au arătat: Aceasta este
calea prin carea iubitul lui Dumnezeu
Venedict, să sue la Ceruri. Deci, viindu-și
întru sine Cuvioșii aceia ce au văzut vi-
denia au cunoscut sfârșitul sfântului bărbat,
ca cum s'ar fi aflat a vedea când s'au
săvârșit.

Intru această zi, sfântul mucenic Alexandru cel din Pidna.

Stih: A să păgubi de cununi nesuferind,
Alexandru tăerea capului este răbdând.

Acesta ca întru o întunecemice a în-

selăciunii strălucind stea mult luminoasă și
nebunia rău credincioșilor o au mustrat
și pre semetul vrăjmaș, cu graurile, ca cu
niște segeți, l-au rănit și toată înselăciunea
la pământ o au surpat, în priveliște mărturisind
pre Hristos. Deci cei ce erau lipiți
de înselăciune, nesuferind îndrăzneala și
bărbăția lui, cu feluri de măestrii cerca
ca să surpe a lui bună tărie, și neputând,
i-au tăiat capul cu sabia. Iară Dumnezeu
i-au răsplătit prin darurile tămăduirilor.
Căci toată cumplita boală, o îsgonește de
la cei ce cu credință să apropie de el.

Intru această zi, prea cuviosul părintele no-
stru și mărturisitorul Evshimon episcopul Lamp-
sacului.

Stih: Evshimon mai naînte de a muri, ca
Pavel zicând,

Cu bună cuviință ca ziua călătorind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne
miluește-ne și ne mantuiește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Ritori prea învățați s'au arătat
„Tinerii oarecând. Că din su-
flet cuprins de Dumnezeu bo-
goslovind cu buzele au cântat:
„Dumnezeu cel mai pre sus de
„dumnezei al părinților și al
„nostru bine ești cuvântat“.

Murire purtătoare de viață
ai câștigat și depărțare desmer-
dărilor. Pentru aceasta te-ai
înrednicit a sculă pre morți
prea fericite Venedicte minu-
nându-te de toți credincioșii, ca
și marele Ilie.

Prin cuvioase ostenelele
tale, ai făcut turmă de nemă-
raji călugări, carea pururea ră-
mâne, îngrădită fiind cu apără-
rile tale, supuindu-se celor ce
bine de fine au fost tocmite,
vrednicule de minune.

Slavă...

Cei fără minte părându-li-se să te omoare, cu otrăvirile pre tine, carele erai păzit de dumnezeiască mâna Atotziditorului, dovedindu-se de mai na-inte cunoștința Duhului, ce era întru tine (fericite) s'au rușinat.

Și acum, a Născătoarei:

Vindecă patimile sufletului meu, cel ce ai zemislit isvorul nepătimirii Fecioară, și-mi dă mie ploi de umilință, cele ce-mi pricinuesc mie acolo mânăgiere, Născătoare de Dumnezeu, Preasfântă.

Peasna 8, Irmos:

Pre Dumnezeu cel ce...

Stăpânind întru Hristos asupra patimilor celor făcătoare de putrejune, cugetătorule de Dumnezeu părințe întru împărăția cerurilor te-ai învrednicit a lăcuì, împreună cu toți cei ce bine au viețuit și au iubit pre Dumnezeu, văzătorul a toate.

Sfinte rugăciunile tale priimindu-le Dumnezeu, da prin tine celor lipsiți cele trebuitoare spre viețuire, foarte proslăvindu-te pre tine pre pământ, prin lucrările minunilor, Venedicte de trei ori fericite.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Infrumsejându-le cu frumuseștile bunătăților celor dumnezești, întru cămăriile cele de mire te-ai mutat părinte, ca să

fii împreună cu Dumnezeu și să te îndulcești de dumnezeiască frumusețea lui, întru vecii cei nesfârșiți.

Și acum, a Născătoarei:

Iată s'au născut din tine curată (Isaia arătat strigă) fiul celui prea înalt, și al tău fiu să vede Fecioară, făcând fii părintelui celui ceresc, pre cei ce te laudă pre tine.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'au „pogorît în cuporul cel cu foc „la coconii evreiești, și văpaia „întru răcoreală o au prefăcut, „ca pre Domnul lăudașii-l lu„crurile, și-l prea înăltașii-l întru „toți vecii“.

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul...

Arătau-te-ai ca un soare mare, de Dumnezeu purtătorule, luminând zidirea cu semne înfricoșate, și cu strălucirile bunătăților. Pentru aceasta săvârșim pomenirea ta cea cu adevarat luminată, luminându-ne la simțurile inimii părinte.

Cetele pustnicilor cele de tine adunate, ziua și noaptea te laudă pre tine, având în mijloc trupul tău, părinte înțelepte, carele cu îndestulare isvorăște râuri de tămăduiri neîncetăt acestora, și luminează pașii lor neîncetăt.

Slavă :

Mai mult de cât razele soarelui ai strălucit părinte, săvârșind poruncile lui Dumnezeu, și întru lumina cea neînserată te-ai mutat, rugându-te, ca să se dea curățire de păcate, celor ce cu credință te cinstesc preține Venedicte pururea pomeneite.

Și acum, a Născătoarei :

Născătoare de Dumnezeu fecioară, gonește norii sufletului meu, și-mi dă stăpână, ca să zăresc curat frumusețea cea măntuitoare, a celui ce negrăit au strălucit din prea sfânt pân-tecele tău, spre lumina neamurilor, prea cântată.

Irmosul : *Înălțarea Domnului*

Pre Dumnezeu! cuvântul cel „din Dumnezeu, carele cu negrăită înțelepciune au venit să înoiască pre Adam cel căzut „rău prin mâncare întru stricăciune, din sfânta fecioară negrăit întrupându-se pentru noi „credincioșii, cu un gând întru „laude îl mărim“.

SVETILNA glasului, și stihoavna Triodului.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduiala postului și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 15 ZILE.

Sfinții Mucenici Agapie, și cei dimpreună cu dânsul șase mucenici.

La Doamne strigat-am... stihirile Triodului și ale sfinților, Glas. 8.

Podobie: O prea slăvită minune...

Mucenici ai lui Hristos cei șapte la număr năvălirile gonacilor și moartea cea sălnică, întru nimic ați socotit, ci gața v'ăji sărguit cătră luptări, cu minte vitează, și cu slava biruinței încununându-vă, v'ăji numărăt împreună cu foji drepții, cu carii împreună vă cinstim și vă fericom pre voi totdeauna.

Mucenice pătimitorule Agapie, iubind isvorul bunătășilor și săvârșirea doririlor, te-ai grăbit a bea paharul muceniciei, chiemând dumnezeescul nume al Dumnezeului celui, viu: O bărbăția ta! O răbdarea ta! Prin carea arătat te-ai învrednicit a dobândi slava și strălucirea.

Mucenici vrednici de minune, spre junghiere de bună voie v'ăti dat pre sine-vă, și pământul l'ați sfînțit cu sângeurile voastre, și cu frecerea ați luminat văzduhul, și acum vă sălășluți întru cele cerești, rugându-vă pururea pentru noi

cătră lumina cea neînserată,
prea luminașilor de Dumnezeu.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Bucură-te dumneiască căruță a luminii; Bucură-te biserică Domnului, și cort al sfînteniei, lumină ne-ai răsărît nouă, din pântecele tău cel prea curat, luminând marginile lumii, și sfîntindu-ne pre noi cu bunătatea; Bucură-te capul mânăturii Preacurata; Bucură-te auzire și graiu înfricoșat a celor ce nădăjduesc spre fine.

A Crucii, a Născătoarei:

Soarele s-au întunecat fiule și luna în haină neagră și au schimbat lumina. Pământul să clătește și catapeteasma bisericii tale să rumpe. și eu cum nu mă voiu rumpe la cele din lăuntru fiule? Zgâriamă-voiu la față prea dulce mânătorule al meu, văzându-te pre fine mort fără dreptate.

LA UTRENIE.

CANONUL sfîntilor și al Triodului dupre orânduiala lor.

CANONUL sfîntilor.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

La șapte mucenici voiu aduce cântarea de laudă.

Facerea lui Chir Iosif.

Peasna 1, glas 8, Irmos.

Să cântăm Domnului, celui „ce au trecut pre norodul „său prin marea roșie, că sin- „gur cu slavă s-au proslăvit“.

Fiind în lăcașurile cele crești Mucenicilor, pre cei ce vă lăudă pre voi pre pământ, învredniciji-i luminării.

Turnuri ale bisericii v'aj arătat, zidurile nebuniei idolești surpând purtătorilor de chinuri ai lui Hristos, prea vitejilor.

Slavă:

Rănindu-te de dragostea stăpânului tuturor, Mucenice Agapie, vrednicule de minune, și te-ai sărguit mai'nainte a muri pentru dânsul.

Si acum, a Născătoarei:

Cu raza cea prea strălucită, a celui răsărît din tine fecioară luminează ochii sufletului meu, ca să te slăvesc pre fine.

Peasna 3, Irmos:

Nu este sfânt ca Domnul..

Aprinzându-te cu focul dragoștei lui Hristos, mucenice Agapie, ai stins văpaia nebuniei idolilor, cu curgerile săngiurilor tale, pentru aceasta te lăudăm pre tine.

Arătatu-v'aj fericișilor sabii, tăind cu darul mulțimea dracilor și acum bucurându-vă, v'aj unit cu mulțimea puterilor celor înțelegătoare.

Slavă:

Vitejește săvârșind calea muceniciei, prin lepădarea trupului, ați ajuns împărăția cea

de sus, întru carea ați avut viațuirea, dumnezeestilor mucenici.

Și acum, a Născătoarei :

Cunoscut-am pre Ziditorul cel ce (prin milostivirile milii) s'au arătat nouă cu asemănarea trupului, din pântecele tău cel purtătoriu de lumină, celor ce te laudăm pre tine maică pururea fecioară.

Irmosul :

Nu este sfânt ca Domnul, și nu este drept ca Dumnezeul nostru, pre carele îl laudă toată făptura și nu este drept, „afară de tine Doamne“.

Sedealna, glas 1.

Podobie : Mormântul tău...

Ceața mucenicilor, cea cu numărul de șapte, să se laude, căci aceștia gonesc vătămarea noastră, ca niște păzitori ai credinței, și turnuri ai Bisericii. Aceștia gonesc cetele dracilor, și să roagă pentru noi Stăpânului, dăruindu-ne pace.

Slavă, Și acum, a Născătoarei :

Maica lui Dumnezeu, pre tine te știm toți (carea fecioară cu adevărat și după naștere te-ai arătat) cei ce alergăm la a ta bunătate: Că pre tine te avem păcăloșii folositoare, pre tine te-am agonisit întru ispite mânătire, una Preacurată.

A Crucii, a Născătoarei :

Mielușaua cea neîntinată,

mort văzând, spânzurând pre lemn, pre Mielul și păstorul, ca o maică vătându-se, plângând, grăia: Cum voi suferi fiul meu pogorârea ta cea mai presus de cuvânt. Și patimile cele de bună voe, prea bunule Dumnezeule.

Pearna 4, Irmos :

Cuvinte din munte umbros, „din una Născătoarea de Dumnezeu, cu dumnezeiască vedere, proorocul mai nainte au cunoscut că vei să te întrupăzi: Și cu tremurându-se, slăvia puterea ta“.

Foarte iubind pre Hristos, Agapie, patimilor lui bărbătește te-ai asemănat, ca un miel de bună voe junghiindu-te, vrednicule de minune, mare mucenice.

Cu tot sufletul pre sine-vă dându-vă la sabie înțelepților mucenici, cu picăturile sânguiilor ați roșit haina, cu carea împodobindu-vă, în ceruri lăcuiji.

Slavă :

Ofierbinte dragostea voastră către Dumnezeu, prin carea desăvârșit v'ati lepădat de sine-vă-ți și moarte suferind prea sălnică, v'ati învrednicit nemuririi.

Și acum, a Născătoarei :

Priimit-ai în pândece, Preacurată Fecioară, pre cuvântul

mirul, carele curăță lumea de putoarea păcatelor. Pentru aceasta pre tine cu credință te fericim.

Peasna 5, Irmos:

Cel ce din noaptea neștiinței „cu dumnezeiască cunoștință toate le-ai luminat, lumină nează-mă spre mâncarea slăvosloviilor tale Doamne“.

Făcându-te iubit la nume, ca și în faptă, ai pălinit slăvite pentru dragostea lui Hristos Dumnezeului nostru, Impăratului tuturor.

Graiul cumplitului tiran l-ați defăimat sfintilor mucenici, și lui Hristos oștindu-vă, cetele dracilor le-ați pierdut.

Slavă:

Prin luptele cele sfințite surpând trufia nelegiuitorilor, v-ați încununat cu cununa nemuririi, mucenici ai lui Hristos.

Și acum, a Născătoarei:

Cu dumnezeiești cântări, pre Născătoarea de Dumnezeu, credincioșii să o fericim, zicându-i: Bucură-te ușa, prin carea singur au trecut Domnul.

Peasna 6, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule...

Impreună cu cei doi Alexandri, și cu acei doi Dionisi, să căutăm pre Agapie slăvitul: Pre Timolaon și pre Romilon, carii tare s-au muncit și au bîruit multimile vrăjmașilor.

Râuri de fămăduriri izvorând mucenicilor, patimile pământenilor dumnezeește le curățiji. Pentru aceasta bucurându-ne, cu credință lăudăm vitejile voastre.

Slavă:

Dupre lege săvârșind sfintita luptă, dupre lege v'ați și încununat de mâna cea ziditoare a toate, Mucenici cei șapte cu numărul, cetățenii cerului, cei la o stare cu îngerii.

Și acum, a Născătoarei:

Pomii nedumnezeirii, cu sfânt pomul tău veștejindu-i Preacurata, răutatea vrăjmașului, carea pururea odrăslește întru mine, împuținează-o dumnezeiască mireasă.

Irmosul:

Curățește-mă Mântuitorule, „că multe sănt fără de legile mele, și mă rădică dintru adâncul răutăților, rogo umă. „Căci cătră tine am strigat, și mă auzi Dumnezelui măntuirii mele“.

CONDAC, glas 8.

Podobie: Înviat-ai din morții...

Ceata cea cu numărul de șapte a sfintilor mucenici, tare au pălinit pentru treimea cea dumnezeiască și cu darul au pierdut multimile vrăjmașilor celor de gând, și s-au împreunat (prin Duhul) cu întunere-

cimea cugetelor celor cerești,
cu ale cărora rugăciuni, milo-
stivește-te spre noi Iubitorule
de oameni.

Intru această lună în 15 zile, Pomenirea Sfântului mucenic Agapie, și cei împreună cu dânsul, Plisie, Romil, Timolau, doi Alexandri și doi Dionisi.

Stih: Alergă Agapie la mărturisire:

Căci dragostea lui Dumnezeu avea spre în-
tărire.

Plisie împreună cu trei, de sabie fiind tăiat:

Cu aceia împreună lângă Dumnezeu sedere
au luat.

Doi Alexandrii cu numirea, cununa le-au fost
tăerea de obște răbdând:

Si la amândoi Dionisi, de obște le-au fost
priimind.

In a cincisprezecea Agapie au fost tăiat,

Cu prietenii, și la ceriu s'au mutat.

Aceștia au fost pre vremea împăra-
tiei lui Dioclițian, însă Agapie era din
cetatea ce să chiamă Gaza, iară Timolau
din Pont; Iară cei doi Dionisi din Tri-
poli cea din Finicia; Iară Romil era ipo-
diacon bisericii din Diespol; Iară Plisie
și cei doi Alexandrii din Egipt. Ace-
știa întăiș dată legându-și sufletele împre-
ună cu dumnezeiască poftă, de aceia bă-
gându-și mâinele în cătuși, stătură înaintea
lui Urban ighemonul Chesariei, numin-
du-se că sănt creștini. Si el neputând să-i
plece nici cu îngroziri, nici cu amăgituri,
ca să-i facă să se desparță de credința lui
Hristos, au poruncit de le-au tăiat capetele.

Intru această zi, sfântul apostol Aristobul
episcopul Vrătaniei, fratele Varnavei apostolul.

Stih: Lui Pavel urmează Aristobule aici cu
pătimire,

Ca în Ceriu împreună cu Pavel să aibi și
dăñuire.

Acesta a fost unul din cei saptezeci de
mucenici, și au urmat sfântului apostol Pavel,
propoveduindu-i Evanghelia și slujindu-i
în toată lumea, de carele au fost și hi-
rotonit și episcop în ostrovul Vrătaniei,
unde erau oameni sălbateci și foarte cruzi.
De cără carii, uneori s'au bătut, și alteori
s'au tras pre ulițe și prin aceste necazuri
și munci au plecat pre mulți de i-au apro-
piat la Hristos. De aceia făcând și biserici
și hirotonindu-le și preoți și diaconi, s'au
săvârșit.

Intru această zi, sfântul mucenic Nicandru, cel
din Egipt.

Stih: Ca pre un miel pre Nicandru sănt
despoind,
Slujitorii înșelăciunii mâinele pre el puind.

Acest sfânt era pre vremile împărației
lui Dioclițian, crescut întru blagoceștie,
și împreună legat cu dragostea mucenicilor
lui Hristos, având lucrul să rădice pre
ascuns moaștele lor, și să le strângă pre
ele cu cucernicie și cu cinste. Si oarecând
văzând Moaștele, oare cărora sfinti muce-
nici aruncate așa, și fără de nici o grije,
ducându-se noaptea și luându-le, le-au aşe-
zat în oarecare loc cu bucurie și dupre
cuvînță. Dar văzându-l oarecarele închi-
nătoriu de idoli, l-au părît la boierul, și
fiind prins și în priveliște mărturisind
pre Hristos Dumnezeu adevărat, despoiat
fiind de piele, au priimitt cununa mu-
cenicieie.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Ma-
nuil Criteanul, carele a mărturisit în Hiu, la
anul o mie și jumătate nouăzeci și doi, de sa-
bie tăiat s'au săvârșit.

Stih: Ca o oaie fiind tăiat fericite.

Te-ai adus la staulul cel de sus, o Manuil
cinstite.

Cu ale lor sfinte rugăciuni...

Peasna 7, Irmos:

Tinerii cei ce mersese din
„Iudeia în Vavilon oare,
când cu credința Treimii, vă-
paia cuptorului o au călcat,
cântând: Dumnezel părinți-
lor noștri bine ești cuvântat“

De bună voe v'ati dat pre
sine-vă spre junghiere ca niște
miei, netemându-vă de munci,
prea lăudașilor oslași, cu bună
osârdie strigând: Dumnezel
părinților noștri bine ești
cuvântat.

Cu dragostea Stăpânului
tuturor strălucindu-te muceni-

ce Agapie, și-ai plecat grumazul subt sabie, și te-ai numărat cu oștile mucenicilor, strigând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Slavă:

Ca niște sfeșnice vă vedeți în casa Domnului slăvijilor mucenici, luminând cu șapte lumi în lume, pre cei ce cu credință aleargă înainte, strigând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Legat fiind eu cu lanțurile nenumăratele greșale, desleagă-mă prea nevinovată, dându-mi mie ploi de lacrămi, ca să cânt celui ce au răsărit din tine: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Pre Domnul cel ce s'au...

Arătatu-v'ăți tămăduitorii de „feluri de boale, prin lucrarea Duhului, toate boalele noastre le vindecați, ca să cântăm „și să slavoslovim dumnezeiașcă pomenirea voastră.“

Iubind pre Dumnezeu, te-ai iubit de dânsul mucenice: Pentru aceasta pre tine, carele ai săvârșit dumnezeiasca luptă, te-au primit în cămările cele cerești, împreună cu cei de o râvnă Agapie.

Bine cuvântăm...

Inputernicindu-vă cu cre-

dința Săpânului, puterea înșelătorului o ați surpat și cu bună slavă slăvindu-vă, prin biruință, întru odihnele cele cerești lăcuiji mucenici ai Domnului.

Și acum, a Născătoarei:

Tămăduește patimile inimii mele, ceia ce ai născut izvorul nepătimirii, și cătră viața cea dumnezeiască mă povăluște, ca să te slăvesc pre tine maica Mântuitorului întru toși vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Domnul cel ce s'au proslăvit în muntele cel sfânt „și în rug prin foc au arătat „lui Moisi taina nașterii pururea Fecioarei, lăudați-l și-l prea „înălțați întru toși vecii“.

Peasna 9, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Frumoși făcându-vă cu frumusețile cele dumnezești ale muceniciei, ați stătut de față înaintea Domnului și împreună cu dânsul vă veseliți pururea, purtătorilor de chinuri.

Tabăra Ingerilor pre voi, carii v'ăți despărțit de trup mucenicilor, vă aduce către cereasca cetate, întru lumina cea neînserată.

Slavă:

Nu încetați a vă aduce aminte de noi cătră Dumnezeu, cei ce săvârșim astăzi sfânta

voastră pomenire, slăvijilor mucenici.

Si acum, a Născătoarei:

Luminează-mă pre mine cu lumina pocăinței, cu totul fără prihană, cel ce sănătățește cu lenevirea, ca să cânt, și să măresc măririle tale.

Irmosul:

Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pre tine Fecioară Curață, cei mânătuiți prin tine, cu cetele cele fără de trupuri, mărindu-te „pre tine“.

SVETILNA glasului, și Stihovna Triodului.
Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduiala postului și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 16 ZILE.

Pomenirea Sfântului mucenic Savin.

La Doamne strigat-am... Stihirile triodului și ale Sfântului, glas 8.

Podobie: Doamne de ai și stătut...

Doamne, Tu ca unul ce jii nepuțința firii oamenilor, încinge-ne pre noi cu putere în vremea înfrângării, și ne întărește asupra patimilor, și a vrăjmașilor celor înțelegători, ca un bun îndurat, îngrădindu-ne cu nepătimirea sufletului, ca să slăvим mila ta.

Doamne, Tu ca un bun cu suflarea Mângâitorului, au adus pre purtătorul de chinuri, din-

tru întuneric cătră lumina sălaşluirii cei dumnezeești, și tare ostaș al tău l-ai arătat, asupra vrăjmașilor. Pentru aceasta săcând vitejii, te-au proslăvit pre tine, Iubitorule de oameni.

Doamne, Tu prin rugăciunile mucenicilor, ca un bun și iubitor de oameni, păzește-ne pre noi întru acoperemântul aripilor tale celor înțelegătoare, și ne învrednicește țuvinte, a vedea curat și limpede, învierea ta cea de a treia zi, ca un milostiv.

Slavă, Si acum, a Născătoarei:

Doamne, primește rugăciunile maicii tale și milostivindu-te, pleacă-te, și mantuiește tot neamul omenesc, cel ce mărește a ta stăpânire și ne îsbăvește pre noi dintru înșelăciunea vrăjmașului celui spurcat, și ne miluește, milostive dându-ne erfare de greșale.

A Crucii, a Născătoarei:

Doamne, când te-au văzut soarele pre lemn spânzurat, pre tine soarele dreptății, și au ascuns razele, și luna lumina întru întuneric o au schimbat. Iară Maica ta cea Preacurată, la cele din lăuntru să rănia.

LA UTRENIE.

CANONUL Sfântului și ale Triodului dupre orânduiala lor.

CANONUL Sfântului.

Peasna 1, glas 8, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat „și din răuțatea Eghipetului“

„lui, scăpând Israileanul strigă: „Izbăvitorului și Dumnezeului „nostru să-i cântăm“.

Prin ostenelele înfrângării și cu curgerile lacrămilor, curățindu-ne ochiul sufletului prin cuget, să vedem înviat pe soarele slavei.

Inălțându-te între înălțimea cunoștiinței lui Hristos, prin cuget înțelept, purtătorule de chinuri, înșelăciunea minciunii o ai părăsit și mărireala cea crească ai dobândit.

Slavă:

Alt râu curgător de aur arătându-te în pământul Egiptului, mucenice al lui Hristos Savine, și în lume vârsându-ți sângeurile mucenicește, ai adăpat pre oameni cu cunoștință dumneiească.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce s-au născut din tine Preacurată, mai pre sus de cuvânt prin rugăciunile tale, umple de liniște vremea acestei vieți, și îndreppează pre cei ce te măresc pre tine, cea cu totul fără prihană.

Peasna 3, Irmos:

Tu ești întărirea...

Tu Doamne pre noi ne întărește prin post, bine a plăcea jie, și a plini cu osârdie „cinstite voile tale“.

Cu nebînuită putere împlă-

toșindu-te slăvite, prin credință și dragostea lui Hristos, ai făcut tu vitejii asupra vrăjmașilor.

Slavă:

Prin răbdarea ta ai clădit temeliile înșelăciunii, și capiștile idolilor întru adânc le-ai aruncat Savine.

Și acum, a Născătoarei:

Inputernicindu-ne, și întărindu-ne prin tine Preacurată în vremea înfrângării, răsboiu patimilor biruim.

Irmosul:

Tu ești întărirea celor ce aleargă la tine Doamne, Tu ești „lumina celor întunecați și preține te laudă duhul meu“.

Sedealna Sfântului, glas 3.

Podobie: Fecioara astăzi...

Prea mare purtătorule de chinuri, ostașule al adevărului, slăvite mucenice al lui Hristos, propoveditorule al Dumnezești Treimi, cere daru dintru înălțime, ca să dea prin rugăciunile tale pace tuturor, celor ce te cinstesc și laudă neîncetată dumneiească pomenirea muceniei tale.

Slavă: Și acum, a Născătoarei:

Fiește cine unde se mantuiește, acolo dupre dreptate și aleargă. Și carea altă scăpare este ca aceasta precum tu Născătoare de Dumnezeu, carea acoperi sufletele noastre?

A Crucii, a Născătoarei:

Toiag de putere dobândind crucea fiului tău Născătoare de Dumnezeu, cu dânsa surpăm întărătările vrăjmașilor, cei ce cu dragoste neîncetă te mărim pre tine.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne taina ico- „nomiei tale, înțeles-am lu- „crurile tale, și am proslăvit „dumnezeirea ta“.

Zburdările trupului cu pos- tul și cu ostenelele supuindu-le, fără de patimă și curat să vedem mântuitoarele patimi ale lui Hristos.

Ca cu un biciu, cu grajurile mărturisirii tale cei dumnezeiști ai rănit pre gonaci, și tu te-ai mântuit nerănit Savine.

Slavă:

Pre cei ce se închină făpturii, i-ai plecat Savine și i-ai povățuit spre închinarea Dumnezelui tuturor, povățitorul propoveduindu-te pre tine mucenice.

Si acum, a Născătoarei:

Ca niște anghire priinind folosirile tale singură prea căută, ne aducem întru dumnezeesc limanul fiului tău și Dumnezelui nostru.

Peasna 5, Irmos:

Luminează-ne pre noi Doamne, cu poruncile tale, și cu

„brațul tău cel înalt, pacea ta „dă-o nouă, Iubitorule de oa- „meni“.

Cu strălucirile tale, luminea- ză-ne pre noi prin post și ne învrednicește curat a te vedea pre tine Soarele slavei, și al dreplății.

Ca o făclie prea luminoasă având în suflet dumnezeiască dragostea lui Hristos, călă dânsul te-ai povățuit prin chinuire mucenice Savine.

Slavă:

Cutoiagul înțelepciunii tale înțelepte, ai omorât închinăciunile cele eghiptenești, slăvind pre Domnul făcătorul tuturor.

Si acum, a Născătoarei:

Imbrăcând nepuțința noastră cu putere, în vremea infrâ- nării, întărește-ne pre noi Preacu- rătă, asupra răsboaelor și asupra patimilor.

Peasna 6, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule...

Desfătarea bunătășilor și împărtășirea desmierdării ceii nestricăcioase, le pricinuește postul, celor ce să împărtășesc lui, și cu inimă curată slăvesc pre Hristos, cel ce este singur pricinitorul mântuirii.

Podoaba această văzuță, și trufia cea lumească, cu bunăcre- dință le-ai urât, și te-ai arătat iubitoriu de mărireala cea mai

bună, și de bogăția cea veșnică, purtătorule de chinuri slăvite Savine.

Slavă:

Turburarea aceștii vieți cu multe ostenele ai părăsit Savine și în limanul credinței lui Hristos ai ajuns, prin carea bogăția nepătimirii o ai pus întru dumnezeestile cămări.

Și acum, a Născătoarei:

Cei întâiu zidiți, gustând din pomul neascultării, s'au făcut isgoniți din desfătare, Preacurată fecioară, iară noi împărtășindu-ne de cel născut din tine, întru viața cea nestricăcioasă ne desfătăm.

Irmosul:

Curătește-mă Mântuitoare, că multe săntăfărădelegile mele, și mă ridică dintru adâncul răutășilor rogu-mă. „Căci cătră tine am strigat, și mă auzi Dumnezeul mântruii mele“.

CONDAC, glas 2,

Podobie: Căutând cele de sus...

Odrasla cea dumnezeiască, floarea cea nevestejită, viața cea cu mult rod, purtătorule de Dumnezeu Savine. Umple de veselia ta, pre cei ce cinstesc pomenirea ta și neîncetă te roagă pentru noi foși.

Intru această lună, în 16 zile, Pomenirea Sfântului mucenic Savin Egipteanul.

Stih: Râul Scamandrului apă de defăimare: Lui Savin s'au făcut de bună bărbătie arătare Intru a șase spre zecea zi cu adevărat: Curgerea râului pre Savin l-au luat.

Acesta au fost din Ermupoleos al Eghipetului în vremile lui Dioclitan împăratului, ascuns fiind afară din cetate, împreună și cu alți creștini într-o mică căsăsoară, și căutându-l slujitorii de idoli, pentru căci avea mare fală la creștini, fiind de neam mare, și întrecând pre mulți cu dragoste credinței, apoi l-au aflat. Deaceea aducându-l la oare carele Arian igheemonul cetății, și mărturisind credința cea în Hristos, l-au spânzurat și l-au strujit atâtă, cât îi pica carne pre pământ. De aceia l-au ars cu faclii aprinse. Și afară dintru acestea i-au legat o piatră, și l-au aruncat în râul ce să chiamă Scamandron, și aşa au luat cununa muceniei.

Intru această zi, sfântul mucenic Papa.

Stih: Te legi cu lanțuri de copaciul prin care Papo te-ai suiat.

Și ca Zaheiu adică vezi pre Hristos acum după ce ai murit.

Acesta văzând că să află lumea la atâtă primejdie a închinării de idoli. Stând înaintea stăpânitorului și rușinându-l cu multă îndrăznire ce avea întru Hristos.

L-au pus la pământ, și l-au bătut foarte rău cu toiage; de aceia preste obraz. Apoi spânzurându-l, i-au rupt carnea cu unghii de fier. Deci bătându-i piroane în tălpile picioarelor, l-au gonit, de ari alergat mult loc. Și apoi iarăși legându-l de un pom, ce nu făcea roadă, l-au făcut de ari făcut roadă, în carele și sfârșitul s'au luat.

Iară Licaonia să bucură și să veselește, avându-i sfintele moaște.

Intru această zi, sfântul Ioan cel din Rusiane cu pace s'au săvârșit.

Stih: Cinstim Ioane a ta adormire: Iară mai bine zicând cătră Dumnezeu mutare:

Intru această zi, sfântul Mucenic Romano prin sabie s'au săvârșit.

Stih: Dragostea cea cătră tine prin nevoință arătând:

Romano al tău, Mântuitorule cătră sabie era privind.

Intru această zi, sfinții zece mucenici cei din Finicia, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Ceată de zece bărbați prin sabie mărturisitori.

Li omoară cei de bărbați și de mucenici ucigațori.

Intru această zi, sfântul Alexandru Papa al Romei, cu pace s'au săvârșit.

Stih: Alexandru Papa Romii ceii veche lăucește Edemul, patria cea veche:

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Anin, făcătorul de minuni.

Stih: Fiind acoperit de mormânt Anina făcătorul de minuni:

Nu i-să împreună acoperă darul facerilor de minuni.

Acest Cuvios părintele nostru din Tânără vârstă, fără de învățătură fiind, și iubind liniștea, viețuia osebit. Iară după ce au ajuns în vârstă de cinci spre zece ani, rămâind sărmân de părinți și lăsând lumea, s'au dus în pustie, și afănd acolo pre un monah cu numele Maiuma foarte sărac, au rămas lângă el, întru priveghieri și rugăciuni. Si atâtă era de lipsiți fericiții, încât neavând cele de nevoe, odată mâncă la patru zile. Dar însă de și lipsiți, atâtă să îndulcea de masa lor ca și când s'ar fi aflat la masă împărătească. După aceasta au voit pomenitul duhovnicescul său părinte să se ducă din acelea locuri. Iară fericitul Anina i-au zis, iartă-mă părinte cinstite, eu fiind povătuit de Dumnezeu ca să viu la tine, pentru aceasta nu mă voi duce de aicea. Pentru aceasta au rămas cuviosul acolo și nu s'au dus. Eșia însă de multe ori la pustiul cel mai dinlăuntru, și să depărta cale de două zeci sau trei zeci de zile, și iarăși să întorcea la chilia sa. Si supuind patimile trupului, au primit, precum să vedea, răsplătirea de la Dumnezeu, pre supuñerea hiarilor celor sălbatici, și arătat este, că și doi lei în urma lui pretutindenea și un spin zgremițios intrând în piciorul unuia din lei, fericitul l-au scos și legând bine piciorul l-au făcut sănătos.

Si dar pentru aceasta alergând vestea lui pretutindenea, mergea la el mulțime de bărbați și de femei, având cu sine și bolnavi, și el cu darul lui Dumnezeu ce lăcuia întrânsul, și cu singură rugăciunea, vindeca pre toți de orice boală ar fi fost ținuți. Deci lăsând a să mai duce în pustie, să află liniștindu-să în chilia sa. Însă apă de băut nu era aproape, ci o cără pe ia dela râul Efratului cale de

patru sau cinci mile, și încât să afă Cuviosul singur, mai rar o aducea. Iară după ce au început mulțimea norodului să vie la el, atunci era de nevoie întrebuițarea apei, pentru care au făcut un mic lac ca să se adune în el apă de ploaie. Ci însă și din acesta scoțându-se să deșerta de multă mulțimea norodului. Pentru aceasta poruncind odată slujitorului, ca să aducă apă din lac, și acela spuindu-i că nici un pahar nu să poate umplea cu apa din lac, rădicând Cuviosul ochii spre ceriu și suspinând din adâncul inimii, au zis slujitorului cu față liniștită: Du-te fiule întru numele Domnului, scoțând apă din lac adă fraților. Si ascultând slujitorul și ducându-se la lac, o minune! L'au aflat pre el plin de apă, pentru aceasta și striga: Veniți toți să vedeați lucru minunat. Deci sărind toți, și bând din apa cea rece și curată, s'au spăimântat și da mulțumită lui Dumnezeu, carele proslăvește pre cei ce-l iubesc pre el.

Deci vrând sfântul să acopere vestea acestei minuni, au socotit iară el singur să aducă apă dela râul Efratului, precum și mai nainte făcea, și în toate nopțile căratul apei era lucrul său cel neapărat întru sineși șoptindu-și rugăciunile, câte odată însă și ziua, neîngăduind pre altul a face aceasta. Si iarăși oarecând mult norod adunându-se și toată apa desertându-să. Luând bătrânlul ulciorul său dus la râu, și nedepărându-se loc de o aruncătură de piatră, iarăși s'au întors. Deci socotind cei de față că bătrânlul său întors pentru slabiciunea, au alergat spre întămpinarea lui. Si unul luându-i ulciorul din mâini ca să aducă apă, și văzându-l pre el plin, au strigat cu glas mare zicând: Dați toți slavă lui Dumnezeu, că brațele bătrânlui isvorăsc apă vie. Deci alergând toți la ulcior și afăndu-l plin de apă rece, s'au însăpimântat și au început a să tăvăli pre lângă picioarele lui, rugându-l ca să contenească din acest fel de lucru, și să nu sufere pentru ei atâtă osteneală. Căci de nu să făcea minune zicea aceia, cu adevărat din râul Efratului era să care apă. Iară sfântul și însuși la pământ aruncându-se, să numea pre sineși pământ și cenușă și vierme și a totului defăimare, și aşa abia i-au liniștit pre ei. Atunci Patrichie Episcopul Chesareii, auzind că sfântul cără apă singur au dat bătrânlului.

spre ușurare un măgariu ca să-i care apă. Ci supărându-se un sărac de împrumutătorul său, mergând la bătrânu, și spuse lui întâmplarea. Iară bătrânu nici alt ceva având, nici voind ca să se întoarcă acela desert, i-au dat măgariul, zicându-i: Vinde-i fiule și scapă plătindu-ți datoria, de care lucru înștiințându-se Episcopul, alt măgariu i-au trimis, zicându-i: Pre acesta nu ți-l dăruesc, ci numai ca să care apă, și când voi și avea trebuință, îl voiua lăua înapoi. Și iarăși nu după mult, viind un cerșitor și neavând sfântul cei da, i-au dat măgariul; de care iarăși înștiințându-se Episcopul, i-au făcut lui un vas mare ce și până acum să află, și au poruncit slujitorilor: Trimînd dobitoace să care apă să umple vasul, și iarăși să se întoarcă înapoi. Deci era în locul acela un stâlpnic oare carele vestit, carele prin diavoleasca lucrare războindu-se cu oare carii; încât și piatră au aruncat asupra lui și s-au întămplat să se rânească din acea piatră. Socotind acela a să porni spre izbândirea cutezării, încât și de pre stâlp să se po-goare și să facă vrăjmașilor lui vrednică izbândire. Acest om al lui Dumnezeu Anina, mai nainte cunoscând-o aceasta prin Duhul Sfânt, scriindu-i lui i-au trimis scrisoarea prin hiara leul; pre carele văzându-l stâlpnicul, înfricoșându-se să spăimântat. Deci luând ucenicul său scrisoarea o au dat stâlpnicului, pre carea cetindu-o său umilit, și lăsând răsplătirea la Dumnezeu, au scris înapoi fericitului cu trimisul leu, foarte mulțumind lui Dumnezeu și slugii sale.

Oare carea femeie având boală cumplită, mergea cătră sfântul, iară întâlnindu-o pre cale un barbar, și năvălind ca să o silească, cu singură chemarea ajutorului sfântului, îmblânzându-să acela au luat prefacere, și întinzând mâna ca să ia toiaugl cel înfipsese în pământ mai nainte de a începe sila femeii, l-au aflat pre el înrădăcinat. Și minunându-se de aciașă prea slăvire, au alergat și el cătră sfântul și catihișându-se său botezat, și făcându-să călugăr de sfântul său făcut prea исcusit. Deci femeia căstigându-și vindecare, cu bucurie său întors. Sânt și altele multe care mai pre sus de fire și înfricoșate, de sfântul acesta său făcut. Ci ca să nu ne socotim îngreutori, le-am

trecut pre acestea și nevrând. Deci viețuind în săhătrie nouă zeci și cinci de ani, nici cum eșind de acolo încât toți anii vieții sale au fost o sută și zece, feluri de mai nainte vedenii, spuindu-le mai nainte, care și cu lucrul său săvârșit. Și îndestui frați adunând, chiemându-i pre toți, și alegând pre unul ce era covârșitorul celorlanți întru bunătate, și zicându-le, pre acesta Dumnezeu în locul mieu, mai nainte vi l-au ales vouă păstorul și arătând cu mâna pre acel frate și sărutându-i pre toți i-au blagoslovit. Și mai trăind șapte zile, său mutat cătră Domnul în secesprezece zile, ale lunei lui Martie.

Intru această zi, pomenirea Cuviosului părintelui nostru Hristodul lăcaștorul de minuni.

Cu ale lor sfinte rugăciuni...

Peasna 7, Irmos:

Tinerii cei ce mersese din Iudeea în Vavilon oarecând, „cu credința Treimei, văpaia cuprorului o au călcat, cântând: Dumnezeul părintilor noștri bine ești cuvântat“.

Lepădând prin înfrâñare negura de pe ochii sufletului, lumina cea dumnezeiască prin credință să primim, cu frică și cu curăție strigând: Dumnezeul părintilor noștri bine ești cuvântat.

Frumusețea sufletului, prin frumusețea trupului, mucenice o ai arătat. Căci luminat te-ai arătat întru videnii, și dulce întru cuvinte, Savine strigând: Dumnezeul părintilor noștri bine ești cuvântat.

Slava:

Cu bărbăția și cu vitejia sufletului mucenice Savine ai în-

frunțat semеfia cea împotrivă luptătorule a înuncitorilor celor fără-de-lege, și lui Hristos ai strigat: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Pre cei curății prin înfrâname, Născătoare de Dumnezeu, învrednicește-i a vedea dumnezeiască scularea fiului și Dumnezeului tău, cari cu credință bine cuvintează și strigă: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Pre Impăratul ceresc...

Inpodobindu-ne la suflete prin înfrâname și prin rugăciune și prin credință, neîndoită, dumnezește să primim pre Impăratul ceresc.

Adăpându-te cu înțelegătoarele curgeri ale Mângâitorului, purtătorule de chinuri Săvine, roadele muceniciei le-ai adus Domnului.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Răurile sângeurilor tale, răvârsându-să pre pământ Săvine, apele fămăduirilor tuturor oamenilor le varsă.

Și acum, a Născătoarei:

Cei ce ne laudăm întru liniile Născătoare de Dumnezeu, să dobândim slava fiului tău întru invierea lui, prin rugăciunile tale.

Irmosul:

Să laudăm bine să cuvântăm... Născătoare

Pre împăratul ceresc, pre „carele îl laudă oștile îngerești, „lăudați-l și-l prea înălțați întru „toși vecii“.

Peasna 9, Irmos:

Cu adevărat Născătoare...

Prin înfrâname înfrânnând patimile, să le supunem minții cei curate, ca să împărăşim împreună cu stăpânul tuturor.

Biruind războalele cele înțelegătoare purtătorule de chinuri, și supuind pre muncitori cu suflet viteaz, împărătești împreună cu Hristos făcătorul tuturor.

Slavă:

Mergând de pre pământ cătră ceriu Savine, roagă-te pentru noi (cei ce te cinstim pre tine) făcătorului tuturor și dătătorului tău de cunună.

Și acum, a Născătoarei:

Slava robilor tăi ești Născătoare de Dumnezeu, îndrăsneala și puterea și lauda și adevărată săvârșirea nădejdii mele.

Irmosul:

Cu adevărat Născătoare de „Dumnezeu, te mărturisim pre „tine Fecioară Curată, cei mânătuși prin tine, cu cetele cele „fără de trupuri, mărindu-te „pre tine“.

Și cealaltă slujbă a Utrenei dupre orânduiala postului și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 17 ZILE.

Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Alexie, omul lui Dumnezeu.

La Doamne strigat-am... Stihirile triodului, și ale Sfântului, glas 1.

Podobie: Prea lăudașilor mucenici...

 Om al lui Dumnezeu pre tine te-am cunoșcut și cu numirea și cu fapta. Că având pre pământ sărăcie nemăsurată, și strâmtorare, ai strălucit cu bunătățile, și ai încrezînat pre credințioși cu minunile. Pentru aceasta roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Cu dorirea ceia ce rourează, stingând doririle trupului cele arzătoare Alexie, prin bună credință ai schimbat cămara pentru cămară. Si pentru desmierdările trupului, ai dobândit dumnezeiască asemănarea îngerilor. Cu cari roagă-te împreună, să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Necunoscut ai rămas înțelepte, frudindu-te înaintea porților dumnezeestilor părinților tăi, baljocorindu-te pre tine slugile tale în multă vreme. Iară murind te-ai arătat cu minunile cele ce le-ai săvârșit, tămașind boalele, și izgonind duhurile cele necurate.

Slavă, glas 1.

Iubind Hristos Dumnezeu, cea liniștită și singuratică, smerită, și fără de răutate viața ta prea fericite Alexie, luminător la toată lumea te-au arătat, strălucind mai mult de cât Soarele. Căci pre soție și avuția cea vremelnică, ca un praf oai socotit, necunoscut fiind în casa părintească, și ai dorit numai de însuși Hristos, pre carele l-ai iubit. Adu-ji aminte dar pentru robii tăi înaintea scaunului Impăratului tuturor, lui Hristos Dumnezeului nostru, neîncetat rugându-te pentru robii tăi, prea cuvioase părinte.

Și acum, a Născătoarei:

Bucură-te curată stîrenă aurire, Bucură-te lemnul cel sfânt al raiului cel sfânt de Dumnezeu, Bucură-te pierdere dracilor celor răi, Bucură-te sabia cea cu două ascuțituri, carea tai capul vrăjmașului prin stîrenă nașterea ta, cu totul fără prihană, și pre noi cei înstrei-nați iarăși ne chiamă Prea-sfântă.

A Crucii, a Născătoarei:

Junghiera ta cea fără dreptate Hristoase, văzându-o Fecioara, fânguindu-se strigătie: Prea dulce fiule, cum păti-mești fără dreptate? cum spânzuri pre lemn, carele ai spânzurat tot pământul pre ape? Nu

mă lăsă singură săcătoare de bine mult milostive, pre mine
Maica și slujnica ta rogu-mă.

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului și ale triodului dupre orânduiala lor.

CANONUL Cuviosului.

Al căruia acrostihul la Greci este acesta:

Pre tine omul lui Dumnezeu te voi lauda
Fericite.

Facerea lui Chir Iosif.

Peasna 1, glas 2, Irmos:

Intru adânc au așternut de de
„mult toată oastea lui Faraon,
„puterea cea prea întrarmată,
„iară întrupându-se Cuvântul,
„au pierdut păcatul cel prea
„rău, Domnul cel prea slăvit,
„că cu slavă s'au proslăvit“.

Călătorit-ai pre calea cea
strâmtă, din tinerețe petrecând
cu viață cuvioasă și curată în
țelepte. Pentru aceasta strâmtorarea
minții mele lășește-o ca
să te laud pre tine, carele petreci
întru lățimea raiului fericite.

Cu totul pre sineji dându-te
lui Dumnezeu fericite, afară
de trup și de lume ai fost, cinsind
mai mult bogăția cea cerească și
petrecătoare, și patria
ta, cetatea Sionului cea vecină,
decât bogăția cea stricăcioasă.

Slavă:

Născându-te tu ca și Samuil

prea fericite, ai deslegat sterpiunea maicii tale, iară în pânțecele inimii zemislind frica cea prea curată, ai născut Du-hul mânătirii, prin dumnezeești bunătăți și prin credință.

Și acum, a Născătoarei;

Fiu lui Dumnezeu cel împreună fără de început, ca o pricină pre tine te-au avut, Fecioară, a asemănării cei nouă, aflându-te pre tine singură Curată, mai pre sus de toată făptura. Pentru aceasta toate neamurile te laudăm, și te fericim pre tine Preacurată.

Peasna 3, Irmos:

Inflorit-ai pustia...

Cu dragostea curăției ră-nindu-te ai schimbat în locul cămării cei pământești, cămara cea cerească, și în locul desmierdării cei muerești, ai do-bândit asemănarea cea prea dulce a îngerilor.

Turburările cele din viață, și îngâmfarea bogăției ai părăsit și te-ai făcut strein de patrie, părinte Alexie, urmând săraciei lui Hristos.

Slavă:

In lacrami și întru osteneli și întru înfrânare ai căutat prea țelepte, cândva să-ți vie lumina cea bună a cunoștinței, ca să dăruiască inimii tale ne-pătimire.

Și acum, a Născătoarei :

Cel dintru înălțime nevăzut de îngeri, jos dintru tine născându-se Preacurată, să vede om desăvârșit, ca să dobândească iarăși lumea cea pierdută.

Irmosul:

Inflorit-au pustia ca crinul „Doamne, biserică păgânilor „cea stearpă prin venirea ta, „Intru carea s'au înfărit inima „mea“.

CONDAC, glas 2.

Podobie: Căutând cele de sus..

Având casa părinților tăi ca o casă streină, ai petrecut întrânsa cu chipul săraciei și după multare primind cununa slavei, te-ai arătat minunat pre pământ Alexie omule al lui Dumnezeu, îngerilor și oamenilor bucurie.

ICOS.

Inpodobindu-te cu viața și cu cuvinte, ai înălțat Biserica lui Hristos cu viețuirea ta, făcând pre tată și pre maică, pre împăratul și pre norod a prăznui, păzind lucrurile cele dupre chipul lui Dumnezeu, Alexie prea cuvioase. Căci cu curăția te-ai strălucit în lume. Pentru aceasta darul bunătăților tale luminează pre toți, cei ce cu credință prăznuesc pomenirea ta părinte, căci te-ai arătat îngerilor și oamenilor bucurie.

Sedealna, glas 8.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Toți credincioșii prin cuget privind sudorile și ostenelile tale prea înțelepte, ne umplem la suflet de toată umilința, și cu dragostea inimii cinstindu-te pre tine cu cântări, însine ne pornim cătră dumnezeești cântări, spre mărirea și lauda stăpânului tuturor, prea fericite Alexie, și cu credință strigăm ţie, ca unui plăcut Domnului: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, ertare de greșale să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, altă Sedealnă, glas 3.

Podobie: De frumusețea fecloriei tale...

Schimbând bogăția cea nestricăcioasă, și arătat vecinică, în locul bogăției cei stricăcioasă, ai părăsit frumusețea lumii cu cuvioșie Alexie. Pentru aceasta împreună cu toți sfinții te slăvим pre tine, și cu sfingeție prăsnim pomenirea ta, chemând (prin rugăciunile tale părinte) ca să aflăm mare milă.

Și acum, a Născătoarei :

Neînțeleasă și necuprinsă este înfricoșată taina ta cea mare, carea s'au lucrat întru tine stăpână de Dumnezeu dăruită. Că pre cel necuprins zemislindu-l l'ai născut, cu trup îmbrăcându-se din Preacurata sângeuriile tale. Pre carele totdeauna roagă-l Preacurată, ca

pre Fiul tău, să se măntuiască sufletele noastre.

A Crucei, a Născătoarei:

Ceaia ce te-au născut pre tine Hristoase, văzându-te nălțat pre cruce, ca un osândit, unele ca acestea grăiă, plângând cu jale; Vai mie cum nu s'au milostivit spre tine nici cum norodul cel fără de lege. Pre cela ce l-a miluit pre el pentru mulțimea milii tale. Nu mă lăsă pre mine singură în lume, cel ce Unul ești fără de păcat.

Peasna 4-a, Irmos:

Venit-ai din Fecioară nu sol nici înger, ci tu însuși Domnul te-ai întrupat, și m'ai mântuit pre mine tot omul. Pentru aceasta strig ție: Slavă puterii tale Doamne“.

Suferit-ai sărăcie, făcându-te cerșetor ca Lazăr cel sărac. Căci dorirea cea dumnezeiască învăta inima ta fericite, ca să dorească de bogăția cea cerească.

Dorit-ai de viețuirea cea fără de avere și negrijili-vă, mâncând odată în săptămână, pentru dorirea nestricăcioasei dragostei ceia ce te aștepta pre tine prea fericite Alexie.

Slavă :

Vrând a lupta inima ta Biserică dumnezeiască, ai iubit

a ședea în casa Născătoarei de Dumnezeu, și frumșeile cele cerești a le privi, slăvite Alexie.

Și acum, a Născătoarei :

Ca una ce ai aplecat pre Dătătorul de lapte, satură acum inima mea cea flămândă și suspinătoare, de toată cunoștința, și de dumnezeiască umilință, rogu-te Fecioară Curată.

Peasna 5, Irmos:

Mijlocitoriu te-ai făcut lui Dumnezeu și oamenilor, „Hristoase Dumnezeule. Că „prin tine Slăpâne, către părintele tău începătorul luminii, „din noaptea necunoștinței, „aducerea am aflat“.

Cu sfintele curgerile lacrimilor tale adapându-ți pururea sufletului, au rodit spic cu adevarat însușit, bine păzit plugărului celui nemurilor.

Arătătu-te-ai pre pământ următoriu petrecerii celor fără de trupuri, prin înfrânanarea ta cea prea covârșitoare, și prin starea la rugăciune, prin carea te-ai făcut lumină, vrednicule de minune Părinte.

Slavă :

Cu focul rugăciunilor ai ars materia păcalului înțelepte, și prin rugăciunile cele priveghitoare ai adormit toată desmierdăciunea. Iară adormind,

ai trecut cătră lumina cea neînserată.

Și acum, a Născătoarei :

Cel ce lăcuesește în lumină, întru sfânt pânțelele tău au lăcuit Preacurata, vrând iarăși să isbăvească lumea, cea pierdută întru întunericul necunoașterii. Pre carele roagă-l ca să lumineze pre toți, cei ce te cântă pre fine, Fecioară.

Peasna 8-a, Irmos :

Intru adâncul greșalelor...

Ca unul ce te-ai făcut Biserică vie lui Dumnezeu, cea neispirită de nuntă, ce este lăcaș lui Hristos, le-au arătat și te-au slăvit pre fine, cel ce erai ascuns, și te sârguiai a te făinui.

Rugăciunile tale ca o fămâe s'au priimit la Dumnezeu. Drept aceia cu viața ta ai bine miresmit cugetele credincioșilor prin Darul Duhului fericite.

Slavă :

Pre fine, cel ce erai înpodobit cu sfîntită viețuire, și nevrând te-au dat iarăși Hristos patriei slăvite, măcar că fugeai de slava cea vremelnică.

Și acum, a Născătoarei :

Legile firii înoindu-le Ziditorul făpturii Preacurată stăpână, din tine negrăit să naște, și pentru nemăsurată milă, mă îndumnezeește pre mine.

Irmosul : *Învierea*

Intru adâncul greșalelor „fiind înconjurat, chiem adâncul milostivirii tale cel neutrmat, din stricăciune Dumnezeule, scoate-mă“

CONDAC, glas 4.

Podobie : Arătatu-te-ai astăzi...

A lui Alexie prea fericitului, pre cinstita prăznuire astăzi săvârșind cu bună credință, să-l lăudăm pre dânsul, zicând: Bucură-te podoaba cea frumoasă a cuviosilor.

I C O S.

Cine va slăvi dupre vrednicie cinstitele tale bunălăși, și cine le va căuta cu îndestulare, Alexie de Dumnezeu cugetătorule. Intreaga înțelepciune, răbdarea, blândețele, înfrânaarea, cântarea neîncetată, pre cea desăvârșit aspră petrecere și nemăsurata smerenie, prin carea făcându-te îngerilor asemenea, te rogi pururea pentru toată lumea, pentru care auzi Cuvioase acum dela toți credincioși: Bucură-te podoaba cea frumoasă a cuviosilor.

Intru această lună, în 17 zile. Pomenirea prea Cuviosului părintelui nostru Alexie, Omul lui Dumnezeu.

Stih : Om al lui Dumnezeu numai tu pre pământ numindu-te:

Numai tu vei avea ceva nou și în ceruri părinte.

In a șaptesprezecea priimește:
Alexie sfârșitul răbdând vitejește.

Acesta era din Roma, având părinți bogăți și foarte de bun neam, tatăl său

eră Evtimian Patrichiul și maica sa Aglaida, singur născut fiind el la părinți. Deci gătindu-să lui de tatăl său cămara cea de nuntă, în vremea ce era să se culce cu mireasa, dându-i ei inelul său cel de aur, și bine cuvântându-o, au esit pre ascuns din casă și s'au dus la Edessa. Și au rămas la biserică de acolo optprezece ani, îmbrăcat cu haine sărăceaști și trenjoase, hrănindu-se cu mila și îndurarea celor ce mergeau la el. Apoi purcegând de acolo (căci nu era cu putință a nu să ști, și a să ascunde pentru deapurarea bunătățea lui, când acum mergea la el mai mulți și-l îmbulzea) și vrând a să pogore la Tarsul Ciliciei, la biserică sfântului Apostol Pavel, nu s'au căstigat această dorință, pentru că corabia suflată de vânturi protivnice, au fost trasă întru alt loc. Deci mergând la Roma s'au dus la casa părintelui său și necunoscându-să, petrecea cealaltă a sa viață, dinaintea porții sale, batjocorindu-se de slugile sale, și atâtă pătimind, câte urmă a pătimi om strein, fără de nici o îndrăsneală dela oamenii petrecători, întru desfătare și fără de rânduială. Deci apropiindu-să de fericitudinii sărășit, au cerut hârtie pre carea scriind cine este și unde s'au născut o avea în păstrare, până ce împăratul Onorie din dumnezeiască descoperire mergând la el, și rugându-se când acum murisă, au luat hârtia și cetindu-să întru auzul tuturor, și toți însăpămantându-se, sfintele lui moaște cu cinste și cu mare cuviință s'au îngropat în biserică sfântului Apostol Petru, miruri cu bun miros, și vindecări pururea vărsând la cei ce să apropie.

Intru această zi, s'au întâmplat și pomenirea cei cu iubire de oameni pornite asupra noastră înfricoșări și groază a cutremurului, de carele fără nădejde ne au isbăvit pre noi Domnul cel iubitoriu de oameni, carele au fost în zilele lui Constantin împărat.

Intru această zi, sfântul mucenic Pavel, pretrusintele icoane în foc s'au săvărșit.

Stih: Râvna icoanelor pre Pavel l-au ars: Căruiu pentru acestea văpaia cuptoriului i-au aprins.

Intru această zi, prea Cuviosul Theostirict Mărturisitorul, cu pace s'au săvărșit.

Stih: Nouă credincioșilor și mutat din viață înțărire fiind:

Cu rugăciunile tale Theostiricte putere fi nouă dând.

Intru această zi, sfântul mucenic Marin de sabie s'au săvărșit.

Stih: Fiind tăiat Marin, tae capul înșelăciuniei:

Și împreună cu Hristos, capul tuturor rămâne.

Cu ale lor sfinte rugăciuni...

Peasna 7-a, Irmos:

Porunca cea protivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui călcător de lege, înaltă văpaia au ridicat. Iară Hristos „au fîns cinstitorilor de Dumnezeu tineri, roua Duhului, „celor ce bine este cuvântat și „prea proslăvit“.

Răbdai cuvioase înaintea porților părinșilor sezând, și cu totul fiind neșliut, și batjocorirea slugilor priimindu-o, și cumplit fiind luat în râs, și întru multă sărăcie trudindu-te.

Ca unul ce ai omorât cugelul trupului tău, văzând pre părinții tăi și necunoscându-le lor, răbdai sălnicia firii, și treccerea cu vederea a slugilor tale celor multe, carii te scârbia pre tine Cuvioase.

Slavă:

O, minune! Cum ai rămas pururea sărăcind întru bogăția smereniei ceii nemărginiti Alexie? Cum ai suferit a te batjocori și a te ocărî de slugile tale, carii nu au știut viața ta prea înțelepte?

Și acum, a Născătoarei:

Tainei cei mari slujitoare tu te-ai făcut Preacurată. Căci pre Dumnezeu l-aî întrupat, cel ce ne isbăvește din mari rele pre noi, cei ce te mărim pre tine bine cuvântată de Dumnezeu dăruită Curală.

Peasna 8, Irmos :

Cuptorul cel cu foc...

Fiind necunoscut de părinți mai nainte, în vremea mărtării tale le-ai descoperit fața, arătându-te întru slava Dumnezeului nostru, celui ce cu mărire și dupre vrednicie te-au proslăvit pre tine slăvite.

Domnul cu mare glas au arătat la toată Roma pre tine ca pre o comoară ascunsă, carele zăceai în chip de sărac, și cu darurile tămăduirilor îmbogățeai pre toți, cei ce cu credință venia la tine, prea fericite Alexie.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Boiarii noroadelor, împărați și preoții, din însuflarea lui Dumnezeu, s-au adunat a te îngropa pre tine prea fericile, și au văzut vedere mare, uitându-se de minunile cele ce le săvârșai Cuvioase, prin dumnezeiască puterea Duhului.

Și acum, a Născătoarei :

Iubitorul de oameni ca să ne înnoiască pre noi, cei stricafă prin călcarea cea de demult,

s'au întrupat fără stricăciune, dintru nestricăciosul tău pânalte Preacurată: Și au isbăvit pre toți din stricăciunea păcatului, cu totul fără prihană.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Cuploul cel cu foc oare „când în Vavilon, lucrările său „despărțit cu dumnezeiasca „poruncă, pre Haldei, arzând, „iară pe credincioș răcorind, „pre cei ce cântă: Bine cuvântați toate lucrurile Domnului, „pre Domnul“.

Peasna 9, Irmos :

Fiu părintelui...

Invrednicitu-te-ai a vedea mărireala lui Dumnezeu prea cuvioase, proslăvindu-te și el pre tine la sfârșit fericite. Căci cei ce nu vedeau, au văzut lumină, și cei ce mai nainte erau muți, au grăit, prea slăvite Alexie.

Când erai pus înainte, și dus către îngropare, te-ai arătat ca un soare părinte; Minunat dând razele tămăduirilor, izgonind patimile cele întunecate, și arzând pre draci, și luminând pre cugetătorii de Dumnezeu.

Din însuflare dumnezească s-au adunat mai alesul dintre patriarhi, și împăratul cel foarte iubitoriu de Hristos, boiarii, bătrâni și tinerii, și cetele călugărilor, ca să te îngroape, sfin-

lindu-se de atingerea ta, fericite Alexie.

Slavă...

Răpitu-te-ai suindu-te întru căruța bunăților, și te-ai odihnit, unde sănt cetele cuvișilor, ale apostolilor, ale mucenicilor, ale patriarhilor și ale tuturor drepțiilor. Cu cari împreună adu-ji aminte de noi, cei ce te cinstim pe tine Alexie.

Și acum, a Născătoarei:

Glasul lui Gavriil bucurându-ne, îl aduceau ție, zicând: Bucură-te holda cea nearătă, bucură-te deslegarea bleslemei lui, bucură-te isvorul apei cei vii, lauda Cuvioșilor, Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară.

Irmosul:

Fiu părintelui celui fără de „început Dumnezeu și Domnul, întrupându-să din Fecioară „să arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate și să adune cele răsipite. Pentru aceasta pre Născătoarea de Dumnezeu cea prea lăudată „o mărim“.

SVETILNA glasului de 3 ori.

Iară de este Sâmbătă zicem aceasta.

Podobie: Cel ce ai împodobit Cerul...

O minune! Cum ai suferit sălnicia firii ca un diamant multă vreme, înaintea părinților tăi ne plecându-te de plân-

gerile cele amară ale părinților tăi, și ale soției tale, Alexie.

STIHOAVNA TRIODULUI.

Si cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduiala postului și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 18 ZILE

Pomenirea celui dintru sfînti părintelui nostru Chiril Arhiepiscopul Ierusalimului.

La Doamne strigat-am... stîhirile triodului și ale sfântului, glas. 4,

Podobie: Ca pre un viteaz...

 a o stea ai răsărit, și cu strălucirile sfințitelor dogmelor tale, pre credincioși i-ai luminat și erezurile le-ai întunecat, și desăvârșit le-ai surpat, și ca o slugă îmulțind talantul, ce fi s'au dat, bine ai plăcut stăpânului, întru ale căruia mâini ai dat sfințitul tău duh, Chirile de Dumnezeu cugetătorule.

Cu înșelăciunea cuvintelor, și cu strălucirea vieții tale, ca o stea mult luminoasă ai strălucit în mijlocul soborului părinților, vrednicule de minune, cu vinele darului sugrumând pre Machedonie cel fără Dumnezeu, cel ce au hulit nebuneste, și arătat au nelegiuit cătră Sfântul și dumnezeescul Duh, carele toate le-au făcut cu viață.

Mintea cea prea vrăjmașă a prea nebunului Manent o ai

rușinat, prea ales și prea cu înțelepciune, muștrând cele pângărite învățături ale nebuniei lui, începătorule al dascăilor, bună cuvința preoților, dumnezeescule apărătoriu al Bisericii lui Hristos. Pentru aceasta săvârșim bucurându-ne sfântă adormirea ta.

Slavă: Si acum, a Născătoarei:

Polată purtătoare de lumină fiind a Stăpânului, și nor al luminii ceii înțelegătoare, carea ai răsărit lumii, de Dumnezeu dăruită cu totul fără prihană; Luminează cugetul și trupul nostru, și toate smintelele vicleanului, pierde-le, și prin rugăciunea ta întărește gândul nostru.

A Crucii, a Născătoarei:

Dacă te-au văzut Doamne Fecioara și maica ta, pre cruce spânzurând, s'au spăimântat, și privind, au zis: ce ți-au răsplătit ție, cei ce s'au indulcit cu darurile tale cele multe, Stăpâne? Ci mă rog, să nu mă lași pre mine singură în lume, ci grăbește de inviază, împreună înviind pre Strămoși.

LA UTRENIE

CANONUL Ierarhului și ale triodului dupre orânduiala lor.

CANONUL Ierarhului,

Al căruia acrostich la Greci este acesta:
Cu cântări laud pre Chiril Proedrul Eliei.

Facerea lui Theofan.

Peasna 1, glas 4, Irmos:

Pre voevozii cei tari, pre cele „trei părți ale sufletului; Cela „ce te-ai născut din Fecioară, „întru adâncul nepătimirii înea- „că-i, rogu-mă. Ca ție ca întru o „alăută, întru omorârea trupu- „lui să-ți cânt cântare de biru- „infă“.

Inpodobindu-ți sufletul cu felurile bunăților, l-ai făcut pre el priimitor darurilor Duhului Sfânt, de unde ai izbucnit adâncul înțelepciunii, uscând noianurile eresurilor Ierarhe Chirile.

Făcutu-ți-ai mintea mai înaltă de cât cele materialnice, arătându-le împreună lăcuitarului cu slujitorii cei nematerialnici și cu focul cuvintelor tale Chirile, ca o strălucire neadormită a Bisericii, ai ars foată materia eresurilor.

Slavă:

Cu miresmele cele dulci mirosoitoare ale graiurilor tale, pre cel numit cu numele nebuniei, ca pre un noroiu ne-suferit al futuror eresurilor l-ai gonit departe, ca un păstoriu prea adevarat înțelepté, făcându-te ca o bună mireasmă lui Hristos.

Si acum, a Născătoarei:

Din noroiul patimilor, dintru întreit valul gândurilor, de să-

gețile vicleanului, și din toată asuprirea cea protivnică, mânăuște Preacurata pre toți, cei ce laudă nașterea ta cea ne-grăită, cu totul fără prihană Stăpână.

Peasna 3, Irmos :

Pentru că Biserica...

Strălucind cu strălucirile înțelepciuniei cei duhovnicești, luminat ai arătat celor de pe pământ cea întreită lumina dumnezeesă Treime, prin carea ne-am isbăvit dintru înțelucul înșelăciunii părinte Chirile.

Arătatu-te-ai alăută prea Sfântului Duh, de Dumnezeu gânditorule, glăsuind viersul arătării lui Hristos, pre carele în două firi l-a propoveduit, îndulcind sufletele noastre.

Slavă :

Arătatu-s'au sufletul tău casă de sfințenie, întru carea Tatăl și Fiul și Duhul cel începătoriu de viață, au lăcuit mai pre sus de fire, căruia îi cântăm: Sfânt ești Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Nici mintea cerească nu poate fălcui, cea mai pre sus de minte nașterea ta Fecioară Preacurată, căci pre Cuvântul minții cei întâi l-a zemislit în pântece, pre cel ce toate au alcătuit cu cuvântul.

Irmosul:

Biserica cea stearpă au născut din păgâni, și adunarea „cea cu mulți fii au slăvit, minunatului Dumnezeului nostru să-i strigăm: Sfânt ești Doamne“.

Sedealna, glas. 8.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Cu înțelepciuniea Cuvântului înbogățindu-le, ai isbucnit râurile dogmelor vieții, și tot cugetul celor bine credincioși ai adăpat. Si cu Toiagul cel dumnezeesc păstorindu-ți turma, o ai hrănit în dumnezeiască verdeață cunoștinței. Pentru aceasta te lăudăm ca pre un păstoriu și mare învățătoriu, și apărătoriu al credinței, ierarhe Chirile, strigând: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, ertare de greșale să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuiesc sfânlă pomenirea ta.

Slavă, altă Sedealnă, glas. 1.

Podobie: Mormântul tău...

Limba ta înțelepte, cu suflările cele dumnezeesă, au lumenat pre noroade, a se încrina unei Treimi nedespărțită dupre fire, iară împărțită dupre fețe. Pentru aceasta bucurându-ne, prăznuim prea sfântă pomenirea ta, puindu-te înainte pururea rugător către Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Marie, ceia ce ești cinstit

lăcaș al Slăpânului, rădică-ne pre noi cei căzuți în prăpastia cumplitei desnădăjdiri, și a greșalelor și a necazurilor: Că tu ești mântuirea păcătoșilor, și ajutătoare, și folositoare tare, și mântuești pre robii tăi.

A Crucii, a Născătoarei :

Maica ta cea Preacurată, văzându-te pre tine Hristoase mort întins pre cruce, strigă: Fiul meu cel fără de început cu Tațăl și cu Duhul, ce este această negrăilă a ta rânduială? Prin carea ai mânuit îndurate zidirea, cu mâna ta cea prea cinstită.

Peasna 4, Irmos :

Acoperit-ai cerurile bunăla-tea ta Hristoase și pământul s'au umplut de mărireata, „pentru aceasta neînceată strigă: Slavă puterii tale Doamne“.

Inima ta cuvioase primind curgerea înțelepciunii cei mai presus de lume, au izbucnit adâncul învățăturii, cufundând minșile păgânilor.

O putere, o ființă și voire a dumnezeirii cei în trei Ipostasuri ai propoveduit Chirile, și părâul înșelăciunii mulțimei dumnezeilor l'ai uscat.

Slavă :

Ca un înțelept și de Dumnezeu învățat, cu fulgerile cu-

vintelor tale, arzând mintea cea noroioasă și prea nebună a lui Manent, arătat o ai înfruntat.

Și acum, a Născătoarei :

Ca o mai înaltă de cât toate săpturile, pre făcătorul Zidirii l-a zemislit Curată, și mai presus de fire ai născut pre cel ce iarăși au zidit firea noastră.

Peasna 5, Irmos :

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina cea „sfântă, carea întorci dintru în tunerecul necunoștinței, pre „cei ce te laudă pre tine cu „credință“.

Cu toiagul cinstitei înțelepciunii tale lerarhe, ai născut turma ta lângă apa credinței cei pravoslavnice, fericite Chirile.

Slavă :

Cuvântul tău strălucindu-se de dumnezeiască lumină, au răsipit negura necunoștinței, celor ce s'au luminat în Ierusalim, o Chirile.

Și acum, a Născătoarei :

Noaptea patimilor, și înțeneberele răutăților acopere suflul meu; Ci mă luminează, rogu-mă ca ceia ce ai născut pre dătătorul luminii, Preacurată.

Peasna 6, Irmos :

Râu ca dintru alt Edem ai

esit tu, plin fiind de apele cele curgătoare de viață ale duhului, și brazdele bisericii le adăpi Ierarhe.

Slavă:

Cu strălucirea graiurilor tale, măntuești norodul cel prea sfîșit din furtuna mării păgânești, chiemându-l pre dânsul cu pravoslavie cătră limanul cel liniștit Ierarhe.

Și acum, a Născătoarei:

Făcut-ai cerească firea cea pământească a oamenilor, și o ai înoit fiind stricată. Pentru aceasta cu neînceitate glasuri pre fine te cinsim Preacurată Fecioară.

Irmosul:

Strigat-au mai nainte în „chipuind îngroparea ta cea „de trei zile, Proorocul Ionă în „chit rugându-se: Din strică „ciune mă izbăvește, lăsuse im „părăte al puterilor“.

CONDAC, glas 2.

Podobie: Cele de sus căutând...

Tunetul cel dumnezeesc, trâmbița cea duhovnicească, săditorule al bunei credințe, și izgonitorule al eresurilor, plăcutule al Treimei, mare Arhie-reule Chirile, cu îngerii împreună stând înainte, neîncetat roagă-te pentru noi toși.

Întru această lună în 18 zile. Pomenirea celui dintru sfîști părintelui nostru Chiril Arhiepiscopul Ierusalimului.

Stih: Intră, căștig din talanturi aducând: Întru bucuria Domnului tău Chirille intrând: În a optăprezece moartea cea negrită. Au luat pre Chiril mutându-l la viață cea fericită.

Acesta au fost din părînți blagocestivi, și cinstind pravoslavnica credință cea creștinească. Deci creștea și el întru asemenea nevoiță și învățetură pre vremea împăratiei lui Constanție. De aceia mutându-se Episcopulu Ierusalimului cătră viață cea vecinică, s'au înrednicit fericitul acesta Chiril, a luă darul Episcopiei, nevoindu se cu osârdie pentru apostoleștile dogme. Iară având scaunul Chesariei Palestinei Acacie, și fiind caterisit dela Sardicescul Sobor, căci nu vrea să zică pre fiul, că este de o ființă cu Tatăl, și nepriimind judecata, ce s'au făcut de dânsii, ci aflându-se încă silnicește în scaun, fiind cunoscut împăratului și având dela dânsul putere, au scos pre fericitul Chiril din scaunul lui și l-au gonit din Ierusalim.

Iară Chiril mergând la Tarson, s'au însoțit eu minunatul Siluan. De aceia strângându-se Sobor în Seleucia pentru acestași eres al lui Acacie, au fugit Acacie, și au alergat la Constantinopol și au întăritat mânia împăratului asupra lui Chiril cu cuvinte, și au făcut, de l-au isgonit. De aceia murind Constanție și luând Iulian împărtia și trăgând cătră sine cu bine pre toți Episcopii, ce era isgoniți de Constanție de pre la biserici, au poruncit să-și vie fierescinești la scaunul său. Așa dară și acesta cu cialalți și-au luat iarăși scaunul, păstorindu-și bine turma și cu plăcerea lui Dumnezeu, și lăsând la biserică pomenire învățeturile cele spre întărire credinței, ce au făcut, și trăind puțină vreme după întoarcerea sa, au răposat cu fericire. Deci era la chipul trupului om de mijloc la vîrstă, galben la față, cu părul lung, cu nasul plecat, lat la obraz și rătund, cu sprâncenele întocmite și aduse, cu barba albă și deasă și îngemănată și la toată firea asemăna a om prost.

Intru această zi, zece mii de mucenici, tăindu-li-se grumazii s'au săvârșit.

Stih: La zece mii de mucenici grumazii tăindu-li-se.

Unde-s îngerii cei cu zece mii de ochi, sănt mutându-se.

Intru această zi, pomenirea sfintilor mucenici Trofim și Evcarpion cei din Nicomidia.

Stih: Roada cuptorului hrana nesfărșită au aflat:

Evcarpion și Trofim purtătorii de nevoie cu adevărat.

Când era învăpăiată goană asupra creștinilor, în Nicomidia în vremea împăratului Maximiam, atunci prințând pre creștini îi punea prin închisori, și după aceia prin multe cercetări și munci judecându-i căți rămânea până în sfârșit întru credința lui Hristos, era dat morții. Deci pre acea vreme era și acești Mucenici a lui Hristos. Trofim și Evcarpion, cari fiind tari cu trupul și îndrăzneți, și numărăți în ceata ostășască: Pentru aceasta era și gonaci, și foarte vrăjmași lui Hristos și creștinilor strângându-i pre ei și puindu-i pre la închisori. Căci luase dela tirani toată stăpânirea asupra creștinilor, și pre căți voia ei să muncea. Iară altora iarăși voind le făcea bine. Deci aceștia mergând oarecând ca să prină pre oarecarei creștini, au văzut un nor de foc, carele să arătă ca o mare văpăie pogorându-se din ceriu asupra lor. Au auzit încă și un glas zicându-le: „Pentru ce vă siliți voi să în-groziți slugile mele? Nu vă înselați, căci nimenea poate a avea putere asupra celor ce cred întru mine. Iară mai vârtos, voi lipiți-vă de robii miei și veți căstiga împărăția cerurilor“. Acest glas după ce l-au auzit aceștia, ce mai nainte era obraznici, cruzi, și trufași asupra creștinilor, în-dată au căzut la pământ, neputând nici ochii să-i ridice ca să vază, nici să sufere tunătorul acela cerasc glas. Ci zăcând pre pământ numai aceasta zicea: Cu adevărat mare este Dumnezeul, ce s'au arătat nouă astăzi și fericiți vom fi noi dacă ne vom face slugile lui.

Deci în vremea ce ei vorovea acestea cu frică și cu cutremur, s'au despicate în două acel nor de foc, și au stătut lor pre de o parte și pre de alta. Si iarăși au eșit alt glas din nor zicându-le: „Rădicăți-vă în sus, și pentru că vă po căți de înșelăciunea voastră, iată să iartă vouă păcatele voastre“.

Si sculându-se ei, au văzut că sta în mijlocul norului, oare carele bărbat cu haine albe îmbrăcat și prea frumos, și multă multime stând împrejurul lui. Si

înspăimântându-se de acea privire, ca dintr-o gură au strigat, privește-ne Doamne și pre noi, că multe și nenumărate am greșit te, cu cele ce te-am mâniat pre tine singur adevăratul Dumnezeu, și pre creștinii robii tăi cei ce te cred i-am necinstit. Acestea zicându-le ei îndată norul întru una făcându-se, s'au suiat la ceriu. Iară ei mult plângând s'au întors, și pre căți creștini au aflat prin închisori, lăpădând toată temerea și frica, ca pre niște frați îi sărută și li să încrina, și deslegându-le legăturile le zicea: să se ducă pre la casele lor. Acestea auzindu le stăpânitorul, foarte s'au turburat asupra lor, și aducându-i fațe, și întreba pricina. Iară ei spuindu-i cu dezmărunțul toată acea videnie, au poruncit stăpânitorul să fie spânzurați pre lemne, și aceasta făcându-se să li să strujască coastele cu căngi de fier, și apoi să se frece preste rane cu țesuturi de păr. Iară ei vitejește răbdând muncile acestea, să rugă lui Dumnezeu veselindu-se și mulțemindu-i. Pentru care spre mai mare mână pornindu se stăpânitorul, au poruncit ca să se gătească un cuptoriu ars, în mijlocul cetății Nicomidiei și întru acela să fie aruncați sfinții. Si aceasta făcându-se, intrând sfinții în cuptorul, întru acela s'au înbrăcat de sus cu cununa muceniei.

Intru această zi, pomenirea Mariei sora Sântului Lazăr, când au uns picioarele Domnului cu Nard și le-au șters cu părul capului ei.

Stih: Femeia cu ungeri de Nard pre tine Hristo este cinstind:

Căria ștergătorul era, părul cu care au tost picioarele tale ștergând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluiește-ne și ne mănuiește pre noi. Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cei trei tineri în Vavilon, porunca tiranului nebunie so- „cotind-o, în mijlocul văpăii au strigat: Bine ești cu vânătă „Doamne Dumnezeul părin- „filor noștri“.

Având în cugetul tău focul temerii cei dumnezeești părinte, materia dulceșilor o ai ars, cân-

tând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Văpaia patimilor stîngându-o cu lacrămile fericite, ai păzit lumina sufletului tău nestinsă, strigând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Slavă:

Având în sufletul tău darul Duhului ca o apă vie, ai izvorât râuri de învățeluri de Dumnezeu cugetătorule, adăpând Biserica ceia ce cu pravoslavie te cinstește pre tine părinte.

Si acum, a Născătoarei.

Sfântul Domnul Dumnezeul nostru, carele lăcuaște întru sfinți, cel ce șau împrumutat lui și trup din trupul tău, cu totul te au sfințit pre tine Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 8, Irmos:

Izbăvitorule al tuturor...

Lepădând adormitarea le-nvirii de pre genele sufletului tău fericite, ai adormit acum cu somnul, carele să cuvine dreptilor și cătră ziua luminei ceii neîncetă te-ai mutat.

Cu fulgerile cuvintelor tale pururea pomenite, ai ars erezurile cele uscăcioase și pre cei credincioși i-ai luminat, a să încină Unei Treimi în trei fețe, ceia ce este întru o unime a firii.

Bine cuvântăm...

Prin postnicie sfințindu-te pre sine-ji, ca un Ierarh dumnezeesc, ca un slujitoriu al Tainelor celor negrăite, ai adus jerilfă fără de sânge, celui ce s'au omorit pentru tine Chirile.

Si acum, a Născătoarei :

Izbăvindu-ne din blestemul strămoașei, prin tine Curată Maica lui Dumnezeu, bine cuvântată Stăpână, Fecioară Prea proslăvită, bine cuvântăm, închinându-ne prea sfintei nașterii tale.

- Irmosul :

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Izbăvitorule al tuturor Atot-„puternice, pre cei ce să țineă „de bună credință, în mijlocul „văpăii pogorându-te i-ai roa-„rat, și i-ai învățat să cânte : „toate lucrurile bine cuvântați „și lăudați pre Domnul“.

Peasna 9, Irmos:

Eva adecă prin ..

Dorind Ierarhe, ca să vezi negrăită slava lui Hristos, te-ai sărguit a omorî patimile cele stricătoare de suflet ca să faci inima ta vas al înțelepciunii ceii îndumnezeite și mai înalte. Pentru aceasta pre tine cu credință toți te fericim.

Hristos soarele, ca pre o stea mult luminoasă, te-ai pus pre tine Chirile, întru înălțimea Bisericii, ca să luminezi cu ra-

zele dumnezeestilor dogme: inimile credincioșilor, celor ce săvârșesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină cuvioase.

Slavă:

Imreună vorbitoriu și împreună slujitoriu te-ai făcut cu ţingerii, căci ca un fără de trup, viețuind pre pămâni, te-ai arătat părtaș cu Cuvioșii, și întru o stare cu Ierarhii, cu cari împreună dănuind, adu-ji aminte și de noi părinte.

Și acum, a Născătoarei:

Inima mea, care a este stearpă de dumnezești bunăfăți, arată-o aducătoare de roduri, Preacurată Fecioară, ca una ce te-ai născut din cea stearpă, prin voirea celui ce face toate cu amerințarea; ca să te laud pre tine prea cântă Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul.

Eva adecă prin boala neascătuirii, blestem înlăuntru au adus. Iară tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtării în pântece, lumii blagoslovenia ai înflorit: Pentru aceasta toți te „mărim“.

SVETILNA glasului de 3 ori și Stihoavna Triodului.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduiala postului și Otpustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 19 ZILE

Pomenirea sfintilor mucenici Hrisant și Daria.

La Doamne strigat-am... Stihurile Triodului și ale mucenicilor, glas. 4.

Podobie: Dat-ai semn celor ce... 19 martie

Strălucirea cunoștinței
cei dumnezeeshi, priimind înlăuntru, te-ai lumenat cu ochii inimii tale înțelepte, și cu înțelepciune ai părăsit întunericul înșelăciunii, și ai mărturisit pre Hristos Domnul tuturor, că au luat trup. Drept aceia înpoternicindu-te, cu puterea Duhului, te-ai arătat mai pre sus de cât muncile, prea lăudate Hrisante.

19 martie

Amăgirile vrăjmașului și aprinderile desmierdăciunei ca un păiajin te-ai socomit; Si întrunecoasă închidere suferind, cu dumnezeiasca strălucire te-ai luminal, și stând în mijlocul împușcării, te-ai umplut de bună mireasmă înțelegătoare, și ca un prea ales aducătoriu de mireasă, ai adus lui Hristos mireasă fără prihană, pre ceia ce să sârguisă a te prihăni pre tine Hrisante.

19 martie

Rănitu-te-ai de dragostea cea prea dulce a Ziditorului și desăvârșit te-ai abătut dela nedumnezeirea înșelăciunii, și ai intrat înlăuntrul dumnezeestii

Cămării Mirelui, făcându-te mireasă lui Hristos prin multe chinuri ale trupului, Darie cea cu nume mare, dumnezeescule vas al Duhului, înfrumusețarea pătimitorilor, și strălucirea fechioarelor.

Slavă: *Și acum a Născătoarei:*

In patul lenevirii zac Preacurata, și cu trândăvire îmi petrec viața, și de vremea sfărșitului mieu mă tem, nu cumvași prea cumplitul șarpe, ca un leu fără milă va rupere smeritul meu suflet Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceasta mai înainte de sfârșit, cu a fa bunătate înțâmpinându-mă, rădici că-mă spre pocaință.

A Crucii, a Născătoarei:

Preacurata Stăpâna văzând omorît pre Hristos și ca un Stăpân omorînd pre vicleanul, plângând lăudă, pre cel ce au eșit dintru cele dinlăuntrul ale ei, și de îndelungă răbdarea lui minunându-se, striga: Fiul meu prea iubite! Nu uita pre roaba ta, nu zăbovi doritul mieu, lubitorule de oameni.

LA UTRENIE.

CANONUL sfintilor, și al Triodului dupre orânduiala lor.

CANONUL Mucenicilor,

Al căruia Acrostih la Greci este acesta:
Cinstescu-te pre tine floarea cea aurit strălucitoare a Mucenicilor.

Facerea lui Chir Iosif.
Peasna 1, glas 4, Irmos:

Adâncul mării roșii cu urme neudate, pedestru trecându-I Israile cel de demult, cu „mâinile lui Moisi în chipul „crucii, puterea lui Amalic în „puștie au biruit“.

Cu cunună strălucitoare mai mult decât aurul împodobindu-te Mucenice și cu frumusețile muceniei strălucind, stai înaintea Săpânului, rugându-te pentru noi, carii te cinsim pre tine, vrednicule de minune.

Rănitu-te-ai de darul cel prea dulce a Ziditorului mucenice, și trecând cu vederea cele veselitoare ale vieții, toată plecarea inimii tale o ai dat, celui dorit prea cu osârdie Hrisante.

Slavă:

Cu credința înplășându-te, ai surpat pre cel cu multă măestrie, carele punea înaintea ta mucenice, amăgiriile desmierdăciunii ceii muerești, și te-ai făcut cinsit vas al curăției Hrisante.

Și acum, a Născătoarei:

Cel neapropiat cu firea cea dumnezească, apropiat mie s'au văzut, trup luând din tine Fecioară, de carele Daria dorind, cu răbdare au pătimit și s'au adus lui ca o mireasă.

Peasna 3, Irmos:

Veseleaște-să de tine...

Aur ispitit prin focul muncilor te-ai arătat, purtând pe-

celea patimilor celor împăra-
tești Hrisante.

Părăsind bârfirea ritorilor,
te-ai făcut vânătoriu oamenilor,
cu împletirile ucenicilor, celui
ce prea luminat te-au înțelepșit
pre tine Hrisante.

Slavă :

Părăsind dorirea trupului,
te-ai plecat, celui ce te priimea
mireasă, prin cinstită credință
lui Hristos, prea înțeleaptă.

Si acum, a Născătoarei :

Născându-se Iisus cu trup
dintru feciorescul pântecele tău,
Preacurată, își logodește lui și
mireasă curată, pre Daria
mucenița.

Irmosul :

Vezelește-să de tine Biserica
„ta Hristoase, strigând: Tu ești
„puterea mea Doamne, și scă-
„parea și întărirea“.

Sedealna, glas 3.

Podobie : De frumusețea fecloriei...

Dorit-ai de frumusețea cea
prea frumoasă, și frumusețile
cele văzute le-ai trecut cu ve-
dere, prin cuvintele tale cele
aurite mucenice. Si ai adus lui
Hristos pre Daria cea slăvită,
carea au suferit patimi, și au
rușinat pre tirani. Cu carea împreună
Hrisante fericite, pre
noi pre toți ne pomenește, cei
ce cu credință săvârșim pome-
nirea voastră.

Slavă : Si acum, a Născătoarei :

Ca o viață nelucrată, Fe-
cioară, strugurul cel prea fru-
mos l-a crescut, cel ce izvoră-
ște nouă vinul măntuirii, carele
veselește sufltele și trupurile
tuturor. Pentru aceasta pre tine
ca pre o pricinailoare a bună-
fășilor fericindu-te pururea, cu
îngerul strigăm ţie: Bucură-te
cea plină de daruri.

A Crucii, a Născătoarei :

Moarte de ocară prin răs-
tignire ai răbdat de bună voe
Indurate. Pre carele văzindu-te
Hristoase ceia ce te-au născut
pre tine, să rănia zicând: Vai
mie Fiule, ce taină streină este
aceasta? Cu ale căruia rugă-
ciuni, pentru bună îndurarea
milii tale, Unule prea bune Iubitorule
de oameni Doamne, milostivește, și măntuește lu-
mea, cel ce ai rădicat păcatul
lumii.

Peasna 4, Irmos :

Rădicat pre cruce văzindu-te
„Biserica pre tine Soarele
„dreplății, au stătut întru a sa
„rânduială, pre cum să cuvine
„strigând: Slavă puterii tale
„Doamne“.

Strălucirile Duhului strălu-
cind întru curată inima ta Mu-
cenice, te-ai făcut cu totul lu-
minat pre tine, cel ce cu osâr-
die strigai: Slavă puterii tale
Doamne.

Cu nestrîcăcioasă haina dumnezeescului Daru, cea de sus țesută, făcătorul te-au îmbrăcat pre tine, cel ce fără prihană te-ai păzit trupul fericite, și ca pre un biruitoriu te-au încununat.

Prin vitejia inimii, îndulcin-
du-te de neasemănătă frum-
sețe dumnezeiască, ai scuturat
dulcețile trupului, și cu bucurie
ai săvârșit calea muceniei tale
Hrisante.

Slavă :

Indumnezeitu-le-ai purfăto-
rule de chinuri, după împărtă-
sirea unirei ceii făcătoare de
Dumnezeu, și întru cămările
cele cerești te-ai sălășluit buc-
rându-te, ca o mireasă curată
a Stăpânului făpturii.

Și acum, a Născătoarei :

Păzindu-te pre tine Fecioară
după naștere, ca și mai înainte
de naștere Preacurată, s'au
întrupat din tine, cel neajuns
cu mintea, aducând lui și mi-
reasă pe Daria mucenită.

Peasna 5, Irmos :

Tu Doamne lumina mea în
„lume ai venit, lumina cea
„sfântă, carea întorci dintru în-
„funerecul necunoștinței, pre
„cei ce te laudă pre tine cu
„credință”.

Făcându-ji mintea mai pre-
sus de cele materialnice purfă-

torule de chinuri, și legându-te
ai deslegat răutatea vrăjmașu-
lui, fericite.

Iubit curației făcându-te
prea sfintite, dragostea cea a-
prinsă a fecioarei, o ai mutat
spre Domnul prea lăudate.

Slavă :

Văzând pre tiranul despi-
cându-se, și cu picioarele căl-
cându-se, prin cuget vesel slă-
viai pre Stăpânul, fericite Hri-
sante.

Și acum, a Născătoarei :

Cine poate să tâlcuiască
taina ta, o Preacurată, căci mai
pre sus de cuget și de cuvânt
ai născut pre Dumnezeu Cu-
vântul îndoit în fire.

Peasna 6, Irmos :

Jertfi-voiu ţie...

Când erai închis în lăcaș
prea întunecos, unde lăudând
pre Stăpânul, tuturor, lumină
din ceriu încunjurându-te, te-ai
luminat cu totul prea fericite
Hrisante.

Avându-te pre tine Roma
ca pre o stea aurită, proslăvită
cu cinstiță mucenicie, să împo-
dobește prin luptele și cu
dumnezești minunile tale Hri-
sante.

Slavă :

Arătându-te muceniță Da-
rie fecioară frumoasă prea împo-
dobită, și prea aleasă, te-ai

făcut mireasă Cuvântului celui prea frumos, prin tot felul de chinuri ale trupului.

Și acum, a Născătoarei:

Ca pre un prunc fânăr te-au născut Fecioara pre fine Cuvântul cel mai nainte de veci, de carele dorind fecioarele, pre urma ei s'au adus ca niște mirese ţie împăratului tuturor.

Irmosul: *Conducătorul nostru Iisus Hristos, închinătorul nostru Dumnezeu, să ne ducă la calea vieții eternale.*

Jerfii-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica strigă cătră tine, de sângele „dracilor curățindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire „din coasta ta“.

CONDAC, glas 2.

Podobie: Căutând cele de sus...

Luminători luminoși arătându-vă dumnezești mucenici Hrisante și Daria, și cu lumina minunilor străluciți toată făptura, răsipind pururea noaptea cea adâncă a nepuțințelor, și rugându-vă lui Hristos, Unuia Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Intru această lună în 19 zile. Pomenirea sfintilor mucenici Hrisant și Daria.

Stih: Hrisant și Daria în ceruri viețuiesc cu adevarat:

De și vițuind în groapă întrând duhul s'au dat. In a nouă sprezece pre cea de un pat Insotire, o au îngropat.

Aceștia au fost în zilele împăratului Numerian; Însă Hrisant era din tata anume Polemon, din Alexandria boiaru de sfat, iară Daria era dela Atina. Deaceea Hrisant era învățat spre dumnezeire de oarecarele creștin, și botezându se, pro-

poveduia de față pre Hristos. Drept aceia l-au închis tatăl său: Și neputându-l întoarce nici cum, l-au însoțit cu o fecioară frumoasă trimițând de o au adus dela Atina, anume Daria, în chip ca acela, ca să-l facă, să-și lasă credința creștinească pentru dragostea ei. Iară ea în loc să-l întoarcă pre el, mai curând s'au întors. Și lepădându-se de pagânătate, au primit Sfântul botez, și s'au păzit fecioria amândoi nestricată. Drept aceia i-au părât la Eparhul Chelerin și i-au dat la întrebare pre seama lui Claudiu Tribunul și căpitenia de oaste, și el muncindu-i cu multe feluri de munci, și văzându-i că biruia, și nu băga în seamă muncile, s'au schimbat și el gândul și au crezut în Hristos, împreună cu Ilaria femeia sa, și cu doi fii ai lor, Iason și Mavros, și cu slujitorii ce era supt ascultarea lui, cări pe urmă au luat și cununa muceniei, în nouăsprezece ale lui Martie, însă pre Claudiu legându-l cu o piatră l-au aruncat întru adâncimea apei. Iară feciorilor lui cu slujitorii lor dimpreună li s'au tăiat capetele. Iară pre Hrisant și pre Daria, i-au băgat într'o groapă și i-au îngropat băgând pământ peste dânsii, de i-au împresurat și s'au luat sfârșitul muceniei.

Intru această zi, sfântul Claudiu Tribunul aruncat în marea s'au săvârșit.

Stih: Claudiu fugind de marea înșelăciunii, De cei înșelători să aruncă înăuntru mării.

Intru această zi, sfânta mucenită Ilaria, a acestuiași femei, prin sabie s'au săvârșit.

Stih: Ilaria capul cu sabia fiindu-i tăiat, Prea veselă față lui Dumnezeu o vede arătat.

Intru această zi, sfintii mucenici Iason și Mavros, ai lor fii, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Lui Mavroc împreună și frăține-său capul i se tăie.

Având și Iason cu fratele său asemenea cugetare.

Intru această zi, sfântul mucenic Pagharie

Stih: Pagharie cu tot darul era îmbogățit. Pre carele darul lui Dumnezeu, spre tăiere l-au întărit.

Când împărația Dioclițian și Maximian în Roma cea veche, toată lumea era plină de înșelăciunea idolească, și tot cel ce să mărturisiră pre sine creștin nu numai să lipsea de toată avereia sa;

ci încă și de viață, după ce mai întâiu suferea feluri de munci. Deci atuncia era oare carele Pagharie cu numele, din latura Uzaniilor, din cetatea Vilapati, creștin din strămoșii săi, bărbat nalt de stat și frumos, carele ducându-să la Roma s'au înprietenit cu Dioclițian, pentru care s'au făcut și cel întâiu boiaieru a Sigelitului, și foarte mult era iubit împăratului: Încât pentru multa dragoste ce avea între ei, Pagharie vail s'au lepădat de credința lui Hristos, și s'au făcut de un cuget cu împăratul. Pentru care au poruncit împăratul, ca să ia Pagharie tot anul feluri de lefe dela împărătie, unele cu hrisoave, iară altele cu singură împărătească poruncă, ca prin acestea, să aibă tot căstigul și odihna. Despre care își înștiințându-se fericita sa maică și sora sa, mai întâiu prin scrisoare, îl sfătuia pre el ca să aducă întru a sa pomenire frica lui Dumnezeu, iară apoi înfricoșata aceia judecată, prin carea adeveria lui ca să cunoască, că cei ce au cunoscut pre Hristos și cu îndrăsneală l-au mărturisit înaintea împăratilor și a domnilor, ce fel de făgăduință au luat, precum din protivă, cei ce au tăgăduit și s'au lepădat de dumnezeirea ace-luia, ce fel de osândă au luat, să nu-i fie necunoscut. Pre lângă acestea, i-au scris și Cuvântul Domnului ce zice: „Că de va dobândi omul lumea toată, și-și va pierde sufletul său, nu va afla dobândă de o potrivă, cu paguba sufletului său“.

Acest feliu de scrisoare priimindu-o Pagharie dela mai căsa și cetindu-o, viindu-și întru sine, au început a plânge, și aruncându-se pre pământ striga: miluște-mă Doamne, Atoțitorule, și nu mă rușina pre mine robul tău, înaintea îngerilor, și a oamenilor. Ci fie-ți milă de mine pentru mare mila ta. Deci văzându-l pre el oare carii din palat, plângând și unele ca acestea vorovind, au vestit împăratului. Si mergând el față, i-au zis împăratul: spune-mi mie prea iubite Pagharie, au doară nazarinean ești. Zis'au sfântul: Nazarinean sănt o împărate, și creștin. Si împăratul i-au zis: leapădă-te de numirea aceasta, pentru dragostea mea cea către tine; căci știut să-ți fie că nu voi hotărî asupră-ți moarte grabnică, până ce nu te voiu topi mai întâiu cu multe și feluri de munci. Iară sfântul i-au

zis: eu o împărate, pentrucă m'am făcut de un cuget cu tine până acum, mă cutremur și mă tem, ca nu viind foc din ceriu să mă arză. Ci însă să nu-mi fie mie de acum înainte a mă lepădă de Hristosul meu, măcar astăzi, măcar după mulți ani, cu multe chipuri precum zici tu, vei topi trupul meu. Atuncia fiind desbrăcat sfântul gol, l-au bătut cu vine de bou. Si tot Sigelitul fiind față, au zis împăratul: știi că Pagharie sachelarul și scriniarul împărătiei, au căzut în credința Galilianilor? Deci spune-ți-mi mie, ce îi voiu face lui? Iară ei au zis lui: Poruncește o împărate ca în priveliște gol fiind el să fie bătut, apoi să fie trimis la stăpânitorul din Nicomidia, spre a să pedepsi acolo de acela. Ca să nu ne facem și noi părtași săngelui lui, iubit ție fiindu-ți. Deci au plăcut sfatul acesta împăratului, căci mult îl iubia pre el, și nu vrea ca să-i vază moartea lui. Si aducându-l pre el în priveliște, l-au bătut cumplit, apoi dându-l împăratul ostașilor, au poruncit ca să se facă scrisoare poruncitoare către stăpânitorul Nicomidei, prin multe chipuri închizășluindu-i moartea sfântului. Si mergând sfântul la Nicomidia și înșățeșându-se înaintea stăpânitorului, fiindcă era silnicit de acela spre răspunsuri, au zis sfântul:

Iată din împărăteasca poruncă, ai înțeles cine sănt, și dar fă cele ce socotești cu osârdie și fără de frică. Si stăpânitorul au zis: cum își este numele? și mucenicul i-au răspuns: Pagharie îmi este numele. Creștin am fost din strămoși, și amăgindu-mă de înșelăciunea împăratului, m'am făcut de un cuget cu el, rău socotindu-mă. Dar îndreptându-mă cu ajutorul lui Dumnezeu, de maica și de sora mea, m'am apropiat de Hristosul și Dumnezeul meu. Si acum grăbesc să moriu pentru el, ca să șterg lepădarea de el pre carea rău o am făcut. Iară stăpânitorul i-au zis: lasă acestea ce zici și fă porunca împăratului, nu voi ca acest feliu bine încuiuțat, și frumos om fiind, să se piarză pomenirea ta de pre pământ. Si sfântul i-au zis: această pierzare ce zici, este vremelnică; dar pricinuitoare de veșnica viață celor ce o au ales pre ea pentru Hristos. Deci văzând stăpânitorul neînduplicarea lui, au dat hotărâ-

rea și după ce au făcut rugăciune i s'a u-tăiat capul mucenicului lui Hristos, Pa-gharie, în nouăsprezece zile, ale lunei lui Martie, în Nicomidia, și aşa au luat fe-ricitul cununa muceniei.

Intru această zi, sfinții mucenici Diodor Preotul și Marian Diaconul, închizându-se în peș-teră s-au săvârșit.

Stih: Ca un jertveanic este peștera căci are înlăuntrul,

Pre jertvitoriu-l lui Hristos; și împreună cu el pre Levitul.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Dimitrie Tornara, carele au mărturisit la anul o mie cinci sute șase-zeci și patru: de sabie s'au săvârșit.

Stih: Dimitrie dând capul, priimește lumi-nate,

Din mâna Domnului cununi nenumărăte.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne mi-luește-ne și ne mantuește pre noi. Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cupitorul persesc tinerii lui Avraam cu pofta bunei cre-dințe, mai vârtoș decât cu vă-paia focului fiind aprinși au strigat: bine ești cuvântat în „Biserica slavei tale Doamne“.

Floare Mucenilor cu chip de aur tu te-ai făcut, căci mul-țime de pătimitori ai adus lui Hristos, prin dumnezești cu-vintele și minunile tale, de Dum-nezeu cuprinsule. Cu carii împreună cu credință te fericim acum pre tine Mucenice.

In temniță plină de putoare gol fiind tu închis prea slăvite, cu slavă luminoasă a bunei mi-resme cei dumnezești te-au luminat pre tine Iisus, pre ca-rele prin curăția minții, prea înțelepțește l-ai iubit.

Slavă:

Hiară păzitoare de fecio-rie, ca să opreasă arătată vă-tămarea păgânilor, au trimis Hristos ţie prea lăudată, ceia ce dulce cântai: bine ești cu-vântat în Biserica slavei tale Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce este necuprins dupre ființa cea dumnezească, cu-prințându-să cu trupul în sâ-nurile tale Fecioară, s'au făcut ca și noi. Bine cuvântată ești tu între mueri, Preacurată Stăpână.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile intinzându-și Daniil.

Cu făria gândului încrivin-țu-te celui deșart la minte ferice, ai suferit șuvișările tru-pului, și cu făclii arzându-te, nu te-ai ars Hrisante, împreună cu tinerii cântând: bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

In podobindu-te cu înțelep-ciunea lui Hrislos, ai veștejît trufia celor neînțelepți, și ai ru-șinat mintea cea trufașă, a celui ce au amăgit pre Eva, ca unul ce cu cucerire prin arma lui Hristos ai vânat pre Daria, și o ai adus mireasă aleasă lui Dumnezeu credincioasă, înțe-lepte Hrisante.

Cu unirea cea sufletească fugind de unirea cea trupească,

pătimitorilor, v'âți arălat odoară curate ale Atoțiiilorului, și v'âți adus în Biserica cea cerească, lui Hristos strigând: bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Bine cuvântăm pre Tatăl..

Prin voirea lui Dumnezeu biruind patimile trupului, focul, muncilor cu roua Duhului l-au stins Hrisant și Daria, și au dobândit cununile vieții, cântând: bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Ca pre un trandafir în mijlocul spinilor vieții aflându-te pre tine Dumnezeu, Preacurată, s'au sălășluit în pântecele tău cel prea curat, și fără prihană, și de bună mireazma cea de taină au umplut lumea, carea strigă: bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să iaudăm să bine cuvântăm...

Mâinile întinzându-și Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-au încuiat, și puterea „focului au stins, cu buna faptă „încingându-se, tinerii cei iubitori de buna credință, strigând: bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Peasna 9, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Tie, celui ce grăiai sfîntul de cele Dumnezești, și s'au

adaos tabără dumnezeiască, isbăvindu-se de înșelăciunea cea spurcată, și prin sabie făcându-se jertve curate, s'au adus celui ce s'au junghiat pentru noi ca o oae mucenice Hrisante.

In mijlocul hiarelor ca niște mielușei, v'âți arălat purtătorilor de chinuri, propoveduind întruparea cea dumnezeiască, a celui ce s'au smerit până la trup, și prin dureri ați moștenit dumnezeiește, odihna cea fără durere.

Astăzi cetatea Romei chiamă toate cetățile și orașele, luminat dumnezește a prăznui chinurile și luptele voastre, punindu-le ca o desfășlare nematerialnică sfinților.

Slavă:

Cătră nemărginită slavă v'âți rădicat, Hrisante și Darie, și stați împreună purtători de cunună, înaintea cuvântului celui Atoțiiilor, rugându-vă pentru noi, carii vă fericim pre voi totdeauna.

Si acum, a Născătoarei:

Să spăimântează cugetul și inima, cugetând neînțeleasă nașterea ta doamnă. Că pre Dumnezeu cuvântul în pântece l'ai purtat, cel ce prin tine de toată nevoia izbăvește, pre cei ce te cinstesc pre tine.

Irmosul: C. 84

Hristos Piatra cea netăiată „de mâna, cea din marginea „unghiului, din tine muntele „cel netăiat Fecioară s-au tăiat, „adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne, „pre tine Născătoare de Dumnezeu te mărim“.

SVETILNA glasului de 3 ori și **STIHOAVNA** Triodului.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduiala postului și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 20 ZILE

Pomenirea prea Cuvioșilor Părinților noștri celor uciși în Monastirea Sfântului Savei.

La Doamne strigat-am... Stihurile Triodului și ale sfinților, glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Indeletnicindu-vă cu totul spre cea de săvârșit dorire, toate cele veselitoare ale vieții, le-ați socotit ca niște gunoae, Cuvioșilor, și ați dorit numai de cele stătătoare, cu privegherea și cu rugăciunea, cu gerul și cu zăduful, făcându-vă împreună viețuitorii în peșteri și prin daru arătându-vă celăjeni îngerilor împreună.

Si cu măciuci bătându-vă, și cu pietri împroșcându-vă, și cu pumniri lovindu-vă, nu v'ați deslegat unirea Mucenicilor, fiind legați de dragostea și de iubirea cea frătească. Ci îm-

preună omorându-vă, și tăindu-vă bucătele, purtătorilor de chinuri, v'ajî adus la masa cea dumnezeiască ca niște jertve curate.

Si în cuporiu încrizându-vă, și cu focul mistuindu-vă, sufletele vi le-ați pus în mâna Împăratului tuturor, ca niște junghieri fără prihană, slăvijilor Mucenici, și v'ajî împreunat cu cetele celor fără de trupuri, moștenind slava cea vecinică, căria a să împărtăși, cei ce vă laudă pre voi, rugați-vă Domnului.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Tu ceia ce ai născut pre Dumnezeu, Mântuitorul meu, prea bunul și Mântuitorul, leacul pocăinței, și curgerile lacramilor, și cugetarea ceasului celui groaznic și înfricoșat și neamăgirea Judecătorului, mie îmi dăruiește, prin rugăciunile tale, o Fecioară, ca să scap de cutremurul chinurilor și să dobandesc darul dumnezesesc.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușa ceia ce ai născut pre Mielușelul cel fără de răutate, carele au venit să tămăduiască păcatul a toată lumea cu sângele lui, cel ce au fost junghiat pentru noi, și toate le-au făcut cu viață. Tu mă îmbracă Preacurălă, pre mine cel gonit de dumnezeiască ne-

stricăciune, cu îmbrăcămîntea darului celui dumnezeesc din lâna nașterii tale.

LA UTRENIE

CANONUL Sfinților, și al Triodului dupre orânduiala lor.

CANONUL Sfinților.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări laud pre mucenici cei de un obiceiu

Facerea lui Chir Stefan Savaitul.

Peasna 1, glas 8, Irmos:

Cântare să înălțăm noroade,
„minunatului Dumnezeului
„nostru, celui ce au izbăvit din
„robie pre Israil, cântare de bi-
„ruină cântându-i și strigă:
„să cântăm ție Unuia Stăpân-
„nului“.

Dorind Hristoase, cu cântări a lăudă mulțimea cea de Dumnezeu însuflată a sfintilor tăi Mucenici, dă-mi mie lumină din ceriu a cunoștinței prin rugăciunile lor. Ca să cânt cântare grăitoare de Dumnezeu.

Urând intinăciunea trupului și a Duhului, aji fugit de dulcețile lumii cele purtătoare de moarte, și ca cei ce aji petrecut viața întocma cu îngerii, v'ati mutat la odihna cea de sus.

Cu legea Duhului ocăr-
muind mădularile și simțurile
voastre înțeleptilor, biserici sfințite v'ati arătat lui Dumnezeu,
Mucenici de Dumnezeu pur-

tători, căci întru voi au lăcuit Hristos.

Slavă:

Comoara cea stricăcioasă lăsându-o în pământ, și pre cele frumoase ale vieții ca un vas trecându-le cu vederea, aji ales împărăția lui cea nemîșcată, de carea acum vă săturați sfintilor.

Și acum, a Născătoarei;

Arălatu-te-ai tainică scară,
pre carea lacov alesul lui Dumnezeu o au văzuț, dintru carea cu cuvânt negrăit au eșit cel fără de trup, vrând mai presus de cuvânt fără schimbare a să întrupa din tine Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 3, Irmos:

Doamne cel ce ai făcut cele...

Sfintind viața voastră cu totul neînfinată, v'ati adus pre sinea-vă Mucenilor arderi întregi dumnezești, lui Dumnezeu văzătorului a toate și aji luat cununa cea de săvârșit.

Ca niște ucenici adevărați ai Savvei purtătorului de Dumnezeu, dorind de depărtarea celor turburăcioase, iubind călea cea strâmtă, aji ajuns către viața cea fără sfârșit, Cuviosilor.

Slavă:

Sămânța Cuvântului, cea întru voi aruncată, arându-o

Cuvioșilor, și cu curgerile lacrimilor foarte adăpându-o, răsărind spic însușit, ași adus lui Dumnezeu, părinților.

Și acum, a Născătoarei:

Trupește lăcuind Doamne în Fecioară te-ai arătat oamenilor, pre cum eră cu cuviință a te vedea tu. Pre carea o ai și arătat ca pre o adeverărată Născătoare de Dumnezeu și ajutătoare credincioșilor, unule Iubitorule de oameni.

Irmosul: *Învierea Domnului*

Doamne cela ce ai făcut „cele deasupra crugului ceresc, „și ai zidit Biserică, tu pre mine „mă întărește întru dragostea „ta, că tu ești marginea doritorilor, și credincioșilor întărire „unule Iubitorule de oameni“.

Sedalna glas 8.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Prin înfrâñare omorând chipurile, și mișcările patimilor cele arzătoare ca focul, și pre urma lui Hristos urmând de Dumnezeu cuprinși. Ca o primă jertfă vie și curată, v'âți adus junghiare unuia Dumnezeu, celui ce toate au făcut, bătându-vă, junghiindu-vă prin mânile varvarilor, și silnicește tăindu-vă.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

De Dumnezeu dăruită curată binecuvântată, pre cela ce pentru miloslivirea îndurărilor

s'au născut din tine, neîncetă roagă-l pentru noi, împreună cu puterile cele de sus, și cu Arhanghelii, și cu toși Ingerii, ca să ne dea nouă mai înainte de sfârșit ertare și curățire de păcate, și îndreptare vieții, ca să aflăm milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Pre Mielușelul și Păstorul și Mântuitorul lumii, pre cruce văzându-l ceia ce l-au născut au zis lăcrămând: Lumea să bucură luând isbăvire, iară pântecele meu arde, văzând răstignirea ta, carea pentru toși o rabzi: Fiule și Dumnezeul meu.

Peasna 4, Irmos:

Incălecat-ai pre cai pre Apostolii tăi Doamne, și ai luat „cu mâinile tale frâele lor, și „mântuire s'au făcut călătoria ta, celor ce-ți cântă cu „credință: Slavă puterii tale „Doamne“.

Văzind vrăjmașul pre nebiruișii mucenici răbdând în pustia cea fără umezeală, și strălucind în feluri de bunătăți, lovindu-se de zavistie, să ardea cumplit, și cătră întrarmare s'au abălut.

Bălaurul cel viclean înrădăcinând înșelăciunea întrucenicii săi, au invitat semințile varvarilor spre chemarea unul pre altul, prin carii să silia, a izgoni pre Cuvioșii din pustie.

Luptătorul sfinților, sălbăticește năvălind valuri dupre pofta lui, nu au putut a izgoni pre nebiruijii aceștia, ci nevăzut biruindu-se, întru vederea ochilor s'au întrarmat.

Incepătoriul răutății, plin fiind de venin și de mânie, împreună au năvălit cu întrarmații săi, și cu sălbăticie au sărit asupra fericitilor, și prin rane nevindecate, râuri de sânge au vărsat.

Varvarii, cei ce au fost răzemati nădejdiile la pământ, cereau aurul materiei cei curgătoare, a comorii acestei stricăcioase, iară vițeji puindu-și nădejdile la ceruri, strigă: Slavă puterii tale Doamne.

Slavă:

Ca niște fiară fără milă cu ciomege cu sabii, și cu pietri, muncia păgânii pre Cuvioși, poruncindu-le să arate pre mai marii lor, dar ei toți fiind întăriți cu legea dragostei, tăgăduia.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară și Maică, tu ești înfrumusețarea Apostolilor, și întărirea sfintilor Mucenici, lauda și mânduirea Cuvioșilor, celor ce cu credință strigă: Slavă puterii tale Doamne.

Peasna 5, Irmos:

Pentru ce m'au lepădat de la „fața ta cela ce ești lumină

„neapusă? Si m'au acoperit „întunericul cel strein pre mine „ticălosul? Cine mă înțoarce și „la lumina poruncilor tale, în „dreptea căile mele, rogu-mă“.

Legătura dragostei cei desăvârșit învățând-o Cuvioșii, și fiind învățați dela tine Mântuitorule, s'au pus sufletele pentru prietenii săi, asemănându-se junghierii tale cei de bună voe pentru oameni.

Porunca ta Hristoase, cea mai pre sus de fire, ce s'au născut din voia trupului, s'au arătat foarte mai tare de cât moartea. Căci cugetării de Dumnezeu, urmând legii tale, au ales a muri cu bună slăvire pentru prieteni.

Slavă:

Fiind stropiți prin Botez de înțelegătorul Issop al sufletului, iarăș v'âți stropiți cu sângeurile voastre Cuvioșilor, și întru năpădirea focului ispitindu-vă ca aurul, v'âți adus jerlavă cu bună mireasmă lui Hristos.

Și acum, a Născătoarei:

Având îndrăsneala cea de Maică cătră fiul tău Preacurată, nu trece cu vederea purtarea de grija pentru noi cei de un neam, rugămu-ne: Că pre fine una creștinii cătră Stăpânul, curățire milostivă te punem înainte.

Peasna 6, Irmos :

Cătră Domnul cel ce...

De înfricoșerile tiranilor plăcuții lui Hristos nu s'au spăimântat, căci s'au făcut mai nainte viața toldeuna cugetare de moarte.

Socotind păgânii cum că sănt bogăți cei fără de avere, muncia fără milă, pre cei ce au fost lepădat aceste stricăcioase, și au fost câștigat pre cele nestricăcioase.

Slavă :

Imbrăcându-se cu vitejie nebiruită pătimitorii lui Hristos, au surpat semeliile vrăjmașului celui gânditoriu, și ale varvarilor.

Și acum, a Născătoarei :

Impăratul Domnul au venit la tine, ca pre un nor ușor, ca să surpe cele făcute de mâini ale Eghiptului, Preacurată Fecioară.

Irmosul :

Cătră Domnul cel ce poate „a mă mântui, dintru adâncul „păcatelor am strigat, și din „stricăciune au scos viața mea, „ca un lubitoriu de oameni“.

CONDAC, glas 4.

Podobie: Cela ce te-ai înălțat pre Cruce...

Arătat urând îndulcirea celor pământești și stricăcioase, prea fericiților, și priimind viața cea sihăslrească, ați

lepădat cele prea frumoase ale lumii, și hrana cea vremelnică, pentru carea v'ati învrednicit împărășiei cei cerești, veselindu-vă împreună cu cetele mucenicilor și ale pușnicilor. Drept aceasta cinstind pomenirea voastră, cu osârdie strigăm către voi, isbăviști-ne pre noi din nevoi părinților.

Intru această lună în 20 de zile. Pomenirea Sfinților Cuvioșilor părinți cei uciși de arabi, în Monastirea Sfântului Savei sfințitului.

Stih : Indoite cununi din mâna Domnului voi cei slăviți,

Pentru dureri și pentru vârsarea sângeurilor priimitti.

Intru a două zeci, părinții s'au mutat,
De pre pământ la Ceriul cel desfătat.

Acești sfinti părinți, fiind adunați de prin multe locuri, și șezind la Monastirea sfântului Savei, slujia lui Dumnezeu cu multă nevoie și îmbunătățită petrecere. Iară pizmașul și urătorul de bine diavolul, au pornit asupra lor pre cei fără de Dumnezeu etiopi, părându-li se că vor găsi multime de avere. Iară dacă au mers, și n'au găsit nimic, i-au omorât, unora tăindu-le capetele, pre alții făcându-i bucați, și pre alții junghindu-i și vârsându-le sângele, și altora alte feluri de munci făcându-le. Iară sfintii mulțămind, s'au dat sufletele în mâna lui Dumnezeu, dobândind fericita și veșnica viață a împărăției cerurilor. Pentru carea și truda pusniciei cu osârdie au îngăduit, și cununa Muceniei au luat.

Intru această zi, pomenirea prea Cuviosului părintelui nostru și mărturisitorul Nichita Episcopul Apoloniadei.

Stih : Pentru icoana ta cumpliri Nichita suferind,

Acum față ta Hristoase, în ceruri să află văzind.

Acest intru sfinti părintele nostru Mărturisitorul Nichita în vremea luptătorilor de icoane, să află episcop Apoloniadei, nu numai credincios și cucernic, și prea blagocestiv, ci și milostiv și îndurătoriu, și mult intru știință și învățătură

Scripturilor, și vestit întru cuvânt. Pentru care fiind silit să lepăda de încinăciunea sfinelor icoane a Domnului nostru, Iisus Hristos, și a Preacuratei sale Maice, și a sfintilor și dumnezeștilor îngerii, și a tuturor sfintilor, și neplecându-să s'au osândit în surgunii, și întru nesuferite ispite s'au supus. Pentru care cumplit bolnavindu-să, s'au dat sfântul său suflet în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfintelor șapte femei din Aminso: Alexandra, Clavia, Evirasia Matrona, Iuliana, Eufimia și Theodosia.

Stih: Numărul de șapte fecioarelnicul pre fecioare:

Aratăt pre femeile cele ce au suferit în foc ardere.

Acesta era pre vremea împărației lui Maximian rău credinciosul. De care pornindu-se mare goană asupra creștinilor, toată vîrsta celor ce mărturisia pre Hristos, cu feluri de munci și cu felurite morți era tăiată. Si fiindcă și în cetatea Aminsului aceeași să săvârșia, de către stăpânitorul cetății. Si aceste șapte femei, cu îndrăsneală au stătut înaintea lui, și creștine pre sine mărturisindu se, și numind pre stăpânitorul, crud și fără de omenie, și vrăjmaș al adevărului, mai întâi au poruncit ca desbrăcate să se bată cu toiage, apoi li s'au tăiat tătele cu sabia, după aceasta spânzurându le au fost strujite, până ce s'au văzut și însuși măruntaele lor celor dinlăuntru. Si în sfârșit aruncate fiind în cuporii de foc, s'au dat sufletele lor Domnului.

Intru această zi, sfântul mucenic Rodian, prin sabie s'au săvârșit.

Stih: Rodian ca un trandafir ţie roșit,
Hristoase s'au adus prin tăiere văpsit.

Intru această zi, sfântul Achila Eparhul, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Jertfă fără de prihană Achila te-ai arăstat,
Stăpânului celui iără de prihană cu sabie fiind tăiat.

Intru această zi, sfântul Lolion, de pumni ucis s'au săvârșit.

Stih: Lolion au contenit pumnurile suferind,
Suspini și vătare nescoind.

Intru această zi, sfântul Manuil, prin sabie s'au săvârșit.

Stih: Verse-mi-se de sabie măcar un păharu,
Manuil au zis de sânge daru.

Intru această zi, Sfântul nouă mucenic Miron Criteanul, carele au mărturisit în Crit, la anul o mie șapte sute nouă zeci și trei, prin sugrămare s'au săvârșit.

Stih: Mir înțelegătoriu te-ai arătat prin sugrămare

Miron nevoitorule slava Critului și mărire.

Cu ale lor sfinte rugăciuni...

Peasna 7, Irmos:

Tinerii cei ce puterea cea a tot pierzătoare a cuprorului haldeesc o au stins, prin pogorirea cea în chipul îngерului, Ziditorului au strigat: „bene ești cuvântat, și lăudat, Dumnezeul părinților noștri“.

Amândouă războinicile cete ale protivnicilor celor văzuți, și celor nevăzuți, s'au sălbăticit, văzând pre Mucenici în chinuri slavoslovind. Bine ești cuvântat și lăudat Dumnezeul părinților noștri.

Năzuitorii tăi logodindu-se cu tine Hristoase, și rănindu-se de dragoste la unuia cu adevarat iubit, s'au lepădat neamul și patria și bogăția, strigând, o isbăvitorule: bine ești cuvântat, și lăudat Dumnezeul părinților noștri.

Spurcata omorâre, ce au făcut varvarii, nu au strămutat pre doritorii tăi Hristoase, dintru dumnezeiască slujirea cea din pustie, căci nu s'au spământat de cei ce omoară trupul, ca cei ce finea poruncile tale, ca o neclătită temelie.

Slugile tale Hristoase Doamne, cu toată dorința de lume spre tine alergând, s'au întrarmăt cu sufletul încăpătului, și fiind cu cuget prea înțelept bine ți-au plăcut.

Slavă:

Primind dela Dumnezeu întru lespezile inimilor voastre lege scrisă de Dumnezeu, propoveduiați un Dumnezeu în Treime mucenilor, strigând: bine ești cuvântat și lăudat, Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Intru lumina Domnului umblând, veniți să lăudăm ușa cea dumnezeiască, a împăratului împăraților, pre Maria Preacurata, pre adevărata Născătoarea de Dumnezeu, ca pre o nădejde a sufletelor noastre.

Peasna 8, Irmos:

Ale păgânătăji organe...

Cei întocma cu îngerii, răvnind cetelor celor cerești, toată noaptea cu privegheri cântă: bine cuvântați toate lucrurile pre Hristos în veci.

Rădicând mucenicii crucea, cu tot sufletul au urmat Ie Stăpânului, cântând: bine cuvântați toate lucrurile pre Hristos în veci.

Cu tojage sfărâmându-se fericiții și mulțimea pietrilor suferind, să ținea de bunătate,

cântând: bine cuvântați toate lucrurile pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Curățindu-și fericiții sufletul și Duhul, cu tot trupul, cântă: binecuvântați toate lucrurile pre Hristos întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Cei ce te hulesc pre tine cel neîmpărțit, că ai fi în două ipostasuri, să se rușineze, ca unii ce să încchină pătrimei: Căci noi ne închinăm Iie Hristoase unuia din Treime.

Irmosul: Să lăudăm bine să...

Ale păgânătăji organe, dar „ca un viers; lară ale bunei „credințe vioarăle cu mai mare „glas răsună: bine cuvântați „lucrurile Domnului pre Hristos în veci“.

Peasna 9, Irmos:

Spăimântatu-s'au Cerul...

Prin multe feluri de chipuri îscusindu-se pălimitorii, și măestriile stăpânitorului lumii biruindu-le, vitejește și cu bună credință au rușinat semetia varvarilor, suferind năvălirile lor. Pentru aceasta au luat și cununile îndoite dela cel drept puiorul de nevoințe.

Petrecându-vă fericiților viața în crăpături și în peșteri sihăstrește, roșindu-vă cu sângeurile voastre, v'âți încuiat întru

înfunecoasă prăpastie a unei peșteri strâmte și încându-vă de arderea focului, și de ne-gura fumului, ce eșia cumplit, v'afi arătat purtători de chinuri, Cuvioșilor.

Lăudăm luptele, cu care vi-tejește mai pre sus de fire v'a fi străduit, împotriva in-du-vă asupra păcatului, ca niște ostași ai lui Hristos prea slă-viților, că cu bună laudă ați biruit. Si acum stând înaintea celui prea Inalt împreună cu adunările sfinților, aduceți-vă aminte și de noi.

Slavă :

Ca niște fii adevărați și po-văștiori împreună cu Sava pă-rințele, fiind în ceruri plin de raza cea întreit strălucitoare, fericișilor, rugați-vă pentru noi cei împreună ucenici și lăudă-toți, ca să se dăruiască pace obștească Bisericii, și sufletelor noastre mântuire.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce te-ai născut din Fe-cioară, surpă sprânciana și se-meția vrăjmașilor, și sfaturile celor rău credincioși, Zidito-rule. Iară adunarea credincio-șilor întărește-o neclătită, ca un Dumnezeu, înălțându-i cornul, și cu credința întărindu-o. Ca toți să te mărim pre tine.

Irmosul : PROVOCARE

Spăimântați-sau de acea-

„sta cerul, și marginile pământu- „lui s'au minunat. Că Dumnezeu „s'au arătat oamenilor trupește, „și pântecele ţău s'au făcut mai „desfătat decât cerurile. Pentru „aceia pre tine Născătoare de „Dumnezeu, începătoriile cete- „lor îngerești și omenești te „mărim“.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduiala postului și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNA

IN 21 DE ZILE

Pomenirea prea Cuviosului părintelui nostru Iacov episcopul și mărturisitorul.

La Doamne strigat-am... Stihirile Triodului
Si ale Sfântului, glas 2.

Podobie: Când de pre lemn...

Din turburările lumii fu-gind prea fericite, te-ai păzit gândul întru ne-turburare, nerătăcit și nesbu-ciumat, întru turburările și întru întreitele valuri ale vietii, și l-ai ținut întins, și spre înălțime cu dragoste privind, cătră Stă-pânul cel de sus, făcătorul de bine al tuturor, vrednicule de fericire Iacove.

Afară din turburarea lumii petrecându-ți viața părinte, te-ai făcut slobod de patimi, fiind păzit cu Darul, și cu pustnicie înținsă, și cu fulgerile cele dumnezești detunând oștile dracilor, dănuiesți lângă împăratul tuturor și Domnul, bucu-

rându-te acum împreună cu îngerii, a căror viață ai moștenit fericite.

Afară de lume și de trup, ai viețuit mai pre sus de toate ceste văzute, ca unul ce cugetai de slava cea nevăzută, și te minunai întru buna cuviință a cortului celui ceresc, și întru frumusețea cea nepricepută. De carea acum umplându-te, roagă-te lui Hristos, ca să măntuiască, pre cei ce cu credință te cinstesc pre tine, părinte Iacove.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Tuturor scârbișilor bucurie și celor năpăstuiși părلinitoare, și hrană săracilor, și mânăiere streinilor, liman celor înviforați, cercetare bolnavilor, acoperemânt și sprijineală celor dosădiți, și orbilortoiag tu ești Preacurată, Maica Dumnezeului celui prea înalt, grăbește de măntuește pre robii tăi, rugămu-ne.

A Crucii, a Născătoarei:

Multe dureri suferind întru răstignirea Fiului și Dumnezeului tău Preacurată, suspinând lăcrămai și strigai: Vai mie dulcele meu fiu, cum pătimești fără dreptate? cum te spânzuri pre lemn cela ce dai tuturor viață? Pentru aceasta Preacurată Fecioară, cu credință ne rugăm ţie: fă nouă pre acela milostiv.

LA UTRENIE.

CANONUL Sfântului
și ale Triodului dupre orânduiala lor.
CANONUL Sfântului.
Facerea lui Chir Ignatie.
Peasna 1, glas 2, Irmos:

Veniți noroadelor să cântăm „cântare lui Hristos Dumnezeu, celui ce au despărțit marea, și au trecut pre norodul, pre carele l-au slobozit din robia eghiptenilor că s'au proslăvit“.

Luminarea Stăpânului tău priimind-o în suflet Iacove, înșelăciunea cea întunecoasă a lumii o ai părăsit, și slava cea mai pre sus de lume ai dobandit.

Tu crucea pre umere lăud, celui răstignit ai urmat Cuvioase, și prea înțelepțește postnicind, ai micșorat patimile prin înfrâñare, părinte.

Slavă...

Din tinerețele tale te-ai făcut vas încăpătoriu al darurilor Du-hului, și cetățean moștenitor al Sionului celui de sus, fericite Iacove.

Și acum, a Născătoarei:

Tu singură Fecioară ai născut pre Dumnezeu, carele este întru toate neîncăput, făcându-se încăput întru tine pentru bunătatea, Pre carele roagă-l,

să se mânuiască, cei ce te laudă pre tine.

Peasna 3, Irmos:

Intărește-ne pre noi...

Viața te-au fost frumoasă, cuvântul tău dumnezeesc, îndulcit cu sarea dragostei, inima prea umilită. Pentru aceasta pre tine cu credință te fericim.

Inchinându-te dumnezeescului chip al lui Hristos, celui ce s'au arătat în trup pentru noi, ai suferit isgoniri, primejdii și dureri, prea fericite părinte.

Slavă:

Ca o jertvă curată pre sineji te-ai adus Domnului, prin omorârea păcatului și jertve fără de sânge ai adus lui, ca un ierarh dupre lege.

Și acum, a Născătoarei:

Cădelnișă de aur cu adevărat, și năstrapă a manei cei dumnezeești, scaun și palat prea frumos al lui Dumnezeu, pre tine Fecioară te numim.

Irmosul:

Intărește-ne pre noi întru „tine Doamne, cela ce prin „lemn ai omorât păcatul și frica „ta o sădește în inimile noastră, celor ce te lăudăm pre „tine“.

Sedealna, glas 3.

Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

De frumusețea învățăturilor

tale, și de strălucirea înțelegerilor, și de lumina cuvintelor părinte spăimântându-ne, luminat dupre datorie te cinstim pre tine Iacove prea lăudate, ierarhe al Ziditorului tău, pentru aceasta cu cântări de laude își strigăm ţie: Mântuește-ne pre noi cu rugăciunile tale.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Fiește cine unde să mântuește, acolo dupre dreptate și aleargă, în carea altă scăpare este ca aceasta, pre cum tu Născătoare de Dumnezeu, carea acoperi sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei:

Toiag de putere dobândind crucea Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, cu dânsa surpăm întărâțările vrăjmașilor, noi cari cu dragoste pre tine neîncetați te mărim.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne auzul rânelui duelii tale și te-am proslăvit pre tine unule iubitorule „de oameni“.

Cu curgerile lacrămilor spălându-te pururea, te-ai arătat vas curat al Duhului, prea fericite.

Cu rugăciunile tale cele de toată noaptea, adormind desmierdările trupului, te-ai arătat făcile neadormită a nepătimirii.

Slavă :

Smerit și bland și milostiv, fără de răutate, și întreg la minte ai fost cuvioase ierarhe.

Și acum, a Născătoarei :

Neispitită de nuntă Stăpână, carea negrăit ai zemislit pre Dumnezeu, isbăvește pre toți de scârbe, și de ispite.

Peasna 5, Irmos :

Dătătorule de lumină, și făcătorul veacurilor Doamne, „întru lumina poruncilor tale „povătuește-ne pre noi, că afară de tine pre alt Dumnezeu „nu știm“.

Dorind de slava cea adevărată, arătat ai urât înălțimea cea dintre oameni, și te-ai făcut luminătoriu strălucind cu strălucirea cugetării cei smerite, cuvioase părinte.

Inărindu-te pre sine-ți, ai stătut la rugăciunile cele de toată noaptea, primind cu ochiul sufletului razele cele dumnezeești, părinte ierarhe de Dumnezeu cugetătorule lacove.

Slavă :

Intru multă înfrâncare, întru priveghiere prea întinsă, întru rugăciune și întru pălimire rea ai căutat pre Dumnezeu, pre cel ce te-au mutat pre tine către lăcașurile cele de sus, Cuvioase.

Și acum, a Născătoarei :

Vindecă Preacurata ca o milostivă inima mea cea rănită de asuprelele vrăjmașului, ceia ce negrăit ai născut pre cel rănit la trup pre cruce.

Peasna 6, Irmos :

Intru adâncul greșalelor...

Izvoarele lacrămilor tale Cuvioase marea patimilor celor cumplite au uscat, și mângâirea cea de acolo au pricinuit sufletului tău celui cinsit Cuvioase Iacove.

Făcutu-te-ai nepomenitoriu de rele, bland, fără răutate, cuvios, dulce, smerit, înțelept, cumpătat și plin de luminare, părinte prea slăvite.

Slavă :

Impreună cu a păstorilor celor dumnezeești, s-au proslăvit pomenirea ta părinte, ca a unui păstor bun, ca unul ce cuvios au păstorit turma, înțelepte păstorule Iacove.

Și acum, a Născătoarei :

Cele ce toate cu voirea le-au lucrat, vrând au lăcuit în pântecele tău, cel neispitit de nuntă, înbogăjind ca un milostiv cu nestricăciune, pre cei căzuți la stricăciune.

Irmosul :

Intru adâncul greșalelor „fiind încunjurat, chiem adâncul milostivirii tale cel neur-

„mat, din stricăciune Dumnezeule scoate-mă“.

CONDAC, glas 4.

Lumea lăsând, și prin înfrângere arătat supuind trupul, ai urmat lui Hristos, prea ferice lacove, de unde ai dobândit ungerea cea sfântă a arhieriei, și acum te-ai mutat către cetele cele nematerialnice, rugându-te pentru noi toși, cei ce te lăudăm pre fine.

Intru această lună în 21 de zile. Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Iacov Episcopul Mărturisitorul.

Stih: Iacove al Domnului fiind jertvitoriu, Cu călcăiul rușinezi pre bălaurul cel de călcău mușcătoriu.

In a două zeci și una supt pământ,
Au ascuns pre Iacov cel prea sfânt.

Acesta din mică vîrstă petrecând în viață silhăstreasă, s'a curățit pre sine cu postul, și cu cealaltă rea petrecere. Drept aceia s'a făcut Episcop, răbdând multe goane, căci fugia și ură pre hulitorii de icoane. De aceia răbdând într'acestea, și luptându-se cu foamea și cu setea, s'a dat sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea celuui întru sfinți părintelui nostru Thoma patriarhul Constantinopoliei.

Stih: Thoma viața ce mărginită au lăsat,
Și viața cea nemărginită pre cum să cade au afiat.

Acest dintru sfinți părintele nostru Thoma, pentru cea peste seamă bunătate ce avea, și desăvârșită înțelepciune și smerenie, au fost ales diacon bisericii cel mari, și sachelarie, de prea cuviosul părintele nostru, și marele întru minuni Ioan posnicul, pre vremea împărătiei celui dea pururea pomenit și fericit Mavrichie. Apoi după moartea și acestui Ioan și a lui Chiriac ce după dânsul au arhierafteosit, s'a pus patriarh Constantinopolei, și înscunzăcaunul patriarhiei trei ani, și două luni, și luptându-se foarte asupra eresurilor, și

întăringind pravoslavnicele dogme și păstorindu-și turma bine, și cu plăcerea lui Dumnezeu, cu pace au răposat.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Filimon și Domnin.

Stih: Tăiat fiind Filimon și pre Domnin al său prieten iubit;
A dorî tăierea capului l-au sfătuit.

Aceștia era din mare slăvita cetatea Romei, iară în vremea goanei, ducându-se în Italia și acolo propoveduind cuvântul lui Dumnezeu, și pre mulți întorcându-i la credința lui Hristos, și boteză. Pentru care fiind prinși de închinătorii de idoli, și înșătoșindu-se la stăpânitorul locului, și nici de măguliri plecându-se, nici de făgăduelile darurilor, ci numai pre Hristos chemând și Dumnezeu propoveduindu-l, au fost întinși pre pământ goli de patru, care fără milă i-au bătut, și i-au aruncat la închisoare; din carea scoși fiind li s'a tăiat capetele.

Intru această zi, pomenirea prea Cuviosului părintelui nostru Viril Episcopul Cataniei.

Stih: Viril murind au aflat indoite Cununi, Ca cel ce au biruit și patimile și pre demoni.

Acesta au fost ucenic sfântului apostol Petru, din Antiochia trăgându-și neamul. și ducându-să în părțile apusului împreună cu el, s'a prohirsit Episcop Cataniei de acestaș Apostol. Deci bine și cu plăcere de Dumnezeu păstorindu-și turma sa, și feluri de minuni lucrând, pre mulți au întors la credința lui Hristos. Din carea una a pomeni de trebuință este: era în acel loc un isvor de apă foarte amără, a căruia amărăciune, prin rugăciunile către Dumnezeu, o au prefăcut întru dulceață. Carea aceasta văzându-o oare carii elini închinători de idoli, au crezut în Hristos, împreună cu alții mulți.

Intru acestea dar ajungând la adânci bătrânețe și adormind somnul cel cuvenit sfinților, s'a îngropat cu cinste întru acelaș ostrov, dând până astăzi vindecări celor ce cu credință să apropie de Moaștele lui.

Intru această zi, sfântul Serapion, din Sidon, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Serapion pre toate în mâinile săracilor le-au dat,

În sfârșit și duhul său Domnului l-au dat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne mă-luește-ne și ne mantuiește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul „Deira cinstindu-să, cei trei tineri au defăimat porunca „cea prea fără de Dumnezeu, „și fiind aruncați în mijlocul fo- „cului, răcorindu-se au cântat: „bine ești cuvântat Dumnezeul „părinților noștri“.

Suferit-ai multe izgoniri, prin neslavite ispite părinte lacove, biruind preluptătorii icoanelor, ca un râvnitoriu prea cu dreptate, luminând pe toți, cei ce te vedea, și strigând: bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Cugetând înfricoșată venirea lui Hristos, toată viața cu umilință te-ai petrecut, până ce ai aflat desăvârșit curățire gresalelor, și măngăiere vecinică, și luminare adeverătă și slavă negrăită, prea fericite.

Slavă.

Cu blândețea sufletului arătându-te miel al Păstorului Hristos, și de dânsul păstorindu-te, întru Duhul, te-ai arătat păstorriu oilor celor cuvântătoare părinte, cu dânsenele pururea cântând: bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei:

Marie cinstită pururea Fe-

cioră curată binecuvântată, ceia ce ești îndreptarea celor ce cad, isbăvirea păcătoșilor, mantuiește-mă pre mine nesătiosul, mantuiește-mă, pre cel ce strig Fiului tău: bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Peasna 8, Irmos:

Pre Dumnezeu cel ce s'au...

Cu vărsările luminii cei curate luminându-se mintea ta cea prea curată, înțelepțește au isgonit întunerecul dracilor și negura palimilor Cuvioase, strigând: laudașil pre Hristos în veci.

Săgețile cele înfocate ale vrăjmașilor, cu ploile lacramilor celor neîncefate le-ai slins, și de dragostea lui Hristos aprinzându-le prea fericite, ai ars mărăcinii cei stufoși ai desmierdărilor, înțelepte lacove.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre turma aceasta pre carea o ai adunat prin învățeturile tale înțelepte și pre cei ce cu credință săvârșesc sfîntită și cinstită și plină de lumină dumnezeiască pomenirea ta, prin rugăciunile tale păzește-i de ispite și de primejdii.

Și acum, a Născătoarei:

Izvor viu fiind, ca ceia ce ai născut apa vieții, sufletul mieu cel topit de învăpăierea păcatului, înviază-l Născătoare

de Dumnezeu Fecioară, ca să te slăvesc întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'au pogorit în cuptoriul cel cu foc „la coconii evreești, și văpaia „întru răcoreală o au prefăcut, „ca pre Domnul lăudați-l luce crurile, și îl prea înălțați întru „toți vecii“.

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeul cuvântul cel...

După trudele cele multe, după ostenelele cele nenumărate, și după sudori și scârbe adevarate, cătră limanul cel ceresc te-ai odihniti, adunând bogăția bunăților celor dumnezeești, prea sfintite părinte, înfrumu sejarea cuvișilor.

Ca pre o stea de ziua, ca pre o casă a Duhului, ca pre un frandafir plin de bună min reasmă tăinuită, ca pre un pom cu ramuri înalte, ca pre un părtaș al slavei cei vecinice, ca pre un înțelept ierarh, te cinstim pre tine părinte Iacove.

Slavă:

Curgerile lacrămilor tale cu adevărat trimițându-se din destul în pământul inimii, au crescut spicul cel copt, carele pururea hrănește sufletele, celor ce cu credință te cinstesc pre tine părinte, de Dumnezeu cugetătorule ierarhe Iacove.

Și acum, a Născătoarei:

Iartă-mi Doamne, iartă-mi, când vei vrea să mă judeci pre mine, să nu mă osândesti în foc, să nu mă mustri cu mânia ta, te roagă Fecioara, carea te-a purtat în pântece pre tine Hrisloase, și mulțimile îngerilor, și slăvitul Iacov.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul „cel din Dumnezeu, carele cu „negrăită înțelepciune ai venit „să înoiască pre Adam cel căzuț rău prin mâncare întru stricăciune, din sfânta Fecioară „negrăit întrupându-să pentru „noi credincioșii, cu un gând „întru laude îl mărim“.

SVETILNA glasului de 3 ori.

STIHOAVNA Triodului.

Si cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduiala postului și Oțupstul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 22 DE ZILE.

Pomenirea sfântului sfîntitului mucenic Vasilie Preotul bisericii Anghirei.

La Doamne strigat-am... Stihurile Triodului și ale sfântului, glas 4.

Podobie: Cela ce de sus ești chiemat...

Ou podoabele preoției fiind înfrumusețat, ca un înger ai slujit lui Dumnezeu, celui ce s'au arătat pentru noi cu materia trupului, jefindu-i Vasilie cel cu nume

mare. Pentru aceasta ca o oare desăvârșit te-ai jertvit, și curață jertvă te-ai făcut, și te-ai adus acum, întru jertvelnicul cel de sus. Drept aceia cu glasuri de bucurie te fericim pre tine, și strigăm Iie: Rugându-te nu înceta, să se mânțuiască sufletele noastre.

Prin judecată nedreaptă luându-ți să pielea, ai suferit durerile, privind la răpausul cel fără durere, și la darurile cele gătite, celor ce au pătimit, slăvite și cu focul ca un fier ascuțându-te, te-ai făcut sabie din ceriu făetoare, tăind toate cetele vrăjimașului prea fericite. Pentru aceasta toată limba bine credincioșilor, pre tine te cinstește astăzi bucurându-se, și te roagă pre tine, ca să faci pentru turma ta cătră Dumnezeu rugăciune.

Cu ranele cele dumnezeești fiind înfrumusețat, din cetate în cetate legat alergai, legând pre tiranul și îndreptând călătoriile pașilor tăi, și întru cetatea Cesareii ajungând, întrânsa ai primit fericitul sfârșit, și purtând cunună, te-ai suțit cătră cetatea cea cerească. Si stai acum înaintea Impăratului și Dumnezeu. Pre carele roagă-l, să mânțuiască și să lumineze sufletele noastre.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Pentru căci din lenevirea

mea și din trândăvire eu ticălosul, ticăloșește am căzut întru adâncurile greșalelor celor multe, și sănăt cuprins acum de nedomerire și desnădăjduire. Fie mie ajutoriu și curășire și mântuire Preacurată, dându-mi mie mânăgiare prea milostivă, rogu-mă și te cer și cu credință căzind strig Iie: să nu mă arăt până la sfârșit bucurie pierzătorului.

A Crucii, a Născătoarei:

Nu mă plâng Maică, văzându-mă spânzurat pre lemn, pre mine Fiul și Dumnezeul tău, cel ce am spânzurat pământul neșinut peste ape, și toată făptura am zidit, pentrucă voiu înviă, și mă voi proslăvi, și cu tărie voi sfărâmă împărăția iadului, și voi pierde puterea lui, și pre cei legați îi voi izbăvi de firnia lui ca un milostiv, și îi voi aduce la Tatăl meu, ca un Iubitoriu de oameni.

STIHOAVNA Triodului și celelalte

LA UTRENIE

CANONUL Sfântului,
și al Triodului dupre orânduiala lor.

CANONUL Sfântului.

Al căruia acrostich la Greci este acesta:
Laud mucenice, ostenelele tale cele prea mari

Facerea lui Chir Iosif.

Peasna 1, glas. 6 Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil,
„cu urmele prin adânc, pre

„gonaciu Faraon văzându-l în-necat, au strigat: Lui Dumnezeu cântare de biruință să-i „cântăm“.

Impărăteasă slava ta împărate al tuturor, iubindu-o slăvitul Vasilie, tare au pătimit pre pământ. Prin carele învredniceste-ne și pre noi împărăției cerurilor.

Viața cea vrednică de laudă, petrecerea cea curată, cărarea nevoițelor te-au arătat moștenitoriu al lui Dumnezeu slăvite, și te-au făcut cetățean cerurilor.

Prin bună viețuire supuindu-te Domnului prea înțelepte, ai supus pre vrăjmașul și cu picioarele l-ai zdrobit, arătat făcând vitejie asupra lui mucenice Vasilie.

Slavă:

Intru vărsarea sângeurilor, ai înecat pre Faraon cel înțelegătoriu, cu toată tabăra, și cu adevărat ai alergat cătră pământul, intru carele să veselește pururea mulțimea pătimilorilor, înțelepte Vasilie.

Și acum, a Născătoarei:

Unul născut, carele este împreună cu Tatăl, vrând au lăcuit intru prea curat pântecele tău Preacurată, și s'a făcut om, vrând să măntuiască pre oameni pentru bunătatea.

Peasna 3, Irmos:

Nu este sfânt...

Inălțatu-te-ai ca un miel pre lemn, de trei ori fericite, cu cuget curat suferind strujirile și surpând mândriile vrăjmașului, cu puterea dumnezeescului Duh.

Prin frumusețile ranelor te-ai arătat prea frumos la suflet și la trup, mucenice. Cu cuget curat înălțând glasuri de mulțămită cătră puitorul luptelor tale.

Căutând mărireala cea prea mare, ai răbdat luptele cele mari, prin cuget vîlejesc înțelepte, și pre trufașul cel mare pururea l-ai smerit.

Slavă:

Fiind păzitoriu poruncilor celor dumnezești, ai fost încliat în temniță, deschizând credincioșilor calea învățăturii, cea mergătoare intru lăjimea cunoștinței de Dumnezeu gânditorule.

Și acum, a Născătoarei:

Cunoscând de departe Isaia prin Duhul, zemislirea ta fecioară, luminat o au arătat strigând. Iată Fecioara în pântece pe Dumnezeu va zemisli.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne, Dumnezeul meu, carele ai înălțat cornul cre-

„dincioșilor tăi bunule, și ne-ai
„întărit pre noi pre piatra măr-
„turisirii tale“.

Sedealna, glas 4.

Podobie: Degradb ne întâmpină....

Mucenicul Vasilie, împărăția lui Dumnezeu dorindu-o, au suferit infocarea muncilor, și moartea cea nedreaptă. Pentru aceasta s'au învrednicit nemuririi cei adevărate. Preaceașa dar adunându-ne cu credință să-l fericim, carele să roagă Domnului, să se miluiască sufletele noastre.

Slavă: Și acum, a Născătoarei:

Inoit-ai Preacurată prin dumnezeiască naștereata, ființa cea muritoare și stricată prin patimile pământenilor, și ai ridicat pre toți din moarte la viață nestricăciunei. Pentru aceasta dupre datorie toți te fericim Fecioară prea proslăvită, pre cum mai nainte ai zis.

A Crucii, a Născătoarei:

Fecioară Preacurată Maica lui Hristos Dumnezeu, sabie au trecut prin prea sfântul tău suflet, când ai văzut răstignit de bună voe pre Fiul și Dumnezeul tău. Pre carele roagă-l neîncetat bine cuvântată, să ne dăruiască nouă iertare de greșale.

Peasna 4, Irmos:

Mristos este puterea mea,
„Dumnezeu și Domnul.

„Cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviință, cântă strigând: din cuget curat întru „Domnul prăznuind“.

Daca au văzut cel rău credincios dumnezeiasca fața ta fulgerând cu raza Duhului, să îngrozia, și ca un slujitoriu al înțunerecului, fără sămătire să nebunia, mucenice Vasilie.

Cu înțelepciunea cea mai bună împodobindu-te, pre înțelepții eliniilor i-ai veștejit, cu dumnezeiasca pulere, și cu răbdare pătimind ai luat cununa biruinței Vasilie.

Cuvântul, cel ce s'au întins pre cruce, și prin patimă au dăruit credincioșilor nepătmire, te-au întărit pre tine, cel ce erai întins despre toate pările, și te desnodai Vasilie.

Slavă:

Nu jertvesc dracilor, nu mă tem de moarte, nici de chipurile muncilor, dumnezeescul Vasilie au strigat. Un Dumnezeu mărturisesc, cunoscut în Treime.

Și acum, a Născătoarei:

Te laud pre tine Stăpână, cea mult laudată, bine te cunvințez pre tine Fecioară, prin carea toți oamenii ne-am blagoslovit, și cu adevărat ne-am izbăvit de blestemul cel de demult.

Peasna 5, Irmos:

Cu dumnezeiasca strălucirea „ta bunule, sufletele celor „ce mâncă la tine cu dragoste, „mă rog luminează-le, ca să te „vază cuvinte a lui Dumnezeu, „pre tine adevăratul Dumnezeu, „pre cela ce chiemi din negura „greșalelor“.

Impilându-te de greutatea fierului, ca unul ce ai ales a purta jugul cel prea ușor al Domnului, mucenice, ai înpilat pre vrăjmașul cel truș, carele s'au înprotivit asupra Ziditoriu lui.

Cu legăturile cele de fier înconjurându-te mucenice, cu veselie ai alergat din locuri în locuri. Înfrumusețându-te cu dânsene ca cu niște sălbi. Pentru aceasta împreună cu Hristos împărătești Vasilie.

Prin curgerile sângeurilor, cu adevărat roșindu-ji ție veștmânt împărătesc, slăvite mucenice, și cu coroana biruinței fiind împodobit, împreună cu Hristos, împărătești Vasilie, bucurându-te.

Slavă:

Intărindu-te cu darul crucii, fiind gonit cumplit, ai săvârșit calea cea îndelungată și cu anevoie cântând: Voiu merge cuvinte în cărarea mărturiilor tale, bucurându-mă și veselin- du-mă.

Și acum, a Născătoarei:

Pre cea mai pre sus decât Heruvimii, pre cea mai înaltă de cât cerurile, pre cea mai cinstită de cât zidirea, pre zidul înțelepților mucenici, pre singură Născătoare de Dumnezeu, cu cântări să o cinstim.

Peasna 6, Irmos:

Marea vieții văzându-o...

Prin muceniile tale te-ai înălțat, și ai surpat pre vrăjmașul mare mucenice slăvite, și la sfârșitul chinurilor tale încununându-te cu coroană de biruință, te-ai mutat către Dumnezeu, vrednicule de minuni.

Asemănându-te celui ce s'au întins palmele pre cruce, pentru tine înțelepte mucenice, înălțându-te pre lemn, cu răbdare ai suferit șuvișările, rănind înșelăciunea cu ranele tale.

Slavă:

Pentru Hristos legându-te Vasilie, ai legat pre neprietenii cei fără de trup; iară, slobozindu-te din trup desăvârșit ai răsipit măestriile lor, prin darul cel dumnezeiesc, prea slăvite.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine te cântăm prea lăudată, pre carea te laudă oștile cetelor celor cerești, și pre tine te rog Preacurată, patimile sufletului meu vindecă-le și din focul cel vecinic mă slobozește.

Irmosul: *Muncire*

Marea vieții văzându-o înălțându-să de viforul ispitelor, „la limanul tău cel lin alergând, „strig cătră tine: Scoate din „stricăciune viața mea mult milostive“.

CONDAC, glas 8.

Podobie: Apărătoarei Doamne...

Săvârșind petrecerea dupre lege, ai păzit credința, sfintite mucenice Vasilie. Pentru aceasta te-ai învrednicit cununilor muceniei și stâlp neclătit te-ai arătat Bisericii, mărturisind pre Fiul cel fără de început cu Tatăl și cu Duhul, pre Treimea cea nedespărțită, pre carea roagă-o, să ne izbăvim de nevoi, cei cete cinstim pre tine, ca să strigăm ţie: Bucură-te Vasilie de Dumnezeu înțelepțite.

Intru această lună, în 22 de zile. Pomenirea sfântului sfîntului mucenic Vasilie Preotul bisericii Archirenilor.

Stih: Proorocul au zis pre tot trupul a fi intru durere,

Iară mucenicul fiind tăiat n'au zis că-l doare. Întru a douăzeci și două zî, a lui Martie, Au fost pătruns cu frigări Vasilie.

Acesta au fost în vremea împărației lui Iulian Paravatul, și a lui Satornini igheimonul Anghirei. Deci fiind părât, l-au adus înaintea igheemonului, și făcându-i-se întrebare, l-au spânzurat de un lemn, și l-au strujit pre coaste, și l-au aruncat în temniță. Apoi scoțându-l din temniță l-au strujit la mult ceas cu multă tărie, și legându-l cu lanțurile, l-au băgat iarăși în temniță. Deci după câteva zile trecând lepădatul de lege Iulian prin cetatea Anghirei, au adus pre sfântul înaintea sa, și făcându-i întrebare, l-au dat pre seama lui Favlenie Comitul, ca să-i scoată curele de pre trup, care i-au și făcut îndată. Si scoțându-i multe curele, și aruncându-i cele din napoi

preste umerele cele dinainte înapoi, de-i spânzura pre umere. Iară sfântul fiind întărit cu inima, au rupt una dintr'acelea, și au asvârlit în obrazul lui Iulian. De aceia au poruncit acela, ca să-l ardă cu țepuși de fier înclocate, și i-au găurit pântecele și spatele, și toate închieturile, și într'acelea ș'au dat sufletul în mâna lui Dumnezeu.

Intru această zi, sfintele mucenice, Calinica și Vasilisa, prin sabie s'au săvârșit.

Stih: Pre Calinica împreună cu Vasilisa tăind. Bunele biruitoare s'au arătat și a cerului împăratesc fiind.

Intru această zi, pomenirea sfintei Drosidei, ficei împăratului Traian și a celor împreună cu dânsa cinci Canonice. (monahii)

Stih: Drosida s'au mutat după răcorirea ungerii Măriului,

Că din Liban îndreptată cătră împărația cerului **C**ând împărația Traian, nu numai pre toată ziua omora pre creștinii cei ce mărturisia pre Hristos, ci și cinstilelor moaște, le arunca în locuri necinstite și necurate. Deci atunci era cinci femei canonice adecă călugărite, care să năvoia întru o sihăstrie păzind poruncile lui Dumnezeu, care pre lângă alte bunătăți, avea și acest lucru neapărat. Adeca a lăua moaștele sfintilor mucenici, și a le unge cu miruri și a le înfășura cu giulgiu, și aşa a le îngropa în sihăstria lor. Despre care înștiințându-să Drosida fica împăratului Traian, s'au dus la pomenitele călugărite având cu sineși haîne scumpe. (Căci cu vicularie, sau păzitoriu împăratești era cuprinși de adânc somn, și nu o au simțit când au eșit din palat). Si dar să rugă ea călugăriților, că să se ducă împreună, să iae moaștele vre unui mucenic. Iară Adrian logodnicul Drosidei, și sfetnic fiind împăratului, fi zise: singur stăpânitorule, stăpâne, poruncește să se pue ostași păzitori la trupurile creștinilor celor omoriți cu rea moarte, ca să aflăm cari sunt aceia ce fură trupurile lor. Iară împăratul au poruncit să se facă aceasta. Deci priveghind ostașii, au prins pre cele cinci călugărite împreună cu Drosida fica împăratului, și dimineața le-au înfășat pre ele la împăratul. Iară împăratul văzind pre ficăsa, s'au îspăimântat. Pentru carea au poruncit să fie pusă la bună pază, poate să va pocăi. Iară

pentru cele cinci călugăriete au poruncit să se facă un vas mare de aramă, și întru acela să se pue călugărițile și împreună cu ele să se pue și aramă în destulă, ca topindu-se arama, să se amestice cu trupurile călugărițelor și să se facă o migmă. Și cu acea aramă, să se facă fundurile vaselor de aramă, a băii obștești, făcută fiind de curând de el, și carea era să se aprinză la sărbarea numită a apoloniilor, și să se înnoiască spre plăcerea închinătorilor de idoli celor de un cuget cu împăratul.

Aceasta făcându-să și mistuindu-se călugărițele, s'au alcătuit vasele acelea de aramă a băei. Și dar aprinzând ostasii baia, propoveduia pretutindenea zicând: Căți sănțetă prieteni milostivilor dumnezei, veniți la înoirile obștește-i băi. Și indată alerga toți, din cari cel ce au venit întâi, indată ce s'au apropiat de ușa cea întâi a băii, au căzut jos și s'au dat sufletul. Asemenea au pătimit și căți alții în urma acelui s'au apropiat, căci nici unul n'au putut să intre în lăuntru. Despre cari înștiințându-să împăratul au chierat pre slujitorii dumnezeilor lui, și le-au zis: spuneți-mi nu cumva s'au făcut vre o vrajă de creștini și pentru aceasta nu poate să intre nimene în bae? iară ei au răspuns: Nu împărate. Ci vasele acele de aramă, ce s'au făcut din moaștele călugărițelor, acestea au făcut minunea aceasta. Deci poruncește să se facă alte vase, și aşa va conteni omorul ce să face. Deci aceasta făcându-să, au zis Adrian logodnicul Drozidei cătră împăratul, poruncește o împărate să se topească de a doua oară fundurile vaselor celor dinainte, și din acestea să se facă idoli goli în chipul călugăriților acestora, spre defaimarea și necinstea lor. Cari idoli să se așeze, la obșteasca baia împărăției tale. Și indată au poruncit împăratul de s'au făcut. Și după ce s'au așezat idolii, au văzut împăratul în vis cinci mielușele curate ce pășteau întru o grădină, și un păstoriu înfricoșat, păstorindu-le pre ele, și zicând împăratului: Prea nelegiuitule și prea păgânule împărate, pre cele ce tu ai socotit că le pui goale în bae întru necinstea Bunului și Induratului păstorului Hristos, răpidu-le dela tine, le-au așezat întru acest loc frumos al raiului unde va să vie și Drosida, neîntinata mielușă a lui Dumnezeu, și frica ta.

Deci deșteptându-se împăratul, s'au umplut de mânie spurcatul, că și după moarte sfintele femei, au rușinat sfaturile lui. Și au poruncit să se aprinză două cuptoare de foc despre o parte și despre cealaltă parte a cetății, și să li să dea foc pre toată ziua. Au pus încă și scrisoare deasupra lor, carea ținea loc de poruncă împăratească, și cuprinderea era aşa: „Bărbați galilieni, „cari vă închinăți celui răstignit, isbăvin-„du-vă pre voi adeca de mai multe, munci, „iară pre noi de ostenele și fiește carele „din voi, fără de oprire, arunce-să pre „sine în ori care cuptoriu ii va plăcea“. Deci acest feliu de poruncă sunându-se, auzind roaba lui Dumnezeu Drosida, că fiește carele din creștini, pentru dragostea și credința lui Hristos să aruncă pre sine în cuptorul cel de foc, rădicând ochii la cer zicea: Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase Fiule a lui Dumnezeu, de este voia ta ca să mă mantuiesc, și să scap de nebunească credință tatălui meu Traian, tu-mi ajută, ca să mă isbăvesc din cămara cea de nuntă a rău credinciosului Adrian și să mă sui la ceriu, unde sănt cele cinci călugăriete ce m'au povățuit la frica ta. Și adoarme cu somn adânc pre cei ce mă păzesc, ca să pot scăpă fără să mă simtă. Acestea zicându-le, și lepădând hainele cele împăratești, au eșit încetișor, nimenea prințându-i vestea. Deci în vremea ce mergea să se arunce pre sine întru unul din cuptoare, cugeta întru sine zicând: Cum mă voi duce la Dumnezeu, neavând îmbrăcăminte de nuntă? neluând sfântul botez, și pentru aceasta fiind necurată? Ci Împărate al împăraților Doamne Iisuse Hristoase, iată am lăsat împărăția mea pentru dragostea ta, ca să mă asez portar împărăției tale. Deci tu cu carele te-ai botezat pentru noi, botează-mă pre mine cu Duhul Sfânt. Și după ce au zis acestea, scoțând mirul ce-l avea supt haina sa, și ungându-se pre sine, și aruncându-se într'un lac, ce era din strânsurile de ploaie, s'au botezat zicând: Botează-se roaba lui Dumnezeu Drosida, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și păzindu-să pre sine șapte zile, s'au împărtășit de hrană îngerească. Iară oare cari iubitori de Hristos creștini aflându-o pre ea, și îngăduind, au aflat dela ea, povestind într'acest clip cele pentru sine. Și în a opta zi, făcând ru-

găciune, ca să o lumineze Dumnezeu ce să facă, s'au mutat cătră Domnul.

Întru această zi, pomenirea sfântului Cuvios mucenic Evtimie, carele s'au nevoie în Constanțopol, la anul o mie opt sute patrușprezece prin sabie s'au săvârșit.

Stih: Stâlpări, și crucea prea fericite ţiind, Evtimie vesel ești cătră sabie mergând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni...

Peasna 7, Irmos :

Dătător de rouă cupitorul l-au „făcut îngerul, cuvioșilor tineri. Iară pre haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pre „muncitorull-au plecat a strigă: „bine ești cuvântat Dumnezeul „părinților noștri“.

Strălucindu-te cu luminarea darului celui dumnezesc, ai trecut întunerecul chinurilor, făcându-te părăși zilei cei neînserate, înțelepte și strigând: bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Inima ta fiind întemeiată pre piatra dumnezeeștei cunoștințe, nu s'au clătit de vânturile ispitelor cugetătorule de Dumnezeu, pătimitorule, Izbașitorului tuturor strigând: bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Nebunindu-se muncitorul, au poruncit să te tae sfâșii slăvite, și văzându-te că suferi, ca un fără de trup, nu au priceput nici cum a strigă: bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă :

In cupitorul muncilor ar-

zându-te, ai strălucit ca aurul, și făcându-te peceluire dumnezeiștilor patimi, înțelepte Vasilie, strigai: bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei :

Cunoscând după naștere fecioria nestricată, fecioara rămâind mai pre sus de minte, celui născut din tine Mântuitorului și Dumnezeu strigai: bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Peasna 8, Irmos :

Din văpaie cuvioșilor...

Cu totul cătră Dumnezeu înținzându-te, durerile trupului ca un vis le-ai socotit. Pentru aceasta cu bucurie te-ai mutat cătră viața fericită și fără durere, purtătorule de chinuri mucenice Vasilie.

Cu dragostea Atoțiiitorului înlărindu-te, ispитеle trupului prea tare le-ai suferit și pre vrăjmașul cel puternic întru răutate l'ai înecat, în curgerile sângeștilor tale, Vasilie de trei ori fericite.

Vasilie, cel ce este înpărăteasă podoaba Bisericii lui Hristos, și închipuirea patimilor Mântuitorului, mucenicul cel prea viteaz, și înțărirea credincioșilor cu cântări să se laude.

Bine cuvântăm pre Tatăl....

Invrednicuți-te-ai după sfârșit a află slava cea mai pre sus

de lume și lumina cea neînserală, împărăția cerurilor, cu nună neveștejită, viață fără întristare, și bucurie negrăită, mucenice Vasile.

Și acum, a Născătoarei:

Neamul omenesc s'au învrednicit măntuirii prin tine Născătoare de Dumnezeu ceia ce ești cu daru dăruită. Căci singură ai născut nouă pre Mântuitorul, pre carele îl prea înălțăm întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să... Irmosul

Din văpae cuvișilor rouă „ai izvorât și jertva dreptului „cu apă o ai ars. Că toate le „faci Hristoase cu singură voi-rea. Pre tine te prea înălțăm „întru toți vecii“.

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedea.....

Slobozindu-te din trup prea fericite, te-ai învrednicit și ve-deă strălucirile cele veselitoare ale sfintilor, și te-ai împreunat cu oștile îngerilor, împreună cu dânsii pururea cântând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Treime, făcătoarea tuturor, și atotpu-ternică.

Ca o lumină, ca un soare mare, arătându-te în cerul Bisericii lui Hristos, prea fericite. Culminările cele slobozitoare de raze ale chinurilor, și cu dumnezeești strălucirile minu-

nilor, luminezi sufletele celor ce te laudă pre tine.

Infrumusețatu-te-ai pre si-neți cu frumusețile chinurilor, cu toată slăvirea dela Dumnezeu, purtătorule de chinuri, și acum stai înaintea lui Hristos celui frumos, fiind înpodobit cu cununa dreptăjii. Pentru aceasta credinciosii bucurându-ne, pre tine te cinstim.

Slavă:

Sfințitu-s'au pământul prin dumnezeiască îngroparea dumnezeescului și sfințitului trupului tău, Vasile. Duhurile dreptilor au sălfat, având în mijlocul lor duhul tău fericite. Cu cari toți împreună pomenește-ne pre noi, cari pre tine te pomemim.

Și acum, a Născătoarei:

Infricoșat este chipul nașterii tale Fecioară, căci cel ce s'au născut din tine, au fost Dumnezeu întrupat. Pre carele roagă-l Maică cinstită, și neispitită de nuntă, ca să isbăvească de munca cea înfricoșată pre toți, cei ce cu neîndoită credință te cinstesc pre tine.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedea nu „este cu puțință oamenilor, spre „carele nu cutează a căuta ce-„tele îngerești. Iară prin tine „Preacurata, s'au arătat oame-„nilor Cuvântul întrupat, pre

„carele mărindu-l cu oștile ce-
„rești pre tine te fericim“.

Și cealaltă slujbă după orânduiala postului
și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 23 DE ZILE

Sfântul prea Cuviosul părintele nostru Niconi
și o sută nouă zeci și nouă de ucenici ai lui
cei ce s-au muncit cu dânsul.

La Doamne strigat-am... Stîhirile Triodului
și ale sfîntilor, glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Desmierdăciunile trupu-
lui și trupul cel anevoie
înfrânat, prin daru l-a-
supus la zăbala înfrâñării feri-
cite, cu puterea Duhului, ca un
prea ales biruind toată arma
vrăjmașului. Pentru aceasta
te-ai făcut povățitor călugări-
lor, celor ce urmează totdeauna
înțeleptei și dumnezeeștei pro-
poveduirii tale Nicone.

Strălucind ca soarele dela
răsărit prea fericite, toată lu-
mea o ai luminat, cu străluci-
rile minunilor, adunând ceată
de ucenici, luminoși ca stelele.
Cu cari împreună ai pătimit
prea cu răbdare, făndu-vă prin
sabie, și duhurile voastre pu-
indu-le în mâinile stăpânului,
împăratului tuturor.

Nici foamea, nici primejdia,
nici goliciunea, nici bătăile, nici
moartea cea prea sălnică, cu
adevărat nu v'au despărțit pre-

voi de dragostea lui Hristos,
vrednicilor de minune. Ci ca
niște mielușei spre junghiere,
urmând Păstorului, ați ajuns
dela apus întru neînserata o-
dihnă a Impărășiei Cerurilor,
cununi purtând, purtătorilor de
chinuri.

Slavă: Și acum, a Născătoarei:

Tămăduirea și leacul cel
prea ales și măntuitoriu al po-
căinței, tu mie să-mi dăruiești,
ceia ce ai născut pre Dumne-
zeu, Măntuitorul meu, și cur-
gerile lacrămilor, și cugetarea
ceasului celui groaznic și înfri-
coșat, și neamăgirea Judecătoru-
lui, ca prin rugăciunile tale
să scap de cutremurul muncilor
și să dobândesc darul cel dum-
nezeiesc.

A Crucii a Născătoarei:

Mielușaua ceia ce te-ai năs-
cut pre tine Mielușelul și Păs-
torul, dacă te-ai văzut răstignit
pre lemn, ca o Maică tânguindu-să grăia cătră tine: Prea
Iubite fiule, cum te-ai spânzurat
pre lemnul crucii îndelung răb-
dătorule? cum și s'au pironit
Cuvinte, mâinile și picioarele
tale, de cei fără-de-legă? Și săn-
gele tău și-ai vărsat Slăpâne?

LA UTRENIE.

CANONUL sfîntilor.
și al Triodului dupre orânduiala lor.

CANONUL sfîntilor.

Al cărui Acrostich la Greci este acesta.

Cu cântări te laud pre tine, cel ce porți numele biruinței fericite.

Facerea lui Iosif:

Peașna 1, glas 4, Irmos:

Adâncul mării roșii cu urme „neudate, pedestru trecându-l Israîl cel de demult, cu „mâinile lui Moisî în chipul „crucii, puterea lui Amalic în „pustie au biruit“.

Prin luptele cele pustnicești biruind pre cel cu măestrie rea, te-ai încoronat cu frumșețile cele mucenicești, și acum stai înaintea lui Dumnezeu, rugându-te pentru noi, cari te cinstim pre tine Cuvioase Nicone.

Inputernicindu-te cu puțrea, celui ce au întărît neputințele noastre, mai întâi au făcut vitejii în răsboae, fericite. Si făcându-te biruitor ai alergat la Botezul lui Hristos.

Slavă :

Ceața ucenicilor tăi înțelepte, strălucindu-se mai întâi cu sihăstriile, s-au înpodobit și cu mucenia, și prin îndoite lupte s'au împălit și îndoite cununi.

Și acum, a Născătoarei:

Ușa pogorârii tale cei cătră noi Doamne, mai pre sus de fire te-au născut Dumnezeu și om, în două firi, carele te numești în laină Răsărit și Soare și Lumină.

Peașna 3, Irmos:

Veselește-să de tine...

Oastea cea dumnezească, încingându-o cu ostășire duhovnicească, o ai întrarmat cătră luptele pătimirii, mucenice al lui Hristos Nicone.

Pustnicește mai întâi răstignindu-ji trupul, te-ai nevoit a biruì cetele dracilor, prin bătăile cele mucenicești, prea slăvite Nicone.

Slavă...

Dela răsărit ca o stea, pornindu-te la apusuri ai ajuns, unde murind ai apus, și cătră Hristos ai răsărit Nicone.

Și acum, a Născătoarei:

Ceața mucenicilor au închis junghiera ta Stăpâne, cunoscându-te pre tine odrăslit, din porunca cea neispitită de nuntă.

Irmosul:

Veselește-să de tine Biserica ta Hristoase strigând: Tu „ești puterea mea Doamne, și „scăparea și întărirea“.

Sedainea, glas 3.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Prin dumnezești grajurile maicii tale, au strălucit lumină în inima ta, și cu botezul lumenându-te, te-ai numărat în cetele călugărilor, și te-ai făcut povătitoriu și luminătoriu celor ce urmă jie Cuvioase. Cu cari

împreună roagă-te lui Hristos,
ca să ne dăruiască nouă mare
milă.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Dumnezeesc cort te-ai făcut
Cuvântului, singură Fecioară
Maică Preacurată, cu curăția
covârșind pre îngeri. Si pre
mine, cel ce mai mult de cât
toți m'am făcut înfinat prin pă-
catele trupului, cu dumnezeeaști
apele solirii tale curățește-mă,
cinstită, dându-mi mare milă.

A Crucii, a Născătoarei:

Mielușaua cea Preacurată,
Fecioara Maica Cuvântului, cea
nestricată, văzind pre cruce
spânzurat, pre cel ce au răsărit
dintr'insa fără durere, ca o
maică plângând au strigat: Vai
mie fiul meu, cum pătimești!
Vrând să izbăvești pre om, din
necinstea patimilor.

Preasna 4, Irmos:

Rădicat pre cruce văzindu-te
„Biserica pre tine Soarele
„dreptășii, au stătut întru a sa
„rânduială, precum să cuvinte
„strigând: Slavă puterii tale
„Doamne“.

Intru dumnezeeaștile vărsări-
le luminei îndulcindu-te, râurile
muncilor (neînrăit) le-ai trecut,
Nicone, vrednicule de minune.
Si dupre vrednicie ai priimit
Cununa biruinței, Mucenice.

Cu prea luminoase vitejie
strălucind, ca un sihastru te-ai

luptat, omorând mai întâi pa-
mile trupului, biruind a doua
oară și cu mucenia cetele dra-
cilor.

Slavă...

Cu arma bunei credințe
văji oștii asupra vrăjmașului,
de Dumnezeu înțelepășilor, și
prin moarte bună slavă ați câș-
tigat și bucurându-vă strigați:
slavă puterii tale Doamne.

Si acum, a Născătoarei:

Ca pre una, ce ești mai
înaltă de cât toată zidirea, Zi-
ditorul te-ai iubit pre tine Fe-
cioară Maică Preacurată, ară-
tându-te pre tine Maică a sa.
Pre carea adunările pălimito-
rilor te roagă cu prea bună
cuvînță.

Preasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în lu-
„me ai venit, lumina cea sfâ-
„tă, carea întorci dintru întunere-
„cul necunoșțintei, pre cei ce te
„laudă pre tine cu credință“.

Bine plecându-te dumne-
zeeștilor sfătuiri ale maicii tale,
în războae ai avut puterea cru-
cii Nicone, cele mai bune în
taină învățându-te.

Cu lumina bunăților fiind
luminată viața ta, de Dumnezeu
cugetătorule, ai avut mu-
cenia ca pre o podoabă prea
înfrumusețată, prea cinstite Ni-
cone.

Slavă :

Legilor celor de Dumnezeu începătoare, bine supuindu-se mucenicii, au biruit, și pre cei fără-de-lege cu dumnezeiască înfrarmare, vitejește i-au surpat.

Și acum, a Născătoarei:

Lumina cea fără de ani, raza părintelui o ai născut nouă Preacurată, făcându-se supt ani, din bogăția bunățăii.

Piesna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ţie cu glas...

Aducând ceată de mucenici ca niște stele, ca un soare cu multă lumină ai alergat dela răsărit, și cu razele voastre ați luminat apusul, de Dumnezeu cugetătorule Nicone.

Cu picăturile săngiurilor tale, mucenice, ai încercat mările mulțimii Dumnezelor și întru adâncul luptelor, ai sugrumat pre cumplitul și prea vicleanul aflătorul răutății.

Slavă :

Ca niște crini în livada bunățăilor ați înflorit, și ca niște trandafiri cu bună mireasmă, miresmiji inimile noastre cu frumuseștile muceniei, purfătorilor de chinuri, de Dumnezeu însuflaților.

Și acum, a Născătoarei:

Biserică și palat însuflețit al lui Dumnezeu, cunoscându-te

pre fine ceata purfătorilor de chinuri, te roagă Stăpână, carea singură ai rădicat necinstea muerilor.

Irmosul : *Copăs*

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica strigă „cătră tine, de săngele dracilor curățindu-să cu sănghie „cel curs prin milostivire din „coasta ta“.

CONDAC, glas 4.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Cu cuviință viețuind mai întâi Nicone, ai adunat ceată de cei supuși lui Dumnezeu, și cu bună credință pururea următoare ţie, cu razele patimilor ca un soare purfătoriu de lumină dela răsărit până la apus strălucind, ai înpușinat înșelăciunea cu părăul săngiurilor tale.

Intru această lună în 23 de zile pomenirea sfântului mucenic Nicon, și cu ucenicii săi, o sută nouăzeci și nouă.

Stih: Nicone cunună de biruință îți gătește ţie Dătătorule de cununi, pentru aceasta fiu murind de sabie.

In a doua zeci și trei Nicon s'a dat prin sabie sfârșitul cel lăudat.

La ucenicii săi.

Unul trebuie ca patru cinci zecimi să fie, Tăindu-se cei impreună mucenici prin sabie.

Acest sfânt Nicon, au fost în vremile stăpânirii ighemonului Chintilian, trăgându-se cu neamul din părțile Neapolitanilor, frumos la chip, și la față luminat și înfricoșat în răsboae. Din tată elin, și maică creștină. De aceea întâmplându-se răsboiu mare, și înconjurare de oaste tare, aducându-și fericitudinile aminte de învățăturile maicii sale, și suspinând dintrul adâncul

inimii, și zicând: Doamne Iisuse Hristoase ajută-mi și întărindu-să pre sine cu cinstițul semn al crucii, au intrat în mijlocul vrăjmașilor și n'au încetat lovind pre unii cu sabia, pre alții cu sulița, până când, i-au biruit pre toți și i-au înfrânt, de care lucru toți s'au mirat, și de vreme ce s'au întâmplat cele ale răsboiului dupre voia lor, s'au întors și el cu ceia lalță la casa sa. Și spuindu-și gândul cătră maica sa, cum că voește a să boteză, au călătorit spre părțile Constantinopolei, și sosind la ostrovul, ce să chiamă Hion, s'au apropiat de un munte, și stând acolo șapte zile, nevoindu-se în post și în priveghere și în rugăciune. I-au vestit un dumnezeesc înger, ca să se pogoare la mare cu toagul carele i-l didese acel ce i s'au arătat, și sosind la mare, au aflat o corabie și au intrat într'ânsa, și în două zile au sosit la muntele Ganului. Și dupre întâmplare i-au eşit înaintea un episcop în chip de monah; și luându-l de mână l-au dus la o peșteră, unde lăcuia el, și învățându-l l-au botezat în numele Sfintei Treimi, împărtășindu-l și cu sfintele Taine. Și după trei ani l-au hirotonit preot, apoi și episcop. Și luând asupra sa a fi îndreptătoriu și mai mare peste toți monahii, căi se adunase acolo, cari era o sută nouăzeci și nouă, s'au dus cu toții la Mitilin, și de acolo au trecut în Italia, și văzând pre maica, pre carea murind o au și grijit și o au îngropat. Apoi de acolo s'au dus la Sicilia, și au lăcuit în muntele ce să zice a Taromeniei, împreună și cu ceilalți o sută nouăzeci și nouă. Deci aflând ighemonul cele pentru sfântul, îndată au trimis de l'au adus înaintea lui împreună și pre toți cei o sută nouă zeci și nouă. Și făcându-le întrebare, i-au pus jos la pământ și i-au sfărâmat rău cu rane, și însfârșit le-au tăiat capetele. Iară pre sfântul Nicon l-au întins de patru părți a trupului, și l-au ars pre de desupt cu făclii, și l-au legat de dobitoace sălbatrice, de l'au târât pre pământ, și l-au dat de o râpă, și l-au bătut cu pietri preste gură, și i-au tăiat limba. Și pre urmă i-au tăiat capul, și aşa i s'au plinit mucenia.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Gheorghe cel nou ivit, și făcătorul de minuni din Dinpiu.

Stih: Din vecini Gheorghie și aicea fiind: Și acolo, socotesc că cu tainica lui Hristos fecioară ești petrecând.

Acesta lăsându-și femeia și copiii, și rudele, au ales calea cea strâmtă. Și întrând supt jugul Domnului cel ușor, îmconjura cetăți și sate și însuși pustiul, lipsit fiind, necăjit, de rău supărat.

Deci descoperindu-să lui dela Dumnezeu sfârșitul, s'au dus la Constantinopol, și mergând la prea cinstita biserică, a sfântului Ioan cuvântătorului de Dumnezeu, la locul numit Dinpiu, s'au odihnit în Domnul, după ce au zăbovit acolo multe zile. Și după ce s'au adunat față cei ce era să-l îngroape, și au văzut lanțul cu care era înfășurat trupul lui, că era foarte greu, și tot trupul lui era tipărit în el, deci strigă: Doamne miluiește.

Pentru care au fost și îngropat în tinda pomenitei Biserici, în mormântul de marmură ce i s'au făcut, răvârsând vindecări de multe minuni celor ce cu credință să apropie de el, din carii unii din cei ce au câștigat ajutorul lui încă și acum tuturor mărturisesc facerile de minuni ce s'au făcut la ei.

Intru această zi, sfântul Dometie, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Acest ce să uită în lăuntru cumplit purtătoriu de sabie:

Grăbește ca să pogoare prin sabie capul lui Dometie.

Intru această zi, sfântul noul Cuvios mucenic Luca, carele au mărturisit în Mitelina la anul o mie opt sute doi, prin spânzurare s'au săvârșit.

Stih: Luca cel cuvios prin sabie să află mînd:

Și cu ceata mucenicilor împreună este prănuind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amen.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc tinerei lui Avraam, cu pofta bunei credințe, mai vârlos de cât văpaia focului fiind aprinși au strigat: „bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne“.

Mai mult de cât aurul fiind ispitit cu bătăile, de Dumnezeu cugetătorule, turn al bunătăților te-ai arătat, gonind năpădirile dracilor, și strigând: bine ești cuvântat Dumnezeul meu și Domnul.

După sfârșit fiind aruncat trupul tău întru ascuns mușnice, slobozind străluciri dumnezești ale tămăduirilor, gonește vătămarea demonului, care arătat te-au făcut, silindu-se de dumnezeescul Duh.

Cu totul îndulcindu-te întru privirile cele dumnezești, și-ai dat trupul bătăilor prin răbdare prea fericite, căci ai dorit a sta în ceruri înaintea Atoțiiitorului, purtătorule de cunună slăvite.

Slavă :

Fiind păstor al oilor celor cuvântătoare, nevătămat ai păzit slaulul părinte înțelepte, de lupii cei înțelegători, și împreună cu dânsenele te-ai sălășluit în lăcașul cel ceresc, ca să stai înaintea Stăpânului tuturor.

Și acum, a Născătoarei :

Cuvântul Tatălui, nestricând nici cum fecioria ta, s'au sălășluit întru fine, și au tras ceala mucenicilor cea pururea promenită, carea te propoveduește pre tine, Născătoare de Dumnezeu Preacurată.

Peasna 8, Irmos :

Mâinile înținzându-și Daniil...

Purtând strălucirea inimii tale neadormită, și adăpată cu părăele lacrămilor și cu sângele muceniciei cuvioase, lăcuști acum în cămara cea nefăcută de mâna, strigând: bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Arătatu-te-ai podoabă pustnicilor, și pătimitorilor, căci întru amândouă te-ai arătat исcusit, rădicând biruințe care îngrozesc mintea, asupra vrăjmașului Nicone, strigând: Toate lucrurile lăudați pre Domnul.

Bine cuvântăm...

Sufletele le-ai adăpat cu sângeurile tale, îndemnându-le cătră râvnă dumnezeiască cuvioase, fabăra dracilor o ai rănit cu sabiile ranelor, arătând întru fine numirea cea adevărată, strigând: bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei :

Rumpe sarcina cea grea a răutăților mele Preacurată, ceia ce prin nașterea ta ai îndrepătat căderea lui Adam, și mă luminează prea lăudată, ca într'un suflet să strig: bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul :

Să lăudăm:

Mâinile înținzându-și Daniil,
„gurile leilor cele deschise în

„groapă le-au încuiat, și puterea
„focului au stins, cu buna faptă
„încingându-se, tinerii cei iu-
„bitori de buna credință, stri-
„gând: bine cuvântați toate lu-
„crurile Domnului pre Domnul.

Peasna 9, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Văzuțu-te-au pre tine, înflo-
rit cu frumusețile ranelor,
dătătorul cununilor, și înbrăcat
cu porfira dintru muceniceștile
tale sânghiuri, și împreună cu
dânsul te-ai sălășluit, dumneze-
ește veselindu-te Nicone.

Cât este de prea frumoasă
dragostea ta, carea o ai avut
cătră Domnul. Si cât este de
ferbinte dorirea cea aprinsă de
focul cel dumnezeesc! Si prea
minunată este pătimirea, carea
te-au împreunat pre tine cu cele
ceresti Nicone.

Avându-te pre tine Soborul
pătimitorilor, ca pre un soare
mare întru înălțimea Bisericii,
ca niște stele de lumina cea
dumnezească răvârsându-se,
cu strălucirile cele slobozitoare
de raze, lumea o strălucesc.

Slavă:

Aducând înaintea dătătoru-
lui de cununi ceata pătimitorii-
lor cea de două sute, te-ai ră-
dicat cătră lăcașurile cele
nestricate, cu cari, împreună
adu-ți aminte mucenice, pentru
cei ce astăzi săvârșesc sfintită
pomenirea voastră.

Si acum, a Născătoarei:

Lăcaș luminii te-ai arătat
aceea ce pentru noi s'au năs-
cut din tine, pre carea roagă-o
neîncetată Preacurată, ca să
lumineze cugetele noastre celor
ce cu pravoslavie te cântăm
pe fine și Născătoare de Dum-
nezeu te propoveduim Fecioară
maică curată.

Irmosul: 103

Hristos piatra cea netăiată
„de mână, cea din marginea
„unghiului, din tine muntele
„cel netăiat Fecioară s'au tăiat,
„adunând firile cele osebite.
„Pentru aceasta veselindu-ne,
„pre tine Născătoare de Dum-
„nezeu te mărim“.

SVETILNA glasului, de 3 ori.

STIHOAVNA Triodului.

Si cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduiala
postului și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 24 DE ZILE.

Inainte prăznuirea Bunei Vestiri, a prea sfîntei Născătoare de Dumnezeu.

(VEZI) Pentru înainte prăznuirea Bunelor Ve-
stiri ale prea sfintei Stăpânei noastre Născătoarei
de Dumnezeu, ori în ce zi, să vor întâmplă, să
se caute învătură pre larg la Triod, începându-
să dela slova aceasta : (R).

La Doamne strigat-am... Punem stihirile pe
10. Samoglasnica zilei de 2 ori, și mucenicina,
și 3 podobnice ale Triodului, și ale înainte
prăsnuirii 4, glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Taina cea ascunsă și de
îngeri neștiută, Gavriil
Arhanghelul o adeve-

rează. Si acum vine la tine, ceea ce una ești nestricat și bună porumbiță și chemarea neamului nostru, și strigă cătră tine: Prea Sfântă bucură-te, gătește-te, prin Cuvântul acesta, să primești pre Dumnezeu Cuvântul în pânțecele tău.

De 2 ori.

Polată purtătoare de lumină, s'au gătit fie Stăpâne, pânțecele cel nestricat al fiicei lui Dumnezeu. Pogoară-te și vino la dânsa, miluește făptura ta, carea pentru pisma au luat războiu, și au fost ținut în robia celui viclean, și frumusețea cea dintâi s'au pierdut, și aşteaptă pogorârea la cea mândruitoare.

Gavriil Arhanghelul, arătat vine la tine și strigă fie, ceea ce ești cu totul fără prihană: Bucură-te deslegarea blestemului, scularea celor căzuți. Bucură-te ceea ce una ai fost aleasă lui Dumnezeu; bucură-te norul cel însuflețit al soarelui, primește pre cel fără de Trup, carele au voit a să sălășlui în pânțecele tău.

Slavă: Si acum, glas. 2.

Bine vestește Gavriil astăzi cei plini de daru. Bucură-te Fecioară carea nu știi de mire și neispirită de nuntă. Nu te miră de chipul meu cel strein, nici te spăimântă, că Arhanghel sănă. Sharpele au amăgit pre Eva oarecând. Iară eu acum bine vestesc fie bucurie:

Rămânea-vei întreagă, și vei naște pre Domnul Preacurată.

VOHOD: Prochimenul și paremile zilei. Si cealaltă slujbă a liturghiei cei mai înainte sfintite. Iară de nu este liturghie La Doamne srigat-am... Stihirile pe 6, ale triodului 3 și ale praznicului 3.

Slavă: Si acum:

Bine vestește Gavriil astăzi...

LA STIHOAVNĂ, cântăm samoglasnica zilei de 2 ori, și mucenicina.

Slavă: Si acum, a înainte prăznuirii.

Glas. 2, a lui Theofan.

Taina cea din veac să descopere astăzi:

Caută în ziua de praznic, Slava, dela Laude Acum slobozești pre robul tău:

Sfinte Dumnezeule... Si după: Tatăl nostru... Troparele: Născătoare de Dumnezeu fecioară...

Si metanile. Iară de să va întâmplă Sâmbătă, sau Duminecă, să zice troparul acesta al înainte prăznuirii, glas 4.

Astăzi începerile bucuriei, a foală lumea îndeamnă a lăudă înainte prăznuirea, că iată Gavriil vine aducând fecioarei Bună-Vestire, și cătră dânsa strigă: Bucură-te cea plină de daru, Domnul este cu tine.

LA UTRENIE.

Alliuia și troicinile glasului, iară de să va întâmplă Sâmbătă sau Duminecă.

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Înainte prăznuirii.

După obiceinutele stihologhii și după sedeline Psalm 50.

CANONUL.

Înainte prăznuirii cu Irmosul pe 6, și ale Triodului dupre orânduiala lor.

CANONUL înainte prăznuirii.

Facerea lui Theofan.

Peasna 1, glas 4, Irmos:

Adâncul mării roșii cu urme „neudate, pedestru trecându-l Israil cel de demult, cu „mâinile lui Moisi în chipul „crucii, puterea lui Amalic în „puștie au biruit“.

Lumea cu bucurie se veselăște, ca ceea ce au simțit pogorârea Domnului întru tine. Că pentru milostivirea milei din ceriu să pogoară, în pânțecele tău Fecioară întrupându-se.

Iată la tine împărăteasă să trimită dumnezeescul Arhanghel, să-ți vestească venirea Împăratului tuturor și Dumnezeu, și să strige ţie: Bucură-te chiemarea strămoșului.

Năstrapa cea prea luminioasă și cu totul de aur, să gătește spre primirea manei vieții: Că la tine va să vie prin glasul Ingerului, întru tine mai pre sus de fire sălășluindu-se.

In pânțecele tău cel curat va să se sălășuească Domnul, cel ce lăcusește pururea în ceriu. Că vine să facă ceriu, amestecare celor pământești, întru aceasta arătat îmbrăcându-se.

Peasna 3, Irmos:

Nu întru înțelepciune...

Pământule, cel ce creșteai cu întristare spinii patimilor, sălătează, dăňuește. Că iată lucră-

torul pământului, cel fără de moarte, vine acum, să te scoată din blestem.

Dumnezeiască lână, Fecioară neînlinată gălește-țe: Că întru tine va să se pogoare Dumnezeu ca o ploae, ca să usuce izvoarele călcării de poruncă.

Dumnezeiască carte îndoibește-țe: Căci cu degetul Tatălui va să se scrie întru tine dumnezeescul Cuvânt întrupându-se, deslegând călcarea de lume a dobitociei mele.

Sfeșnice de aur, primește focul dumnezeișii, cel ce strălucește prin tine, și lumină lumii dăruiește. Prin carele întunericul răutăților mele va să se strice.

Irmosul:

Nu întru înțelepciune și în putere, și în bogăție ne lăudăm; Ci întru tine înțelepciu-nea Tatălui cea Ipostatică Hristoase. Că nu este Sfânt afară de tine Iubitorule de oameni“.

Seddealna, glas 3.

Podobie: De frumusețea fecloriei tale ..

Astăzi toată făptura să bucură, căci îngerul zice ţie: bucură-te, bine cuvântată Marie Preacurată Maica lui Hristos. Astăzi să întunecă moazviria șarpelui; Căci legătura blestemului strămoșului s-au deslegat. Pentru aceasta și noi

pentru toate strigăm călătăine:
Bucură-te ceia ce ești plină de
daru.

Slavă: Și acum, altă Sedealnă, glas 4.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumii...

Cu venirea prea Sfântului Duh, pre cel împreună cu Tatăl pre scaun sezătoriu, și de o fiinfă, prin glasul Arhanghelului l-a zemislit, de Dumnezeu Născătoare, chemarea lui Adam.

Peasna 4, Irmos:

Rădicat pre cruce văzându-te „Biserica pre tine soarele „dreptății, au slătut întru a sa „rânduială, precum să cuvine „strigând: Slavă puterii tale „Doamne“.

Taina cea de demult, mai nainte de veci rânduială, începe a luă arătare. Pământul și cele cerești, cu un glas veselișivă și cu bucurie strigați.

Polata cea mare a Impăratului, deschideți dumnezeeștile întrări ale auzurilor, că iată vine la tine Hristos adevarul, și va să se sălăsluiască în mijlocul tău.

Ca să îndrepteze Izbăvitorul aluncarea strămoașei, să va arăta sălăsluindu-să în pântece neispitit de nunătă, căruia să-i strigăm cu bună viersuire: Slavă puterii tale Doamne.

Avvacum munte mare, pre

tine de demult mai nainte te-au numit, cu bunătățile umbrit: Din carea era să se arate Dumnezeul nostru, Fecioară cu totul fără prihană, ceea ce una ești îndreptarea oamenilor.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă, carea întorci dintru în „țunerecul necunoștinței, pre „cei ce te laudă pre tine cu „credință“.

Onspurcată mielușă! Mielușelul Dumnezeul nostru în pântecele tău vine să se sălăsluiască, rădicând păcatele noastre.

Toiagul cel de taină, peste pușin va să inflorească floarea cea dumnezeiască precum scrie, din rădăcina lui Iesuie nouă arătlându-se.

Prin glasul îngerului, lucrându-te ca o vie, spre odrăslirea strugurului celui copț și nestricat, gălește-te Fecioară.

Cel ce ești mai mare între prooroci Isaie, veselește-te; Căci Fecioara, pentru carea ai propoveduit, în pântece zemislește pre îngerul sfatului celui mare.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-vouă ţie cu glas...

Bucură-te, ţie Gavril Arhanghelul grăește, că bucuria

vei să o zămislești în pântecele tău negrăit, carea Eva prin neascultare Fecioară, o au pierdut.

Nu te teme, nu va arde nici cum pântecele tău focul dumnezeirii Fecioară; Căci rugul pre fine mai nainte te-au închis puit de demult, aprins fiind, și nici cum arzând Preacurată.

Munte, pre carele Daniil mai nainte l-au văzut cu Duhul, bucură-te Fecioară; că din tine piatra cea înțelegătoare va să se tae, și va să zdrobească idolii cei fără de suflet ai drăcilor.

Impăratul păcii la tine va să vie, și prin tine Maica lui Dumnezeu, va să împace, pre cei supuși și biruiți prin sfatul cel rău al șarpelui.

Irmosul: C. 1. 3.

Jertfi-voiu fie cu glas de „laudă Doamne, Biserică strigă cătră fine, de sângele drăcilor curățindu-se, cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta“.

CONDAC, glas. 8.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Tu ești începătura mântuirii noastre, tuturor celor ce pre pământ, de Dumnezeu Născătoare. Că dumnezeiasca slugă marele începătoriu celor Gavriil au fost trimis din Ceriu, să stea înaintea ta, și

ți-ai adus bucurie de daru dăruită. Pentru aceasta foți strigăm fie: Bucură-te mireasă nenuntită.

Intru această lună în 24 de zile. Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Artemon Episcopul Seleuciei, din Psidia.

Stih: Artemon trupul aruncându-l ca preo ușurare:

Nimic pământesc având, trece cătră cereasca sălășuire.

In douăzeci și patru Edemul au primit, Pre Artemon cel prea cinstit.

Acest fericit era de patrie din cetatea Seleuciei, născut și crescut întrânsa. Deci sosind fericitul Apostol Pavel acolo, nu eră cu puțină a să ascunde lumina supt obroc. Cî l-au făcut păstoriu și dascăl norodului. Carele povătuind bine și cu plăcerea lui Dumnezeu turma sa, s'au făcut tuturor, celor ce le trebuia liman de mântuire, văduvelor și săracilor și lipsișilor grijitoriu, și sufletelor și trupurilor dobor. Intru acestea bine petrecând, s'au săvârșit viața în adânci bătrânețe.

Intru această zi, sfântul sfințitul mucenic Artemon, Preotul Laodichiei.

Stih: Mutându-te din lume, și de Dumnezeu apropiindu-te:

Al tău sănt eu, mânțuește-mă ai zis Artemone fericite.

Când împărația Dioclițian în Roma, trimis au fost în părțile Laodichiei, oarecarele comis Patrichie cu numele, ca să facă dupre poruncile împăraștești. Iară Sisinie Episcopul locului împreună cu Artemon Preotul și cu alți oare-cari creștini, au intrat noaptea în capiștea Artemidei și zdrobind idolii cei de acolo, prin foc i-au făcut cenușe. Despre care înștiințându-se mai sus numitul comis, s'au umplut de mânie, și luând cu sine multime de norod, călare fiind el pre cal împăraștesc eșia afară din cetate cătră biserică creștinilor, ca să arză pre toți și pre Sisinie și pre Artemon, să-i tae în bucăți. Deci apropiindu-să el de biserică, s'au cuprins de mare frică, și viindu-i o foarte mare fierbințeală, s'au întors acasă și s'au pus în asternut. Din care viind în nespusă ticăloșie, au înștiințat pre Episcopul zi-

cându-i: Roagă-te Dumnezeului tău, ca să mă ușurez de boala, și-ți voi face chipul tău de aur în mijlocul cetății; iară Episcopul din protivă l-au înștiințat zicând: Aurul tău fie cu tine. Iară de vei crede Hristosului și Dumnezeului meu, te vei vindeca. Iară el i-au scris lui așa: Crezu întru Dumnezeul tău; Numai de mă voiu vindecă. Și o minune! Indată s'au sculat fără a mai avea vre-o rămășiță de boală.

Și ducându-să spre cetatea Chesariei, ca la trei mile de loc departe de Lao-dichia, au întâlnit pre preotul Artemon, urmându-i doi cerbi, și șase măgari sălbateci, și au zis lui Artemon: Cum le-ai vânat acestea; Iară el i-au răspuns: Cu Cuvântul Hristosului meu le-am vânat. Și comisul i-au zis: Au doară creștin ești tu? Răspuns-au Sfântul: Așa din tănără mea vîrstă sănt creștin. Atuncea legându-l pre el cu două lanțuri, și dându-l pre sama ostasilor, au poruncit ca să-i urmeze până la Chesaria. Iară sfântul înțorcându-să cătră dobitoacele cele ce-i urmă, le au zis: Duceți-vă la Episcopul Sisinie. Și ele ducându-se, i s'au vestit lui prin portariu. Și au zis Sisinie portarului: De unde au venit dobitoacele acestea? Atuncea din porunca lui Dumnezeu, un cerb luând glas omenesc, au zis: Robul lui Dumnezeu Artemon, prins fiind de rău credinciosul Comit, să duce legat la cetatea Chesariei, și nouă ne-au poruncit ca să venim aicea. Care auzindu-le Episcopul, s'au însăpimânat. Și chemând pre Diaconul său Filea, l-au trimis la Chesareia zicându-i: Du-te și afară, de sănt adevarate cele ce au auzit dela cerb. Și ducându-să, au aflat pre Artemon în închisoare. Și sărutându-se amândoi, din porunca slujitorilor, s'au depărtat unul de altul. Iară a doua zi, șezând comisul pre scaun, au adus față pre fericitul Artemon, și i-au zis: Cinstește-ți omule bătrânețele tale, și jertfește dumnezeile. Iară sfântul i-au zis: Șase-sprezece ani am petrecut cetind în biserică norodului dumnezeestile Scripturi, și douăzeci și opt de ani, am săvârșit slujba Diaconiei lui Hristos cetind Dumnezeestile Evangheliei; Și treizeci și trei înplinesc Preot, învățând norodul, cu ajutorul Dumnezeului meu, și tu acum, imi

zici, ca să jertfesc demonului celui nesimțit asemenea ție? Acestea auzindu-le Comisul, s'au turburat și arzând în foc un gratariu de fier, au întins pre mucenicul pre acela. Iară sfântul rădicându-și ochii spre ceriu au zis: Doamne Iisuse Hristoase nu ierta spurcatului acestuia comit ca să-și râze de mine robul tău: Ci știind că pentru tine le pătimesc acestea, dă-mi răbdare, ca desăvârșit să rămâne el rușinat. Acestea zicându-le sfântul, iată viind dela Episcopul Sisinie și cerbul, și ștergând cu limba sa ranele sfântului din porunca lui Dumnezeu, spre înfruntarea necredincioșilor, au zis cerbul cătră comis (căci ce este cu neputință la Dumnezeu?) Să știi că robul lui Dumnezeu Artemon, degrabă își va isbândi; Căci două paseri te vor răpi pre tine, și te vor băgă în cazanul cel cloicotit, și cărnurile tale să vor topi, căci te-ai lepădat de Dumnezeul căruia ai mărturisit că vei crede. Iară după ce s'au mustrat de dobitocul cel sălbatec, au poruncit ostasilor să însegeze cerbul. Iară cerbul sărind aproape de cel ce sedea împreună cu comisul, și săgeata cea aruncată asupra lui, trecând alătura cea scăpat; Iară cel ce sedea aproape, priimind săgeata și foarte răinindu-se, s'au lepădat sufletul. Deci întristându-să comisul, s'au dus de acolo, puind pre sfântul la închisoare. Iară a doua zi, au poruncit ca să se pue întru un cazon smoală, și să i să dea foc mult, ca întru acela cu capul în jos să bage pre sfântul. Deci făcându-să aceasta, rânduijii slujitorii au venit la comisul, vestindu-i învăpăierea cazanului. Iară el încălecând pre cal s'au dus drept la cazon. Și când era aproape de cazon, atuncea, o minune! Fără de veste pogorându-să din ceriu doi îngeri, ca în chip de vulturi și răpindu-l pre el de pre cal-l-au băgat în cazon, și așa de tare s'au mistuit, în căt nici os nu i-au rămas.

Carea văzându-o ostasii și toată mulțimea, s'au spăimântat și au fugit. Iară sfântul rămâind singur, au slăvit pre Dumnezeu. Și prin rugăciune în locul acela, au scos izvor de multă apă, aceasta văzându-o Vitalie, jertfitorul idolilor, și alții mulți, s'au botezat și în noaptea aceea au venit glas cătră sfântul zicându-i: Du-te pre țărmurile mării despre Asia și acolo

vei curăță pre mulți de feluri de patimi, și draci vei îsgoni. Și mulți luminându-se de tine, vor slăvi pre Dumnezeu. Iară sfântul încălecând pe un măgar sălbatec, călătoreea. Și răpit fiind de dumnezeescul înger s'au aflat în locul ce i să descoperisă. Deci multe semne făcând acolo și pre mulți luminându-i și povătuindu-i cătră Dumnezeu, mai în urmă fiind prins i s'au tăiat capul de cătră închinătorii de idoli.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Zaharia, cu pace s'au săvârșit.

Stih: Lui Dumnezeu asemănându-se prin putere părinte.

Te faci împreună moștean fiului lui Dumnezeu, de pre pământ mutându-te.

Intru această zi, sfintii opt mucenici cei din Chesaria Palestiniță, prin sabie s'au săvârșit.

Stih: Ceață de opt la număr pe tru Mântuitorul s'au tăiat

Cel ce mai înainte a opta zi tăiere împrejur au luat.

Intru această zi, Prea cuviosul Martin Tiveul, cu pace s'au săvârșit.

Stih: Bunule Martine în bătrânețe bune crescând.

Cătră părinții cei morți te adaogi murind.

Intru această zi, sfântul sfînt mucenic Partenie Patriarhul Constantinopolei carele au măruntisit în Constantinopol la zul o mie și sase sute cinci zeci și șapte, prin sugrumare s'au săvârșit.

Stih: Lui Partenie îndoită cunună s'au înpletit:

Ca nevoitorului Domnului celui sfînt.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Preasna 7, Irmos:

Cel ce ai măntuit în foc pre „tinerii lui Avraam și ai „ucis pre Haldei, cari fără „dreptate vână pre cei drepti, „prea lăudate Doamne: Bine „ești cuvântat Dumnezeul pă „rinjilor noștri“.

Scriile cuvântătoriu, pre carele puiitorul de lege cel a

devărat iubindu-te, întru tine va să-și facă sălășluire, de veselie umple-te, că prin tine pre cei stricați va să-i înoiască.

Dumnezeiască ceata proorocilor, dacă au simțit venirea spre tine cea pacinică a Isbăvitorului, Fecioară au strigat ţie: Bucură-te Isbăvirea tuturor, bucură-te ceea ce una ești măntuirea oamenilor.

Nu te teme de glas, nu te spăimântă de cela ce-ji grăește, că sluga lui Dumnezeu este, și au venit să-ți arate ţie laina cea de îngeri nespusă, ceea ce nu știi de nuntă blagoslovită Marie.

Vezi toată făptura robită de vrăjmașul Fecioară, și au voit să o miluiască pre ea prin tine, pentru milostivirea milii iubitorul de bine: Deci să nu fii necrezând cuvintelor îngerului.

Preasna 8, Irmos:

Mâinile întinzându-și Daniil, „gurile leilor cele deschise „în groapă le-au încuiat și pu „terea focului au slins, cu buna „faptă încingându-se, tinerii cei „iubitori de buna credință, „strigând: bine cu vântăți „toate lucrurile Domnului pre „Domnul“.

Norule cel ușor al luminii, ceea ce nu știi de nuntă gătește-te. Iată soarele cel neapus va să strălucească de sus ţie,

carele puțină vreme va să se ascunză întru tine, și lumii va să se arate, deslegând întunericul răușății.

Slujitorul cel mai întâiu dintru îngeri au strigat ţie glas de bucurie, vestind ţie pre îngerul sfatului celui mare, Preacurată, carele s'au întrupat dintru tine pentru bunătatea, căruia strigăm: Toate lucrurile lăudați pre Domnul.

Ca un frandafir din văi Curată, ca un crin cu bun miroscunoscându-te pre tine, făcătorul nostru Domnul, acum au iubit frumusețea ta Curată, și va să se întrupeze din sângele tău, ca pentru bunătatea să gonească putoarea cea prea a înșelăciunii.

Deadreapta Tatălui neosebindu-să, întru tine va să facă sălășluire, cel mai pre sus înființat Preacurată, ca să te pue dea-dreapta sa pre tine, cea prea de aproape și bună, ca pre o împărăteasă. Si dreapta să-și finză tuturor celor căzuți, și să ne mantuiască pre noi.

Peasna 9, Irmos :

Eva adecă prin boala neasculă, „tării, blestem înlăuntru au adus; iară tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin o drasla purtării în pântece, lumi blagoslovenie ai înflorit. „Pentru aceasta toți te mărim“.

Eva cu adevărat au cules rod lucrător de moarte, Atopierzătoriu. Iară dintru tine va să răsară rod de nemurire solitoriu, Hristos dulceața noastră, Stăpână. Pre carele acum lăudându-l, pre tine te slăvim.

Plecând cerurile, acum la noi te pogoară, iată scaun s'au gălit ţie cuvinte în pântecele Fecioarei. Intru carele ca un împărat prea tare sezând, vei să rădici din cădere zidirea dreptei tale.

Hristos au iubit frumusețea ta Preacurată, și în pântecele tău s'au sălășluit, ca din grozăvia patimilor neamul omeneșc să-l izbăvească, și frumusețea cea de demult să-i dăruiască. Căruia închinându-te, pre tine te slăvim.

Ca o țarină nesămănătă Curată priimește prin cuvânt pre cuvântul cel ceresc, carele ca niște grâu roditoriu va să răsară din tine, și marginile va să hrănească cu pâinea cunoștinței, căruia închinându-ne, pre tine mărim.

De să va întâmpla Sâmbătă sau Dumineacă.

SVETILNA.

Podobie : Cu ucenicii să ne suim...

Gavril dintru înălțime pogramăndu-să, Născătoarei de Dumnezeu, au strigat: Bucură-te, căci tot blestemul strămoașei pierzându-l, pre cei din Adam

îi va blagoslovi, cel ce au odrăslit dintr'însa.

Slavă: *Și acum iar aceasta.*

La STIHOAVNĂ, stihira Triodului.

Samoglasnica zilei de 2 ori, și mucenicina.

Slavă: *Și acum, a înainte prăsnuirii, glas 4.*

Limba carea nu o știa, o au auzit Născătoarea de Dumnezeu, căci au grăit cătră dânsa Arhanghelul, grajurile Bunei-Vestiri. De unde cu credință primind vestirea, te-au zemislit pre tine Dumnezeul cel mai 'nainte de veci. Pentru aceasta și noi bucurându-ne, strigăm ţie: Cela ce te-ai întrupat dintr'însa fără schimbare Dumnezeule, pace lumii dăruște și sufletelor noastre mare milă.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduiala postului și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 25 DE ZILE

Să cade a săi că la Vecernia ce să zice de cuseară a Bunelor Vestiri, de să va întâmpla Sâmbătă sau Duminecă:

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 4. Glas 4.

Podobie: Cela ce de sus ești chemat....

Făcătorul neîndurân- du-să de făptură, și de milostivirea sa fiind plecat, în pântecele Fecioarei, fiicei lui Dumnezeu a să sălășui, să apropie. La carea ma-

rele Arhanghel au venit, zicându-i: Bucură-te ceia ce ești de Dumnezeu dăruită, acum este cu tine Dumnezeul nostru. Nu te spăimântă de mine, mai marele voevod al Impăratului. Că ai aflat darul, carele l-au pierdut, de demult Eva strămoșata, și vei zemisli și vei naște pre cel de o ființă cu Tatăl. *De 2 ori.*

Strein este cuvântul tău și vederea, streine sănt grajurile și vestirile, Maria au zis cătră înger, să nu mă amăgești, căci sănt fecioară neînpărășită de nuntă? Imi grăești, că voi zemisli pre cel Necuprins? Și cum va încăpea pântecele meu pre acela, pre carele măririle cerești nu pot să-l încapă? Corul lui Avraam să te învețe pre tine acum carele pre Dumnezeu au încăput, mai nainte închipuind de demult Fecioară pântecele tău cel de Dumnezeu priimitoriu.

In cetatea Nazaret viind Gavriil, ţie cetății Impăratului Hristos, cei însuflești s'au încchinat, strigând cătră tine: Bucură-te binecuvântată de Dumnezeu dăruită. Vei să priimești în pântecele tău pre Dumnezeu întrupat, carele pre tine pentru milostivirea, va să cheme omenirea la fericirea cea dintâi. Binecuvântat este dumnezeesc rodul pântecelui tău, cel fără de moarte, carele dă lumii prin tine, mare milă.

Slavă : Și acum, glas 1 a lui Anatolie :

In luna a șasea, mai marele voevod au fost trimis la tine...

Caută-o la litie, stihira dintâi.

La STIHOAVNĂ, stihirile glas 8.

Podobie : O prea slăvită minune....

Mai marea puterilor celor de sus, în Nazaret pogorându-se, Fecioarei s'au încinat zicând: Bucură-te căruță curată a dumnezeirii. Pre tine din veac Dumnezeu te-ai iubit, spre lăcaș te-ai ales. Sluga stăpânului tău viu la tine strigând: Vei naște pre Domnul, nestricată rămâind.

Stih : Bine vestiți din zi în zi mântuirea Dumnezeului nostru.

Ce este chipul tău cel de foc? lui Gavril cea curată cu mirare au zis. Care este a ta dregătorie și puterea cuvintelor? A zemisli fiu îmi vestești, dar eu de ispită de bărbat nu știu. Du-te dela mine departe, nu mă amăgi omule, ca și mai nainte șărpele cel viclean pre Eva strămoasa.

Stih : Cântați Domnului cântare nouă, cântați Domnului tot pământul.

Duhul lui Dumnezeu cel prea sfânt, va veni preste tine Preacurată, Gavril iarăși au zis, și te va umbri puterea celui prea înalt, și vei naște fiu, carele va păzi fecioria ta nevătămată. Acesta este fiul cel nespus dupre neam; Acesta arătându-se va mântui pre norodul său, precum bine au voit.

Slavă : Și acum, glas 4. *[lsp. 130]*

In luna a șasea trimis au fost Arhanghelul, la Fecioara cea curată și zicându-i ei să se bucure, bine i-au vestit că Isbăvitorul dintr'ânsa va să iasă. Deci priimind încinăciunea, te-au zemislit pre tine Dumnezeul cel mai înainte de veci, carele bine ai voit a te intrupa negrăit, spre mântuirea sufletelor noastre.

Tropar, glas 4: *[lsp. 131]*

Astăzi este începătura mântuirii noastre, și arătarea tainei cei din veac. Fiul lui Dumnezeu, fiu fecioarei să face, și Gavril darul bine-l vestește. Pentru aceasta și noi împreună cu dânsul Născătoarei de Dumnezeu să-i strigăm: Bucură-te cea plină de dar Domnul este cu tine.

BUNELE VESTIRI

Ale prea sfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu
Născătoarei și pururea Fecioarei Marii

Care să încep din Joia a treia săptămână
din post, și să sue până în Miercurea săptămână
unei cei luminate.

De este post începem Vecernia fără Catismă,
și fără metanii.

La Doamne strigat-am... Punem stihirile pe
10, și cântăm Samoglasnica zilei de 2 ori (iară
mucenicină nu o zicem) și 3 podobnice din
triod și ale praznicului 3, pe 5, îndoind două.

(VEZI) Pentru toată slujba praznicului pre
larg să cauți învățătură la Triod la slova acea-
sta: (T).

Glas 6.

Podobie: Toată nădejdea...

Sfatu cel mai înainte de
veci, descoperindu-l jie
Fecioară Gavriil, au stă-
tut înaintea ţă, închinându-se jie
și zicând: Bucură-te pământul
cel nesămănat; Bucură-te rugul
cel nears; Bucură-te Adâncul
cel ce este cu anevoie să vedea;
Bucură-te podul, carele treci
pre noila ceriu și scara cea înal-
tă care o au văzut Iacob; Bu-
cură-te năstrapa cea dumne-
zească a manei; Bucură-te des-
legarea blestemului; Bucură-te
chemarea lui Adam, Domnul
este cu tine. **De 2 ori.**

Te arăji mie ca un om, zis-
au Curata fecioară, cătră Ar-
histratig, și cum vestești graiuri
mai pre sus de om? Ai zis că va
fi Dumnezeu cu mine, și că va
sălășlui în pântecele mieu? Și
cum voi fi sălaș desfătat spu-
ne-mi și loc sfințirii celui ce este
mai pre sus de Heruvimi? Nu
mă înșala pre mine cu înșelă-

ciune. Că n' am cunoscut dul-
ceață; Nunții sănt neîmpreună-
nată, dar prunc cum voi naște?

De 2 ori.

Dumnezeu unde voește, să
biruește rânduiala firii, zis-au
cel fără de trup, și să lucrează
cele ce sănt mai pre sus de
om. Crede cuvintelor mele
celor adevărate, ceia ce ești cu
totul sfântă și fără de prihană.
Iară ea au strigat: Fie mie
acum dupre cuvântul tău, și
voiu naște pre cel fără de trup,
carele va luă din mine trup.
Pentru ca să rădice ca un Pu-
ternic pre om, la cinstea cea
dintâi, prin împreunarea.

Slavă: Și acum...

Glas 6, a lui Ioan Monahul: *Lec. 126*

Trimis au fost din ceriu Ga-
vriil Arhanghelul, bine să ve-
stească Fecioarei zemislirea. Și
viind în Nazaret, cugetă întru
sine, de minune spăimânlân-
du-se. Cum cel ce este necu-
prins întru cei de sus, din Fe-
cioară va să se nască? Cela ce
are scaun Cerul, și asternut
picioarelor pământul, în pânte-
ce de fecioară încape, spre
carele cei câte cu șase aripi, și
cei cu ochi mulți a privi nu pot.
Acela cu un cuvânt a să întrupa
dinț'ansa bine au voit. Al lui
Dumnezeu este cuvântul acesta.
Deci ce slau, și nu grăesc Fe-
cioarei? Bucură-te cea plină de
daru, Domnul este cu tine; Bu-

cură-te Curață Fecioară; Bucură-te Mireasă, carea nu știi de mire; Bucură-te Maica vieții. Binecuvântat este rodul pântecelui tău.

VOHOD. Lumină lină...

Prochimenul și Parimiile zilei din Triod și ale praznicului 3.

Dela facere cetire.

Cap. 28. 10

Eșit-ai Iacob dela puțul jurământului și au mers în Harran, și au aflat un loc, și au adormit acolo, că apusese soarele, și au luat din pietrile locului aceluia, și s'au pus lui și căpătău și au adormit întru același loc. Si au văzut vis, și iată o scară era pușă pre pământ, al căria capul ajungea la Ceriu. Si îngerii lui Dumnezeu să suia, și să pogora pre dânsa, și Domnul era întărît întrânsa, și au zis: Eu sănt Dumnezeul tătâne-tău Avraam, și Dumnezeul lui Isaac, nu te teme: Pământul unde tu dormi pre dânsul, tie îl voiu da, și seminție tale. Si va fi sămânța ta ca nisipul pământului, și se va lăși spre amiază zi, și spre apus, și spre amiază noapte, și spre răsărit. Si să vor blagoslovi întru tine, și întru sămânța ta toate semințile pământului. Si iată eu voi fi cu tine păzindu-te în toată calea, ori încotro vei merge. Si te voi întoarce la pământul acesta; că nu te voi lăsa pre tine, până când voi face eu toate, câte am grăbit tine. Si s'au sculat Iacob din somnul său, și au zis: Că este Domnul în locul acesta, și eu nu am știut. Si s'au temut, și au zis: Cât este de înfricoșat locul acesta? Nu este acesta alt, ci casa lui Dumnezeu, și aceasta este poarta cerului.

Din prorocia lui Iezuchil cetire.

Cap. 43, 26 și cap. 44, 10.

Așa grăește Domnul, fi-va din ziua a opta, și mai nainte, face vor preoții pre altar jertvele voastre, și cele ce sănt de mânduirea voastră. Si voiu priimi pre voi, zice Domnul Dumnezeu. Si m'au întors pre mine la calea ușii sfintelor cea mai din afară, carea caută spre răsărit. Si aceasta

era încuiată. Si au zis Domnul cătră mine: ușa aceasta încuiată va fi, și nu să va deschide și nimenea nu va trece prin trânsa. Că Domnul Dumnezeul lui Israel va trece printre ușa, și va fi încuiată. Că povățitorul acesta va ședea întrânsa să mănânce pâine înaintea Domnului. Pre calea ușii pridvorului va intra și pre calea lui va ești. Si m'au dus pre mine pre calea ușii sfintelor cea despre amiază-noapte, în preajma casii. Si am văzut și iată eră plină de slavă Casa Domnului.

Dela pilde cetire:

Cap. 9, 10.

Ințelepciunea și-au zidit ei-și casă și au întărît șapte stâlpi. Junghiat au jertvele sale și au dres în paharul său vin și au gătit masa sa. Trimis-au slugile sale, să cheme cu înaltă strigare la păhar, zicând: Cela ce este prost, să vie la mine. Si celor lipsiți de înțelepciune le-au zis: Veniți de mâncări pâinea mea, și beți vinul, carele am dres vouă. Lăsați prostimea, și veți fi vii, și căutați înțelepciunea, ca să trăiti și să îndreptați mintea întru cunoștință. Celace învață pre cei răi, își ia lui-și ocară, și cela ce ceartă pre cel necurat, se ocărăște pre sine, că certările la cel necurat, îi sănt rane lui. Nu mustre pre cei răi, ca să nu te urască.

Invață pre cel înțelept și te va iubi pre tine. Dă pricina înțeleptului, și mai înțelept va fi. Spune dreptului, și va adaoge a primi. Începerea înțelepciunii este frica Domnului, și sfatul sfintilor cunoștință. Iară a cunoaște legea este a gândului bun. Că întru acesta chip multă vreme vei trăi și să vor adaoge tine anii vieții.

Să se îndrepteze rugăciunea mea: și trei metanii mari, și celelalte a liturghiei cei mai naințe sfințite.

Iară de nu va fi liturghie:

La Doamne strigat-am.. Stihurile pe 8. Trei podobnice din Triod și ale praznicului pe 5. Slavă. Si acum: Trimis au fost din ceriu Gavrili. Vohod: Lumină lină, Prochimen și parimiile zilei și ale praznicului 3. Deci, Invredni-ceste-mă Doamne: La stihosvnă, samoglasnică zilei, de două ori, și mucenicina. Slavă: Si acum, a praznicului: Astăzi sunt Bunele Vestiri... După, Acum slobozești... troparul praznicului. Etenile și trei metanii mari, și Optupstul. La masă deslegăm la vin și la unt-delemn, ori în ce zî se va întâmpla, întru slava prea Sfintei de Dumnezeu Născătoarei.

CADE-SĂ A ȘTI

Că de se vor întâmpla Bunele-Vestiri într-o
Sâmbătă a postului:

Să citesc parimiile mai nainte a zilei, și după acestea ale praznicului 5. Cea dintâi: Suitu-s'au Moisi în muntele lui Dumnezeu Horiv... Cea de a doua: Domnul m'a zidit început căilor sale... Cea de a treia, Ești-ai Iacob dela puțul jurământului... Si celelalte două. Iară de este în vre-o Duminică să cetești numai ale praznicului căte-și 5. Iară de este post, să se zică seara trei, cele mai dinainte scrise și la liturghie acestea două.

Dela Eșire cetire.

Cap. 3, 10.

Suitu-s'au Moisi în muntele lui Dumnezeu Horiv și i s'au arătat lui Ingerul Domnului în pară de foc din rug. Si au văzut că rugul ardea cu foc, și nu să mistuia. Si au zis Moisi, merge-voiu și voiu vedea, această arătare mare, ce este, că nu arde rugul. Iară dacă 1-au văzut Domnul, că să apropia să vază, 1-au strigat pre dânsul Domnul din rug, zicând: Moisi! Moisi! Iară el au zis: Ce este Doamne; Si i-au zis, nu te apropia aicea; desculță încălcămintele picioarelor tale. Că locul pre carele stai tu, pământ sfânt este. Si au zis lui: Eu sănt Dumnezeul tătâne-tău, Dumnezeul lui Avraam și Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacob. Si s'au întors Moisi față sa, că să rușina să caute înaintea lui Dumnezeu. Si au zis Domnul cătră Moisi: Văzind am văzut necazul norodului meu în Egipt, și strigarea lui o am auzit, pentru cei ce-l silesc la lucruri. Că știu durerea lui, și m'am pogorât, să-l isbăvesc din mâinile Egihiteanilor, și să-l scoț pre dânsul din pământul acela și să-l duc la pământ bun și desfătat, la pământul din carele isvorăște miere și lapte.

Dela pilde cetire:

Cap. 8, 22.

Domnul m'au zidit început căilor sale, spre lucrurile lui. Mai înainte de veci m'au întemeiat întru început. Mai-nainte de facerea pământului. Si mai-nainte de facerea adâncurilor, mai-nainte

de curgerea isvoarelor apelor, mai-nainte până ce nu să infipseze munții, mai-nainte de toate măgurile m'a născut. Domnul au făcut laturile și pustiile și marginile lumii sub ceriu.

Când găția cerul, cu dânsul eram. Si când s'au osebit lui și scaun pre-vânturi; și când întăria norii cei de sus, și ca niște tării punea isvoarele cele de sub ceriu. Când punea mării hotără, și apelor ca să nu treacă țărmurile sale. Si tari făcea temeliile pământului, eram la dânsul asemenea. Eu eram de carele să bucură în toate zilele, mă veseliam înaintea feții lui în toată vremea.

Iară la un ceas din noapte toacă și trag toate clopotele, și ne adunăm în biserică, deci blagoslovind preotul, și cădind cu cădelnița, ceteam pavecernița cea mare și Că cu noi este Dumnezeu: Cu cântare pe Glas 8. Intru amândouă stranele, și obiceinuțele Tropare, ziua tre-când: după întâiul Sfinte Dumnezeule, tropatul praznicului: Astăzi este începătura măntuirii: după al doilea Sfinte Dumnezeule. Condacul praznicului: Apărătoarei Doamnei: Si după Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu: Eșim în pridvor și să face litie dupre orânduială. Si cântăm Stîhirile acestea ale praznicului.

Glas 1, al lui Vizantie, însuși glasul.

In luna a șasea, mai marele vod au fost trimis la tine, Fecioara cea curață, să-ți ves-tească ție cuvântul măntuirii, și împreună să strige cătră tine: Bucură-te cea ce ești plină de dar, Domnul este cu tine. Vei să naști pre fiul cel mai năint de veci din Tatăl, carele va să măntuiască pre norodul său de greșalele lor.

A lui Anatolie.

In luna a șasea, trimis au fost din ceriu Gavril Arhanghelul, în cetatea Galileii Nazaret, să aducă Fecioarei bune

vestiri de bucurie. Si viind la dânsa, au strigat, strigând: Bucură-te ceea ce ești plină de dar Domnul este cu tine; Bucură-te încăperea firii cei neîncăpute, că pre carele cerurile nu l-au încăput, pânțecele fău l-au încăput Blagoslovită; Bucură-te Cinstită chemarea lui Adam, și Isbăvirea Evei, și bucuria lumii, veselia neamului nostru.

Trimis au fost Arhanghelul Gavriil din ceriu dela Dumnezeu, la Fecioara cea neîntinată, în Nazaret cetatea Galileii, să-i vestească ei zămislire cu chip strein. Trimisă a fost sluga cea fără de trup, la cetatea cea însuflătă și ușa cea înțelegătoare, să vestească pogorârea venirii Stăpânului. Trimis au fost ostașul cel ceresc, la polata slavei cea însuflătă, să gătească Ziditorului lăcaș nesfârșit. Si viind la dânsa, au strigat: Bucură-te scaun în fața focului, cel mai slăvit de cât cele cu patru fețe; Bucură-te jilțul Impăratului ceresc; Bucură-te munte netăiat și încăpere prea cinstită. Că întru tine toată plinirea Dumnezeirii s'au sălăsluit trupește, cu bună voința Tatălui celui pururea vecinic, și cu împreună lucrarea prea Sfântului Duh; Bucură-te ceea ce ești plină de dar, Domnul este cu tine.

Si de este Sâmbătă sau Duminecă, cântă Slava aceasta, glas 8 a lui Ioan Monahul.

Să se veselească cerurile și să se bucure pământul. Pentru că cel împreună vecinic cu Tatăl, și împreună fără de început, și împreună pre scaun șezătoriu, îndurare luând, și mila cea de oameni iubitoare, s'a pus pre sine însuși spre deșertare, cu bună voință și sfatul părintesc, și s'a sălăsluit în pântece fecioresc, mai nainte curățit cu Duhul. O minune! Dumnezeu întru oameni; Cel neîncăput, în pântece, cel fără de ani, supă ani. Si ce este mai prea slăvit, că și zemislirea fără sămânță, și deșertarea negrăită și Taina cât este de mare? Că Dumnezeu s'au deșerfat, și s'au întrupat și s'au zidit. Ingerul spuind zemislirea cătră cea Curată: Bucură-te ceea ce ești plină de daru, Domnul este cu tine, cel ce are mare milă.

Si acum, Glas 2, a lui Cosma Monahul.

Bine vestește Gavriil astăzi cei plini de daru: Bucură-te Fecioară, carea nu știi de Mire, și neispitită de nuntă. Nu te mira de chipul meu cel strein, nici te spăimântă, că Arhanghel sănt. Sharpele au amăgit pre Eva oarecând, iară eu acum vescesc ție bucurie. Rămâneavoi întreagă, și vei naște pre Domnul, Preacurata.

Iară de este zi de post, Slavă: Si acum: Bine vestește Gavriil. Deci Preotul zice rugă-

cineea cea obicinuită a privegherii și întrând
în Biserică, cântăm, Stihoavna, glas 4, singur
glasul.

In luna a șasea, trimis au fost Arhanghelul la Fecioara cea Curală, și zicându-i ei să se bucure, bine i-au vestit, că Isbăvitorul dintr'însa va să iasă. Deci cu credință priimind închinăciunea, te-au zemislit pre tine Dumnezeul cel mai 'nainte de veci, carele bine ai voit a te îintrupa negrăit, spre mântuirea sufletelor noastre.

Stih: Bine vesti din zi în zi mântuirea Dumnezeului nostru.

Limba carea nu o șlia, o au auzit Născătoarea de Dumnezeu, că au grăit către dânsa Arhanghelul, grajurile bunei vestiri. De unde cu credință priimind închinăciunea, te-au zemislit pre tine Dumnezeul cel mai 'nainte de veci. Pentru aceasta și noi bucurându-ne, strigăm ţie: Cela ce te-ai îintrupat dintr'însa fără schimbare Dumnezeule, pace lumii dăruște și sufletelor noastre mare milă.

Stih: Cântați Domnului cântare nouă, cântați Domnului tot pământul.

Iată chemarea acum s'au arătat nouă, mai pre sus de cuvânt, Dumnezeu cu oamenii să unește prin glasul Arhanghelului, înșelăciunea să gonește. Că Fecioara priimește bucurie; Cele pământești s'au făcut ceriu; Lumea s'au deslegat de blestemul cel dințâi.

Să se bucure făptura, și cu glasuri să cânte: Făcătorule și Isbăvitorul nostru, Doamne Slavă ţie.

Slavă: Si acum, glas 4 a lui Andrei Ierusalimleanul.

Astăzi sănt Bunele-Vestiri de bucurie, prăznuirea fecioarei. Cele de jos cu cele de sus să împreună. Adam să înoește, Eva din înfristarea cea dințâi să slobozește, și cortul ființei noastre, prin îndumnezeirea celui ce au lucrat amestecarea, Biserică lui Dumnezeu s'au făcut. O taină! Chipul deșărlării este neștiut; Felul zemislirii negrăit. Ingerul slujește minunii. Feciorescul pântece pre Fiul priimește. Duhul sfânt să trimită. Tatăl de sus bine voește și schimbare să face, dupre sfatul cel de obște. Întru carele și prin carele mântuindu-ne, împreună cu Gavril cătră Fecioara să strigăm: Bucură-te ceea ce ești plină de daru, Domnul este cu tine. Din carea mântuirea Hristos Dumnezeul nostru, luând firea noastră, la sine o au rădicat. Pre acela roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

Deci, Acum slobozești: După Tatăl nostru:
La Blagoslovenia păinilor. Troparul glas 4.
Astăzi este incepătura mântuirii, de 3 ori.

Caută-l la Vecernia cea mică.

Si fie numele Domnului, de 3 ori.

Si cetirea praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeul este Domnul: Troparul praznicului de trei ori. După întâia Stihologhie, amândouă sedelnele triodului, fără Ectenie și cetirea zilei.

După a doua Stihologhie, Ectenia și Sedealna praznicului, glas 1.

Podobie: Mormântul tău... 12 p.134

Marele voevod, al îngerilor celor fără de materie, în cetatea Nazaret stând de față, i-a vestit Iie Curată, pre Împăratul veacurilor și Domnul; Bucură-te grăind Iie, bine-cuvântată Marie. Minune necuprinsă și neîncuită! Chemarea oamenilor.

Slavă: Si acum, aceeaș, și cetirea praznicului, după a treia Stihologhie sedealna, glas 3.

Podobie: De frumusețea fecioriei tale... 12 p.135

Astăzi toată făptura să bucură, căci Arhanghelul zice Iie bucură-te: Binecuvântată, Cinstiță, și Preacurată ceea ce ești fără prihană. Astăzi să intunecă mozaviria șarpe lui. Căci legătura blestemului strămoșului s'au deslegat. Pentru aceasta și totdeauna strigă Iie: Bucură-te ceea ce ești plină de dar.

Slavă: Si acum, iar aceasta. Iară după cetire să impart lumânări fraților.

După polieulu Sedealna, glas 4.

Podobie: Spăimântatu-s'au Iosif...

Gavril din ceriu, bucură-te au strigat cătră cea cinstiță, că va să zemislească în pântece pre Dumnezeu cel mai înainte de veci, carele prin cuvânt au

alcăluit marginile. Deci Maria au răspuns: fără bărbat sănăt, și cum voi naște fiu? naștere fără sămânță cine au văzut? Si spuindu-i, au zis îngerul cătră Născătoarea de Dumnezeu și Fecioara: Veni-va preste fine Duhul Sfânt, și puterea celui prea înalt te va umbri.

Slavă: Si acum, asemenea. 12 p.136

Trimis au fost Gavril la Fecioara cea Curată, și i-au vestit ei bucurie negrăită, că fără de sămânță va să zemislească, și nu să va strica. Că va să nască fiu pre Dumnezeu cel mai înainte de veci, carele va să măntuiască pre norodul său de greșalele lui. Si mărturisește cel ce m'au trimis pre mine, să zic Iie. Binecuvântată bucură-te: fecioară vei să naști, și după naștere, iarăși vei rămânea fecioară.

Si citirea praznicului.

Apoi antifonul dintâi, al glasului al patrulea prochimen, glas 4.

Binevestiți din zi în zi, măntuirea Dumnezelui nostru.

Stihi: Cântați Domnului cântarea nouă, Cântați Domnului tot pământul.

Toată suflarea; **Evanghelia dela Luca**, Începerea, 4.

In zilele acelea sculându-se Mariam...

După Psalm 50, Slavă: glas 2.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Si acum, iar aceasta. Apoi stih: Miluște-mă Dumnezeule după mare mila ta și dupre mulțimea îndurărilor tale: Apoi stihirea, glas 2.

Bine vestește Gavril, Astăzi cei...

Caută înapoi, Slavă dela litie. De să va în-

vineri - 1968
5-a săptam
din Iosif
Iun - 1968
Ioi, 25/6
hastă
v-a-
Săptăm
tică 197
Martie 25
- 197
Joi, 25/6
1982
Vineri, 25
1999
Luni, 25
14
+ adă
bătră
din Botu
M

tâmpla acest praznic Duminecă să zice Evangelia praznicului. Apoi: În vieră lui Hristos văzând... și Stihira praznicului. Iară la cealătă slujbă, să pună întâiu ale invierii, apoi ale praznicului.

CANONUL,

Praznicului, zicând Irmosul de câte 2 ori, și troparele pe 12. Catavasiile praznicului. Iară unde să va întâmpla tripeasniul la Triod, acolo cântăm canonul praznicului cu Irmosul pe 6 și tripeasniul pe 8. Catavasiile, Irmosul din Triod, la aceeași peasnă.

CANONUL praznicului.

Al căruia Acrostihul la Greci este dupre Alfa-Vita, până la peasnă 8.

Facerea lui Ioan Monahul.

Peasnă 1, Glas 4, Irmos:

Deschide-voiu gura mea, și să va umplea de Duhul, și „cuvânt, bun voiu răspunde „împărațesei Maicii, și mă voiou „arăta luminat prăznuiind, și voiou „cântă minunile ei bucurân- „du-mă“.

Să-ți cânte ție Stăpână, mișcând alăuta Duhului, David strămoșul tău: Ascultă fiică glas de bucurie dela înger, că-ți vestește ție, bucurie negrăită.

Ingerul.

Strig cătră tine bucurân- du-mă, pleacă-ți urechea ta, și ia aminte mie, celui ce-ți ve- stesc dumnezească zemislire fără sămânță. Că ai aflat daru înaintea Domnului, carea nici odată n'au aflat alta, Preacurată.

Născătoarea de Dumnezeu...

Ca să înțeleg îngere, pute-rea cuvintelor tale, cum va fi ceea ce ai zis, spune-mi mai luminat? Cum voiou zemisli, Fe-

cioară fiind Curată, și cum voi fi Maică făcătorului meu.

Ingerul:

Cu amăgire gândești că-ți vorbesc, precum mi să pare, și mă bucur, văzând întărirea ta, îndrăsnește Stăpână, căci Dumnezeu vrând, lesne să săvârșesc și cele prea slăvite.

Catavasie: Deschide-voiu gura mea: *Copă*
Peasnă 3, Irmos:

Pre ai tăi cântăreji Născătoare de Dumnezeu ceea ce ești „isvor viu și îndestulat, cari „s'au împreunat ceată duhov „nicească întărește-i și intru „dumnezească slava ta, cunun „nilor slavei învrednicește-i“.

[Născătoarea de Dumnezeu...

Lipsit-au Domn din Iuda, vremea iată au sosit, întru carea să va arăta Hristos nădejdea neamurilor; iară tu spune-mi, cum îl voiua naște pre acesta Fecioară fiind.

Ingerul:

Cauți să știi dela mine Fecioară chipul zemislirii tale, ci acesta este nespus. Iară Duhul Sfânt cu putere lucrătoare, umbrindu-te pre tine, îl va săvârși.

Născătoarea de Dumnezeu...

Strămoasa mea priimind sfatul șarpei, din dumnezeasca desfătare s'au gonit. Pentru aceasta și eu mă tem, de streină încinăciunea ta, sfîndu-mă de alunecare.

Ingerul.

Al lui Dumnezeu mai mărele slujitoriu sănt trimis, să-ți vestesc ţie dumnezeescul sfat. Ce te temi ceea ce ești cu totul fără prihană, de mine cela ce mai mult mă tem de tine? Ce te sfiești Stăpână de mine, cela ce cu cinste mă sfiesc de tine?

Catavasie:

Pre-ai tăi cântăreji...

Sedealna, glas 8.

Podobie: Fluerile cele păstorești...

Cuvântul lui Dumnezeu acum pre pământ s'au pogorât. Ingerul au stătut înaintea Fecioarei, strigând: Bucură-te blagoslovită, ceea ce numai tu Una țai păzit pecetea, în pânaltece luând pre cuvântul cel mai nainte de veci și Domnul, ca să măntuiască de înșelăciune ca un Dumnezeu, neamul omenesc.

Slavă: Și acum, glas 4.

Podobie: Spăimântatu-s'au Iosif...

Trimis-au fost Gavril la Fecioara...
După 156

Caută înapoi după polielu.

Peasna 4, Irmos:

Cela ce șade în slavă, pre „scaunul dumnezeirii, pre „nor ușor, au venit Iisus cel „mai pre sus de Dumnezeire, „prin palmă curată și au mân „tuit pre cei ce striga: Slava „Hristoase puterii tale“.

Născătoarea de Dumnezeu...

Cum că o Fecioară oare ca-

rea sfințită era să nască pre Emmanoil am auzit pre proorocul de demult mai nainte prorcind. Și poftesc că înțeleg, cum va suferi firea omenească amestecarea dumnezeirii.

Ingerul:

Arălat-au rugul prea slăvirea tainii tale cei negrăite, rămâind nears, priimind văpaia, ceea ce ești plină de daru cu totul lăudată, că după naștere vei rămânea curată pururea Fecioară.

Născătoarea de Dumnezeu...

Cela ce ești luminat cu strălucirea lui Dumnezeu, Atot țitorului, Propoveditorule al adevărului, Gavriile grăeste cele mai adevărate: Cum nestricată rămâind curăția mea, pre Cuvântul voiu să nasc, cu trup pre cel fără de trup.

Ingerul.

Cu frică ca o slugă stau înaintea ta Doamnă, și cu temere Fecioară, acum a privi la tine mă sfiesc. Căci ca ploaia pre lână să va pogori, la fine Cuvântul Tatălui, pre cum bine au voit.

Catavasie:

Cel ce șade în slavă...

Peasna 5, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate de dumnezească slava ta, că „tu Fecioară neispitită de nuntă,

„ai avut în pântece pre Dumnezeu cel preste toate, și ai născut fiu pre cel fără de ani. „Tuturor celor ce te laudă pre tine, pace dăruindu-le“.

Născătoarea de Dumnezeu...

Nu pociu înțelege adeverința cuvintelor tale; că minuni au fost de multe ori, cu dumnezeasca putere făcându-să, semne și chipuri de ale legii, iară fecioară n'au născut nici odată, neștiind de bărbat.

Ingerul:

Strein lucru să vede, Preacurată, căci și minunea ta este streină. Că tu una vei să primești pre Impăratul tuturor, în pântece încrăpându-se. Si pre tine mai înainte te-au închipuit zicerile proorocilor, și vorbele cele ascunse, și chipurile legii.

Născătoarea de Dumnezeu...

Cel de nimenea necuprins, și de nimenea nevăzut, acesta cum poate să se sălăsluiască în pântece de fecioară, care însuși l-au zidit? și cum voiu și zemisli pre Dumnezeu Cuvântul, cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul?

Ingerul.

Cel ce s'au făgăduit cătră strămoșul tău David, să pue din pântecele tău pre scaunul împărăției lui, acela pre tine una frumșetea lui Iacob, te-au

ales spre cuvântătoare sălăsluire.

Catavasie: Spăimântatu-s'au toate...

Peasna 6, Irmos:

Strigat-au mai nainte închis puind îngroparea ta cea de „trei zile, prorocul Ionă în chit „rugându-se: din stricăciune „mă isbăvește, lisuse împărate „al puterilor“.

Născătoarea de Dumnezeu...

Glasul cel de bucurie al cuvintelor tale priimindu-l Gaevriile, de dumnezească veselie m'am umplut. Că bucurie îmi spui și veselie nesfârșită îmi vestești.

Ingerul.

Tie s'au dat bucurie dumnezeiască Maica lui Dumnezeu, tie toată făptura strigă: Bucură-te dumnezeiască Mirreasă, că tu numai a fi măică fiului lui Dumnezeu mai nainte te-ai rânduit Curată.

Născătoarea de Dumnezeu...

Prin mine să se strice osândirea Evii; prin mine să se răsplătească datoria astăzi; prin mine să se dea înapoi prea deplin vinovăția cea de demult.

Ingerul.

Făgăduitu-s'au Dumnezeu lui Avraam strămoșului, să se blagoslovească întru sămânța lui toate neamurile, Curată;

iară prin tine sfârșit au luat fă-găduința astăzi.

Catavasie: Strigat-au mai nainte...

CONDAC, glas 8.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Pre cel de o ființă cu Tatăl și cu dumnezeescul Duh, pre Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, l-am zemislit Curată, cu venirea prea Sfântului Duh, spre înnoirea neamului omenesc cea fără prihană, strigând ţie Arhanghelul, glasul cel de veselie lumii, bucură-te mireasă nenuntită.

Alt CONDAC, glas 8, însuși Podobie:

Apărătoarei Doamnei, pentru biruințe mulțumiri, isbăvin-
du-ne din nevoi, aducem ţie Născătoare de Dumnezeu noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai slă-
pânire nebiruită, slobozește-ne
din toate nevoile, ca să strigăm
ție: Bucură-te mireasă nenun-
tită.

I C O S:

Ingerul cel mai întâiu sfătătorul, din ceriu au fost trimisi,
să zică Născătoarei de Dumnezeu bucură-te. Și împreună cu glasul cel neutrupesc, văzin-
du-te pre tine Doamne întrupat,
s'au spăimântat, și au sfătuț strigând cătră dânsa unele ca
acestea. Bucură-te, prin carea răsare Bucuria; bucură-te prin
carea pierii blestemul. Bucu-
ră-te chemarea lui Adam celui

căzut; Bucură-te isbăvirea la-
crămilor Evei. Bucură-te înăl-
jimea întru carea cu anevoie să
sue gândurile omenești; Bucu-
ră-te adâncimea, carea nu te
poți lesne vedea nici cu ochii în-
gerezii; Bucură-te că ești scaun
împăratului; Bucură-te că porții
pre cela ce poartă toate. Bucu-
ră-te steaua carea arăji soa-
rele; Bucură-te pântecele dum-
nezeștii intrupări. Bucură-te
pentru carea să înnoește făptura;
Bucură-te prin carea ne închi-
năm făcătorului. Bucură-te mi-
reasă nenuntită.

Intru această lună în 25 de zile Buna-Vestire a prea sfintei stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare, și pururea fecioarei Maicic.

Stih: Ingerul fecioarei pre fiul Tatălui l-au
vestit cu adevărăt;

Pre ingerul cel mare al marelui sfat.
În a douăzeci și cinci zis-au acestea:
Ingerul, Mariei (adecă) bucură-te.

Iubitorul de oameni și Milostivul Dumnezeu, carele pururea poartă grija de neamul omenesc, ca un părinte iubitoriu de fi, văzând făptura mâinilor sale, robindu-o, și tiranindu-o diavolul și trăgându-o spre patimi de ocară, și supusă slușbei idolești, Voit-au și s'au milostivit, de au trimis pre Unul născut Fiul său, pre Domnul nostru Iisus Hristos, să o isbăvească din mâinile diavolului. Iară pentru că au voit, să o ascunză nu numai de satana, ci tocmai și de puterile cerești, au încredințat acea taină numai unui din Arhangheli, slăvitudinii Gavril. Și l-au rânduit mai nainte de naștere, și sfânta Fecioară curată fiind, ca o vreadnică de un bine ca acesta. Și viind Ingerul în cetatea Nazaret, i-au zis: **Bucură-te ceea ce ești plină de dar, Domnul este cu tine.** Iară ea au zis: Dar cum îmi va fi mie aceasta? Și el au zis: Duhul Sfânt va veni preste tine, și puterea celui prea final te va umbri. Și ea iară au zis: **Iată roaba Domnului, fie mie dupre Cuvântul tău.** Și îndată cu cuvântul îngeru-

lui, și cu umbrirea, și cu venirea Duhului Sfânt au zemislit în curatul său până ce mai pre sus de fire, pre Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, pre Înțelepciunea Tatălui, cea de o ființă cu dânsul, și puterea lui cea dea pururea. Si de atuncea s'au săvârșit tainele Cuvântului lui Dumnezeu, cu vrerea și cu rânduiala lui, pentru a noastră mântuire.

Intru această zi, sfântul părintele nostru Senufie, purtătorul de semne, cu pace s'au săvârșit.

Stih : Mormântul trupul lui Senufie este ascunsând,

Carele au arătat semne străine viețuind.

Intru această zi, Sfințele Mucenite Pelaghia și Teodosia, prin sabie s'au săvârșit.

Stih : Theodosia și Pelaghia, prin sabie, cu adevărăț,

Noianul darurilor lui Dumnezeu cuvântului au aflat.

Intru această zi, oarecarele (gelat), cunoscând pre Hristos, și fiind încis în temniță întunecătoareasă s'au săvârșit.

Stih : Gelatul la închisoare întunecătoareasă osând fiind,

Au cunoscut pre Hristos, din întuneric la lumină scoțând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne mulțumește-ne și ne mânăstește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos :

Nu au slujit făpturii cugelătoarei de Dumnezeu, fără nuanță, mai făcătorului. Ci îngrozirea, focul bărbătește călcându-o, să bucură cântând: Prea lăuntrică Domnul părinților, și Dumnezeule, bine ești cu vântat.

Născătoarea de Dumnezeu...

Cum că lumina cea fără materie va să se împreune cu trupul, pentru multă milostivire, cela ce ești fără materie, spusă mi mie luminată buna vestire și dumnezeestile prospoveduiri, acum strigi către

mine. Blagoslovit este prea curată rodul pântecelui tău.

Ingerul.

Bucură-te Stăpână Fecioară, bucură-te Preacurată, bucură-te lăcașul lui Dumnezeu, bucură-te sfesnicul luminii. Chemarea lui Adam, isbăvirea Evii, Munte sfânt, sfîrșenie prea strălucită, și cămară de mire a nemuririi.

Născătoarea de Dumnezeu...

Sufletul mi-au curățit, trupul mi-au sfîrșit, biserică încăpătoare de Dumnezeu, premine m'au făcut, cort de Dumnezeu împodobit, lăcaș însuflețit, venirea prea sfântului Duh, și curată Maică vieții.

Ingerul.

Ca o făclie mult luminoasă, și cămară de Dumnezeu lucrătoare, te văz pre fine acum. Ca un sicriu de aur, pre dătătorul legii priimește-l dumnezeiască Preacurată, pre cela ce bine au voit a isbăvi prin fine firea omenească cea stricată.

Catavasie :

N'au slujit făpturii...

Să se știe, că aceste două Pesne cuprind la Greci acrostichul dupre Alfa Vita, a opta dreptă, iară a nouă înapoi înțoarce, începând dela Omega.

Peasna 8, Irmos :

Ingerul.

Ascultă pruncă Fecioară Curată, să zică Gavril, sfâ-

„tul celui prea înalt, cel de de- „mult adevarat, fiu gaia spre „priimirea lui Dumnezeu. Că „prin tine cel necuprins, cu „oamenii va să petreacă. Pen- „tru aceasta și bucurându-mă „strig: bine cuvântați toate lu- „crurile Domnului pre Dom- „nul“.

Născătoarea de Dumnezeu...

Toată mintea omenească să biruește, răspuns'au Fecioara, cercând cele prea slăvite, care grăești mie. Indulcitu-m'am de cuvintele tale, dară mă tem spăimântându-mă, ca prin amăgire ca pre Eva să nu mă trimiși departe dela Dumnezeu. Dar însă iată strig: bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Ingerul.

Iată s'au deslegat ţie îndo- irea, zis'au spre aceasta Ga- vriil: Că bine ai zis, lucru cu anevoie de înțeles, care să pleacă cuvintelor buzelor tale, însă nu te îndoi ca de o amăgire, ci ca unui lucru crede. Că eu bucurându-mă strig: bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Născătoarea de Dumnezeu...

Această lege este dela Dumnezeu oamenilor, cea Preacurată iarăș au zis: Prin dragostea de obște nașterea să se facă. Nu știu dulceață de

soție nici de cum. Deci cum zici că voiua naște? mă tem ca nu cumva să-mi grăești cu amăgire. Dar însă iată strig: bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Ingerul:

Cuvintele care îmi grăeșli Curată, îngerul iară au strigaț, obișnuite sănt nașterii oamenilor celor muritori, iară eu cu adevărat pre Dumnezeu ţie ve- stesc, carele va să se întrupeze mai pre sus de cuvânt și de gând, pre cum știe. Pentru aceasta și bucurându-mă strig: bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Născătoarea de Dumnezeu...

Te arăți mie grăitoriu de adevăr, zis'au Fecioara. Căci vestitoriu de bucurie de obște ai venit. Încă sufletul mi-am curășit cu Duhul, dupre cuvântul tău să-mi fie mie, să se sălăsluiască întru mine Dumnezeu, cătră carele strig împreună cu tine: bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Catavasie.

Așculță pruncă Fecioară...

Peasna 9, Irmos:

La carea, Ceia ce ești mai cinstiță...
Nu cîntăm, ci zicem priipele praznicului.
Bine vestește pământule bucurie mare, lău-
dați ceruri mărire lui Dumnezeu.

Irmosul:

Ca de un sicriu însuflețit al lui Dumnezeu, nici de cum

„să nu să atingă mâna necredincioșilor, iară buzele credincioșilor fără tăcere glasul îngerului cîntând, cu bucurie să strige Născătoarei de Dumnezeu; Bucură-te cea plină de dar, Domnul este cu tine“.

Pripeală.

Bine vestește pământule...

Mai pre sus de gînd zemislind pre Dumnezeu, de obiceiurile firii te-ai tăinuit Fecioară: Căci tu întru naștere de cele ce sănt ale maicelor ai scăpat, de cât firea cea stricăcioasă mai pre sus fiind. Pentru aceasta dupre vrednicie auzi: Bucură-te ceea ce ești plină de dar, Domnul este cu tine.

Cum isvorăști lapte Fecioară Preacurată, nu poate să spue limba pământească. Că arăji lucru înstreinat de fire, hotărăle nașterii cei dupre lege, covârșindu-le. Pentru aceasta dupre vrednicie auzi: Bucură-te ceea ce ești plină de daru, Domnul este cu tine.

Cu taină întru sfîntitele Scripturi, s'au grăit de tine Maică celui prea Inalt. Căci scară de demult mai nainte pre tine închipuindu-te Iakov, văzând au zis: Suirea lui Dumnezeu este aceasta. Pentru aceasta dupre vrednicie auzi: Bucură-te ceia ce ești plină de daru, Domnul este cu tine.

Minunat semn lui Moisi, arăfătorului de cele sfinte, rugul și focul au arătat, și căutând sfârșitul întruurgerea vremii, au zis: La o fecioară curată voiu privi, căria ca unei Născătoare de Dumnezeu să va zice: Bucură-te ceiace ești plină de dar, Domnul este cu tine.

Daniil munte înțelegătoriu pre tine te-au numit, Isaia Născătoare de Dumnezeu, și Ghedeon te-au văzut ca o lână. Iară David sfîntenie te zice, și altul ușă. Iară Gavriil ție strigă: Bucură-te ceea ce ești plină de daru, Domnul este cu tine.

Catavasia.

Ca de un sicriu însuflețit...

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Mai marele voevod al puterilor îngerești dela Dumnezeu atotjitorul au fost trimis la cea Curată și fecioară, să-i vestească ei, minune streină, și negrăită. Pentru că Dumnezeu ca un om, dintr'ânsa va să se facă prunc, fără sămânță, iarăși zidind tot neamul omenesc. Noroade bine vestiți înnoirea lumii.

Slavă: și acum, asemenea

Bucură-te Născătoare de Dumnezeu, isbăvirea blestemului lui Adam; bucură-te cinstită Maica lui Dumnezeu, bucu-

ră-te rug însuflășit, bucură-te săclie, bucură-te scaun, bucură-te scară și ușă, bucură-te dumnezeiască căruță, bucură-te nor ușor, bucură-te biserică, bucură-te năstrapă cu totul de aur, bucură-te munte, bucură-te cort și masă, bucură-te deslegarea Evei.

LA LAUDE.

Stihirile pe 4. glas 1.

Podobie: Ceea ce ești Bucuria...

Din crugurile cerești sbrând Gavriil în Nazaret, au venit la Fecioara Maria strigând cătră dânsa, bucură-te. Că vei să zămislești fiu pre cel mai de demult de cât Adam, pre făcătorul veacurilor și isbăvitorul, celor ce strigă ţie: bucură-te Curată.

Gavriil fecioarei bună-vestire din ceriu aducându-i, au strigat: bucură-te. Vei să zămislești în pântecele tău, pre cel ce va să încapă întru tine, și întru toate este neîncăput. Și Născătoare vei să te arăji, celui ce au răsărît din Tată mai nainte de luceafăr.

Cuvântul cel împreună vecinic cu Tatăl, cel fără început, nedespărțindu-se de cei de sus, acum au venit la cei de jos, pentru îndurarea cea multă, milostivire luând spre aluncarea noastră, și sărăcia lui Adam priimind, s'au închipuit întru cel strein.

Cel ce este din Tatăl din veci, și din Maică subt vremi, arătându-să lumii Cuvântul cel mai pre sus înființat, chipul robului priimește, și să face trup, nedepărțându-se de dumnezeire, și pre Adam iară l-au zidit în pântecele ceia ce l-au zernislit pre el fără sămânță.

Slavă: Și acum, glas 2, a lui Theofan.

Taina cea din veac să descopere astăzi, și fiul lui Dumnezeu, fiu omului să face. Ca luând ce este mai prost, să-mi dea mie ce este mai bun. Amagitu-s'au de demult Adam, poftind să fie Dumnezeu, și n'au fost. Iară Dumnezeu, om să face, ca să facă pre Adam Dumnezeu. Să se veseliească făptura, și să salte firea. Că Arhanghelul stă cu frică înaintea fecioarei, și-i aduce ei bucurie împotriva întristării: Celace te-ai făcut om pentru milostivirea milii, Dumnezeul nostru slavă ţie.

De este Sâmbăta sau Duminecă: Slavoslovia
cea Mare și Otpustul.Iară de este într'altă zi de post, cântăm:
Stihoavna din Triod, Samoglasnica zilii, de 2
ori și Mucenicina.Slavă: Și acum, a praznicului, glas 8, a lui
Ioan Monahul.Să se veseliească cerurile, și să se bucură
pământul... Caută înapoi Slava dela Litie.Deci, Bine este a ne mărturisi: odată. După
Sfinte Dumnezeule... și după Tatăl nostru...
Troparul praznicului, și ectenia; la sfârșit 3
metanii mari, fără otpustul Utreniei, și să
miresc frații, și să cântă stihira samoglasnică,
și întâiul Ceas, cu catisma. Troparul și Condaul
praznicului, și la sfârșit, 3 metanii mari
și rugăciunea: Hristoase lumina cea adevărată...
și Otpustul. Al treilea ceas, și al șaselea, cu

catismele fără metanii. Troparul și Condacul praznicului; la al 6-lea ceas, cântăm troparul parimiei din Triod și parimia. Si cetim Cu-vântul căruia î este începutul, iarăși Bunele Vestiri: și împreunăm și ceasul al nouălea, cu catismă și cetire. După aceasta, fericirile degrabă, fără căutare, și fără metanii: Si pomenește-ne pre noi Doamne... Cesta cerească... Slavă. Ceata sfintilor.. Slăbește, lasă... După Tatăl nostru... Condacul praznicului, Doamne miluiește de 40 de ori. Slavă... Si acum... ceea ce ești mai cinstiță... și 3 metanii mari. Apoi rugăciunea: Prea Sfântă Treime... Si Otpustul..

Iară Vecernia dintru această seară, să cântă fără catismă și fără de metanii.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 26 DE ZILE.

Soborul mai marelui Voevod Gavrili.

La Doamne strigat-am... cântăm Samoglasica zilei din Triod de 2 ori, fără Mucenicină și 3 podobnice din Triod, apoi ale praznicului 3 și ale Arhanghelului 3. Stihurile praznicului, glas 4, însuși glasul:

In luna a șasea trimis au fost Arhanghelul... Limba carea nu o știa, o au auzit Născătoarea de Dumnezeu...

Iată chemarea acum s'au arătat nouă...

Acestea caută-le la praznic la Stihoavna Vecernieei cei mari.

Stihurile Arhanghelului, glas 1.

Podobie: Prea lăudațiilor Mucenici...

Gavrile cel mai mare, mintea cea prea văzătoare de Dumnezeu, cea luminoasă cerească, carele la lumina cea întreit străluci-toare privește, și cântă cântarea cea dumnezeească și înfricoșătoare împreună cu cetele cele de sus, și să roagă să dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Taina cea mare, cea neștiută mai înainte de îngerii și mai na-

înte de veci ascunsă, fie unuia s'au încredințat Gavriile, și aceasta uneia cei Curate o ai spus, în Nazaret viind, cu carea roagă-te să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

La a 11 stihiră, prieală: Cel ce faci pre îngerii tăi Duhuri și pre slugile tale pară de foc...

Cel ce ești pururea plin de lumină și faci voia și plinești poruncile Atotfiitorului, mai marele îngerilor Gavriile prea alesule, măntuește pre cei ce te cinstesc pre fine cu dragoște, pururea cersind să se dăruiască sufletelor noastre, pace și mare milă.

Slavă: Si acum... glas 6, a lui Ioan Monahul.

Trimis au fost din cer Gavril Arhanghelul:

Caută-o în ziua praznicului, slava dela Vecernia cea Mare.

Iară preotul face proscomidia, când să cântă Stihurile Vecerniei. Vohod cu Evanghelia, lumină lină: Prochim și parimiile triodului, apoi ale praznicului două: Cea dintâi :

Suitu-s'a Moisi în muntele lui Dumnezeu Horiv. **Cea de a doua:** Domnul m'a zidit început căilor sale...

Caută-le înapoi la rând.

Apoi ecenia cea mică, și vosglasul lui Sfinte Dumnezeule: Că sfânt ești Dumnezelul nostru. Si sfinte Dumnezeule. Prochimul Glas 4: Bine vestiți din zi în zi măntuirea Dumnezeului nostru. Stih: Cântați Domnului cântare nouă. Apostolul din cea către Evrei, începerea: Fraților, cela ce sfințește și cei ce să sfințesc. Aliluia, glas 1. Pogorâ-se-va ca ploaia pre lână... Stih: Fie numele lui binecuvântat în veci. Evanghelia dela Luca: In zilele aceleia, îngrebată Elisaveta. Si celealte ale dumnezești liturghii a lui Gură de Aur. Si în locul lui, Cade-să să te fericiim. Cântăm prieală: Bine vestește pământule bucurie mare, lăudați ceruri mărire lui Dumnezeu, și Irmosul: Ca de un sicriu însuflașit.

PRICEASTNA:

Ales-a Domnul Sionul, și l-au osebit pre el, spre lăcaș lui și.

La masă se face mângâere fraților, mânând pește și bănd vin spre slava Născătoarei de Dumnezeu.

Cetim pavecernița cea mică în tindă degrabă, și fără metanii și fără canon, numai după, Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu: la Sfinte Dumnezeule: facem 3 închinăciuni. Si celelalte dupre obiceiu ale pavecerniței și Otpustul.

CADE-SĂ A ȘTI,

Că de să va întâmpla Soborul Arhanghelului Gavril în vre-o Sâmbătă, atuncea să cântă numai slujba praznicului și a Arhanghelului. Si să pune întâi slujba praznicului. Iară tripeșnița Sâmbetei să cântă Vineri la Pavecerniță.

Iară de să va întâmpla Soborul în vre-o Duminecă, atuncea să cântă întâi slujba Duminecii, apoi a praznicului și apoi a Arhanghelului.

Iară să știi: de să va întâmpla praznicul Bunei-Vestiri, Joi a cincea săptămână, atuncea Canonul cel mare să cântă Martii întră acea săptămână, cu tripeșnițul de Marti. Iară tripeșnițul canonului celui mare, îl cântăm împreună cu al praznicului Bunei-Vestiri.

(VEZI): De să va întâmpla praznicul Bunei-Vestiri în vre-o Duminecă, Sâmbătă seara, la Vecernia cea mică: Stihurile praznicului pe 4. Iară în ziua Crucii, la Doamne strigat-am: Stihurile crucii pe 4. Slavă: Si acum, a Praznicului. La stihoavnă: Stihira învierii una: Si stihoavnă praznicului. Cea dela Vecernia cea Mare, cu stihurile ei. Slavă: Si acum, a praznicului. Acum slobozești, sfinte Dumnezeule: și după Tatăl nostru: troparul învierii, Slavă: Si acum, a praznicului: Ectenia și Otpustul.

La Vecernia cea Mare, după obișnuitul

psalm, de seara. Cântăm, fericit bărbatul. Si Catisma toată:

La Doamne strigat-am.. punem stihurile învierii pe 4. Si ale praznicului pe 6. Slavă, Si acum, a praznicului.

Iară în ziua Crucii, punem ale învierii 3, ale crucii 3. și ale praznicului pe 4. Slavă a învierii, Si acum a Praznicului si citirile praznicului 5.

La litie, stihurile praznicului și slava. Iară în ziua Crucii, la litie Stihurile praznicului 3 și ale Crucii 3, care sunt scrise la Laude. Slavă a praznicului, Si Acum a Crucii. La Stihoavnă, Stihurile învierii, Slavă: Si acum a praznicului. Iară în ziua Crucii, Slavă a Crucii. Si acum; a praznicului. Acum slobozești: Sfinte Dumnezeule. Si după Tatăl nostru: troparul praznicului de 3 ori. Iară în ziua Crucii: Troparul praznicului de 2 ori, și a Crucii odată. Si blagoslovenia păinilor și, fie numele Domnului, de 3 ori. Slavă, Si acum.. Psalm 33 și cetera a praznicului La Utrenie, după cei șase psalme.

La Dumnezeu este Domnul. Troparul învieriei de 2 ori. Si al praznicului odată, iară în ziua Crucii, troparul învierii de 2 ori. Slavă, al Crucii, Si acum al praznicului. După Catisme, Sedelnele învierii toate. Iară după polieieu, sedelnele praznicului toate. Antifoanele Octoihului; Prochimenul și Evanghelia praznicului. Învierea lui Hristos văzând și psalm 50, stihira praznicului. Canonul învierii pe 4 și al triodului pe 4 și al praznicului pe 6. Catavasia praznicului. După a 3-a peasnă, sedealna praznicului, în ziua Crucii, Condacul și Icosul Crucii, și sedelnele Crucii. Apoi ale praznicului. După peasna 6, Condacul și Icosul praznicului. Svetilna învierii și a praznicului. Iară în ziua Crucii, a învierii și a Crucii și a praznicului La Laude, Stihurile învierii pe 4 și ale praznicului pe 4 cu stihurile lor și cu cea de Slavă. Apoi Stih: Scodal-te Doamne Dumnezeul meu. §. c. 1. și cântăm Samoglasnica triodului: Slavă, iară aceea. Si acum, Prea blagoslovită ești, Slavoslavia cea mare, și Otpustul.

(Vezi) Pentru slujbele praznicului Bunei-Vestiri, cauță tot tipicul pre larg la triod, fiindcă acolo s'au pus toată învățătura căt să cade la orice vreme s'ar întâmpla acest praznic, până în sfânta și marea zi Sâmbătă, în fiește-care an.

A ȘTI NI SĂ CUVINE

Că de să va întâmplă întru însăși Sfânta și marea Duminecă a Paștilor, carea este Pasha Domnului, praznicul Bunei-Vestiri a prea Sfintei Născătoarei de Dumnezeu.

Intru sfântă și marea zi Sâmbătă seara, la Doamne strigat-am, punem stihirie 10. și cântăm stihirile învierii 3, și ale Sâmbetei cei mari Samoglasnice 3, și ale praznicului 4. Slavă, glas. al 6-lea, ziua de astăzi cu taină. Si acum, glas același a praznicului. Trimis au fost din ceriu. Vohod cu Evanghelia, lumină lină, prochimenuл nu zicem. Ci îndată diaconul sau preotul: Cu înțelepciune, și cetirile, și să cetește întâia cetire dela Facere: Intru început au făcut Dumnezeu cerul și pământul. Apoi ale praznicului Bunei-Vestiri, cetirile 5, și pre urmă celelalte cetiri ale zilii dupre rânduiala lor, și pre rând dumnezeiasca liturghie a marelui Vasilie. Iară după slobozirea liturghiei, să face obicinuita mâncare și cetirea faptelor, și după sfârșitul cetirii, blagoslovind preotul, zicem sfinte Dumnezeuze. Prea Sfântă Treime, și după Tatăl nostru, Doamne miluește de 12 ori. Slavă, Si acum. Veniți să ne închinăm. Si după psalmul 50, cântăm canonul praznicului cu Irmosul pe 6 și al Sâmbetei cei mari cu Irmosul pe 8. „Catavasie, Irmosul sâmbetei cei mari, întru amândouă stranele împreună, după a treia peasnă Condacul și Icosul praznicului și Sedealna zilii. Slavă, Si acum, a praznicului; după a 6-a peasnă, Condacul și Icosul zilei. După a 9-a peasnă, Sfinte Dumnezeuze, și după Tatăl nostru troparul zilei: Când te-ai pogorât la moarte, Slavă, și acum, a praznicului, Ecenia și Otpustul și cetire și celelalte. Si se face învierea dupre cum arată la penticostariu. Iară la cel de pre urmă, Hristos au înviat, după deschiderea ușilor, intrând iarăși în Biserică și cetele sfârșind de cântat: și celor din mormânturi. Cântă îndată, pe când intră preotul în altariu. Slavă, troparul praznicului, Si acum, tot acelaș. Apoi Ecenia cea mare. Si după vosglas, începe cel mai mare Irmosul: Ziua învierii. Si cântăm Canonul paștelui, cu Irmosul pe 8. Irmoasele de

câte 2 ori, și al Bunei-Vestiri iarăși pe 8. Irmoasele de 2 ori. Catavasie: Ziua învierii, amândouă stranele împreună și troparul, Hristos au înviat de 3 ori. Si după fiește care peasnă, Ecenia cea mică și vosglasurile dupre rânduiala lor. După a treia peasnă: Condacul și Icosul paștelui și Ipacoi. După a 6 peasnă: Condacul și Icosul Bunci-Vestiri. Apoi prochimenuл praznicului, glas 4. Bine-Vestiți din zi în zi. Stih: Cântați Domnului cântare nouă. Toată suflarea. Evanghelia prazn., dela Luca. Începerea: In zilele acelea sculându-se Mariam. Apoi învierea lui Hristos văzând, de 3 ori. Si stihira, înviind Iisus din mormânt de 3 ori pe glas 6. După acestea, peasnă 7-a și a 8-a, dupre rânduiala lor, la a 9-a peasnă, cântăm pripele paștelui, și ale prazn., dupre rânduiala lor. Svetilna paștelui odată și a prazn. de 2 ori. La Laude, stihirile învierii pe 4. Si ale Bunei-Vestiri pe 4. Cu stihurile lor. Apoi amândouă stranele împreună zicând pripeala: Să învie Dumnezeu, cântă stihirile paștelui, glas 5, cu celelalte stihuri ale lor. Slavă, a prazn.: Să se veseliească cerurile; Si acum, a paștelui, glas 5, Ziua învierii și să... Apoi troparul paștelui de 3 ori. Slavă; Si acum, al prazn. Si sărutare dupre obiceiu. Si învățătură a lui Ioan Gură de Aur. Ecenia și Otpust. Iară eșire cu litie afară de monastire nu să face. Iară ceasurile să cântă dupre tipicul paștelui.

La liturghie, Antifoanele paștelui. Iară după Vohod zicem: In biserici bine cuvântați pre Dumnezeu. Hristos au înviat, de trei ori. Slavă, troparul prazn. Si acum. Condacul paștelui: De te-ai și pogorât în mormânt... Căti în Hristos văți botezat; Prochimenuл, Apostol și Evanghelia mai întâia ale paștelui. Apoi ale praznicului Iară când se apropie vremea la liturghie a să ceti sfânta Evanghelie, cetește preotul cu diaconul Evanghelia paștelui, dupre cum s'au arătat la liturghie în sfânta și marea Duminecă a paștelui în tipicul penticostarului. Apoi un diacon singur cetește Evanghelia Bunei-Vestiri, dupre obiceiu, precum totdeauna și la soroacele Evangheliei aceștia nu lovește în clopot. Si pre rând dumnezeiasca liturghie a Hrisostomului. In loc de Axion, Irmosul paștelui. Priceasna paștelui și a prazn.

(VEZI) Fiindcă tipicul pentru praznicul Bunei-Vestiri când să întâmplă în sfânta și marea Duminică a paștilor, ce este la penticostariu, nu este întreg, nici unit cu tipicul cel mare, pentru aceea s-au pus de față.

Iară când să va întâmplă prazn. Bunei-Vestiri în luna luminată, sau Marti sau Miercuri, cauță învățătură în penticostar, fiindcă acesta este în deplin.

LA UTRENIE

DE ESTE SÂMBĂTĂ

La Dumnezeu este Domnul... troparul praznicului, de 2 ori.

Slavă, al Arhanghelului, glas 4. stăpânește

Mai marele Voevod al Oștilor cerești, rugămu-te pre fine noi nevrednicii. Ca prin rugăciunile tale să ne acoperi pre noi, cu acoperemântul ariilor măririi tale cei netrupești, păzindu-ne pre noi cei ce cădem cu deadinsul și strigăm: Izbăvește-ne din nevoi ca un mai mare preste cetele puterilor celor de sus.

Și acum, iar al praznicului:

Iară de este Duminecă se cântă întâiul troparul învierii de 2 ori, Slavă, al Arhanghelului, Și acum, al praznicului. După obiceinuțele stihogiilor, Sedelnele octoihului și ale triodului.

CANOANE DOUĂ :

Al Născătoarei de Dumnezeu pe 6, cu Irmosul:
Și al Arhanghelului pe 6.

CANONUL Născătoarei de Dumnezeu.

Al căruia Acrostihul este dupre Alfa Vita.

Peasna 1, glas 6, Irmos

Ca pre uscat umblând Israîl,
„cu urmele prin adânc, pre
„gonaciu Faraon văzându-l în-
„ecat, au strigat: Lui Dumne-
„zeu cântare de biruință să-i
„cântăm.

Incepătorul cel arătătoriu de lumină al cetelor celor de sus, astăzi au fost trimis cătră Fecioara, strigând: Bucură-te mireasă Preacurată, cu fine este Ziditorul tuturor și Domnul.

Născătoarea de Dumnezeu...

Voiu a înțelege sărufarea ta cea streină (au zis Fecioara că cuvintele nu sănt potrivite omenirii. Ce felul de bucurie mi-ai spus? spune-mi desco-perit, învășându-mă.

Ingerul.

Prea arătat își grăesc ţie, stând înaintea ta cu bună cu-viință Preacurată, ci tu pleacă urechea ta. Puterea celui de sus să va pogorî preste fine, și prin Duhul cel a toate lu-crătoriu să va sălășlui.

Alt CANON al Arhanghelului, al căruia slovele de pre la inceputul troparelor, acestea sănt la greci.

Vou lăudă pre Gavriil, ca pre un mai mare

Peasna 1, glas 4, Irmos:

Facerea lui Chir Iosif.

Deschide-voiu gura mea...

Ca pre cel ce ești lumină dum-
Chezeească și fără materie cu
împărtășirile cele fără materie,
spre lumina cea prea finaltă,
te rog Arhanghele al Domnului,
luminează prin rugăciunile
tale, ca să te laud.

Astăzi să strângem cele
dumnezești, veselindu-ne, cin-

stind pre cel dintâiul al minților celor fără de trupuri, carele au vestit bucuria cea negrăită, ce au venit în lume pentru bunătatea.

Pre tine avându-te folositoriu mai mare, apărător și părete, și întărire cătră Dumnezeu Gavriile, noi cei ce te iubim, ne izbăvim de primejdii, și de vătămarea șarpelui, lăudându-te pre tine.

A Născătoarei:

Curată pre tine cu totul fără prihană, Gavril dacă te-au văzut, bucură-te Stăpână, cătră fine luminat au strigat, ceea ce nu știi de nuntă, mântuirea oamenilor, lauda îngerilor, cinstita cuvântare.

Peasna 3, Irmos:

Nu este sfânt precum tu Doamne, Dumnezeul meu, „carele ai înălțat cornul necredincioșilor tăi bunule, și ne-ai „întărit pre noi pre piatra mărturisirii tale“.

Născătoarea de Dumnezeu...

Te văz acum îngere, căci cu înselăciune îmi grăești; căci cum poate ființa cea materialnică și stricăcioasă și de pământ, să încapă pre cel nematerialnic? cel ce să îmbracă cu lumina nestricăciunii.

Ingerul.

Înțelepțește m'ai înfruntat

Curată, dar aşa să binevoeşti și să te încredințeze rugul, carele aprinzându-se, nici cum n'au ars de foc, și au închipuit mai nainte nașterea ta cea negrăită.

Născătoarea de Dumnezeu...

Graiurile vieții îmi povestescă tu mie. Dar muntele cel ce fumegă odinoară, carele au priimit pre Dumnezeu, mă încredințează pre mine, că nu va putea firea cea materialnică a priimi pre cel cu totul fără materie.

Alt canon, Irmos:

Pre ai tăi cântăreți...

Cu împărtășirea luminei cei prea fără materie, ca cela ce ești cu adevărat fără materie Gavriile, mai pre sus de materie fiind luminat, lumină a doua te-ai văzut, pre oamenii cei materialnici, cari te laudă pre fine totdeauna, luminându-i.

De mai mare bună slavă te-ai învrednicit, mare taină nouă descoperindu-ne, cela ce ești mai mare între îngeri, prin carea ne-am rădicat de pre pământ la înălțimea cea mai mare, cei ce mult te cinstim pre tine.

Arată-te din ceriu tuturor, celor ce cu dragoste te căutăm pre fine pururea, și alinează vizorul cel pornit asupra noastră al ispitelor și al necazurilor, o Gavriile, mai marele Voevod.

A Născătoarei:

Arătându-ji ţie oarecând taina cea de demult ascunsă Fecioară, Gavril au strigat: Bucură-te Polata lui Dumnezeu, întru carea sălășluindu-se pre foți oamenii i-au îndumnezit ca un îndurat.

Sedealna, glas 1.

Podobie: Mormântul tău...

Marele Gavril, voevodul îngerilor, arătându-se pururea, împreună cu ei strigă: Dumnezeiască cântare Treimei bucurându-se. Pre acesta foți cu mare glas întru credință să-l lăudăm, și cu gând curat după cuviință să-l slăvим.

Slavă, și acum, altă Sedealnă, glas 4.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Slujitorilor celor fără de trupuri tu mai mare fiind, taina cea înfricoșătă mai nainte de veci rânduită, ţie unuia Gavriile slăvite s-au încredințat, naștere-a cea negrăită a prea Sfintei Fecioare, bucură-te strigându-i ei, ceea ce ești plină de daru. Pentru aceasta dupre datorie, credincioșii cu veselie pururea te fericim.

Peasna 4, Irmos:

Mristos este puterea mea, Dumnezeu, și Domnul; Cinstita Biserică cu dumneze-ească cuviință, cântă strigând: „Din cuget curat întru Dom-nul prăznuind“.

Ingerul.

Purtătoriu soarelui s'au făcut pântecele tău Preacurată, și vei naște oamenilor lumina cea neînserată, zicea cu mare bucurie Gavril Fecioarei.

Născătoarea de Dumnezeu...

Depărtează-te dela ușile mele, nu-mi vorbi graiuri, a căroră împlinire nu poți să-mi arăji Arhistratighe. Pentru ce turburi cugetul și sufletul meu? grăindu-mi acestea.

Ingerul.

Trâmbițele proorocilor s'au învrednicit a vedea de departe adâncimea tainei Preacurată, a căruia slugă sunt eu, și stau înaintea ușilor tale.

Alt Canon, Irmos:

Sfatul cel neurmat...

Stătut-ai de demult Gavriile, dupre vrednicie minunate, prin împărtășirile dumnezeștii Stă-pânii, luminând pre prorocul Daniil, făcându-i lui prin Duhul arătarea celor neștiute.

Cu guri de tină, cu bucurie pre fine cel ce ești cu firea de foc, te lăudăm. Scoate-ne pre noi totdeauna din focul cel ce arde Gavriile cu dumnezeștile tale mijlociri.

In haină dumnezeiască mai mult decât Soarele strălucită, cu slavă negrăită fiind înbrăcat, mai mare voevodule al

slujitorilor, stai înaintea Impăratului ceresc veselindu-te.

A Născătoarei...

Pre tine toată curășită cu Duhul, Gavriil cunoscându-te Preacurata, luminat au strigat către tine: Bucură-te deslegarea blestemului, și chemarea strămoșilor.

Peasna 5, Irmos:

Cu dumnezeiască strălucirea Ta Bunule sufletele celor ce mâncă la tine cu dragoste, mă rog luminează-le, ca să te vază cuvinte al lui Dumnezeu, pre tine adevărătul Dumnezeu, pe cela ce chemi din negura greșelilor.

Născătoarea de Dumnezeu...

Te văz îngere strălucit cu luminile îngerești (zicea Preacurata) dar mă rușinez a-ți crede îngrib, neînștiințându-mă întâi de toată descoperirea.

Ingerul.

Văzând Ziditorul firea omenescă stricată, bine au voit să sălășlui întru tine. Infricoșat descoperind acum taina cea din veac ascunsă, Curată.

Născătoarea de Dumnezeu...

Eu m'am logodit cu Iosif, dar până acum nu sânt împreună, Arhanghele. Si ne-cunoscând ispită de bărbat, cum voiu naște? graiuri împotriva firii îmi grăești.

Alt Canon, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate...

Cu împărtășirea minșii cei dintâi fiind lumină, a doua lumină te-ai văzut, strigând împreună cu cetele îngerești cele nenumărate: Sfânt este Dumnezeu, Tatăl atot făcătorul, fiul cel împreună fără început și Duhul cel de pre un scaun.

Chipul tău este de foc, frumusețea prea luminată, de carea să minunează tot cugetul, slava își este mare Gavriile prea mărite, mai marele dumnezeștilor îngeri, podoaba tuturor celor ce cu bună credință te laudă pre tine.

Dumnezeescul Zaharia, dacă te-au văzut pre tine de demult, stând împreună în vremea tămâerii, au rămas mut, căci nu au crezut vestirii tale cei înfricoșate, carea i-ai spus Gavriile mai marele voevod.

A Născătoarei...

Biserică de sfințenie fiind Preacurata, prin glasul lui Gavriil Arhanghelul, ai zemislit, pre cela ce să odihnește întru sfinți; pre Dumnezeul cel prea Sfânt, carele pre toți sfințește, și din nevoi îi scoate.

Peasna 6, Irmos:

Marea vieții văzându-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul tău cel lin alergând, strig cătră tine: Scoate

„din stricăciunea viața mea
„mult Milostive“.

Ingerul.

Ziditorul firii Iisus nu este rob legilor firii, Pruncă. Si să te încredințeze pre tine toagul lui Aaron, carele fără de umerezală au odrăslit, și au închipuit, că vei naște, neispitind bărbat.

Născătoarea de Dumnezeu...

Mă minunez, socotind aceste înfricoșăte și cinstite ale tale graiuri și vrând a crede, îmi aduc aminte mărimea înălțimii, și cu totul mă rușinez Arhistratighe.

Ingerul.

Nu te pleci cuvintelor mele. Te-au văzut Daniil mai nainte Munte, din carele fără mâna omenească s'au făiat piatra, cu fătie surpând capiștile cele idolești, Preacurată.

Alt Canon, Irmos:

Înțelepții lui Dumnezeu...

Limbile pământesti nu pot să te cinstescă pre tine mintea cea luminoasă și cerească, carele ești strălucit prea luminos, cu dumnezești străluciri mai pre sus de minte și de cuvânt.

Cela ce ești rază de soare mult luminoasă mai marele voevod al slugilor celor de foc, cu rugăciunile tale cără Stă-

pânul cele de lumină purtătoare, pre cântăreții tăi din intunericul patimilor scoate-i.

Sfaturile păgânilor risipescă-le; credința pravoslavnică întărește-o; potolește desghinările bisericii Arhanghele, prin rugăciunile tale cele cără cătorul a toate.

A Născătoarei...

Cuvintelor lui Gavril celor dumnezești, ascultătoare ai fost curață, și pre cuvântul cel prea fără de început l-a născut cu trup, carele au izbăvit luminea de necuvântare.

CONDAC, glas 8.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Tu ești, Arhistratigule, prea slăvit slujitor prea luminoasei și cinstitei și a tot făcătoarei, nenumărătei și înfricoșătoarei Treimi. Deci roagă-le acum neîncetat rugătorule, ca să ne îsbăvим noi de toate nevoile și muncile, ca să strigăm ţie: Bucură-te acoperământul robinor tăi.

Intru această lună în 26 de zile, Prăznuiム soborul Arhanghelului Gavril, fiind dintâi la dată, ca unul ce au slujit taliei cei dumnezești și negräite și mai pre sus de fire.

Sih: Pre ingerul cel ce au vestit intruparea ta cuvinte,

Tot trupul îl cinstescă cu căzuta cinste.

Intru a douazeci și sase Gavril cel luminat,

Rădici făptura spre laudă cu adevărat.

+ Sf. Mc. Montanus preotul și sotia sa, Maxima.

+ Intru această zi, sfînții douăzeci și sase de mucenici, cari au mărturisit în Cottia. Dintre cari sunt preoți doi, Vathus și Uircă, cu doi mire și fice ai săi, și Arpila monahul. Iară mireni: Avip, Agna, Ria, Agathirax, Iscoos, Sila,

Sighița, Suirie, Seimole, Therme, Filga, și din femei: Anna, Allas, Varis, Moico, Mamica, Uirco și Animais.

Stih: Mucenicii cei ce să ard atâtia sănt cu mulțime,

Câte zile cuprinde astăzi luna în sine.

Aceștia au fost în zilele lui Iunguriih, împăratul Gottilor și a lui Valentinian și Gratian, împărații Romanilor. De aceea pentru mărturisirea în Hristos, au luat cununa mucenii prin foc dela Iunguriih, carele au ars Biserica creștinilor. Întrucarea au ars și acești sfânti mucenici.

Când s-au întâmplat de au ars și un om, ce aducea prinos la Biserică. Carele prințându-se de Ellini, și pre Hristos mărturisindu-l în loc de prinos neînsuflețit, singur pre sine s-au făcut prinos lui Dumnezeu, arzându-se de tot prin foc, și aşa au luat pururea pomenitul cununa muceniei.

Intru această zi, Sfinții mucenici Codrat, Theodosie, Manuil și alți patru zeci cei dela răsărit.

Stih: Codrate, de a ta bună bărbătie mă minunez,

Cum bărbătește plecându-te fericite te jughiezi.

Theodosie însuși lui Dumnezeu viețuind,
Viața sa pentru el prin sabie să aflată dând.

Verse-mi-să măcar un păhar de sânge prin a sabiei tăere,

Manuil grăește cu îndrăsneală prea mare.

Aceștia au fost din părțile răsăritului, și văzând că omoră pre creștini în fiește carea zi încinătorii idolilor, s-au vorovit întru sine, să mărturisească buna credință de față, ca să fie moșteni împărații cerurilor.

De aceea mergând, și dându-se pre sine de bună voie în mâna stăpânitorului țării, li s-au făcut întrebare. Atuncea aducând pre mulți creștini înaintea lui, cari mărturisindu-se, că sunt creștini, i-au băgat în temniță, apoi preste câteva zile scoțându-i, i-au strujit pre coaste, despoiați și legați pre lemn. De aceea pogorându-i de pre lemn, i-au tras preste spini și pre urmă le-au tăiat capetele.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Ștefan, mărturisitorul, ce au fost Igumen la Triglia.

Stih: Ștefan lucrător al dumnezeștei vii fiind, Inaintea lui Dumnezeu stă, plata ostenelelor lui și.

Acesta au fost pre vremea împărației lui Leon Armeanul, carele din mică vîrstă s-au ales viață silăstrească, și pentru îmbunătățită petrecerea sa fiind rugă de monahi, s-au făcut Igumen Monastirii, ce să chiamă Triglia și îndreptând pre mulți spre viață pustnicească, apoi fiind chemat de cel ce s'a zis mai sus, păgânul Leon, carele pornise goană asupra celor ce să închina cinstitelor și sfintelor icoane și silindu-l ca să se lepede de încinăciunea lor, și să se îscălească împotriva proslavniciei credințe și nevrând a să stupne, ci încă și păgâni făcea pre cei cel silia spre aceasta, pentru aceea fiind muncit mult, zăcând și la încisorii, și chinuit fiind prin izgoniri, s-au pristăvit întru Domnul, pentru carele au răbdat multe patimi.

Cu ale lor sfinte rugăciuni...

Peasna 7, Irmos:

Dătătorul de rouă cupitorul l-au făcu îngerul, cuvișoșilor tineri. Iară pre haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pre muncitorul l-au plecat a striga: bine ești cu vântat Dumnezeul părinților noștri“.

Născătoarea de Dumnezeu...

Mi-ai spus Gavriile, cum că (prea slăvit) va veni în lume cu trup, cel fără de trup, spunem dar descoperiți, cum pântecele meu va încăpea pre aceasta, ale căruia măriri nu le pot încăpea cerurile.

Ingerul.

Povestesc ţie, și înțelege, O Preacurafă! Cum odinioară cortul lui Avraam au priimit, și au încăput pre Dumnezeu, curată? Pentru aceasta nu te în-

doi acum, ci cu dragoste priimește bucuria oamenilor.

Născătoarea de Dumnezeu...

Mă turbură pre mine mărireala lucrurilor, dar fiind că bine au voit cel prea bun a să sălăslui întru mine mai pre sus de cuget, iată că cu sufletul și cu trupul sănătățile curat păzit lui.

Alt canon, Irmos:

N'au slujit făpturii...

Nașterea lui Ioan slăvite, o ai vestit oare când Zahariei înăuntrul dumnezeești biserică, stând el, și cântând Isbăvitorului și Dumnezeu: Prea lăudate Doamne, al părinților, și Dumnezeule bine ești cuvântat.

Prea slăvită bună cuviința casei tale Gavriile, prea luminat sfințește sufletele credincioșilor, și le poruncește să strige cu mare glas: Prea lăudate Doamne al părinților, și Dumnezeule bine ești cuvântat.

Luminat fiind cu taină mai mare Voievodule cu împărășirea luminii cei dintâi, a doua lumină cu adevărat te-ai văzut, luminând totdeauna, pre cei ce cîntă: Prea lăudate Doamne al părinților, și Dumnezeule bine ești cuvântat.

A Născătoarei:

Trimis au fost Gavril mai marele Voevod, să-ți vestească

ție bucurie Fecioară Maică curată, prin carea înfristarea au încecat și blestemul cu adevărat s-au făcut nereditoriu, și blagoslovenia au înflorit credincioșilor în veci.

Preasna 8, Irmos:

Din văpae cuvioșilor rouă ai izvorât, și jertfa dreptului „cu apă o ai ars. Că toate le „faci Hristoase cu singură voi-rea. Pre tine te prea înălțăm „întru toți vecii“.

Prin glasul îngerului ai zemislit lumina, pentru aceasta toți strigăm ție: Bucură-te ușa luminii, vederea cea cu anevoie văzută, și scaunul celui înalt, Născătoare de Dumnezeu Fecioară.

Bucură-te săvârșirea tainei cei înalte, bucură-te descoreștere lucrurilor celor necuprinse, bucură-te împreunarea oamenilor cu Dumnezeu. Bucură-te Fecioară chemarea celor căzuți.

Bucură-te Născătoarea Slăpânului celui dătătoriu de lumină, bucură-te limanul celor înviforați Preacurată, bucură-te odrasla cea adevărată și aducătoare de roduri, carea ai crescut strugurul nemuririi.

Alt Canon, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioși...

Cu sfințite cuvinte de sfințenie norodul cel sfințit, pre

tine te laudă veselindu-se. Că tu Arhanghele pre cuvântul cel a tot pricinuitoriu, carele au luat trup ca și al nostru, l-au vestit fecioarei, ceia ce este dintre noi, mai pre sus de gând și de cuvânt. Pentru aceasta pre tine te cinstim întru toți vecii.

De mintea cea mare și dințăiu, fără materie lipindu-te Arhanghele, cu gura ta cea de foc cânji dulce cântare înfri-coșată, carea cântă cetele tuturor îngerilor: Pre Domnul lăudați lucrurile și-l prea înălțați întru toți vecii.

Cu bune laude dumnezești arătat fiind împodobit, străbași cele cerești, apoi și cele pământești, plinind sfintele voile lui Hristos Dumnezeului tuturor, povățitorule al îngerilor Gavriile, lauda celor ce te laudă pre tine pururea cu credință.

Cu trupul dupre Ipostas cuvântul a să amesteca cu oamenii vrând, te-ai avut pre tine mai nainte mergând, și mai nainte gătindu-o lui sfîntită polată, o sfîntite Gavriile! strigând: Pre Domnul lăudați, și-l prea înălțați întru toți vecii.

A Născătoarei:

Ca pre un scaun împărătesc înfrumusețat, ca pre ceia ce este mai pre sus de cât toate făpturile, ca pre ceia ce una

au înființat pre cel mai pre sus înființat, carele au îndumnezeit pre oameni cu mai bună uni-rea nașterii cei negrăite și streine, pre Fecioara cea bine cuvântață să o läudăm.

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedea nu este cu puțină oamenilor, „spre carele nu cutează a căuta „cetele îngerești. Iară prin tine „Preacurată, s'au arătat oa-menilor cuvântul întrupat, pre „carele mărindu-l cu oștile ce-rești, pre tine te fericim“.

Bucură-te pricinuitoarea bucuriei, de Dumnezeu bine cuvântață, bucură-te brazdă cinslită cu bun rod și bine odrăslitoare, carea porți pre hrănitorul tuturor, bucură-te Isvorule al apei vieții Preacurată, bucură-te năstrapă și raiu dumnezeesc, cu totul fără pri-hană.

Bucură-te curățirea sufletelor și a trupurilor, bucură-te prin carea isvorăsc oamenilor cele bune, bucură-te pricinuitoarea îndumnezeirii tuturor, bucură-te nor ușor, carele poartă pre soarele, și luminoază lumea, cu luminoase strălucire.

Cântare de bucurie cân-tăm ţie: bucură-te curață lauda mucenicilor, și a Apostolilor și prea slăvit graiul prorocilor. Bucură-te înfrumusețarea Ar-

hierilor și a prea cuviosilor, pentru carea să bucură cele cerești, împreună cu cele pământești.

Alt canon, Irmos:

Tot neamul pământesc...

Stai cu frică înaintea scaunului Darului slujind, și strălucit fiind cu vărsările de lumină cele mai pre sus de gând, și cu sfîrșenie îndumnezei, și lumină fiind văzut, și luminând cu mijlocirile tale, pre cei ce te cinstesc cu credință, sfîrșite Gavriile Arhistratighe.

Ca un ceriu cu stele înpodobit te vezi cu dumnezești străluciri. Si ca un voevod în mâini și schiprul prea luminat. Si străbați tot pământul, voia stăpânului totdeauna făcând, și din nevoi pre foși credințioșii scoțând.

Potolește viforul varvariilor cel cumplit, carele să rădici totdeauna asupra robilor tăi. Așază dejghinările Bisericii. Celor ce te laudă pre fine, dă-le isbăvire de greșale, și împăratului dăruiescă biruință, Gavriile, cu caldă folosință ta.

Prea bună însoțire și prea slăvită, Mihaille și Gavriile, stând înaintea scaunului dumnezeștilor slave, cereți tuturor ertare de păcate și isbăvire de nevoi, ca niște folositori, și ca cei ce urmați bunătății Stăpânlui întru toate.

A Născătoarei:

Lumina fulgerului, adeca și celu născut al tău, au strălucit, și au luminat toată parte cea de supt soare și premai marele întunericului l-au pierdut, de Dumnezeu Născătoare Preacurată, lauda ingeelor și măntuirea tuturor oamenilor, celor ce te laudă pre fine cu neîncetate glasuri.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Mai marele Voevod al puterilor îngerești trimis au fost dela Dumnezeu a tot fiitorul, la cea curată și Fecioară, să-i vestească ei minune streină și negrăită. Pentru că Dumnezeu ca un om dintr'insa va să se facă prunc fără sămânță, zidind iarashi neamul omenesc, noroade bine vestiți înnoirea lumii.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Bucură-te isbăvirea lui Adam din blestem, Născătoare de Dumnezeu, bucură-te Curată, Maica lui Dumnezeu. Bucură-te rug însuflețit, bucură-te făcie, bucură-te scaun, bucură-te scară și ușă. Bucură-te dumnezească căruță, bucură-te nor ușor, bucură-te Biserică, bucură-te năstrapă cu totul de aur, bucură-te munte, bucură-te cort și masă, bucură-te isbăvirea Erei.

LA LAUDE.

Stihirile pe 4, glas 4.

Podobie : Dat-ai semn celor ce...

Mîntea cea mai înainte de veci, a doua lumină te-au aşezat pre fine Gavriile, carele cu împărăşiri dumnezeeşti lumeni nezi toată lumea, şi ne descoperi nouă cea din veac dumnezeească şi mare cu adevărat taină, pre cel ce s'au întrupat în pântecele fecioresc, carele au fost fără de trup, şi s'au făcut Om, ca să mânuiască pre om. De 2 ori.

Inaintea scaunului dumnezeirii cei întreit luminătoare stând, şi din destul fiind strălucit cu dumnezeeştile străluciri, cele ce es neîncetăt de acolo, pre cei ce dăñuesc pre pământ cu bucurie şi te laudă pre fine, de negura pașimilor isbăveşte-i, şi cu luminare străluceşte-i, Gavriile mai marele Voevod, rugătorule pentru sufletele noastre.

Sfârâmă întărâtările celor din Agar, care asupra turmei tale adesea năvălesc, potoleşte despărăşirile Bisericii, alinează vîforul ispitelor celor fără de măsură; isbăveşte de nevoi şi de primejdii, pre cei ce cu dragoste te cinstesc pre fine, şi supt acoperământul tău aleargă, Gavriile mai marele Voevod, rugătorule pentru sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, glas 2. 12 p. 123

Bine vesteşte Gavriile astăzi cei pline de dar, bucură-te fecioară, carea nu ştii de mire, şi neispiriştă de nuntă. Nu te miră de chipul meu cel strein, nici te spăimântă. Că arhanghel sănt. Ŝarpele au amăgit pre Eva oarecând, iară eu acum vestesc ţie bucurie: Rămânea-vei întreagă, şi vei naşte pre Domnul Preacurata.

De se va întâmpla Sâmbătă, sau Duminică cântăm slavoslovia cea mare. Iară de va fi într'ală zi, cântăm: stihoavna, Samoglasnica triodului de 2 ori, şi mucenicina, Slavă: Şi acum, a praznicului glas 1, a lui Anatolie.

In luna a şasea, trimis a fost din ceriu Gavril Arhanghelul, în cetatea Galileii Nazaret, să aducă fecioarei bune vestiri de bucurie. Şi viind la dânsa, au strigat zicând: bucură-te ceia ce eşti plină de daru, Domnul este cu fine. Bucură-te încăperea firii cei neîncăpute, că pre carele cerurile nu l-au încăput pântecele tău l-au încăput blasgovită. Bucură-te cinstiță, chemarea lui Adam, şi isbăvirea Evei, şi bucuria lumii, şi veselia neamului nostru.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduiala postului şi Otpustul.

De să va întâmpla Sâmbătă sau Duminică: La ceasul dintâi, şi la celealte ceasuri, să zice troparul praznicului, şi al Arhanghelului. Asemenea şi Condacele pe rând.

Iară de va fi zi de post: Le cântăm toate dupre orânduiala postului cu metanii şi Otpustul.

(VEZI) Pentru odovania praznicului Bunei Vestiri a prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu: Căută învăţătură pre larg la Triod.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 27 DE ZILE.

Pomenirea Sfintei Matroanei cei din Tesalonic.

La Doamne strigat-am... stihurile triodului, și ale sfintei, glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Improtiva semetiei, și cruzimei cei obraznice a jidovilor, și-ai pus cugetul cel bărbătesc, de Dumnezeu gânditoare, ca una ce vedea mai nainte desfătarea celor viitoare, ceeace petrece pururea în veac neclătită. Pre carea o ai dobândit, mutându-te de pe pământ către cămările cele crești, și cătră dănuirea cea nestricată, prea slăvită Matroano.

Invrednicitu-te-ai a vedea bună cuviința împărătiei, și frumusețea cea veselitoare a Mirului tău, fiind împodobită cu ranele pătimirii tale cei tari, și dupre vrednicie te-ai apropiat la isvorul bunăților, câștigând împărlășirea dumnezeestii veselii cei veșnice, rodurile fericii și Iauda cea fără de moarte.

Nici jugul robiei, nici slabiciunea femeiască, nici foamea, nici băťăile, nu te-au oprit pre tine a nu te asămăna făriei mucenilor prea slăvită. Căci cu osârdia sufletului, ai suferit muncile. Pentru aceasta ai dobândit cămările crești, și te-ai

înfrumusețat cu cununa darurilor, stând înaintea Ziditorului tău.

Slavă: Si acum, a Născătoarei :

Leacul cel prea bun și măntuitoriu al pocăinței și curgere de lacrimi, ceia ce ai născut pre Dumnezeu măntuitorul meu, tu îmi dăruiește prin rugăciunile tale, o Fecioară! Ca să cuget de ceasul cel groaznic și înfricoșat și neamăgirea Judecătorului, ca să scap de cutremurul muncilor, și să dobândesc darul cel dumnezeesc.

A Crucii, a Născătoarei :

Dacă te-au văzut Doamne Fecioara și Maica ta, pre cruce spânzurând, s'au spăimântat, și strigând au zis : Ce și-ai răsplătit jie, cei ce s'au îndulcit cu darurile tale cele multe Stăpâne ? Ci mă rog, să nu mă lași pre mine singură în lume. Ci grăbește de inviază împreună înviind pre strămoși.

LA UTRENIE

După obicinuitele Stihologhii sedelnele Octoihului și ale Triodului, psalm. X50.

CANONUL Sfintei, și ale triodului dupre orânduirea postului.

CANONUL sfintei,

Al căruia acrostihul la Greci este acesta.

Cântând îndumnezeită lauda Matroanei.

Facerea lui Theofan.

Peasna 1, glas 4, Irmos :

Adâncul mării roșii cu urme „neudate, pedestru trecân-

„du-l Israîl cel de demult, cu „mânile lui Moisi în chipul „Crucii, puterea lui Amalic în „puștie au biruit“.

Cu dumnezeesările cete ale celor fără de trupuri, dănuind acum împrejurul lui Dumnezeu, pricinuitorului a toate și arătat desfătuindu-te întru strălucirea cea cu dumnezeescă începătorie, luminează pre cei ce te laudă pre tine.

Hristos Dumnezeu, carele cu vrednicie au socotit a priimi chipul robului, vrând să-l slobozească pre dânsul din stricăciune, și din legăturile morții, și din jugul robiei, pre tine Muncenită, mireasă te-au logodit.

Slavă

Firea femeiescă îmbărbătându-se cu darul, sprânceana cea înaltă, carea să lăuda mai întâiu fără măsură, să piarză marea, o au surpat cu nepuțința trupului, și cu dumnezeescă putere.

Și acum, a Născătoarei :

Ușa pogorârei tale cei cătră noi Doamne te-au răsărit pre tine iubitorule de oameni, îndoit în fire, mai pre sus de fire, carele te și numești în taină răsărit, și soare și lumină.

Peasna 3, Irmos :

Veselește-să de tine Biserica...

Cu tăria gândului, muncirea cea cumplită a muerii cei

prea fără de lege și cumplite o ai suferit, răbdând Matroano prea fericită.

Bătăi cu durere simțind, curat sufereai, și dintru întunericul cel pipăit, dumnezeescă strălucire ai primit.

Slavă :

Isvoarele săngelui tău au slins focul nedumnezeirii, iară pre credincioși i-au rourat cu apele bunei credințe.

Și acum, a Născătoarei :

Cu dumnezeescă cuvântare te läudăm pre tine, lespede și sicriu, carea ai primit în pântece pre cuvântul lui Dumnezeu cel fără început, Preacurată Fecioară.

Irmosul : Cuvânt

Veselește-să de tine Biserica ta Hristoase, strigând: Tu „ești puterea mea Doamne, și „scăparea și înțărirea“.

Sedealna, glas 4.

Podobie : Degrab ne întâmpină...

Sosit-ai luminată prăznuire iubitorilor de praznic, pomenirea cea prea slăvită a purtătoarei de chinuri a lui Hristos, veselind toate, și strălucind cu razele minunilor în lume, aducând oamenilor darul cel purureaurgătoriu: Prin rugăciunile ei Mântuitorule, măntuește lumea ta.

Slavă: *Și acum, a Născătoarei:*

Firea pământenilor cea muritoare și stricată cu patimile, prin dumnezeiască nașterea ta o ai înoit Preacurată, și ai rădicat pre toți din moarte cătră viața cea nestricăcioasă. Pentru aceasta toți pre tine te fericim dupre datorie, Fecioară prea proslăvită, precum mai nainte ai proorocit.

A Crucii, a Născătoarei:

Degrab ne întâmpină pre noi, mai nainte până ce nu ne robim, când vrăjmașii te hulesc pre tine și ne îngrozesc pre noi, Hristoase Dumnezeul nostru, pierde cu crucea ta pre cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cum poate credința pravoslavniciilor. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule iubitorule de oameni.

Peasna 4-a, Irmos:

Ridicat pre cruce văzându-te „Biserica pre fine soarele „dreptății, au stătut întru a sa „rânduială, precum să cuvine „strigând: Slavă puterii tale „Doamne“.

Cu vitejia cea dumnezească înputernicindu-te Matroano, de robia stăpânei cei amără ai scăpat, căci ai avut socotință neînduplecătă și suflet care numai stăpânului slujia.

Răcnind și cu beția nebunindu-se, și cu mânia turburân-

du-se prea păgâna, cruzimea jidovilor, cu bătăi făia trupul tău, muceniță purtătoare de chinuri.

Slavă:

Ca un Tânăr ai arătat răbdare, fiind închisă în locuri fără lumină, și cu foame chinuită. Pentru care ai dobândit răsplătire ospățul nemuririi.

Și acum, a Născătoarei:

Sfeșnicul cel ferecat cu aur mai înainte te închipuia pre fine, adevărata maică lui Dumnezeu, carea ai purtat pre Dumnezeu înfrapat, cel ce toate luminează cu raza dumnezeirii.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în „lume ai venit, lumina cea „sfântă, carea întorci dintru în-tunerecul necunoaștinței pre „cei ce te laudă pre tine cu „credință“.

Pre tine dătătorule de viață, cunună strălucită a laudei te-au câștigat cugetătoarea de Dumnezeu, și dintru întunerec cătră lumină dumnezeească s'au mutat.

Intărît-au Hristos pre piatra credinței picioarele tale prea fericită, îndreptând acum pașii tăi cătră dânsul.

Slavă:

Având tu minte dumnezească cu adevărat și înțeleaptă și cugetătoare de Dumnezeu,

strălucești în ceata mucenicilor,
prea fericită Matroano.

Și acum, a Născătoarei:

Chipul dumnezeirii și chipul omenirii, împreunat neamestecat l-a născut, Născătoare de Dumnezeu, după unire neamestecată.

Peasna 6-a, Irmos:

Jertfi-voi ţie cu glas...

Dorirea Evei acum cu iște-time o ai cules, purtătoare de chinuri Matroano, îndumnezeindu-te cu privirea cea neâncetată, și cu dreptate te-ai învrednicit slavei cei vecinice.

Nu să socotește întru Hristos, robul și cel slobod, ci frumusețea bunătății cea înpodobită cu chipurile bunei credințe, căreia te-ai arătat făcătoare, purtătoare de chinuri nebiruită.

Slavă:

Cuget bărbătesc în trup fe-meesc priimind muceniță, cum-plitele chinuri ale păgânei cei rele ai suferit, și prin sabia răbdării pre dânsa o ai omorât, dupre înțelegere.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine te cunoaștem Biserică a lui Dumnezeu, și cămară, năstrapă, sfeșnic și lespede, care a ai avut înlăuntru scris pre Cuvântul, carele pentru milostivirea s-au întrerupat, Preacurată.

Irmosul: C p 35

Jertfi-voi ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserică strigă „cătră tine, de săngele dracilor „curățindu-se, cu săngele cel „curs prin milostivire din „coasta ta“.

CONDAC, glas 8.

Biserică ta cea prea cinstiță, ca o fămăduire sufletească aflând credincioșii, cu mare glas strigăm ţie: Fecioară muceniță Matroano, cea cu nume mare; Roagă neâncetată pre Hristos Dumnezeu pentru noi toți.

Intru această lună în 27 de zile, Pomenirea sfintei muceniței Matroanei cei din Tesalonic.

Stihi: Nu să cuvine a fi neștiută tu Matroano muceniță,

Deși ţi-ai dat sufletul înlăuntru în temniță.
În a douăzeci șișapte Matroana au murit,
Inlăuntru temniță cu sfârșitul cel fericit.

Aceasta era slujnică unei mueri evreice anume Pavila, ce era soție oare căruia voevod din cetatea Tessaloniciului. Carea mergând după stăpână sa pâna la sinagogul jidovesc, nu intra înlăuntru, ci să întorcea la biserică creștinilor. De aceea prin-zându-i de veste o au bătut fără de milă și o au ținut patru zile la închisoare, neșoțând-o nici cum afară, de aceea o au scos și i-au făcut trupul tot rane cu bătăile. Și iarăși băgând-o la închisoare, și zăcând multe zile s'au dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu în închisoare. Și spun că aruncând Pavila sfântul ei trup de prezid jos, s'au luat și ea plata asemenea, că au căzut în jghiabul cel ce calcă vinul. și acolo au murit. Iară cinstitele moaște ale sfintei s'au îngropat cu cinste de credincioși.

Intru această zi, prea cuviosul Chiric cel din Apro, cu pace s'au săvârșit.

Stihi: Eu părinte Chirice pre tine și mort,
In inimă și în limbă prin voință te port.

Intru această zi, prorocul Anania, cu pace s'au săvârșit.

Stih: Al treimea era tripodul tău proroce a lui Dumnezeu Ananie,

Prin care mai nainte de săvârșire spuneai cele ce era să fie.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Pavel Episcopul Corintului, fratele prea sfântului Petru Episcopul dela Argus purtătorul de semne.

Stih: Pavel lui Petru firesc frate fiind, Înpreună cu el este cetarea cea de sus lăcuind,

Intru această zi, pomenirea prea Cuviosului părintelui nostru Evtihie.

Stih: Evtihie la bine norocit sfârșit au venit, Căci mutându-se de pre pământ cerul au lăcuit.

Intru această zi, sfinții mucenici Ioan și Vruhie, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Indrăsneala lui Ioan nu era mai puțină cătră sabie,

De nu încă și mai multă decât a lui Vruhie.

Cu ale lor sfinte rugăciuni....

Peasna 7, Irmos:

In cupitorul persesc fierii lui „Avraam, cu pofta bunei credințe, mai vârtos de cât cu „văpaia focului fiind aprinși au „strigat: bine ești cuvântat în „Biserica slavei tale Doamne“.

Cu adevărată dragoste, și cu îndrăsneală ai alergat cătră cel dorit al tău, prea lăudată, cu bună mulțămită strigând: bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Fiind plină de tot felul de bunătăți, de pre pământ te-ai mutat cătră cereasca dănuire, întru veselie și bucurie, câștigând moștenire nemuritoare slăvită Matroano.

Slavă:

Cu fecioarele purtând făclii,

în ceruri ești, după ce ai suferit prin răbdare bătăi și chinuri dela prea pagâna cea fără de lege și acum cântă ziditorului tău: bine ești cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Cu bunătățile fiind prea strălucită, prea înfrumusețată, ai născut întrupat pre cuvântul Tatălui, mai pre sus de cuvânt Maică Fecioară, bine cuvântată ești tu între mueri, Preacurată stăpână.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile intinzându-și...

Slobozindu-te din trup, te-ai învrednicit a vedea strălucirile luminii cei bogate, și a lăcui sălășuirea cea cerească, în locul lăcașului cel neluminat și înfundat, întru care ai fost închisă, cinstită Matroano, strigând: bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Frumoasă este cununa cu carea te-ai încununat acum, prin dreapta cea încăpătoare de viață Atotstăpănitorului, prea slăvită, că văzându-te pre fine mireasă roșită cu curgerile sângeiurilor tale, bucurându-se te-au strălucit, căruia strigăm: Bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Numai de Hristos singur viața tuturor ai dorit Matroano,

pentru aceasta cumplitele bătăi cu fărie le-ai suferit dela cea fără de lege evreică, iară acum veselindu-te, cânți: Bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Cu adevărat născând pre Dumnezeu, te-ai arătat cu adevărat Maică a lui Dumnezeu Preacurată purtând adevărată numirea cea dumnezeească, dupre asemănarea nașterii. Pentru aceasta credincioșii Născătoare de Dumnezeu, prin înțelegere dumnezeească te slăvим pre tine, Preacurată sfârșită.

Irmosul :

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-și Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-au închuiat și putea focului au stins, cu buna „faptă încingându-se, tinerii cei „iubitori de buna credință, strigând: Bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul“.

Peasna 9, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată..

Ziu ta cea purtătoare de lumină strălucește cu înțelegătoare raze luminătoare, prin fulgerile cele prea luminoase, ale strălucirii cei în trei sori, mucenijă Matroano, întru carea acum roagă-te să să lumineze, cei ce te laudă pre tine.

Aflat-ai răsplătiri pentru durerea ranelor moștenirea cerurilor, în Biserică celor întâiau născuți, întru carea prăznuind acum, prin rugăciunile tale păzește-ne pre noi, purtătoare de chinuri.

Slavă:

Cu adevărat te-ai logodit acum cu Hristos mirele tău cel fără de moarte, înflorită fiind luminos cu dumnezeești dogmele lui prea cinstită, și strălucind cu cinstit sângele muceniei.

Și acum, a Născătoarei:

Lanțurile păcatelor mele dezleagă-le acum Născătoare de Dumnezeu, ceea ce singură ai născut izvorul milostivirii, și mă umple de bucurie, ca dupre vrednicie să te măresc pre tine, de Dumnezeu fericită.

Irmosul :

Hristos piatra cea netăiată „de mâna, cea din marginea „unghiului, din tine muntele „cel netăiat Fecioară s'au făiat, „adunând firile cele osebite. „Pentru aceasta veselindu-ne „pre fine Născătoare de Dumnezeu te mărim“.

Svetilna glasului de 3 ori.

Si celealte dupre orânduială. Ceasul dintâi, cu catisma lui, și cu obișnuitele metanii și Opustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 28 DE ZILE

Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru, Ilarion cel nou, și cuviosul Ștefan, făcătorul de minuni.

La Doamne strigat-am... Stihirile sfântului Ilarion, glas 4.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Având părinte viață neîntinată, răbdare și blândețe, și dragoste adevărată, înfrânare nemăsurată, stare de toată noaptea, umilință dumnezeească, credință și nădejde temeinică, întru milostivire, ca un înger ai viețuit pre pământ cu trupul, Ilarione fericite, rugătorule pentru sufletele noastre.

Înger pământesc și om cresc, isvor de umilință, râu al milostivirii, noian al minunilor, chezășuitoriu al păcătoșilor, maslin cu adevărat al lui Dumnezeu plin de roadă ai fost cuvioase, veselind cu unul de lemn al trudelor tale, fețele celor ce cu credință te laudă pre tine, Ilarione fericite.

Mintea ta fiind strălucită cu cunoștințele cele dumnezeești s-au făcut mai pre sus de cât patimile trupului, purtând chipurile neamestecate de cele de jos, și închipuind întru sine și frumusețea cea dumnezeească, și cunoșcându-se cu totul de

Dumnezeu văzătoare prin ajutorul Duhului, Ilarione părintele nostru, înfrumusețarea călugărilor.

Alte Stihiri ale Sfântului Ștefan, glas același.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Monah prea adevărat, steaua cea prea luminoasă și isvor umilinții, plin de dragoste blând și liniștit, împreună pătimitoriu și smerit, fără de răutate, și fără prihană te-ai arătat părinte Ștefane. Pentru aceasta Hristos te-au pus pre tine păstorii turmelor cuviosilor, ca pre un cinslit cu faceri de minuni.

Privegherea cea de toată noaptea, negrăită înfrânare, ne-turburată rugăciune, dumnezeeasca viețuire, credință și nădejdea cea adevărată, cugetarea pravoslavnică, petrecerea cea minunată și pătimirea cea prea mare ai avut părinte și murind și înaintea sfârșitului ai strălucit cu semnele cele prea slăvite. Pentru aceasta te cinstim prea cuvioase Ștefane.

Ca pre o stea cu multă lumină, și ca pre un soare neapus, și ca pre un ceriu însuflețit și împodobit cu minunile cele dumnezeești ca cu niște stele, ca pre o floare cu bun miroș și ca pre un raiu al dulceței, ca pre un izvor al sfînțeniei, și ca pre un mare fămăduitoriu neputincioșilor, ca pre un păsto-

riu și ca pre un apărătoriu al nostru te lăudăm pre tine Ștefane.

Slavă, și acum a Născătoarei:

Slăbănoigirea și frândăvirea sufletului meu, Fecioară Maică Preacurată, prefă-o întru țaria și puterea temerii și a doririi, a face și a lucra îndreptările lui Hristos, ca să scap de focul cel nesuferit și să câștig prin tine moștenirea cea cerească și viața cea veșnică, totdeauna veselindu-mă.

A Crucii, a Născătoarei:

Văzând Preacurata răstignit pre Hristos iubitorul de oameni, și cu suita înpungându-i se coastă plângerea strigând: Ce este aceasta Fiul meu? Ce ți-ai răsplătit și norodul cel nemulțămitoriu, pentru bunățile cele ce ai făcut lor, și te grăbești, să mă faci pre mine fără de fiu prea iubite? Mă îngrozesc prea îndurate, de răstignirea ta cea de bună voe.

LA UTRENIE:

CANOANE două, ale Sfinților și ale Triodului, dupre orânduiala postului.

CANONUL sfântului Ilarion, al căruia acrostihul la Greci este acesta:

Voiu lăuda părinte obiceiurile tale cele îndrătoare.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas 2, Irmos:

Intru adânc au așternut de de „mult toată oastea lui Faraon

„puterea cea prea într'armață, iară intrupându-se cuvântul, „au pierdut păcatul cel prea rău, Domnul cel prea slăvit, „că cu slavă s'au proslăvit”.

Făcându-te prin pustnicie milostiv și bland părinte, și vesel cu adevărat prin Duhul, învrednicește-mă pre mine milostivirii, prin mijlocirile tale Ilarioane, ca să te laud pre tine acum întru veselia inimii mele.

Incuviuințatu-te-ai părinte din pruncie și rădicându-ți crucea ai urmat lui Hristos, veșejind patimile trupului, prin înfrâñare și prin rugăciunile cele întinse și cu nepătimirea înfrumusefându-te.

Intrând supt jugul cel prea ușor al Domnului tău, și îndrepătărilor lui supuindu-te, Ilarioane Cuvioase, sarcina cea grea a păcatului o ai lepădat, câștigând sfîrșenia, prea înțelepte.

A Născătoarei:

Lanțurile greșalelor mele rumpele Preacurată, rugând pre fiul tău și Dumnezeu, și pre păcatul, carele mă muncește, surpă-l. Ca mântuindu-mă, totdeauna să te cinstesc pre tine pururea fecioară Preacurată.

Alt CANON, al Sfântului Ștefan.

Facerea lui Chir Iosif.

Peasna 1, glas 1, Irmos:

Cântare de biruință...

Prăznuind cu credință dumnezeească pomenirea ta,

de Dumnezeu înțelepți părinte, pre Domnul futuror pururea slăvim, cel ce te-au proslăvit pre tine cu multe minuni Ștefane.

Prea înțelptește îndumnezeindu-ți să cugetul cu dumnezeștile chemări, desăvârșit s'au întors dela patimile trupului, și te-au arătat înger pre pământ pre tine Ștefane.

Ostenelele înfrânrăii ai rădicat și patimile cele cu anevoie înfrâname ale trupului ai omorât părinte. Si intru nepătimire ca intru o haină luminoasă arătat te-ai îmbrăcat Ștefane.

Slavă :

Prin înfrâname răstignindu-ji mădularile tale, ai viețuit lui Hristos, celui ce prin cruce au pierdut moartea, și te-au îngășit pre tine, cu îndestulat darul tămăduirilor.

Și acum, a Născătoarei:

Pre cuvântul cel negrăit ai zemislit Preacurata, pre cel ce ține toate marginile pământului, și pre acesta l-ai născut. Pre carele cu osândire roagă-l, să ne mântuiască pre noi.

Peasna 3, Irmos :

Inflorit-ai pustia ca crinul „Doamne, biserică păgânilor „cea stearpă prin venirea ta, în „tru carea s'au întărit inima „mea“.

Viața ta ca soarele strălucind Cuvioase, cu strălucirile cele prea strălucite, au luminat cetele călugărilor și întunerecul dracilor l-au gonit.

Fost-ai prea lin la inimă cuvicioase, și smerit cu Duhul și plin de dragoste dumneiească, având pururea fire bine vorbitoare.

Cu picăturile lacrimilor ai stins carbunii păcatului și izvorăști noianuri de tămăduiri, precum mai nainte de sfârșit, aşa și după moarte, celor ce să apropie la tine.

A Născătoarei:

Tămăduește ranele sufletului meu, rogu-mă și mișcările minjii ocârmuește-le cătră voile celui ce s'au întrupat din tine, Fecioară Preacurată.

Alt CANON, Irmos :

Să se întărescă inima mea...

Cu fapte cinstite și cu îndreptările bunăților, ca o stea prea luminosa să ai strălucit adunării călugărilor, părinte, și cu strălucirile minunilor ai lumenat cele de supt soare.

Cu puterea darului Duhului ai surpat pre vrășmașii cei fără de trupuri, și prin cugetarea cea smerită cu bună cuviință te-ai înălțat, și te-ai arătat însuși lucrătoriu înțelepte părinte.

Slavă :

Cu cuvântul adevărului ai îngrădit gurile ereticilor părinte, și suferind izgonirile, ai dobândit dumnezeiască cunună, făcându-te afară din rane, preales mucenic.

Și acum, a Născătoarei:

Ca să fie Dumnezeu oamenilor, s'au făcut Dumnezeu om, priimind începere (cel fără început) din tine singură curată, pentru aceasta credincioșii te fericim pre tine Fecioară.

Irmosul :

Să se întărească inima mea „întru voia ta Hristoase Dumnezeule, carele preste ape „ai întărit ceriul al doilea, și „ai întemeeat pământul preste ape atot puternice“.

Sedealna, glas 4.

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Lui Dumnezeu ai sfîrșit viața ta prea fericite, făcându-te cu adevărat prea ales lucrătoriu de cele sfinte, al lui Hristos prea sfintite. Pentru aceasta după nenumărate sudori și ostenele, te-ai mulțat întru lăcașurile cele nematerialnice, bucurându-te și acum ne isvorăști nouă râuri de fămăduiri.

Slavă : altă Sedealnă, glas 1.

Podobie : Mormântul tău...

Pomenirea ta părinte, ca un soare luminos, luminează inimile credincioșilor, gonind

patimile și scoțând dintru înțunerec, acopere și ne păzește de ispите vieții pre noi, cei ce cu curată credință săvârșim pomenirea ta părinte Ștefane.

Și acum, a Născătoarei :

Chivernisește Curată ticălosul meu suflet, și te milostivește spre dânsul, cel ce să alunecă de multimea greșalelor întru adâncul pierzării, ceia ce ești cu totul fără prihană. Și în ceasul înfricoșatei morți, tu pre mine mă răpește dela dracii, cei ce mă clevetesc și de toată munca.

A Crucii, a Născătoarei:

Maica cea Preacurată văzându-te pre tine Hristoase mort pre cruce înlins, striga: fiul meu cel fără început cu Tatăl și cu Duhul, ce este această nespusă a fa orânduială îndurăte, prin carea ai mântuit zidirea, cu prea cinstilă mâna ta.

Peasna 4, Irmos :

Venit-ai din fecioară nu sol „nici înger, ci tu însuși Dom-nul te-ai întrupat și m'ai mântuit pre mine tot omul. Pentru „aceasta strig ție : Slavă puterii „tale Doamne“.

Strălucindu-ți inima ta cu suiri cinstite, te-ai într-aripat cugetul, a privi spre singur Dumnezeu, frumșetea cea negrăită, și a să lumina cu razele cele de acolo.

Făcând descoperire cuvintelor celor dumnezeiști, ai scos de acolo cunoștința cea dumnezească, și o ai împărțit tuturor, celor ce cu pravoslavie aleargă la fine părinte Ilarione.

Cu dulceața graiurilor tale veselăști inimile, celor ce aleargă la tine. Căci făcând, pre cele ce le învățai, ai avut cuvânt bine priimît, întru milostivă stare, Ilarione cuvioase.

A Născătoarei :

Domnul tuturor te-au făcut pre fine Doamnă și Stăpână tuturor Preacurată. Că din pânțele tău s'au întrupat, ca să isbăvească făptura sa, de cel ce o domniă înpotrivă.

Alt CANON, Irmos :

Cu duhul mai nainte văzând...

Adăpându-te cu picăturile sfințitelor tale lacrămi, te-ai arătat pom aducătoriu de roadă, înțelepte Ștefane, aducând rodurile cele cu bun miroș ale buñătăților, și isvorăști nenumărate minuni. Pentru aceasta cu bună cuviință te cinstim preline.

Biserica, carea are sicriul moaștelor tale, ca un dumnezeesc raiu să vede înțelepte, aducând multe feluri de flori ale minunilor, cu care să îndulcesc inimile celor ce pururea cu credință te laudă pre fine Ștefane.

Slavă :

Pre cei orbi deslegi și potolești neputințele cele iuți ale oamenilor întru slava lui Hristos, dela carele înbogășindu-te prin darul ostenelelor, te-ai înălțat, te-ai luminat și te-ai proslăvit, slava călugărilor părințele nostru.

Și acum, a Născătoarei :

Sfințește-ne pre noi prea sfântă Născătoare de Dumnezeu, carea ai născut cu trup pre cel sfânt, voind a să asămână oamenilor, și prin rugăciunile tale arată-ne pre noi părtași lăcașului celui ceresc Preacurată.

Peasna 5, Irmos :

Mijlocitoriu te-ai făcut lui „Dumnezeu și oamenilor, „Hristo a se Dumnezeule. Că „prin tine Stăpâne, cătră părințele tău începătorul luminei, „din noaptea necunoștinței, a-ducere am aflat“.

Din ostenelele tale țesându-ji tie haina mântuirii, te-ai îmbrăcat cu dânsa Cuvioase, și pre domnul întunerecului cu veșnică rușine l-ai îmbrăcat.

Prin înfrâncare ai veștejtit poftele trupului, și dar ceresc ai priimît, prea cu veselie fămdând tot felul de boale dela oameni, Cuvioase părinte Ilarione.

Mâinile tale cele dumnezești părinte cu neslavire fiind rădicate cătră Dumnezeu, au

surpat păgânătăile înșelătorului, și tuturor bolnavilor au dărui sănătate.

A Născătoarei :

Putere credincioșilor și întârire Cuvioșilor te-ai făcut Preacurată. Că prin tine tuturor ai isvorât cele mai bune, și cei ce lăcuesc pre pământ, merg către Ceriu.

Alt CANON, Irmos :

Pacea ta dă-ne-o nouă...

Prin bunătățile cele dumnezeeești făcându-te însuflat cu Mir după adormire ai isvorit Mirul cel cu bună mireasmă, înțelepte. Minunându-să oamenii cei credincioși, și cu dragoste cinstindu-te pre tine.

Cu arătările cele mari ale minunilor celor înfricoșate și după moarte și după mutare și după sfințită îngroparea ta, înțelepțe ai strălucit, vrednicule de minune Ștefane.

Slava :

Sfîntit săvârșind întru Hristos viețuirea ta, te-ai sălăsluit cu sfinții, Ștefane, de Dumnezeu înțelepțite părintele nostru și acum sfințești, pre cei ce cu credință te cinstesc pre tine.

Și acum, a Născătoarei :

Născând Preacurată pre Dumnezeu Emanuil, carele arătat s'au făcut pentru milostivirea, pre aceasta, ca pre un

iubitoriu de oameni, roagă! Preacurată, săse milostivească spre oamenii cei păcăloși.

Peasna 6, Irmos :

Intru adâncul greșalelor fiind „încunjurat, chiem adâncul „milostivirii tale cel neurmat, „din stricăciune Dumnezeule „scoate-mă“.

Despre toată lumea omorându-te Ilarioane, mutându-te, acum viețuiești întru cele cerești și pururea izvorăști lucrarea tămăduirilor cea purtătoare de viață.

Bun vorbitoriu, bland fără de răutate, fără prihană, Cuvios, și bine umilit și lin cu duhul ai fost părinte prea fericite.

Inpodobindu-te cu nemăsurată milostivire, și cu frumusețea iubirii de săraci te-ai arătat adevărată slugă a lui Dumnezeu Ilarione minunate.

Cât este de cinstită viața ta și curată! Cât este de înpodobit și frumos obiceiul tău! Cât sănt de înfricoșate minunile, care le săvârșești în toate zilele minunate!

A Născătoarei :

Pre cămara lui Dumnezeu cea Preacurată, pre scaunul cel în chip de foc al Stăpânitorului tuturor, pre Născătoare de Dumnezeu, toate neamurile neamurilor să o ferici.

Alt CANON, Irmos :

Prorocului Ionă...

Pre cei șchiopi îndreptezi,
pre cei orbi ii faci cu vedere,
pre cei slabănoși ii faci a umblă,
și izgonești duhurile cele
viclene, întru Hristos, prea Cu-
vioase părinte Ștefane.

Din cinstit siciul tău, ca
dintr'un izvor curat, pururea
curg cu îndestulare părâurile
tămăduirilor fericite, secând
tot părâul patimilor.

Slavă :

Lucrător minunilor minu-
nat, și păstoriu adevărat te-ai
arătat părinte Ștefane, păzind
pururea turma ta, pre carea o
ai adunat cu multe sudorile tale.

Și acum, a Născătoarei :

Spre tine ca ploaia pre-
lână pogorându-se Mântui-
torul, Născătoare de Dum-
nezeu, arătat au secat curgerile
nedumnezeirii, iară sufletele
celor ce pururea te cinstesc pre-
tine, au adăpat.

Irmosul :

Proorocului Ionă, urmând
„strig: Slobozește viața mea
„din stricăciune Bunule, și mă
„mântuește, Mântuitorul lumii,
„pre cela ce strig : Slavă ţie“.

CONDAC, glas 4.

Podobie : Arătatu-te-ai astăzi...

Pre cei ce cu credință să-
vârșesc pomenirea ta fericite

Ștefane, păzește-i de toată rău-
tatea și ispita șarpei, ca cel
ce ai îndrăznire către stăpânul
futuror, pre carele roagă-l, să
se mântuiască sufletele noastre.

Intru această lună în 28 de zile pomenirea
prea Cuviosului părintelui nostru Ilarion cel
nou, Igumenul monastirii Pelechitului.

Stih : Dând Ilarion pământul trupul cel din
pământ,

Au lăcuit pământul fericitorilor cel fericit.
In a doua zeci și opt moartea au mutat,
Pre Ilarion cel minunat,

Intru această zi, prea cuviosul părintele
nostru Ștefan Mărturisitorul, făcătorul de mi-
nuni.

Intru această zi, Sfântul Mucenic Filit Singi-
liticul și Lidia soția lui, și doi fi și săi Teo-
preprie și Machedon, Amfilohie Duxul și Cro-
nid Comentarisie.

Stih : Pre cum lui Filit și Lidiei, trupul este
unul,

Unul asemenea este lor și cu pace sfârșitul.
Moare Teoprepie împreună cu Macedonia,
Cântând cu cuviință dumnezeească laudă
Domului.

Duxul împreună cu Comentarisie să săvâr-
șește,

Stăpânitorul cu celce lui ii slujește.

Sfântul Filit și cei împreună cu el
creștini era pre vremea împăratului Adrian,
pururea slujind lui Dumnezeu. Deci fiind
prins fericitul Filit, s'aș înfășoșat la împăratul. Iară împăratul neputând să împrotiva înțelepciunii Mucenicului, l-a dat
pre el împreună cu cei de pre lângă el,
Duxului Amfilohie. Carele îndată au
poruncit să fie spânzurați pre lemn, și
trupurile lor cumplit să fie bătute, și să
fie puși la închisoare, împreună cu Cro-
nid Comentarisie carele crezuse. Iară în
noaptea aceea în vremea ce cântă ei și
făceau rugăciune, li s'a arătat lor îngerii,
îndemându-i spre nevoințe. Iară a doua
zi dimineața înfășoșindu-se sfinții înaintea
lui Amfilohie, le-au zis tiranul: Multe
munci și pedepse sănt gătite pentru voi;
Și îndată au fost aruncați într'un cazan plin
de unt-de-lemn și de răsină, carele fiind
pe foc cumplit clocoțea; și îndată s'a
răcit căzanul. Atuncea minunându-se de
ceia ce să făcură și crezând Duxul, au
intrat și el zicând: Doamne Dumnezeul

creștinilor ajută-mi. Și glas s'au făcut că-tră el: Auziți-s'au rugăciunea ta, intră aicea. Acestea auzindu-le împăratul, au purces dela Roma, și s'au dus la Iliric, plin de groază și de mânie, și au poruncit ca șapte zile să dea foc unui cazan plin de unt-de-lemn, și toți să se arunce într'insul. Carea făcându-să s'au păzit sfinții nevătămași, iar împăratul rușinându-să s'au întors pre calea sa. Ci însă sfinții mucenici făcând rugăciune s'au săvârșit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mânțuește pre noi, Amin.

Peașna 7, Irmos:

Porunca cea protivnică lui „Dumnezeu a tiranului ce-lui călcătoriu de lege, înaltă „văpae au ridicat. Iară Hristos „au tins cinstitorilor de Dumnezeu tineri, roua Duhului, cela „ce bine este cuvântat și prea proslăvit“.

Cu sabia luptelor tale ai rănit pre bălaurul cel fără de trup, și desăvârșit l-ai pierdut. Pentru aceasta ai luat răsplătire minunile, a tămădui patimile cele prea cumplite, ale sufletelor și ale trupurilor Cuvioase.

Cuvântul tău ieșe ca o rouă gonind zăduful măhniții, celor ce vin cu credință la tine, și să luminează pururea cu obiceiurile tale cele în bunătășile, fericite părinte.

Făcându-ji cugetul singur săpân preste patimi, arătat-ai împărășit ca un biruitor prea ales și neamurile cele de altă seminție le-ai pierdut, biruind

patimile cele pierzătoare ale dracilor, înțelepte părinte.

Vânturile ispitelor nu au clătit turnul cel nemîșcat al ini-mii tale Cuvioase, că au fost întărit pre piatra dragostei Domnului, de carea rezemân-du-te, dumnezeiască întări re-te-ai făcut multora, părinte Cu-vioase.

A Treime.

Pre tine te cânt Treime cea mai pre sus de ființă în trei fețe, neameștecată, neînpărțită iară o Unime, neînțeleasă în fire, un Dumnezeu Atotătoriu, Tatăl, Cuvântul, și Duhul Sfânt.

A Născătoarei:

Prin închipuire te închipuia pre tine mai nainte Darul Du-hului, prin daruri proorocești, numindu-te munte gras. Sfânta Ușă mânuitoare și carte prea nouă și Chivot, Preacurată.

Alt CANON, Irmos:

De tinerii tăi cei din...

Cu cărbunii petrecerii cei pustnicești, jertfindu-te pre tine, însuți cu totul te-ai arătat bună mireasmă a lui Hristos, părinte și bine miroșești fețele credin-cioșilor, lucrând minuni mai pre sus de cuget.

Cu razele pravoslaviei stră-lucind, ai gonit întunerecul e-resurilor înțelepte, și întru mulți ani suferind isgonirile, muce-

nic fără de sânge te-ai făcut. Pentru aceasta cu credință te lăudăm pre fine.

Câștigând multă răbdare, și înfrânare credință și dragoste adevărată, te-ai arătat părinte săracilor și folositoriu văduvelor, împreună pătimitoriu și smerit slava și lauda călugărilor Ștefane.

Slavă:

De starea ta cea de peste toată noaptea și de îngăduiala rugăciunilor, de lacrămi, și de suspinuri și de dragostea cea adevărată cătră Ziditorul (s'au minunat ceata celor cu cuget rău) prin carele ai surpat înșelăciunile lor, Ștefane.

Și acum, a Născătoarei:

Cum hrănești cu lapte pre fiul cel fără Tată, carele hrănește toată suflarea, Maică Preacurată? Cum porți pre mâini, pre cel ce toate le fine? o mai pre sus de gând Minunea ta! Pentru aceasta pururea cântăm minunile tale.

Piesna 8, Irmos:

Cuptorul cel cu foc oare când „în Vavilon, lucrările și au „despărțit cu dumnezeească „poruncă, pre Haldei arzând, „iară pre credincioși răcorind, „pre cei ce cântă: Bine cuvântați toate lucrurile Domnului „pre Domnul“.

Slava cea vremelnică a lumii, și desfătarea cea stricăcioasă părăsindu-o părinte, ai luat acum în ceruri slava cea nerăpită, și desfătarea cea nestricăcioasă, strigând: Bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Toată viața o ai petrecut cu jale, drept aceea te-ai învrednicit fericirii și mângăerii, căria să împărtășesc cuvioșii, cu bucurie acum sălășlindu-te în pământul celor blânzi, ca un înțelept și cu minte, cuvioase Ilarioane.

Moartea ta cinstită s'au arătat înaintea lui Dumnezeu, părinte prea sfințite. Căci ai cinstit Icoana lui, și ai suferit isgonirile muncitorilor trăindu-te, întru carea te-ai arătat mucenic Cuvioase.

Arătat ai deslegat tânjirea pescarilor și ascultând Dumnezeu rugăciunile tale Cuviioase, i-ai umplut pre dânsii de vînatul pre care mai nainte nu-l dobândeâ, lucrătorule de cele sfinte, prea Sfințite.

A Născătoarei:

De înținăciunea patimilor și de spurcăciunea păcatului spălă-mă de Dumnezeu dăruită, și-mi deschide ușile pocăinței mie, celui ce mă alunec și adesea ori mă împreun cu greșalele, și mâni pre Dumnezeu, Preacurată.

Alt CANON, Irmos :

De carele să înfricoșează ...

Preă cuvios săvârșind cele prea cuvioase prea fericite, te-ai împreunat cu cei prea cuvioși și cu toți aleșii, cu cari împreună te cinstim pre tine, și ne închinăm sicriului moaștelor tale, de Dumnezeu purtătorule Stefane.

Câștigând curățirea cugețului, te-ai făcut oglindă frumoasă a duhului, înțelepte, primind descoperirile acestuia, și cu dogmele învățăturilor tale lumind pre oameni.

Preă slăvită minune să vede, cea înțelepțe săvârșită de tine prea fericite; că numai dintr'o privire a ta, muierea carea au avut neputință, s'au deslegat a umblă drept.

Bine cuvântăm pre Tatăl....

Pre Tatăl cel fără de început, pre Fiul, și pre Sfântul Duh, pre nedespărțita începere, pre fiitoarea cea pururea înființată, pre firea cea în trei fețe, pre o mărire, și pre o împărăție să o lăudăm.

Și acum, a Născătoarei :

Pre cel fără de trup, carele s'au intrupat cu bună cuviință din tine Preacurata, roagă-l ca să omoare patimile trupului și sufletul meu, cel omorât cu păcatele, să-l învieze.

Irmosul :

Să lăudăm bine să cuvântăm...

De carele să înfricoșează „îngerii, și toate oștile, ca de „făcătoriu și Domnul, lăudați-l „preoți proslăviți-l tineri, bine „îl cuvântați noroade, și îl prea „înălțați întru toți vecii“.

Peasna 9, Irmos :

Fiul părintelui celui fără de „început Dumnezeu și Domnul, întrupându-să din Fecioară „s'au arătat nouă, ca să lumini „neze cele întunecate și să adune cele risipite. Pentru aceasta pre Născătoarea de „Dumnezeu cea prea lăudată „o mărим“.

Tămăduiri i s vorăște morțăntul tău prin darul Duhului, uscând ploile patimilor, și gonind duhurile înșelăciunii, lumeneață inimile tuturor celor ce cu credință te fericesc pre tine Ilarione cuvioase.

Ca un trandafir ai înflorit în livada sihăstriei, ca un crin cu dulce mireasmă, ca un măr cu bun miros, umplând de mireasmă sufletele și inimile tuturor binecredincioșilor, Rugaritorule, pentru ceice te laudă pre tine Ilarione slăvite.

Avut-ai milostivire, dragoste și smerenie, milostenie și obiceiul curat, credință adeverată și nădejde, viață cinstită și cuget drept, Ilarione slăvite, podoba călugărilor.

Pomenirea ta astăzi au răsărit ca soarele, luminând cu adevărat inimile pravoslavniciilor, cu lumina trudelor și cu razele minunilor tale. Întrucătă pomenesc pre toți, cei ce cu credință te fericesc pre tine părinte.

A Născătoarei:

Glasul lui Gravil veselindu-ne aducem ţie, zicând: Bucură-te casa atotțitorului; Bucură-te slava cuviosilor și mântuirea tuturor credincioșilor, prin carea ne-am îndumnezei, Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară.

Alt CANON, Irmos:

Pre norul cel purtătoriu...

Urmând cărărilor, celor ce au viețuit cu bună cuviință și prea cuvios pre pământ; bland și fără de răutate, liniștit, smerit, și împreună pătimitoriu, și plin de dragoste dumnezeiască te-ai arătat Ștefane. Pentru această cu credință te lăudăm pre tine.

Ca un mir cu dulce mireasmă, ca un crin prea cinslit, ca un trandafir bine înflorit, din cinslit sicriul tău isvorășli buna mireasmă a tămăduirilor celor nenumărate, gonind nepuțințele (cele rău înpuțite) ale celor ce cu călduroasă credință se apropie cătră tine.

Ca pre un dumnezeesc

păstoriu, ca pre un mare următoriu al începătorului păstorilor lui Hristos, te rugăm pre tine înțelepte, cu cele pururea sfințite mijlocurile tale, mânăuște-ne pre noi, ca pre cei ce săntem acum oile turmei tale.

Slavă:

Ca un soare mare strălucind sfântă pomenirea ta, luminat luminează săptura, carea cu bună credință săvârșindu-o, strigăm ţie Ștefane: Acopere, păzește-ne pre noi, luminând cugetele tuturor prin rugăciunile tale.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind iubitoriu de păcate, întru nepurtarea de grija am viețuit, și mă cutremur de judecata cea nefăjarnică, înaintea căria, prin sfintele tale rugăciuni, păzește-mă pre mine neosândit, mireasă a lui Dumnezeu, ca pururea să te fericesc pre tine, ca pre o folositoare Preacurată.

Irmosul:

Pre norul cel purtătoriu de lumină, întru carele stăpânul tuturor, din ceriu ca ploaia „pre lână s'au pogorât și s'au întrupat pentru noi, făcându-„să om cel fără de început, să „o mărim toți, ca pre o maică „Curată a Dumnezeului nostru.

SVETILNA glasului 3.

și STIHOAVNA triodului.

și cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduiala Postului și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 29 DE ZILE

Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Marco Episcopul Aretusilor și a lui Chiril Diaconul, și a celor împreună cu dânsii. Sfintii mucenici Ionă, Varahisie.

La Doamne strigat-am... stihirile, glas 1.

Podobie: Crucea s'au înșift...

Cu împrotivire vitejască,
ai surpat taberile vrăj-
mașului ierarhe, și ai
izbăvit noroadele din înșelă-
ciunea idolească.

Cu întinderea mâinilor tale
ierarhe, împuñericind pre cel
împreună pătimitoriu întru os-
teneli, stăpânia vrăjmașului o
ai arătat nepulincioasă.

Ca un tăinitoriu și muce-
nic al Stăpânului și înțelept în-
vățătoriu al Bisericii, roagă-te
neîncetat pentru noi ierarhe.

Alte stihiri ale mucenicilor, glas acelaș.

Podobie: Prea lăudațiilor mucenici..

Făcutu-te-ai mucenice Va-
rahisie luminos la chip, cu spo-
rirea ostenelelor celor multe.
Căci cu dragostea cea fierbinte
cătră Dumnezeu, biruind firea
cea arzătoare a focului, te-ai
spânzurat în văzduh, și țescu-
ndu-te, și s'au zdrobit toate
oasele. Pentru aceasta cu cre-
dință pre fine te cinstim.

Legându-te, Ionă dumne-

zeescule, ai suferit bătăi de to-
iage, și scoaterea degetelor,
tăinuindu-ți-să și limba și fier-
bându-te în smoala cea fier-
binte, și cu fierastrău cumplit
împărțindu-te. Pentru aceasta
roagă-te, să se dăruiască su-
fletelor noastre pace și mare
milă.

Cu cântări să lăudăm cre-
dincioșii pe Varahisie, pre La-
zăr și pre Aviv, și pre Ionă, pre
Narsin și pre Euclia, pre Marin
împreună cu Veit, pre Marotan
slăvitul, și pre Sava, și pre Za-
nita, cerând ca să luăm prin
rugăciunile lor, ertare de cele
rele și pace și mare milă.

Slavă, și acum a Născătoarei:

Rugăciunile păcătoșilor pri-
imindu-le, și suspinarea celor
scârbiți netrecându-o cu vede-
rea, solește către cel din prea
curatele coapsele tale, ca să ne
mântuim noi, prea Sfântă Fe-
cioară.

A Crucii, a Născătoarei:

Răstignirea cea fără dreptate Hristoase, văzându-o Fe-
cioara, tângându-să strigă ţie:
Fiule prea dulce, cum te vezi
mort? Cum spânzuri pre lemn,
cel ce ai întărit tot pământul
pre ape? Nu mă lăsă dară sin-
gură făcătorule de bine milo-
stive, pre mine Maica și sluj-
nica ta, rogu-mă.

LA UTRENIE.

CANOANE două.

Ale sfintilor și ale Triodului, dupre orânduiala Postului.

CANON, al Sfintilor.

Intru Bogorodicine al lui Gheorghie.

Peasna 1, Glas 1, Irmos:

Lui Dumnezeu, celui ce au ajutat în Eghipet lui Moisi „și prin trânsul pre Faraon cu „toată oastea l-au înecat, „cântare de biruință să-i cântăm, că s'au proslăvit.

Pre luminătorul cel luminat al Bisericii lui Hristos, credințioșii să-l laudăm, ca pre cel ce cu lumina credinței au luminat noroadele, cele ce proslavesc pre făcătorul a toate.

In grădina credinței lui Hristos sufletește mântuindu-te și crescând prin înălțimea pătimirii, cătră dânsul ai alergat prea luminat fericite ierarhe.

Fiind propoveditoriu și tăinitoriu, și curat slujitoriu al lui Hristos, sufletul și-ai pus pentru dânsul, și i-ai adus lui, ca niște jertfe pre cei din preună pătimitoriu cu tine Marco.

A Născătoarei:

Neamul omenesc s'au slobozit prin tine din stricăciune și cinstea nestricăciunii și a vieții cei nemuritoare întru Hristos moștenind, te slăvește

pre tine cea de Dumnezeu dăruită.

Alt CANON, al Mucenicilor
al căruia acrostich la Greci este acesta:

Laudă voiu aduce slujitorilor lui Dumnezeu.

Facerea lui Iosif

Peasna 1, glas 1, Irmos:

Dreapta ta cea purtătoare...

Cu raza luminii cei în trei sori luminându-vă pururea fericiților, luminați-mă pre mine cu totul și risipiți negura necunoștinței, că să laud prasnicul vostru cel purtător de lumină.

Cu sfîrșenie cuvântând graiurile lui Dumnezeu cele prea sfintite, toată răutatea gonicilor cea fără sfîrșenie ați gonit, și prea cu sfîrșenie pătimind, v'ati proslăvit mucenicilor.

Slavă :

Inprofîva legilor celor păgânești vitejește ați pus legile bunei credințe, pătimitorilor și suferind muncile cele cumplite ale neleguiților, dupre lege dela Domnul v'ati încununat mucenicilor.

Și acum, a Născătoarei:

Luminându-se Avvacum, te-ai văzut odinioară pre tine Maică neispitită de nuntă, munte umbrit, din care s'au arătat Dumnezeu întrupat, cel ce au acoperit cu adevărat cele cerești cu bunătatea.

Peasna 3, Irmos :

Intărire fii mie, celace ai întemeiat pământul preste ape, „că nu este sfânt afară de tine „Doamne“.

Cu focul cuvintelor tale ai urcat păraele cele turburăcioase ale înșelăciunei, și ai isvorât apele cunoștinței lui Hristos, Marco.

Tabăra vrăjmașilor o ai răsipit Marco, prin chemarea lui Hristos, și prin cuvintele tale ai adunat noroade către dragostea lui.

Impreunată întrarmarea mucenicilor, având voevod pre Hristos Mântuitorul, au biruit răsboiul cel neînpăcat al înșelăciunii.

A Născătoarei :

Ceice cu dragoste te cinstim pre tine, având mijlocirea ta lărgime întru scârbe, ne îsbăvим de primejdii, Fecioară.

Alt CANON, Irmos :

Insuți cela ce știi...

Cu dragostea cea dumnezească înpufniciindu-vă, ați supus sihăstriei cugetul cel trupesc, fericijilor și pătimind ați biruit pre vrăjmașul cel netrupesc, prin sporirea durerilor, și dupre lege v'ăți încununat Sfinților.

Dorind a pătimi pentru Hristos, prea tare ai suferit chinurile trupului prea fericite, bă-

tându-te și sfărâmându-te și întinzându-te Ionă întru tot fericite, împreună vorbitorule cu sfinții îngerii.

Slavă :

Fiind întărît cu făria cea dumnezească, aprinzându-te de darul Duhului celui a toate făcătoriu prea fericite, cu bucurie ai suferit spânzurările, focul și bătăile, mucenice Vărahisie, minunându-te de toți credincioșii.

Și acum a Născătoarei :

Cel ce singur lăcuescă în ceruri, s'au sălăsluit în pântecele tău, pentru multimea bunătății sale, Fecioară, și cu trup s'au văzut din tine născându-se. Pre carele roagă-l prea Sfântă Fecioară, ca să se isbăvească robii tăi de toate supărările.

Irmosul :

Inșuți cela ce știi neputința „ființei omenești, și dupre milostivire te-ai închipuit întrânsa, încinge-mă cu putere „de sus, ca să strig fie: Sfântă „este biserică cea însuflată a „slavei tale cei nepovestite, lubitorele de oameni“.

SEDEALNA, glas 1.

Cu lauda pătimirii și cu vrednicia cununilor, slăvișii purtătorii de chinuri, s'au înbrăcat întru tine Doamne, căci cu suferirea bătăilor, pre cei fără-de-lege au biruit, și prin putere

dumnezească din Ceriu, briuință au luat. Cu răgăciunile lor dăruiește-ne nouă Dumnezeule mare mila ta.

Slavă, altă SEDEALNĂ, glas 1.

Podobie: Mormântul tău...

Durerile cele tari ale muncilor suferindu-le, v'ajă mutat cu adevărat cătră viața cea fără durere. Și acum cu rugăciunile voastre ușurați foată durerea, dela cei ce să apropie cu credință la siciul vostru, pre calele sărutându-l cu dragoste, vă ferim pre voi, marilor cu numele.

Și acum, a Născătoarei:

Ceeace fără ardere ai zemislit focul dumnezeirii, și fără sămânță ai născut pre Domnul, Isvorul vieții, ceeace ești plină de daruri, Născătoare de Dumnezeu, mânțuiește pre cei ce te măresc pre tine.

A Crucii, a Născătoarei:

Ceice avem folosirea ta Preacurată, prin rugăciunile tale ne isbăvim din nevoi, și cu crucea Fiului tău pururea fiind păzii, dupre datorie pre tine toți cu bună credință te mărim.

Peasna 4, Irmos:

Cunoscut-am Atotputernice Ciconomia ta, și cu frică „fe-am proslăvit pre tine Mântuitorule“.

Uscat-ai păræele cele tur-

bure ale înșelăciunei și ai prea răsboit minciuna prea fericite.

In noianul înțelepciunii tale ai cufundat nebunia ellinilor, sfinte mucenice Marco.

Tabăra celor împreună pătimitori cu lini, cu învășăturile tale, tare o ai înfrămat vițește, ierarhe al Domnului.

A Născătoarei:

Fiind tu ca o apărătoare a noastră, celor ce te cântăm pre tine, surpă semetiiile vrăjmașilor, Preacurată Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Monte umbrit cu darul...

Cu dumnezească cuviință într'un glas să läudăm pre Ilie, împreună cu Veil și Aviv, pre Lazăr, pre Marin, pre Maroțan, pre Narsin, pre Sava și Zanita, pre Varahisie și Ionă, cari pentru Hristos Dumnezeu au pălinit.

Cu cuviință te cinstim pre tine prea fericite Ionă, căci după multe bătăi, intru înghețare fiind aruncat cu vîlejie ai suferit, încălzându-te cu darul lui Dumnezeu și biruind iarna înșelăciunei.

Cu dumnezească tărie suferind arsurile cele de plumb, prea fericite Varahisie, bărbătește și ai întins ochiul cătră Hristos priimind răpaosul cel mântuitoriu. Pentru aceasta pre tine te cinstim.

De înțelepciunea Duhului umplându-se Mucenicii, arătat au biruit pre toși înțelepții și puternicii vrăjmașilor celor închinători de foc, propoveduind numele lui Dumnezeu, pre cări credincioșii cu laude să-i fericim.

Slavă:

Arătătu-v' aji frumoși cu ranele cele dumnezeesti, slăviji mucenici ai lui Hristos. Pentru aceea tămăduiți neîncetăți patimile cele netămăduite ale oamenilor, și vindecați neputințele și boalele cu darul.

Și acum, a Născătoarei:

Tu ești Fecioară muntele, celce l-au văzut Daniil proorocul, din carele s'au făiat piața Hristos. Carele au zdrobit pre idoli și au surpat întărâțările dracilor, pentru aceasta pre tine te slăvим Preacurată.

Pesna 5, Irmos:

De noapte mâncând, te lăudăm pre tine Hristoase „Dumnezeule, carele pentru „noi ai sărăcit și crucea și „moartea ai răbdat cu trupul tău“.

Ca un următor al lui Hristos, ai pus înprotiva mâniei vrăjmașilor îndelungă răbdare, prin carea ai smerit semejile lor și le-ai biruit Cuvioase.

Cu dese loviriile săgeților rânindu-te Cuvioase, ai rănit

pre cei ce te săgetă, iară tu prin darul cel dumnezeesc te-ai păzit nerănit.

Ca niște fari și nebiruiți apărători ai credinței înțelepților, vitejește v'ați înprotivit celor ce nu să plecă și bătea răsboiu înprotiva adevărului sfintilor.

A Născătoarei:

Luând din tine firea omenească cea întinală cu patimile o au spălat și o au înoit și cu darul cel dumnezeesc o au îndumnezeit, Preacurată.

Alt Canon, Irmos:

Cel ce ai luminat cu...

Impreunându-te cu lumina cea mare, a doua lumină te-ai cunoscut, întunecând poruncile celor răi credincioși, dumnezeescule Ionă. Si fiind legat cu funia, ai deslegat toată înșelăciunea cu darul.

Greșalele noastre vindecându-le Hristos, s'au spânzurat pre lemnul crucii pentru bunătatea. Căruia asemănându-se Varahisie, s'au spânzurat, înfrumusețându-se cu patima cea cinstiță.

Slavă:

Frângându-te și degetele tăindu-ți-se Ionă, cu bucurie viersuiai cântare cătră Dumnezeu, celce te întăria prin credință a călcă cu trupul pre vrăjmașii cei fără de trup.

Şi acum, a Născătoarei:

Minunându-se Preacurata de celce negrăit s'au născut dintr'ânsa, se spăimânta şi-l măria, şi strigând, grăia: Cum te fiu în braţe pre tine Fiule, cel ce toate le fiu?

Peasna 6, Irmos:

Pre proorocul l'ai măntuit „din chit, iubitorule de oameni, şi pre mine mă scoale „dintre adâncul păcatelor, rugu-mă“.

Inşelăciunea nedumnezeirii o ai mustrat, pururea fericite şi cu lumina cunoştinţei de Dumnezeu, ai luminat pre oameni.

Capiştile idolilor le-ai surpat fericite. Şi pre oamenii ceice să clătia, i-ai întărîit întru Hristos.

Pre cei împreună pătimitori i-ai întrarmat şi ai bătut răsboiu asupra vrăjmaşilor, Marco împreună cu Chiril şi aţi luat daruri de biruinţă.

A Născătoarei:

Prin negrăită şi dumnezească naşterea ta, (Fecioară) pământenii ne-am înălţat, iară vrăjmaşul s'au smerit, Preacurată.

Alt CANON, Irmos:

Inconjuraţu-ne-au pre noi...

Te întărîia pre tine Hristos când pătimeai. Căci pielea de

pre cap luându-ţi-se prea fericite Ionă, vitejeşte ai răbdat călcând capul cel viclean şi mintea cea înşelătoare a şarpei.

Tăindu-ţi-se limba Cuvioase, ţi-ai rămas mintea nеплечăta. Şi pământul s'au sfîntit cu sângeurile tale ce s'au vărsat. Pentru dragostea celui ce s'au vărsat dumnezeescul sănge pre cruce.

Slavă:

Să lăudăm credincioşii, pre Ilie, pre Aviv, pre Narsin şi Marin, pre Lazar împreună cu Veit, pre Maroian şi Zanita, pre Sava şi pre marele Varahisie şi pre Ionă, pre bunii biruitorii mucenici.

Şi acum, a Născătoarei :

Arătaţu-te-ai Stăpână palat al lui Dumnezeu, celuice împărăteşte preste toate. Pre carele roagă-l ca să mă curăţească acum, pre mine cel făcut peşteră tâlharilor celor răi, şi să mă măntuiască Preacurata.

Irmosul:

Inconjuraţu-ne-au pre noi „adâncul cel de desupt, şi nu „este izbăvitoriu, socotit „ne-am ca oile de junghiere, „măntueşte pre norodul tău „Dumnezeul nostru, că tu eşti „celor neputincioşi fătie şi în-dreptare“.

CONDAC, glas 4.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Luminându-vă cu darul cel adevărat, cu bună credință luminat îndreptați marginile pământului, sfintiți, slăviți Mucenici. Pentru aceasta cu credință vă fericim pre voi.

Intru această lună în 29 de zile. Pomenirea Sfinților Mucenici Marco episcopul Aretisimilor și Chiril diaconul și alții mulți.

Stih: Mai întâi intru multe munci priveghind, Somnul cel cu pace Marco ai fost adormind. Pântecele Diaconului Chiril prin sabie, Au zis David că să rumpe ca grăsimea pământului.

Zac femeile în treucele mâncării porcilor, Pătiimind spintecarea pântecelor de mâinile ucigașilor.

Intru a doua zeci și nouă Nevoitorii s-au suiat,

La cerul cel strălucit.

Sfântul Marco au fost pre vremea împărăției marelui Constantin, carele porningindu-se din dumnezeasca râvnă, multe capiști idolești au stricat și biserici au zidit. Iară după aceea luană împărăția Iulian Paravatul, și dând multă cinste idolilor și îndrăsneala încinătorilor de idoli. Atuncea Paravatul n'au arătat numai la acest sfânt multe rele, ci și la alții mulți, pentru stricăciunea capiștilor idolești. Iară sfântul dându-se puțintel în laturi și simțind că să trag alții pentru dânsul și să pedepsea, s'au întors și s'au dat la spurgații aceia ucigași, cari prinzându-l și desbrâcându-l și bătându-l și rănindu-i tot trupul, și băgându-l prin eșitorii înpuțite și dându-l în sulițe, îl înpungea cu ace; apoi udându-l cu salamură și ungându-l cu miere pre vremea de amiază-ză, îl spânzurără sus cu ștreanguri, ca să-l arză soarele fiind cu capul gol și cu tot trupul, îl lovia razele soarelui, într'amiază zi vara pre căldura cea mare, de-l mâncea și viespele și albinele, pentru căci era uns și aceasta să faceă și minunatul acela bătrân pătimind le răbda, nu numai pentru blagoceștie, ci și ca să nu dea muncitorilor, vre un ban ca să înoiască capiștele cele stricate.

Căci cerea elinii dela el puțin ceva ajuto-

riu la înoirea capiștilor. Iară sfântul nimic nu le-au dat, fiindcă de le-ar fi dat, s'ar fi arătat că au vândut credința și blagoceștie. Pentru aceasta cu stare înpotrivă au biruit pre elini și nu numai cu înpotrivirea i-au biruit ci și cu fapta, că dacă au văzut că au răbdat vitejește munca, au cunoscut credința cea adevărată și s'au schimbat gândul și întrebuințându-l pre el învățătoriu, și învățându se dela el dreapta credință Evanghelie, au crezut în Hristos.

Bine este ca să povestim aicea aceiace au îndrăsnit elinii a face și la cetatea Finicie înpotrivă lui Chiril Diaconului pre vremea împărăției Paravatului. Fiindcă și acesta mulți idoli drăcești stricase, pentru aceasta prinzându-se de cără elini, au luat dela ei grea și silnică moarte. Căci spintecându-i pântecele și scoțându-i ficații i-au pus în vederea celorce privea, de cari spun că vărsându-li-se și lor ficații au pătimit munca ce li s'au căzut, căzându-le și dinții și topindu-li-se și limbile, le perise și puterea vederii. Dară cine ar putea jalnic a povesti, după cum se cade, patimile femeilor fecioare, și a sfintilor bărbăți, ce au pătimit la Ascalon, spintecările pântecelor lor, care le umplea cu orz și le da mâncare porcilor. Acestea erau faptele păgâneștii împărății a lui Iulian, și ale slugilor lui. Ci însă aceștia pentru muncile cele de aici, au dobândit fericirea cea nesfârșită. Iară făcătorul de rele chinuirea focului și munca de veci.

Intru această zi, pomenirea Sfinților mucenici: Ionă și Varahisie și cei împreună cu dânsii.

Stih: Ai și tu cu adevărat pământe pre Ionă cel mare,

Intru nimic mai jos de cel din mare.

Insetat fiind Varahisie de al nevoitorilor sfârșit, Păhar de smoală fiartă căscând gura au băut.

Nouă bărbăți fiind tăiați pentru Hristos,

Acum împreună petrece cu cele nouă cete de sus.

Sorbit-au intru a douzeci și nouă a lui Martie,

Din smoala cea cloicotită Varahisie.

Acești sfinti Ionă și Varahisie, erau din Persida, în zilele lui Savorie împăratul Persilor, și a lui Constantin marelui împărat al Romanilor. Deci monahi fiind ei, și lăsându-și monastirea, au mers în cetatea ce se chiamă Varavoh și aflând

întrânsa închiși în temniță pre sfintii mucenici Zaneta, Lazar, Marutha, Narsin, Ilie, Marin, Aviv, Veith și Sava, i-au înbărbătat și-i îndemna spre pătimiri. Deci prințându-i pre amândoi, i-au dus înaintea a trei boieri, anume Masdrat, Siro și Marmisi, cari sfătuindu-i și înfricoșându-i ca să se lepede de Hristos, și ei neplecându-se după cuvintele lor, mai întâiu i-au legat dupre obiceiul persesc, însă pre Ionă l-au bătut și cu toege clenciuroase și legându-l cu ștreanguri l-au lepădat afară, ca să se chinuască gol la ger și la frig. Iară Varahisie au priimit supt supțiiori gloanțe de aramă arse în foc, și le-au turnat fără veste plumb topit prin ochi și prin urechi și prin gâttelejurile sfintilor. Apoi pre Varahisie legându-l de picioare l-au spânzurat în temniță, iară sfântului Ionă i-au tăiat degetele măinilor și ale picioarelor și i-au despoiat capul și i-au tăiat limba și l-au băgat într-o căldare plină de smoală înfierbântă dintru carea au eșit sănătos. De aceea l-au strâns într'un vârtej teslăresc, de i-au zdrobit oasele. După aceasta l-au tăiat cu ferestrelul preste mijloc și l-au băgat într-o apă adâncă, întru carea și au priimit sfârșitul. Iară pre sfântul Varahisie mai ducându-l la întrebare, l-au tras despoiat preste spinii, și i-au însipăt trestii ascuțite și băgându-l într'un vârtej, și zdrobindu-i tot trupul, și turnându-i pre gât smoală cloicotită și au dat sufletul și și au îngropat moaștele lor împreună cu cei nouă mucenici, săvârșindu-se aceia în două zeci și șapte ale lui Martie, iară sfântul Ionă și Varahisie în două zeci și nouă.

Intru această zi, pomenirea prea Cuviosului părintelui nostru și mărturisitorul Eustatie, episcopul Chiului Vitiniei.

Stih: Desbrăcându-te prea fericite Eustatie de tină,

Lui Hristos te-ai înșafotășat, celui pentru noi de țărâna.

Intru această zi, pomenirea sfintilor apostoli din cei șapte zeci, Sosten, Apolo, Chifa și Eparodit.

Stih: Din rădăcina Ucenicilor cea cu șapte zeci de odrasle:

Carte de cinci odrasle s-au tăiat cu sabiele.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne măieste-ne și ne mantuiește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Celace te-ai arătat în rug „prin foc, puitorului de lege și nașterea Fecioarei întrânsul mai nainte o ai închipuit, bine ești cuvântat Dumnezeul „părinților noștri“.

Pâraele sănguiurilor muceniei tale Marco, au înecat pre părtinatorii înșelăciunii, și au isvorât dumnezeească vindecare tuturor celor ce laudă pre Hristos Dumnezeu.

Asuprelele vrăjmașului cele meșteșugite asupra ta, până în sfârșit au slăbit; iară tu ai luat dela Dumnezeu nebiruită putere, nebiruite Marco.

Jertfa cuvântătoare cu sfîrșenie te-ai adus pre sine-și Domnului, carele te-ai junghiat cu sabia muceniei și te-au primit cu întreagă ardere de foc a dumnezeeștii săvârșiri Chirile.

A Născătoarei:

Inbracă-ne Stăpână cu putere și cu fătie asupra palimilor și a năvălirilor prin rugăciunile tale pre noi, cari neîncetă te laudăm pre tine, ca pre o Născătoare de Dumnezeu.

Alt CANON, Irmos:

Pre tine Născătoare de...

Căutând înțelepte la singur Domnul, carele poate a mântui împreunându-te cu arsurile rășinei nu te-ai ars, priimind

roua darului celui dumnezeesc ca și cu trei tineri oarecând: Pentru aceasta te lăudăm pre tine, o Ionă.

Intărindu-te cu puterea lui Dumnezeu, ai suferit Ionă munci amare și ferăstruindu-te te bucurai, ca și mai înainte Isaia, primind sfârșit fericit și strigând: Lăudat este și prea slăvit Dumnezeul părinților.

Cântă Biserica lui Dumnezeu vrednicile tale mucenice, mărind pătimirile cele îndelungate, și moartea cea cinstită, pre care le-a suferit și să închină sicriului moaștelor tale, din carele ne izvorăsc nouă acum vindecări sufletești.

Slavă :

Cu bărbătie călcând vrăj mășiiile cele spinoase ale vi-cleanului, mucenice Varahisie târându-te și înpungându-te de săgețile cele înghimpoase, răbdai cântând pre Dumnezeu, cel lăudat și prea slăvit.

Și acum, a Născătoarei :

Gonește Preacurata Stăpână trândăvia, ceeace este întru mine, și adormitoarea cea cumplită prin neadormite și cinstite rugăciunile tale cele către Dumnezeu, și mă miluește pre mine carele cânt: Prea lăudat este și prea slăvit Dumnezeul Părinților.

Peasna 8, Irmos :

Cântarea celor fără de trupuri „aducem și precum și cu conii în cuptoriu și cântând grăim: Bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul“.

Cu cuvinte ai înpodobit și cu curgerile sângeurilor lumanat ai înfrumusețat Biserica, carea laudă pre Hristos, cel ce te-au întărit pre tine ierarhe.

Având ochii sufletului tău priveghitori, ai păzit turma lui Hristos nevătămată, carea neîncetă cu cântări pre tine te slăvește ierarhe.

Miruri cu prea frumoase mirosme purfătorii de chinuri au adus Stăpânului, pre curgerile sângeurilor sale, zicând: Bine cuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

A Născătoarei :

Avându-te pre tine Născătoare de Dumnezeu, cu totul bună părtinitoare bunătășii, prin tine dobândim ajutoriu dela dătătorul de bine Dumnezeu.

Alt CANON, Irmos :

In cuptoriu tinerii lui Israîl...

Vrăjmașul cel cu cuget vilean, meșteșugindu-se prin năvăliri neoprite, pătrunde cu trestii coastele tale prea fericite, legându-te și trudindu-te, zgăriind și tăindu-și cărnurile, te-au

arătat mucenic a lui Hristos Impăratului a toate în veci.

Cu legăturile tale deslegi legăturile cele violente ale nedumnezeirii; iară întinzându-te și zdrobindu-ți-se oasele trupului, mucenice V a r a h i s i e, zdrobești toată înselăciunea, și o sfârami ca praful, cântând: Pre tine te proslăvesc Hristoase în veci.

Nedomerindu-se prea nebunul, te-au ars cu băutură arzătoare, Mucenice Varahisie, pre tine carele fiebinte cântai: Toate lucrurile pre Domnul lăudați-l și-l prea înălțați întru toși vecii.

Bine cuvântăm...

Jertfe desăvârșit și junghieri cu frumoasă mireazmă și pri-noase întregi împreună vății adus lui Dumnezeu, mucenilor cântând: Toate lucrurile pre Domnul lăudați-l și-l prea înălțați întru toși vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Firea omenească, cea zdrobbită prin călcarea poruncii cei de demult iarashi o ai zidit mai pre sus de fire și o ai îndumnezeit Preacurată, carea cântă Fiului tău: Toate lucrurile pre Domnul lăudați-l, și-l prea înălțați întru toși vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

In cuptorii tinerii lui Israil

„ca într'o topitoare, cu po-doaba bunei credințe mai curat decât aurul au stălucit grăind: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, lăudați-l și-l prea înălțați „întru toși vecii“.

Pearna 9, Irmos:

Pre ușa cea văzută de proorocul lezechil, prin carea nimenea nu au trecut fără numai Unul Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, cu cântări te cinstim“.

Aducând Domnului slujbe cuvântătoare și jertfe fără sânge cu inimă Preacurată, te-ai adus junghiarea curată, prin mucenie, părinte.

Cu sabia cea înțelegătoare a cuvintelor tale, tăind capetele cele cu multe chipuri ale minciunii, ai mărit adevărul propoveduindu-l tuturor oamenilor, mucenice Marco.

Cu mijlocurile pătimitorilor tăi, și prin rugăciunile slujitorilor tăi de taină, a lui Marco, și a lui Chiril, și ale purtătorilor de chinuri celor împreună, învrednicește-ne și pre noi Darurilor celor dumnezești făcătorule de bine.

A Născătoarei:

Din milostivirile sale, și de negrăită iubire de oameni plecându-se Ziditorul tuturor, s'au născut din tine Preacurată, pre-

oamenii cei stricați, iarăși i-au zidit, și i-au înoit.

Alt CANON, Irmos:

Chipul nașterii tale...

Iată au strălucit astăzi prăznuirea cea luminoasă a mucenicilor, celor cu chipurile de lumină, răsărind norii cei răi ai păcatului, și prin dumnezescul Duh, luminând cugetele credincioșilor. Pre aceasta dar cu osârdie să o prăznuim credincioșii.

Ca două stele cu chipuri luminoase răsărind, cu nevoințele luminați toată făptura cea de supt ceriu, Ionă și înțelepte Varahisie. Pentru aceasta pre mine, carele sănt întru întunecul păcatului luminați-mă.

Arătatu-v'afi stâlpi ai Bisericii țindu-o neclătită, Aviv împreună cu Narsin, Marin și Ilie, Ionă împreună cu Veit și Lazăr și Zanita și Sava și Marota și Varahisie.

Slavă :

Acum împreună cu îngerii, stând înaintea scaunului slavei totdeauna sfintilor, și cu fulgerile strălucirii cei în trei sori, strălucindu-vă, luminați pretoții cari cu credință cinstesc purtătoare de lumină prăznuirea noastră.

Și acum, a Născătoarei :

Milostivește-te spre noro-

dul tău și spre moștenirea ta aceasta, carea o ai câștigat Doamne, plecându-te prin rugăciunile cele pentru noi a ficii lui Dumnezeu, carea te-au născut pre tine, ca să te slăvim pre tine, ca pre un stăpân prea indurat.

Irmosul:

Chipul nașterii tale cei curate, l-au arătat rugul cel ce ardea nears. Si acum te rugăm ca să stângi cupitorul șipelor cel sălbăticit asupra noastră, ca să te mărim pre tine Născătoare de Dumnezeu neîncetat".

SVETILNA glasului, și **STIHOAVNA** triodului. Si cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduiala postului și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 30 DE ZILE

Pomenirea prea Cuviosului părintelui nostru Ioan, celce au scris scara.

La Doamne strigat-am.. stihirile triodului și ale sfântului, glas 8.

Podobie: O prea slăvită minune...

Părinte Ioane Cuvioase înălțările lui Dumnezeu, totdeauna, cu adevărat le purtai în gura ta, cugetând prea cu lucrare cuvințele cele de Dumnezeu însuflate, și cu darul cel isvorâtioru de acolo te-ai îmbogățit, fericit făcându-te, și surpând sfaturile tu-

turor necredincioșilor, prea înțelepte.

Părinte Ioane slăvite, prin isvoarele lacrimilor, curățindu-ți sufletul, și cu stările cele de toată noaptea îmblânzind pre Dumnezeu, te-ai întraripat spre dragostea și spre frumusețea lui fericite, căreia acum dupre vrednicie neîncetăt cu bucurie te împărtășești cu nevoitorii cei dimpreună cu fine, de Dumnezeu cugetătorule cuvioase.

Părinte Ioane slăvite, prin credință, întraripându-ți mințea cără Dumnezeu, ai urât nestatornicia turburării cei lumeli, și crucea ta râdicându-o, ai urmat văzătorului tuturor, supuind cugetului trupul cel anevoie înfrânt, cu petrecerile postnicești prin puterea dumnezeescului Duh.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Bucură-te dumnezeiască căruță a lumii; Bucură-te Biserica Domnului, și cort al sfinteniei, lumină ne-ai răsărit nouă, din pântecele tău cel Preacurat, luminând marginile lumii, și sfîndu-ne pre noi cu bunătatea. Bucură-te capul măntuirii Preacurată; Bucură-te auzire și graiu înfricoșat a celor ce nădăduesc spre fine.

A Crucii, a Născătoarei:

Soarele s'au întunecat Fiule,

și luna în haină neagră s'au schimbat lumina. Pământul să clătește și catapiteasma bisericii tale să rumpe. Si eu cum nu mă voi rumpe la cele din lăuntru, Fiule! Zgâria-mă-voiu la față, prea dulce Mântuitorule al meu, văzându-te pre tine mort fără dreptate.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Al Sfântului și ale Triodului dupre orânduiala postului.

CANONUL Sfântului,

Al căruia acrostich la Greci este acesta.

Scără te-ai arătat a bunătăților prea fericite.

Facerea lui Climent.

Pesna 1, glas 1, Irmos:

Cântare de biruință să cântăm „toți lui Dumnezeu, celuice au făcut minunate minuni cu „braț înalt, și au măntuit pre „Israil, că s'au proslăvit“.

Bine urând lumea cea de jos, pre cea de sus ai dobândit, Ioane prea înțelepte, pentru aceasta ne înveți pre noi, cum că fugirea din lume este apropiere de Dumnezeu.

Boala foamei cu milostivirea ta deslegându-o, pre stăpânul patimilor cu lanțurile nevoințelor tale l-ai legat fericite, și cu darurile nepălimirii te-ai încununat dela Hristos Dumnezeu.

Cugetare înlocma cu a

îngerilor priimind de Dumnezeu cugetătorule, depărtându-le pre sineși din lumea cea pământescă și stricăcioasă, prea fericite. Pentru aceasta petreci arătat întru lăcașurile cele nematerialnice.

Slavă :

Cuvânt prea lung scriind ascultătorilor, fericite loane, prin învățăturile tale înalți pre ei de pre pământ cătră viața cea fericită.

Si acum, a Născătoarei :

Cu gură pravoslavnică și cu dumnezeești fapte, Biserica propovăduște nașterea ta Fecioară mireasă dumnezeească, și semnelor trupului Fiului tău să încchină.

Preasna 3, Irmos :

Piatra pe care nu o au băgat...

Isgonind toată înpuțiciunea mâniei dintru adâncul sufletului tău, ai dobândit nemânieea ca o prea frumoasă tămâe. Pentru aceasta cere acum dela Izbăvitorul deslegarea păcatelor pentru noi, dumnezeescul.

Cu focul dragostei lui Hristos arzând cugetul pomelnirii de rău fericite, cu adevărat ai strălucit cu razele iubirii de frați și tuturor ai arătat cale ușoară cătră mântuire, luminat arătând nepomenirea de rău, fericite.

Slavă :

Darul pustniciei cei lucrătoare ai luat din ceriu fericite, de unde astupi buzele celor clevetitori cu înțelepte învățăturile tale, prin care ne povătuim întru cărarea faptelor celor bune, pre carea a o dobândi să ne învrednicim.

Si acum, a Născătoarei :

Pre tine te-au glăsuit proorocul de demult prin feciorie a naște pre cel fără de ani supt ani, mai pre sus de minte și de cuvânt, pre Unul din Treime pre Hristos Dumnezeul nostru. Pre carele fă-l milostiv, pentru noi cari te lăudăm pre tine Preacurata.

Irmosul :

Piatra pre carea nu o au „socotit ziditorii, aceasta s'au „făcut în capul unghiuilui. Aceasta este piatra pre carea „Hristos au întărit Biserica sa, „pre carea o au răscumpărat „din păgâni“.

Sedealna, glas 4.

Podobie : Celace te-ai înălțat...

Infigând pre bunătăți suri cătră ceriu, arătat te-ai înălțat cătră neînotată adâncimea privirii, cu bună credință înfruntând toate pândirile patimilor și acoperind pre oameni nevătămași de dâNSELE. Ci roagă-te să se mantuiască toți, o loane Cuvioase, scara bunătăților.

Slavă, și acum, a Născătoarei: *Ronduță*

Nu vom făcea niciodinioară noi nevrednicii a vesti puterile tale de Dumnezeu Născătoare. Că de nu ai fi stătut tu rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pre noi dintru atâtea primejdii? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depara dela tine Stăpână, că măntuești pre robii tăi pururea din toate nevoile.

A Crucii, a Născătoarei :

Pre cel născut din Tatăl cel fără de început ceea ce mai pre urmă trupește te-au născut pre tine Hristoase, văzându-te spânzurat pre cruce, strigă: Vai mie prea iubite Iisuse, cum cela ce ca un Dumnezeu te proslăvești de ingeri, acum de oamenii cei fără de lege Fiule pre lemn mori? Te laud pre tine îndelung răbdătorule.

Peasna 4, Irmos:

Cu Duhul văzând mai nainte „prooroce Avvacum e, întruparea cuvântului, ai propovduit strigând: Când să vor apropia anii te vei cunoaște, când va veni vremea te vei arăta. Slavă puterii tale „Doamne“.

Năvălirile limbii înfrânnându-le cu postirea, și-ai îndreptat viața ta întru liniște înțelepte, și ca o mireasmă a focului gusătând darul celui prea înalt, ai fugit de multă grăire ca de o

negură a păcatului, slujind lui Dumnezeu fără prihană.

Din destul îndulcindu-ți sufletul cu adevărul, ai fugit de împărtășirea cea amară a minciunei. Pentru aceasta, prin dumnezeiască postnicie, robind vicleșugurile dracilor, povățuiitoriu nerăătăcit te-ai arătat călugărilor, Ioane de Dumnezeu grăitorule.

Slavă:

Cu înținderea pustniciei tale strâmtorându-te, ai deslegat slăbă nogirea trândăvirii înțelepte, și cu sulița osârdiei omorând puterea mâhnirii, te rogi lui Dumnezeu, ca să ni se dăruiască nouă tuturor curățire.

și acum, a Născătoarei:

Fericit este neamul prea lăudală Curată, carele prin credință s'au învrednicit a cinsti nașterea ta, cu pravoslavie, cu dogme și cu lucruri, arătând închipuirile adevărului, foată întruparea Fiului tău.

Peasna 5, Irmos:

Noaptea și negura păcațului „m'au cuprins pre mine „Măntuitorule. Pentru aceasta „să-mi răsai mie Doamne ca „un milostiv dimineața pocăinței, mai nainte până nu mă „junge pre mine sfârșitul cel „nearătat al vieții mele, Hristoase „Dumnezeule“.

Prin desfășarea înfrâñării îngrășindu-ji mintea, nu ai dat buzelor bucatele neînfrâñării.

Pentru aceasta ai sugrumat patimile prin flămânzire, și pre draci i-ai rușinat. Că cela ce-și trudește grumazii, omoară poftele desmerdărilor.

Arătătu-te-ai iubitor de curăție și urâtor spurcăciunii și cu lumina mărturisirii cei credincioase ai scăpat de întunerecul patimilor. Pentru că cel ce voește ca să-și curățească trupul și mintea, arată cu fierbințeală pre cele ascunse ale întunerecului.

Cu mintea, cu sufletul și cu trupul, slujind Treimei, arătat ai isgonit încinăciunea idolilor și cu milostivire spre lipsa celor trebuincioase te-ai făcut cu adevărat iubitoriu de Dumnezeu, decât iubitoriu de argint, iubitorule de săraci.

Slavă :

Cu bună credință lepădând sarcina materiei cei de pământ cu aripile neaverii tale, ai sburat către cele nematerialnice. Pentru aceasta cu adevărat fără de materie stând înaintea lui Hristos, împreună cu cei fără de materie, cere curățire sufletelor noastre părinte.

Și acum, a Născătoarei :

Ceice nu voiau să se închine închipuirii feții Fiului tău, și feții tale, pururea Fecioară, s'au arătat nouă prea vrăjmași, și blestemăți. Pentru că nu să plecă dumnezeetilor dogme ale părinților celor mai dinainte.

Peasna 6, Irmos :

Pre Proorocul Ionă ..

Cu puterea tresvirii cei curăț, și prin luptele rugăciunii, tare ai isgonit din sufletul tău nesimțirea patimilor, și te-ai arătat cu totul treaz, cuvioase părinte.

Prin rugăciune fără de somn, vitejește supuind prevrăjmașul cel iubitoriu de somn, de Dumnezeu cuprinsule, te-ai arătat păstoriiu deșteptat al turmei lui Hristos, și luminătoriu al învățătorilor.

Slavă :

Cu bună credință curățind ochiul minții, și fără dormitare totdeauna slujind lui Hristos, ai văzut mai nainte dumnezeștile frumuseți ale desfătării cei fericite.

Și acum, a Născătoarei :

Văzând nelegiușii pre cetele pravoslavniciilor, săruțând acum chipul tău cu evlavie, se amețesc de valul necredinței cei amară, Preacurata.

Irmosul :

Pre proorocul l-ai mântuit, „din chit, iubitorule de oameni, „și pre mine mă scoate dintru „adâncul patimilor, rogu-mă“.

CONDAC, glas 4.

Podobie : Arătătu-te-ai azi lumii...

Ca pre o slea fără înșelăciune și îndrepătoare cătră lumina marginilor, te-au pus pre fine Domnul spre înălțimea înfrâna-

rii, îndrepătorule Ioane părințele nostru.

I C O S.

Cu bunătățile tale cele dumnezeesți, ca un adevărat lăcaș lui Dumnezeu te-ai făcut pre tine, arătat înfrumusețând credința, nădejdea și dragostea cea adevărată. Ca un lucru de aur strălucitoriu, ca un fără de frup prin înfrâncare învățându-te, ai descoperit legile cele dumnezeesți; înțelegerea, bărbăția, înțelepciunea și smerenie ai căștilor, prin carea te-ai și înălfat. Pentru aceasta și luminându-te, prin rugăciunile cele neîncetate și întraripându-te prin vederile cele de taină, ai dobândit lăcașurile cele cerești, îndrepătorule Ioane părințele nostru.

Intru această lună, în 30 de zile, pomenirea prea cuviiosului părintelui nostru Ioan cel ce au scris Scara.

Stih: Preste scări părinte dese scări,
Bunătățile puind, au ajuns până la ceriu.
La trei zeci Ioan cel lăudat,
Cu negrățită bucurie s'au mutat.

Acesta fiind de săsesprezece ani și procopisit și исcusit la minte și foarte pe-deșis și învățat la toată învățătura, s'au dat pre sine jertfă sfântă lui Dumnezeu, suindu-se în muntele Sinai și făcându-să monah și dându-să supt ascultare. Apoi ajungând la nouăsprezece ani ai vîrstei sale, se duse la locul liniștei, de cinci semne departe de Chiriacon, sosind la luminata monastire a luptei și să chiamă locul acela Tolă. Si petrecând patru zeci de ani, arzându-se de dragostea cea înfierebantă și de focul dragostei cei dumnezeesți. Acesta mâncă din toate câte sunt fără prihană ertate vieții călugărești, însă câte foarte puțin și nu de sațiu, frângând (mi se pare) și cu aceasta cornul mandrici

foarte înțelepește. Dar ce cuvânt ar putea să spue isvorul lăcrămilor sale? Si somnul lui atât era căt putea ajunge să nu-și strice mintea cu privegherea cea covârșitoare. Iară calea lui era neîncetata rugăciune și spre Dumnezeu dragoste neasemănătă. Acesta dară trudindu-se cu toată buna faptă și cu bună petrecere, și fiind plin de mari vedenii, și aflându-să în chilia sa, și cunoscând din darul Duhului Sfânt, că ucenicii său dormind supt o piatră mare, ce era să cadă să-l turtească, l-au isbăvit dintr-o moarte ca aceea, arătându-să în vis și sculându-l dintru acea cădere ce era să pătmească. Deci ajungând la vîrful faptelor bune și fiind igumen sfântului munte al Sinaii, părăsi viața aceasta vremelnică și să mută la odihnă cea veșnică. Alcătuind mai nainte prea înțeleapta carte a dumnezeesți lor și duhovniceștilor sunături, ce să chiamă și scară.

Intru această zi, pomenirea Sfântului prooroc Ioachim.

Stih: Leul te omoară pre tine prooroace al Domnului,
Ca pre cel ce ai călcăt cuvântul Domnului.

Acesta au fost din Iuda pre carele 1-au lovit leul și au murit, când a mustrat pre Ierovoam pentru junici. Căci îi poruncise Dumnezeu lui, să meargă să-l mustre, și să nu mânânce pâine, nici să bea apă, ci să se întoarcă curând. Deci aflând pre Ierovoam făcând jertve, strigă și zise cuvântul Domnului: jertvenice. Acestea zice Domnul: Iată să naște fiu în casa Iudei, și numele lui Iosia și va junga preste tine pre popii acestor înalte. Si tinse Ierovoam mâna să-l prină și-i săcă mâna.

Deci rugându-se o făcu iarăși sănătoasă ca și întâiul. Iară Ioachim intorcându-se înapoi, fu amăgit de un prooroc mincinos ce-l chema Emve și mânca cu dânsul pâine, călcând porunca lui Dumnezeu.

Deci, pentru neascultarea, lasă Dumnezeu să fie omorât de leu, iară să nu-l mânânce. Si murind, fu îngropat în Bitil, lângă cel ce l-au amăgit.

Intru această zi, Sfânta Evvuli, maica Sfântului Pantelimon cu pace s'au săvârșit.

Stih: In ceruri cu Fiul cel nevoitoriu este impreună petrecătoare,

Maica nevoitorului Evvula de bun cocon născătoare.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Ioann cel dela Puțu.

Stih: Ioan cel ce viețuia în puțu jos,
Acum bea din apa vieții cea de sus.

Intru această zi, Sfântul Ioan patriarhul Ierusalimului, cu pace s'au săvârșit.

Stih: Proestosul tronului Sionului cestui simțit,
S'au mutat cătră Sionul cel gândit,

Intru această zi, Sfântul nou sfînt mucenic Zaharia, carele au mărturisit în Corint la anul o mie și sase sute optzeci și patru prin sabie s'au săvârșit.

Stih: Priimește Zahario dela Dumnezeu cununie de biruință,

Ca un Ierarh ce ești și nevoitoriu al Domnului prin credință.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne mărtuește-ne și ne mărtuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

De finerii tăi cei din cuptoriu,
„Mântuitorule nu s'au atins,
„nici i-au supărat pre dânsii,
„focul. Atuncia acei trei ca cu
„o gură cântă și bine cuvântă,
„grăind: Bine este cuvântat
„Dumnezeul părinților noștri“.

Ca unul ce cu sabia vitejiei
ai surpat semeția înfricoșării
cei pruncești, te-ai arătat cu
adevărat tare și înfricoșat tuturor
duhurilor celor necurate.
Bine este cuvântat Dumnezeul,
carele te-ai minunat pre tine
prea lăudate.

Dumnezește plecându-te
legii lui Hristos, ai călcăt slava
cea cu nume deșărt, aducând
ostenelele sihăstriei cei tari lui
Dumnezeu întru ascuns, carele
răsplătește întru arătare plăjile.

Slavă:

Rădicând războiu cătră ce-

tele cele nevăzute ale patimilor,
te-ai arătat biruitoriu, ca un
smerit la cuget și la inimă. Căci
printr'acestea ai rănit pre vrăj-
mașul cel mândru și trufaș.

Și acum, a Născătoarei:

Cinstind întruparea ta Hri-
stoase, mă încchin și chipului
ei dupre dumnezească cuviin-
ță. Că Dumnezeu fiind mai na-
inte de veci, însuși te-ai făcut
Om din Fecioară, întru amân-
două desăvârșit.

Peasna 8, Irmos:

De carele să înfricoșază...

Cu obiceiurile tale cele ade-
vărate, arătat pierzând obi-
ceiul cel viclean și ca de un ne-
trebnic fugind, arătat te sălă-
șlușești în locul celor blâzni, ca
cela ce cu blândețe ai viețuit,
de Dumnezeu cugetătorule
Ioane.

Scrisu-ne-ai nouă dumne-
zeească smerenie, ca pre o
maică și păzitoare a futuror bu-
nătăților. Pentru că fiind ca un
întâi lucruțor înțeleapt ai înfipt
temelia dumnezeștei suiri.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Arătat te-ai împărășit da-
rului Duhului și învățându-ne
pre noi prin lucrare, chibzuirea
cea cu adevărat bine socotită,
pre toți i-ai umplut de luminare
dumnezească părinte, prin cu-
vinte pedepsitoare.

Și acum, a Născătoarei:

Nu scriu dumnezeirea, nu mințiști orbilor. Căci nealcăluitoră, nevăzută și neînchipuită este. Ci chipul trupului scriindu-l înăînchin și cu credință slăvesc pre Fecioara ceea ce l-au născut.

Irmosul :

Să lăudăm bine să cuvântăm...

De carele să înfricoșază „îngerii și toate oștile, ca de „făcătorul și Domnul, lăudați-l „preoți, proslăviți-l tineri, bine „îl cuvântați noroade și îl prea „înălțați întru foți vecii“.

Peasna 9, Irmos:

Izvorul cel priimitoriu...

Prin cuget fără materie zburând către cele nematerialnice, ai cuprins adâncimea vedeniilor și dobândind darul Duhului Sfânt, prin neîncetată rugăciune te-ai învrednicit, mai înainte a vedea arătarea celor viitoare.

Ințelegerea cea materialnică mistuindu-o, cu văpaia rugăciunii prea Cuvioase, cu totul te-ai arătat foc, prea înțelepte Ioane. Pentru aceasta cu bună credință uimindu-te întru vedenii, te-ai schimbat întru bună schimbare, de Dumnezeu cugetătorule.

Omorând palimile prin pustnicie, te-ai suiat spre săvârșirea nepătimirii, Cuvioase părinte. Pentru aceasta roagă-te acum

lui Dumnezeu pentru pacea a toată lumea și pentru măntuirea noastră a celor ce te cinstim pre tine.

Slavă:

Luând tărie întru credință părinte, și prin dragoste întrăripându-te, ai alergat către scara bunățăilor și te-ai întărit întru dragostea lui Hristos cu bună tărie. Pentru că întru aceasta este înplinirea futuror doririlor.

Și acum, a Născătoarei:

Prea slăvită nașterea ta Curată, și pre părești închipuită, o sărutăm, a căruia nu lucrului ne închinăm, ci chipul îl cinstim, și mărturisind adevărul întru amândouă dupre cuvînță ne umplem de pravoslavie.

Irmosul :

Isvorul cel priimitoriu de „viață și pururea curgătoriu, „sfeșnicul darului cel de lumină „purătoriu, Biserică cea însu „fleșită, cortul cel prea curat, „carea este mai desfășată decât „cerurile și de cât pământul, „pre Născătoarea de Dumnezeu, „credincioșii o mărim“.

SVETILNA glasului de trei ori.

ȘI STIHOAVNA triodului.

Și cealaltă slujbă a utreniei dupre rânduiala postului și Oipustul.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 31 DE ZILE

Pomenirea sfântului sfîntitului mucenic și făcătorului de minuni Ipatie Episcopul Gangrelor.

La Doamne strigat-am... Stihurile glasului 8.

Podobie: O prea slăvită minune...

Părinte de Dumnezeu
Pînțelepșite Ipatie, întru
înfrânare bine hrăni-
du-te, ai crescut spre slăvită
înălțime a bunătăților, arătat
întinzându-te spre videnie prea
tainică și zărind frumusețea lui
Hristos. Cu ale căruia străluciri
luminându-te la minte și la cu-
get, tuturor ai fulgerat razele
minunilor.

Părinte al părinților Ipatie,
fulgerând cu lumina pravoslă-
viei, ai luminat cugetele, celor
ce aleargă la tine cu credință
și vederile Ariei le-ai întunecat
Cuvioase, lepădându-l din Bi-
serica lui Hristos. Pentru acea-
sta toți avându-te pre tine lu-
minătoriu, cinstim și fericim
sfîntită pomenirea ta.

Părinte sfîntite Ipatie, având
în inima ta pre Impăratul Hri-
stos, pre carele luminat l-ai
propoveduit, de o ființă cu Ta-
tăl ai strălucit razele minunilor,
luminând toată partea cea de
supt soare. Pre bălaurul l-ai
omorât și izvorâre de ape calde
prin rugăciunile tale ai isvorât
spre doftoria boalelor.

Slavă, și acum, a Născătoarei:

Bucură-te lauda lumii; Bu-
cură-te Biserica Domnului; Bu-
cură-te muntele cel cu umbra
deasă; Bucură-te scăpare; Bu-
cură-te sfesnicul cel de aur; Bu-
cură-te lauda pravoslavnici-
lor cinstită; Bucură-te Marie
maica lui Hristos Dumnezeu.
Bucură-te raiu; Bucură-te masă
dumnezeească; Bucură-te cort;
Bucură-te năstrapă cu totul de
aur; Bucură-te nădejdea tu-
turor.

A Crucii, a Născătoarei:

Soarele s-au îngrozit, vă-
zându-te pre tine lisuse întins
pre cruce de bună voe și pă-
mântul s-au cutremurat, pietrile
s-au despicate și mormânturile
s-au deschis de frică, și toate
puterile s-au spăimântat. Care
dacă le-au văzut Fecioara slă-
pâna, cu suspinuri, vai mie au
strigat: Ce este ceea ce să
vede?

LA UTRENIE

CANOANELE :

Al Sfântului și ale Triodului, după orân-
duiala lor.

CANONUL Sfântului.

Peasna 1, glas 8, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat
„și din răutatea Eghipetului
„scăpând israeleanul strigă:
„Isbăvitorului și Dumnezeului
„nostru să-i cântăm“.

Din pruncie luminându-te

cu lumina Treimei de Dumnezeu înțelepțite ierarhe, te-ai hrănit cu laptele cel aducătoriu de viață al credinței, strălucindu-te cu faptele cele bune.

Cu înțelegerea și cu darul înpodobindu-te prin osteneli postnicești, ai înfrânat poftele trupului, de Dumnezeu înțelepțite și fi-ai înpodobit sufletul cu bănătășile prea fericite.

Slavă :

Ca un soare strălucind, prin viața ta cea luminată, ai luminat toată Biserica lui Hristos, cu razele minunilor tale părinte ierarhe.

Și acum, a Născătoarei :

Iată proorociile prorocilor cu adevărat la tine au luat sfârșit, că pre Cuvântul zămislindu-l fără sămânță l-a născut Născătoare de Dumnezeu Preacurată.

Peasna 3, Irmos :

Tu ești întărirea.

Prin Scripturi adăpându-te prea înțelepte, te-ai făcut lemn al vieții la căruia roadă nu aleargă vrăjmașul Evei.

Cu rugăciunile tale către Hristos cele plecătoare de Dumnezeu, oprind cântecele păgânilor, le-ai îngrădit gurile, precum zice prorocul.

Muierea cea fără de rușine o ai zdrobit înțelepțește, prin

rană, pricinuind minunață întreagă înțeleptire nemulțumitorilor.

Slavă :

Făcutu-te-ai casă dumnezeescului Duh, și chip al rugăciunii, lauda ierarhilor și slava mucenicilor Ipatie.

Și acum, a Născătoarei :

Neslujind legilor firii maielor, Preacurată, ai născut pre isbăvitorul, căci legile fizii intru tine să înnoesc.

Irmosul : *Întărirea*

Tu ești întărirea celor ce aleargă la fine Doamne, tu ești lumina celor înlunecați și pre tine te laudă duhul meu.

Sedealna, glas 4.

Podobie : De grab ne întâmpină...

Dogmele credinței întărinindu-le Cuvioase, ai propoveduit pre Cuvântul de o ființă și împreună veșnic cu Tatăl. Pentru aceasta și păstorind turma ta cu pravoslavie, ai rușinat mintea cea cu rea înțelegere a lui Arie. Drept aceea acum mutându-te către Hristos, roagă-te pentru noi toși.

Slavă, Și acum, a Născătoarei :

Inoit-ai Preacurată prin dumnezeescă naștereata, ființa cea muritoare și stricată prin patimi a pământenilor, și ai rădicat pre toți din moarte la viață nestrîcăciunii. Pentru

aceasta dupre datorie, toți te fericim, Fecioară prea proslăvită, precum mai nainte ai zis.

A Crucii, a Născătoarei:

Fecioară Preacurată, mai ca lui Hristos Dumnezeu, armă au străbătut prin sfânt sufletul tău când ai văzut răstignit de voe pre Fiul și Dumnezeul tău. Pre carele binecuvântătă, nu încefă a-l rugă, erătare de greșale nouă să ne dăruiască.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înțeles-am luceurile tale și am proslăvit „dumnezeirea ta.

Strălucirea Duhului, cu îndestulare sălășluindu-se întrufine părinte, te-au arătat stâlp purtătoriu de lumină, luminând lumea cu dogmele dumnezești.

Cu liniștea cuvintelor tale potolind iarna cea idolească și cu biruințele smereniei, ai veștejtit semefia păgânătăjii.

Slavă:

Arălatu-te-ai oglindă neînținată a Treimei, părinte Ipatie, căci ai iubit a vedea curață cunoștința Dumnezeului nostru.

Și acum, a Născătoarei:

Cât este de înfricoșată și prea slăvită taina curaței nașterii tale Preacurată! Că mai

pre sus de fire ai născut pre Ziditorul tău.

Peasna 5, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat dela fața ta, cela ce ești lumină „neapusă? Si m'au acoperit „întunerecul cel strein pre „mine păcătosul? Ci mă în-toarce și la lumina poruncilor tale îndrepteaază căile mele, „rogu-mă“.

Având dorirea spre apa dumnezeștei suiri părinte, și poftind frumusețea raiului celui nematerialnic, te odihneai în locuri înflorite, asemănând prin închipuire lăcașurile cele de acolo.

Iscusindu-te pre sineți părinte întru videniile cele nematerialnice și în fapte, ai părăsit grijile cele materialnice ca o greutate a sufletului și dănuind în pustietăși, ca într'o grădină, te-ai înbogățit cu darul Duhului.

Slavă:

Crescându-ți furma întru verdeajă dumnezeștilor dogmelor tale părinte, ai întemeiat biserici cinstite, ca niște staule, întru care băgând oile cele cu-vântătoare, le-ai isbăvit de hiară și de eresuri, prea ferice părinte.

Și acum, a Născătoarei:

Numai tu ai născut Fecioară și numai tu te-ai arătat

fără ispită bărbătească, Preacurată; căci priimind în pântece pre Cuvântul Tatălui cel fără început, cu lapte l-a hrănit Fecioară, minune înfricoșată! Că feciorești și hotărăle firii le înoești.

Peasna 6, Irmos :

Curățește-mă Mântuitorule...

Aprințând râul și dând nopții pârae ale luminei, își arătă calea sfintite mucenice Ipatie, închipuind tuturor strălucirea sufletului tău.

Lucrând prin fine minuni dătătorul de viață Hristos Dumnezeu, au arătat apa comoară de tămăduiri, făcând amăraciunea ei dulceagă minunilor, prin rugăciunile tale Ipatie.

Slavă :

Arătatu-te-ai priimitoriu dela Dumnezeu darului minunilor celor mai pre sus de fire, prea fericite Ipatie. Si te-ai făcut izvor de tămăduiri, dăruind din destul tuturor dumnezești ape de mântuire.

Și acum, a Născătoarei:

Prin rugăciunile tale Preacurată din primejdii și din încunjurări complete răpește-mă pre mine și mă izbăvește, rogu-mă. Că tu ești zid nesfărâmăt și liman și acoperământ și cetate nerobită.

Irmosul : *Conducătorul*

Curățește-mă Mântuitorule,

„că multe sănt fără-de-legile „mele și mă rădică dintru adâncul răuțăilor, rogu-mă. Căci „cătră fine am strigat și mă „auzi Dumnezeul mânătuirii „mele“.

CONDAC, glas 1.

Cu curățirea cea sufletească dumnezește întrarmându-te și neîncetată rugăciune, ca o suligă având în mâni, cu tărie ai biruit cetele dracilor, părinte Ipatie, neîncetat roagă pre Hristos Dumnezeu pentru sufletele noastre.

Intru această lună în 31 de zile, pomenirea Sfântului sfintitului mucenic Ipatie, episcopul Gangrelor.

Sih : Femeia cu piatra omoară prin lovire, Pre Ipatie, vai de ticăloasa muiere. In a treizeci și una a lui Martie, Au luat sfârșitul vieții Ipatie.

Acest dintr-un sfinti părintele nostru Ipatie, fiind născut la Chilichia și nevoindu-se în Galatia, s-au făcut Arhiereu în Gangra, unul fiind la întâiul sobor al celor trei sute optprezece, și purtători de Dumnezeu părinți. Era cu totul plin de Duhul Sfânt, și răbdând multe ispite și făcând multe semne, să făcu vestit. Deci împăratul Constantie, fiul marelui Constantin, și apropiindu-se odată un balaur la vistierile împăraștei, și căzând lângă ușile cămărilor, unde zacea tot aurul împăratesc, și neîndrăsnind a să apropia cineva și stând împăratul pentru aceasta la mare măhnire și mirare, fu chemat fericitul acesta. Si dacă văzu pre împăratul Constantie, cum i-au ieșit întru întămpinare cu toată cinstea și l-au priimit, căzând jos la picioarele lui, îl ridică de jos, și i zise: Aibi îndrăsneală o împărate, că de va fi cu putință, dându-mi Dumnezeu putere mie neharnicului rob, nu mă voi apăra a face ceeace-mi poruncești. Si nu te mălni, că cele ce nu se pot la oameni, la Dumnezeu se pot, și dacă zise sfântul

acestea, și arătară împăratul pre bălaurul de departe, și zise: Nu te apropia părinte fără de ferință de bălaur, ca să nu pătimesti, ceeace au pătimit și alții pentru păcatele mele. Iară fericitul, zise. Rugăciunea noastră, o împărate, nu poate nimic întru acestea, ci credința carea o ai cără Dumnezeu, și puterea sa cea mare și nebiruită.

Atuncea căzând Sfântul la pământ, au făcut rugăciune câtva ceas. După aceea sculându-se, zise împăratului: Poruncește să se facă un foc mare în mijlocul uliței, la locul acela, unde stă stâlpul tătăne-tău, și ceice vor aprinde focul să stea acolo, până voi merge și eu. Și porunci aceasta împăratul, iar sfântul țind în mâini toagul carele avea deasupra semnul cinstitei cruci, întrând deschise ușile cămărilor împăratești și fugiră toți. Iară unii stând de departe și privind încremenit, de frică tremura și bătând hiara cu toia-gul ce-l purta, nu-i făcea nimic, și mai trecea ziua, toți socotind că va omorihiara pre sfântul. Iară sfântul rădicându-și ochii către ceriu și chiemând pre Domnul spre ajutor, băgând toagul în gura bălaurului, zise: În numele Domnului meu Iisus Hristos, vino după mine și bălaurul mușcând toagul, purceasă după sfântul ca, când îl gonia cineva, deci sfântul scoțându-l afară din curțile împăratești, și trecând prin toată ulița târgului, trăgând toagul pre jos, cu care trăgea pre bălaur, făcu de să cutremură toți. Căci era groaznic la căutătura chipului bălaurul și era (precum zic) de șasezeci de coti de lung.

Deci apropiindu-se sfântul de acel foc mare, zise cără balaur: În numele lui Iisus Hristos, pre carele îl propoveduesc eu cel mai mic rob al lui, îți poruncesc să intri în mijlocul văpăii cei aprinse. Iară înfricoșatul la vedere bălaurul acela, rădicându-se de mijloc ca în chip de bolță și sgârcindu-se câtva și întinzându-se, să aruncă pre sine în mijlocul văpăii focului înaintea tuturor și să topă într'ânsul. Și toți să mirară, slăvind pre Dumnezeu, căci le arătă pre un luminătoriu ca acesta și făcătoriu de minuni în zilele lor. Atuncea împăratul cinstind foarte pre sfântul, au poruncit să zugrăvească pre o scândură chipul feții sfântului și să-l pue la

cămară împărească, pentru apărarea și depărtarea a tot răul. Deacea închinându-se sfântului, l-au trimis la Eparhia sa, și după ce ei și sfântul din cetate, s'au dus la scaunul său slăvind și mulțumind lui Dumnezeu. Atuncea cei ce să ținea de eresurile lui Novat, având într'ânsii zăvistie mare asupra sfântului, s'au ascuns în locuri strâmte și cu surpături, pre unde avea obiceiu sfântul a trece, și trecând sfântul, iară ei eșind fără de veste, de unde îl păzia ca niște hiară sălbatrice, unul cu lemn, altul cu piatră și altul cu sabie îi da ponciști și i-au făcut multe rane. Apoi l-au aruncat de pre o înălțime mare jos în râu, iară sfântul fiind lepădat în râu, și mai mort, întinzându-și pușintel mâinile și rădicându-și ochii la ceriu, precum și întâiul mucenic Ștefan, zicea: Doamne, nu le pune lor păcatul acesta. Și încă rugându-se el, iară o muiare spurcată și pângărită, rădicând o piatră mare, și lovindu-l în moalele capului, îl lipsi de rămasița vieții sale, înrăutățita și ticăloasa. Deci sfântul său suflet l-au dat în mâinile lui Dumnezeu. Iară pângărita aceea muiare, îndrăcinându-se de duh necurat, să bătea pre piept cu acea piatră, așisderea și toți cei ce era părtăși uciderii acestuia, să pedepsia de duhuri necurate. Deci ascunzând ei moaștele sfântului într'o șură de pae, s'au dus. Iară lucrătorul de pământ acela, a cui era șura cea de pae, întrând ca să dea pae dobitoacelor lui, au auzit slavoslavie de cântări cerești. Deci aflând sfintele moaște, îndată vădi pre fericitul părinte. Și dacă aflară lăcuitarii orașului Gangrel, s'au strâns acolo și plângând toți de obște, au luat sfintele lui moaște și le-au dus în orașul lor, de le-au îngropat într'un loc cinstit. Iară muerea aceea mergând după dânsul, și bătându-se pre sine cu piatra, cu carea au omorât pre sfântul, după ce s'au îngropat sfintele lui moaște, îndată să tămădui. Asemenea și toți cei ce era părtăși și ceilalți ucigători ai sfântului, cari și acia să chinuia cu aceeași bătăie. Făcutu-s'au încă și alte minuni, când s'au aşezat fericitul părinte, încă și după aşezare, care pentru mulțimea le-am lăsat.

Intru această zi, pomenirea prea Cuviosulu părintelui nostru Acacie, episcopul Meletinei, Wărturisorul.

Stih: Murind Acachie îngerul cel pământesc,
Îngerii i-au gătit loc în lăcașul ceresc.

Acesta era în vremile împăratului Dechie învățând credința în Hristos, deci fu prins și adus înaintea Ipatului Marchian. Și întrebându-l de cele ce propovedua, i-au povestit toată orânduiala întrupării lui Dumnezeu Cuvântului, carea s'au făcut pentru noi și înfruntă minciunile și basmele eliniilor. Pentru carea fu chinuit cu munci și închis în temniță. Deci Marchian au trimis scrisori lui Dechie înștiințându-l cele pentru sfântul, după cercetarea ce s'au făcut. Iară Dechie au poruncit, de s'au slobozit sfântul din temniță și umbără slobod, purtând ranele Domnului pre trupul său, pentru aceasta învățând pre mulți credința lui Hristos și strălucind în minuni și întru învățături, au răposat cu pace.

Intru această zi, pomenirea Sfinților celor ce au mărturisit în Persia, Avdă, episcopul și Veniamin Diaconul și cei împreună cu dânsii.

Stih: Avdă fiind întărit de cuvântul celui prea Inalt,

Au surpat tăria necredincioșilor, capul de sabie fiindu-i tăiat.

Zic prin clencirosul par și prin chinuitoarea zdrobire,

Veniamin au deșărtat toată sufleteasca ingreuiare.

Priimind trestii pre supt unghii,

Să scriu nouă bărbăți, pre sine mucenicii.

Și alți mulți sfinți cării în temnițe fiind băgați, mâncăți de șoareci și de mătă s'au săvărșit.

Stih: Trupurile mucenicilor erau jântișe vietători,

Hrană făcându-se în adâncă groapă, șoarecelor și mătelor.

In anii împărației lui Teodosie cel Mic, Isdigherd, împăratul Perșilor, au pornit goană asupra bisericile creștinești celor de acolo, luând pricină de aici. Oarecarele episcop anume Avdă, înpodobit fiind cu multe feluri de bunătăți, pornindu-se din dumnezească râvnă, au stricat capiștea pagânilor, ceeace să zicea a folclui. Căci Dumnezeu numea pre foc, nepriceputii. De carea aflând împăratul dela vrăjitori, au trimis de l-au adus. Și înținu l-au întrebat cu blândețe, de ceeace au făcut. Și i-au poruncit să zidească turcul capiștei, iară el stând împotriva și zicând că nu este cu putință a face acea-

sta. L'au înfricoșat, lăudându-să, că va strica toate bisericile. Și cele ce să lăudă, au dat și poruncă. Poruncind mai întâi să se omoare minunatul acela om (dumnezeescul Avdă), de care auzind sfântul, să bucură foarte, și aşa bucurându-se și veselindu-se au priimit fericitul sfârșit. Apoi trećând treizeci de ani, s'au rădicat iarăși război asupra creștinilor celor din Persia, dintre carii unora adică mâninile, iară altora picioarele, altora nasurile li să tăia, iară unora capetele și barbele era smulgându-li-se, altora iarăși cu trestii ascuțite tot trupul străpungându-li-se. Amare dureri suferă, căci prin munca trestililor cu sila sufletele eșindu-le, în mâninile Domnului le da. Pre alții după ce-i străpungea cu trestii încă vii fiind, în gropi prea adânci și aruncă, împreună cu ei aruncând multime de mătă și de șoareci, cari mânăcând trupurile sfinților, îndelungată împreună și dureroase le făceau lor pre moarte, puțin câte puțin pierzându-i și nici de cum lăsându-i a să răsuflă. Încă și alte fealuri de munci le făceau spurcații; care și numai a le gândi și spăimântează. Încă nu puțini primind prin sezut și prin părțile cele născătoare trestii, printre acestea s'au mutat la viață cea nesfârșită. Dintre cari unul este și fericitul Veniamin, căruia douăzeci de trestii ascuțite i-au băgat pre supt unghii și prin părțile trupului cele născătoare, iară la urmă i-au băgat un par gros prin sezut și aşa s'au dat sufletul în mâninile Domnului. (Iară celealte pentru sfântul acesta, vezi la Octomvrie în 13, unde să scrie sinaxarul lui).

Intru această zi, sfântul mucenic Menandru gol fiind tărt pe pietri s'au săvărșit.

Stih: Gol peste pietri Menandru fiind tărât,
Cu podoaba măntuirii Hristos l-au înbrăcat.

Intru această zi, Cuviosul părintele nostru Vlasie, născut în cetatea Amoreilor, cu pace s'au săvărșit.

Stih: Rodurile bunătăților Vlasie odrăslind:
Le culegi acum în ceruri cu îngerii lăcuind:

Intru această zi, Sfinții treizeci și opt de mucenici rudenii fiind, de sabie s'au săvărșit.

Stih: Seminție de rudenie prin săbii căzând,
Semințile celor din ceriu au căzut sănt bi ruind.

Întru această zi, Cuviosul părintele nostru Ștefan, făcătorul de minuni cu pace s'au să-vârșit.

Stih: Iară pre Ștefan cum voiu lăsă neîncununat?

Făcătorul de minuni, pre carele darul lui Dumnezeu l-au încoronat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne măieste-ne și ne măntuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii cei ce mersese din Iudeia în Vavilon oarecând, „cu credința Treimei, văpaia „cupitorului o au călcăt, cântând: Dumnezeul părinților „noștri bine ești cuvântat“.

Făcându-te de cătră Hristos însuți lucrătoriu de negrăite minuni, ai luminat lumea ierarhe, învățând prin faptă și prin cuvânt, cu bună credință a strigă: Dumnezeule al părinților noștri, bine ești cuvântat.

Slavă:

Cel înecat întru adâncul necredinței puind lajuri de desnădăjuire, la cei căzuți în patimile necinstei, au stins, pocăința, pre carea strălucindu-o credincioșilor ierarhe, ai ars pre Novat.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Maica Cuvântului, pre Preacurata Născătoarea de Dumnezeu și folositoarea noastră, prin carea supărările vrăjmașilor le călcăm, o cântăm și grăim: Bine cuvântată ești ceeace ai născut cu trup pre Dumnezeu.

Peasna 8, Irmos:

Pre Împăratul ceresc...

Jertfele cele fără de sânge curat ai adus Treimei și te-ai făcut junghiere Domnului prin mucenie, prea fericite părinte.

Văpsindu-ji haina ta cea sfintită cu osârdie în sângele tău, ai priimit îndoită cunună, sfintite mucenice de Dumnezeu purtătorule.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca un ucenic al lui Hristos, asemănându-te milostivirii lui, murind, te rugai pentru ucigașii tăi, ca să dobândească mântuire.

Și acum, a Născătoarei:

Zămislit-ai în pântece pre Cuvântul mai pre sus de Cuvânt și născându-l, iarăși fecioarești. Toate ale sănt mai pre sus de fire Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Să laudăm bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului cântând...

Pre împăratul ceresc, pre „carele îl laudă oștile îngerești, „lăudați-l și-l prea înălțați întru „toți vecii“.

Peasna 9, Irmos:

Spăimântatu-s'au Cerul...

Inchipuind cu bunătățile pre Moisi, l-ai prea întrecut pre el cu minunea. Si cu bună în-drăsneală lovind cu toiaugul tău pre balaur, l-ai tras ca printr'o

undijă, din cămările cele împărătești, mistuindu-l cu foc ca un organ al răuțății, înputernicindu-te cu pravoslavia părinte Ipatie.

Pentru Hristos acoperindu-te cu pietri de spurcajii uciători, Ipatie, în râurile săngiurilor tale ai înecat dogmele cele prolinice lui Dumnezeu, ale păgânului Novat, propoveduind greșitilor, prin mică pocăință a dobândi erfare greșelilor, părinte înțelepte.

Slavă :

Stând înaintea făcătorului și Stăpânului tuturor, ierarhe și mucenice Ipatie, nu încetă a te rugă pentru noi, ca să ne isbăvescă din ispite și din ne cazuri, cei ce cu dragoste curată săvârşim pomenirea ta, și cu cântări dumnezeești te lăudăm pre tine prea lăudate.

(VEZI): Iară pentru bogorodicinele celor opt glasuri, s'au socotit cu cuviință să nu să pue în luna aceasta a lui Martie, neurmând nevoie, fiindcă nici troparele sfintilor nu să citesc în post.

Sfârșitul lunei lui Martie și lui Dumnezeu celui în Treime slăvit, laudă.

Această carte, ce se chiamă Mineiul lunei Martie, s'a luat după cea tipărită în anul măntuirii 1847 în tipografia sfintelui mănăstiri a Neamțului, neschimbându-se de cât numai câteva cuvinte ce nu se mai întrebunțează azi în grai și îndreptându-se, pe cât a fost cu puțință, și punctuația; și nici nu s'a ținut seama de transcrierea fonetică a literilor cirilice în cele latine.

Tipărirea s'a făcut,
din porunca Sfântului Sinod, cu purtarea de grifă
a P. S. Arhiereu

Titu Simedrea Târgovișteanul.

Și acum, a Născătoarei:

Sprinceana împreună și îndrăsneala vrăjmașilor, cel ce te-ai născut din fecioară surpă-o, și sfaturile celor cu slăvire rea, Ziditorule. Iară adunarea credincioșilor o întărește neclătită, ca un Dumnezeu înălțându-i cornul, și cu credința întărindu-o, ca toți să te mărim pre tine.

Irmosul: *Înălță-*

Spăimântatu-s'au de acea-
sta Cerul, și marginile pă-
mântului s'au minunat. Că
„Dumnezeu s'au arătat oame-
nilor trupește, și pântecele tău
„s'au făcut mai desfătat decât
„cerurile. Pentru aceea pre tine
„Născătoare de Dumnezeu, în-
„cepătoriile cetelor îngerești
„și omenești te mărim“.

SVETILNA glasului de 3 ori.

Stihovna Triodului.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduiala postului și Otpustul.

E R A T A

Pagina	Coloana	Rândul	In loc dă	Să se citească
40	II	18	tzbăvitoriuI	IzbăvitoriuI
49	II	20	lcouitori	locuitori
60	II	35	Cap. 3, 1	Cap. 3, 10
89	II	30	Dnipiū	Dinpiu
172	I	33	nefnräit	neränit
191	II	35	Psalm 150	Psalm 50,
213	II	30	psalm 150	psalm 50

